

SULTAN
BAHU

Seria: Mistici din Orient

©2020

SULTAN BAHU

Autori: Janak Puri, Kirpal Singh Khak

Traducere din limba engleză și, tehoredactare:

Eusebiu Tihan și, Laura Tihan

Editura FOCUS

ISBN: 978-973-88028-6-5

e-Book, 292 pag A4,

80 exemplare

J.R. Puri and K.S. Khak

Radha Soami Satsang Beas

Cuprins

Prefață	9
Capitolul 1: Sultan Bahu: Note biografice	13
Capitolul 2: Scopul vieții umane	17
Natura vieții - impermanența sa	17
Calea binecuvântării veșnice	21
Sufletul tânjește după sursa sa	25
Capitolul 3: Domnul se află în interior	31
Capitolul 4: Ritualurile	37
Capitolul 5: Maestrul	49
Necesitatea unui maestru	49
Maestrul în viață	53
Maestrul Perfect	55
Mâna protectoare a Maestrului	57
Un maestru, este Dumnezeu, în forma umană	58
Grația Maestrului	61
Capitolul 6: Cuvântul (Kalma)	63
Ce este Kalma ?	63
Forma reală a lui Kalma	66
Maestrul, este cel mai bun deținător al kalma	67
Capitolul 7: Practica Cuvântului	75
Amintirea și Contemplarea	78
Rememorarea (Simranul)	79
Contemplarea (Dhyan)	83
Vena regală, autostrada spirituală	85
Moartea în timpul vieții - o experiență spirituală	86
Forma radiantă a Maestrului	90
Fuziunea în Dumnezeu	93
Cele cinci Regiuni Spirituale	94
Capitolul 8: Dragostea	97
Puterea Dragostei	101
Iubirea și Religia	102
Iubirea și Rațiunea	104

Capitolul 9: Unitatea	109
Aceeași esență, a pătruns în toate	115
Capitolul 10: Spiritualitatea și, procesul de învățare	121
Cunoașterea și Intellectul	121
Scripturile	125
Capitolul 11: Abordarea spirituală a vieții	129
Credința	129
Perseverența	130
Smerenia	131
Veghe și vigilență	134
Buna Conduită	135
Practica spirituală	136
Să ne bazăm pe Har și Iertare	138
Companie rea și, dorințele lumești	140
Proprietatea alților	142
Miracolele	143
ABYAT	146
O notă despre stil și dicție	147
Ghid de transcriere fonetică, din punjabi	147
Abyat Bahu/ Abyaat-e-Baahoo	149
Note finale la Partea întâi	250
Glosar	276
Note Biografice	284
Bibliografie	290

Prefață

Indiferent de țara și religia nașterii lor sau de momentul în care apar, sfinții și misticii vin pe această lume, pentru a așeza oamenii pe calea realizării lui Dumnezeu și, a-i răscumpăra din suferința lanțului nesfârșit al nașterii și al morții. Chiar de la începutul timpului, a existat o singură religie în adevăratul sens al termenului - în sensul, căutării omului după Dumnezeu. Este adevărat, pot exista diverse convingeri, convingeri și grupuri religioase, la care oamenii aderă, dar, la baza căutării omului, se află setea sufletului său, pentru uniune cu Domnul. Împlinirea acestui îndemn, poate fi realizată, numai prin, iubire. Sufletul trebuie să se contopească în sursa sa și, să-și piardă identitatea separată. Este dificil să găsești un nume general acceptat pentru o astfel de desăvârșire, a cărei esență este, comuniunea mistică. În forma sa finală, această experiență de realizare spirituală depășește sfera timpului și a spațiului - de fapt, este dincolo de toate limitările. Sufletul, poate transcende starea empirică a acestui pământ trecător, casa închisorii acestui tărâm material sordid, prin practica spirituală. Pentru aceasta, instruirea și îndrumarea, pot fi împărtășite numai de către Sfinți.

Hazrat Sultan Bahu (1680 - 1758), a cărui viață și învățături, sunt prezentate în această carte, a fost unul dintre cei mai cunoscuți poet-Sfinți din Punjab. Bahu, era un contemporan al lui Saa'in Bulleh Shah; și-a petrecut cea mai mare parte a vieții în Punjabul de Vest (acum, în Pakistan), a scris un număr mare de cărți în limbile, arabă și persană și, se spune că, ar fi fost autorul mai multor lucrări poetice în punjabi. Dintre acestea din urmă, singurul care a supraviețuit este *Abyat*¹, care constă din aproximativ 200 de cuplete. Cu toate acestea, în timp ce o calitate și o aromă specifică Punjabi, pătrund în *kafis*-urile lui Bulleh Shah (temperat de o utilizare ocazională a curentului idiomatic în literatura mistică din restul Indiei), cupletele (*abyat*) Sultanului Bahu, folosesc un idiom rustic, în timp ce dezvăluie, influența scrierilor Sfinților Sufi, din Persia. Aceasta se datorează probabil faptului că, sultanul Bahu a fost un eminent erudit în arabă și persană și, un exponent al filosofiei islamice.

Deși puține la număr, poemele (*abyat*) lui Sultan Bahu, sunt prețuite de către oamenii din Punjab, ca fiind parte a moștenirii lor culturale, și, - datorită frumuseții lor poetice, simplității de exprimare și, a semnificației spirituale profunde, - au reprezentat o sursă de inspirație pentru ei, timp de generații. Poemele (*abyat*) lui Bahu, ne vorbesc despre adevărata esență a religiei și, ne avertizează împotriva falselor manifestări, care se ascund în numele religiei.

În această carte, autorii au încercat să evidențieze adevărata semnificație mistică a învățăturilor lui Bahu. Discutând despre scrierile sultanului Bahu, aceștia au trasat parale, cu învățăturile altor mari mistici și, au citat versetele, mai ales în persană și punjabi. (Multe dintre versetele originale din scripturile persane și urdu, sunt incluse printre notele de la sfârșitul cărții.) Autorii, caută să sublinieze nu numai că, scopul final evidentiat de diferiți sfinți, este același, ci, și că, metoda pe care ei o învață, este în esență, aceeași. Pe alocuri, pentru a elucida învățăturile sultanului Bahu, autorii s-au referit la unele dintre scrierile sale persane. Ori de câte ori a fost posibil, au notat sursele de material, pe care le-au citat.

¹ Literal, *abyat*, este pluralul *biat*, o formă poetică folosită de Bahu și de alți sfinți, care scriu în limbile urdu, persană și punjabi.

Au fost publicate aproape douăzeci de ediții ale abyatului Sultanului Bahu, de către diferiți editori și scriitori. Numărul de poeme incluse, variază de la 114 la 202. În aproape toate, există unele defecte evidente ale structurii ritmice și, metrice a poemelor. Motivul principal al acestor neajunsuri este că, abiatul sultanului Bahu a fost redus la scriere, fiind cântat de *qawali*. Când poezia este prezentată sub formă de muzică, este posibil ca defectele ei metrice și de ritm, să rămână ascunse. Aceste defecte sunt compensate de timpul și modul de muzică, în care se cântă poezia. Cu toate acestea, atunci când aceeași compoziție este tipărită și citită, orice dezechilibru în ritm și metrică, devine perceptibil, chiar și pentru un profan. Este de neconceput ca un scriitor, cu experiența și înțelegerea lui Bahu, care a scris aproximativ 140 de cărți în limbile, arabă și persană, - inclusiv un *diwaan* și, *ghazal*² persane, - ar fi putut face astfel de greșeli rudimentare.

Un demers atent către rectificare, a fost făcut de către Nazir Ahmed, un eminent erudit pakistanez. El a contactat distinși cărturari și editori din Pakistan și India și, a strâns, a examinat și corectat, numeroase manuscrise originale, scrise de mână, precum și diverse ediții ale cupletelor (abyat). Apoi, a reușit să scoată o versiune corectată, publicată sub titlul, *Kalam-i-Sultan Bahu*. Toți studenții dornici ai abyat-ului lui Bahu, vor fi recunoscători compilatorului pakistanez, pentru eforturile sale sânguinoase.

Majoritatea poeziilor citate în prezenta carte, sunt extrase din volumul *Kalam-i-Sultan Bahu*. Cu toate acestea, chiar și în acea versiune, așa cum a subliniat chiar doctorul Ahmed, defectele ritmicii, rezidă în câteva versuri.

Autorii, au depus un efort suplimentar, pentru a elimina unele dintre aceste dezechilibre. Puținele dezechilibre rămase, apar în versuri în care orice schimbare de cuvinte, le-ar putea afecta sensul original.

În ceea ce privește numărul de abyat și ordinea în care apar în această carte, schema din *Abyat-i-Bahu*, a sultanului Altaf Ali, a fost urmată în general. Cartea lui Sultan Altaf Ali, conține 202 poeme (abyat), în timp ce cartea doctorului Nazir Ahmed, prezintă 188. Unele dintre poeziile din *Abyat-i-Bahu*, au fost omise, iar câteva, au fost selectate din *Kalam-i-Sultan Bahu*. Structura ritmică a poemelor suplimentare, preluate din *Abyat-i-Bahu*, a fost, de asemenea, corectată, atunci când a fost necesar și posibil. Colecția este indexată la sfârșitul acestei cărți, iar referințele la poem (biat), sunt în concordanță cu acest index.

În fața traducerilor în limba engleză a abyatului din partea a doua, există redări fonetice ale versurilor originale, punjabi. Deoarece scopul principal al acestei lucrări, este de a evidenția semnificația mistică a diferitelor aspecte ale învățăturilor lui Hazrat Bahu, nu a fost considerat necesar un tratament detaliat al caracteristicilor stilului și dicției sale. Doar o scurtă descriere a acestui aspect este oferită, la începutul celei de-a doua părți.

Notele de subsol, sunt folosite cu ușurință, pentru a oferi definiții ale unor termeni neobișnuiți persani, arabi și punjabi, termeni folosiți în text și poeme.

Toți acești termeni, cât și alți termeni și nume, cu care, cititorul modern ar putea să nu fie familiarizat, apar în glosar și în notele biografice, incluse la sfârșitul cărții. Sursele și referințele sunt date mai degrabă ca note finale, decât în corpul cărții, pentru a face textul mai lizibil.

Aceasta poate fi prima încercare făcută vreodată de a interpreta abyatul lui Sultan Bahu din punct de vedere spiritual sau mistic. Pentru aceste cercetări, au fost făcute eforturi

² *Dimaan*, reprezintă o colecție de poezii ale unui singur poet, organizată în funcție de ordinea alfabetică a literelor finale ale diferitelor rime finale. Un *ghazal*, este o odă sau un sonet, care se ocupă în general de subiectul iubirii.

considerabile. Cititorul o să judece cât de mult am reușit, și, am fi recunoscători oricui ne aduce la cunoștință, orice defecte sau neajunsuri ar putea apare în această lucrare, astfel încât, acestea, să poată fi înlăturate în ediția următoare.

Profesorul Janak Puri, unul dintre autorii versiunii în limba punjabi a acestei cărți, a murit în timp ce se pregătea ediția în limba engleză, iar o echipă formată din colegii săi, a adus-o la bun sfârșit. Prefața la versiunea punjabi, s-a încheiat cu următoarele cuvinte ale profesorului Puri și ale co-autorului cărții, profesorul Kirpal Singh Khak:

A fost marea noastră șansă, că, Maharaj Charan Singh, prin harul său, ne-a dat ocazia să scriem această carte. Maestrul este marele făcător. Când vrea să vadă un proiect realizat, el atribuie sarcina cuiva, care este un simplu instrument în mâinile sale. La urma urmei, ce putem fi noi sărmanii muritori, cu excepția instrumentelor sale ? Nu este oare norocul nostru că ne-a ales cu atâta grație, instrumente inepte, pentru a întreprinde această lucrare ? În ciuda angajamentelor sale multiple, el ne-a acordat o mare parte din timpul său și, ne-a explicat semnificația spirituală profundă, a multor cuplete (biat), ale sultanului Bahu.

Capitolul 1: Sultan Bahu: Note biografice

*Numai când sufletul tău se contopește în esența Domnului,
vei merita numele „Bahu”.*

-Bait 200

În mare parte, în epoca modernă, s-au făcut cercetări asupra vieții sfinților și a altor mistici. Cărturarii și scriitorii din trecut, s-au preocupat rareori de realizările spirituale ale contemporanilor lor și, au fost mai interesați de realizările lor lumești. Probabil că, istoria i-a neglijat pe Sfinți, deoarece, în ceea ce privește ocupația și statutul, majoritatea, par a fi oameni obișnuiți cu medii obișnuite. În general, aceștia sunt indiferenți față de lume și de treburile ei. Sunt la fel de indiferenți față de propriile lor vieți. Însă, ceea ce lasă în urmă, este, moștenirea lor spirituală. Ceea ce au lăsat în scris, pentru posteritate, reprezintă mesajul și învățăturile lor. Nu sunt interesați să își scrie propriile biografii, nici măcar principalele episoade din viața lor.

Un Sfânt, dobândește de obicei faimă, atunci când, un conducător politic al vremii, îl acceptă și îi susține învățăturile ori, când, dintr-un anumit motiv, conducătorul devine ostil Sfântului și îl persecută. O relatare autentică a vieții unui Sfânt ar putea deveni astfel disponibilă. Pentru a da un prim exemplu, budismul s-a răspândit în toată lumea estică, când împăratul Asoka a devenit budist și, și-a trimis emisarii în diferite țări. În consecință, s-a depus un efort considerabil pentru a aduna materiale despre viața și învățăturile lui Buddha. Un alt gen de exemplu, este cel al lui Sarmad Shaheed (Sarmad; martirul), pe care, Împăratul Aurangzeb, în fanatismul său, l-a omorât. Prin urmare, a devenit subiectul relatărilor istorice, ale cronicarilor din acele vremuri. Putem, de asemenea, să ne familiarizăm cu faptele vieții unui Sfânt, atunci când, un urmaș sau descendent proeminent decide să le colecteze și să le înregistreze.

Parfumul unei vieți sfinte este proiectat din starea interioară sau spirituală a Sfântului și, se manifestă în scrierile sale. Pentru un student al misticismului, povestea vieții unui mistic sau a unui Sfânt are o importanță secundară. Principalul său interes constă în învățăturile Sfântului. În acest context, Guru Nanak Dev spune: „Urmați instrucțiunile Gurului. Nu vă deranjați despre faptele sale”. (1) Când s-a născut Sfântul, unde s-a născut, în ce familie a luat naștere, ce alte evenimente s-au petrecut în viața sa - toate acestea sunt de mică valoare. Un studiu al vieții sale, ne satisface doar curiozitatea; nu ne ajută să aducem o schimbare în propria noastră viață spirituală. Cu toate acestea, atunci când reflectăm la învățăturile unui Sfânt, ne este trezită dorința de a duce un tip de viață mai înalt, care este în acord cu aceste învățături și, de a parcurge calea urmată de acel Sfânt.

Hazrat³ Sultan Bahu, a fost unul dintre sfinții Sufi remarcabili, din India. Admiratorii săi, i-au dat titlul de „rege printre mistici” (*Sultan-ul-Arifeen*). Cu toate acestea, nu este disponibilă nici o relatare detaliată a vieții sale. Sursa noastră principală de informații este o carte a sultanului Hamid, numită, *Manaqib-i-Sultani*. Autorul menționează că, și-a bazat relatarea pe anumite cărți, precum și pe tradiția orală. Conform acestei lucrări, sultanul Hamid aparținea celei de-a

³ Un termen de venerație, folosit pentru sufii ce sunt, exaltați spiritual.

șasea sau a șaptea generații a descendenței sultanului Bahu. Aproape toți biografii sultanului Bahu, și-au derivat faptele din lucrarea *Manaqib-i-Sultani*. Nimeni nu știe exact când a fost scrisă și, în carte, nu este disponibil nici un indiciu. Potrivit lui Nazir Ahmed, această carte, nu este pe deplin, de încredere. Cu toate acestea, oferă mai multe informații decât oricare alta.(2)

Tatăl lui Hazrat Sultan Bahu, se numea Bayazid sau, Bazid Mohammad. Era un *sayyid* (descendent al profetului Mohammad) și, aparținea tribului Awan. El, recita Coranul, din memorie și, de asemenea, a fost, un distins erudit al vremurilor sale. Strămoșii săi, au emigrat din Arabia în Khurasan (Iran), după martiriul fiului lui Hazrat Ali, Hussain. Ulterior, s-au stabilit la Kalabagh, situat pe malurile râului Attock. În timpul împăratului Shah Jahan, tatăl sultanului Bahu a migrat la Multan și, i-a slujit conducătorului. Shah Jahan, a fost foarte mulțumit de serviciile lui Bayazid Mohammad într-un război între conducătorul lui Multan și, Raja din Amarkot. El, l-a răsplătit cu un post înalt în darbaar și, o bucată de pământ în satul Kahrgan, Shorekot, din districtul Jhang. Astfel, Bayazid a devenit un rezident permanent al Shorekotului și, aici, s-a născut Sultan Bahu.

Nu se face nici o mențiune, în nicio carte, despre data nașterii lui Bahu. Majoritatea scriitorilor sunt de acord că a murit în 1691. Deoarece se menționează, că avea șizeci și trei de ani când a murit, se poate socoti că s-a născut în 1628 sau 1629. Unii scriitori, precum Lajwanti Ramakrishna, Sayyid Athar Abbas Rizvi și, Maqbool Ilahi, considerând că, cei șizeci și trei de ani de viață ai sultanului Bahu, au fost calculați conform calendarului lunar, au ajuns la concluzia că, anul său de naștere a fost, 1630 sau, 1631.

Mama lui Bahu, care se numea Raasti, era o femeie devotată, care avea un temperament liniștit și, ducea o viață pură și evlavioasă. Bahu, a elogiât calitățile nobile ale mamei sale, într-unul din versetele sale persane:

Fericirea lui Dumnezeu pentru Raasti,
căci, cu adevăr, este ea înzestrată.

Sultan Bahu 3

Mama lui, a fost cea care l-a numit Bahu, un nume plin de semnificație. *Ba*, înseamnă „cu”, iar *Hu*, înseamnă „Dumnezeu”. Astfel, numele înseamnă, „unit cu Dumnezeu”. Pe baza cărții persane *A'een-ul-Faar*, a lui Bahu, autorul cărții *Manaqib-i-Sultani* scrie că, era foarte îndatorat mamei sale, deoarece, i-a dat numele Bahu, care, cu adăugarea unui punct sub *Ba*, devine *Ya hu*. *Ya hu*, înseamnă „O” și, este o invocare, prin care sufii, îi cer lui Dumnezeu, mila și harul său. „Un nume care semnifică atât de mult. Dacă este purtat de o persoană de natură reflexivă și sensibilă”, poate contribui chiar la generarea în el, a unor înalte calități morale, amintindu-i în permanență de originea sa adevărată. Este posibil ca, cu o atitudine mentală atât de importantă, a scris în ultimele rânduri ale colecției sale, *abyat*:

Apoi, într-un extaz al iubirii,
veți repeta numele lui Hu în mod constant,
dedicând fiecare suflare din viața ta
în contemplarea lui.
Numai când sufletul tău se contopeste
în esența Domnului,
vei merita numele „Bahu”.

Sultan Bahu, *Bait 200*

Prefixul Sultan, nu a făcut inițial parte din numele lui Bahu. Datorită caracterului său moral ridicat, trăsăturilor sfinte și personalității impresionante, a dobândit denumirea de, sultan. El s-a referit la sine, ca fiind, „Bahu Awan”, deoarece aparținea tribului Awan. Se spune că, fața lui era atât de inocentă și strălucitoare, iar personalitatea lui atât de carismatică, încât, văzându-l, chiar ereticii și ateii, au devenit înclinați spre Dumnezeu.

Bahu nu a mers niciodată la școală și, în schimb, a primit educația timpurie acasă. În ciuda lipsei sale de educație formală, el a primit o stimă ridicată, datorită realizării sale interioare și a perspicacității sale spirituale. Într-unul din versetele sale persane, Bahu spune că, deși nu primise nici un fundament în cunoașterea externă, sufletul său, fusese purificat de cunoștințele interioare.⁽⁵⁾ Potrivit autorului lui *Twareekh-i-Sultan Bahu*, el a scris 140 de cărți în arabă și persană. Sunt disponibile traduceri în urdu, din aproximativ două duzini dintre acestea, inclusiv un diwaan de ghazali persane. Se spune că, el a scris și o serie de lucrări poetice în punjabi, dar nu a supraviețuit nici un extras din această colecție de abyat. Scrierile sale arabe și persane, au fost uitate, dar poezia sa punjabi, trăiește și, este extrem de populară.

Oamenii mai citesc cupletele punjabi ale lui Bahu și, ascultă cu încântare, interpretarea lor muzicală de către, qaunaals. Ele oferă o recompensă spirituală, acelor oameni simpli din Punjab care nu cunosc altă limbă decât limba lor maternă. Pentru un laic, precum și pentru studentul la literatura punjabi, faima lui Bahu, se bazează pe această singură carte. Principalul motiv al lipsei de popularitate a compozițiilor sale arabe și persane, este subiectul lor. Se ocupă în primul rând de legea religioasă tradițională și misticism, care sunt de interes doar pentru câțiva selectați.

Mama lui Sultan Bahu, a avut o influență profundă asupra lui. Era o doamnă devotată și ducea o viață extrem de morală și religioasă. Când Bahu a simțit nevoia să adopte un *Murshid*⁴, nu s-a putut gândi la o persoană mai bună decât propria sa mamă. Prin urmare, el a făcut un apel emoționant către ea, să devină Murshidul său. Cu toate acestea, ea a refuzat cu blândețe cererea, subliniind că, Islamul nu a permis unei femei să îndeplinească rolul de Murshid. În consecință, și-a părăsit casa în căutarea unui Maestru perfect. După ceva timp, a ajuns în satul Garh Bagdad, situat pe malul râului Ravi. Aici, l-a cunoscut pe Hazrat Habib Ullah Qadiri și, a devenit discipolul său. Bahu a făcut progrese spirituale rapide și, într-o perioadă foarte scurtă, a dobândit o putere spirituală considerabilă. Observând acest lucru, Hazrat Habib Ullah i-a spus într-o zi: „Nu posed bogăția spirituală pe care o căutați, dar vă pot spune unde o puteți atinge. Dacă mergeți la Murshid al meu, Hazrat Abdur Rahman Qadiri, și intrați sub protecția lui, veți câștiga ceea ce căutați”.

În cele din urmă, sultanul Bahu a ajuns la Delhi și s-a prezentat în fața lui Sayyid Abdur Rahman Qadiri. Un ofițer de rang în curtea din Aurangzeb, Sayyid Abdur Rahman a fost un om de mare realizare spirituală. Din punct de vedere istoric, Sayyid Abdur Rahman și-a trasat legătura cu celebrul Sfânt Sufi din Bagdad, Hazrat Abdul Qadir Jilani (1077-1166). Bahu, a fost inițiat de acest mare Sfânt Sufi, în taine spirituale profunde și, în cele din urmă, a reușit să obțină acea bogăție spirituală, pe care o căuta de mult timp.

În anumite locuri din abyat, sultanul Bahu se referă cu mare respect și stimă, la fondatorul ordinului său, Murshid, Hazrat Abdul Qadir Jilani, din Bagdad. Din dragoste, îl numește și Meeran, adică, „cel înălțat”.

⁴ în tradiția sufi, un Murshid, este un Maestru sau, un profesor spiritual.

O, Şah Jilani, iubit de Dumnezeu,
grăbeşte-te şi, vino în ajutorul meu!
Cei care se bazează pe tine, O, Meeran,
ca Maestru şi Mântuitor al lor,
va înota în siguranţă peste oceanul vieţii.
Sultan Bahu, *Bait 106*

Aceste rânduri dau impresia că, Bahu, l-a considerat pe Hazrat Abdul Qadir Jilani, drept Maestrul său. Dar Hazrat Jilani a trăit cu aproximativ cinci sute de ani mai devreme şi, prin urmare, nu l-ar fi putut iniţia pe Bahu. Aşadar, se pare că, Bahu a folosit termenii „Meeran” şi „Shah Jilani”, pentru a-şi desemna propriul său Murshid. Pentru un discipol, toţi Maeştrii unei anumite ordini, sunt cuprinşi în propriul său Maestru.

Un exemplu izbitor în acest sens, este oferit de lucrarea *Adi Granth*, în care, fiecare Guru din casa Nanak, este privit ca fiind, o manifestare a primului Maestru, Guru Nanak. Acest fapt, este evident din faptul că, fiecare imn, al fiecărui guru, se încheie cu invocarea cuvântului „Nanak”. Poate exista şi un alt motiv. Sultanul Bahu trebuie să fi simţit că, fără fondatorul ordinului nu şi-ar fi întâlnit niciodată propriul Murshid şi, nu ar fi primit iniţiarea. De asemenea, este posibil ca în ordinul Qadriya, să fi existat o tradiţie, de a cânta cântece, în lauda fondatorului ordinului.

Se spune că, Bahu, l-a cunoscut şi pe împăratul Aurangzeb. Potrivit sultanului Bakhsh Qadiri, Aurangzeb îl ţinea pe Bahu în mare stimă. Cu toate acestea, Bahu a preferat să păstreze distanţa faţă de Împărat. Un motiv pentru aceasta, ar putea fi dispreţul cu care Aurangzeb i-a tratat pe Sfinţii Sufi. El, era deosebit de aprig faţă de sufii din ordinul Qadriya, probabil pentru că, fratele şi rivalul său, prinţul Dara Shikoh, le fusese aproape. Dara Shikoh, a fost moştenitorul tronului Indiei, dar a fost învins şi ucis de Aurangzeb, care l-a considerat inamicul său principal. Întrucât Dara, a fost discipolul lui Hazrat Mulla Shah Badakhshi (el însuşi discipolul binecunoscutului sfânt Qadriya, Hazrat Mian Meer) şi, a fost foarte popular cu Qadriya Sufilor, ostilitatea lui Aurangzeb, s-a extins şi la acest ordin.

Bahu, îşi căuta adesea singurătatea, părăsindu-şi casa şi retrăgându-se în păduri sau cimitire. După rătăcirii, se va întoarce în propriul său sat, Shorekote. Evident, dragostea pentru locul său natal, nu se diminuase odată cu trecerea timpului. Legat de aceasta, el scrie: „Fie ca harul lui Dumnezeu, să coboare pe Shorekote, unde locuieşte Bahu !” (Bait 110).

În 1691, când sultanul Bahu a renunţat la acest plan fizic, a fost înmormântat la Kila Kahrgan, care este situat lângă râul Chenab. La mijlocul secolului al XVIII-lea confederaţiile sikh erau în ascensiune. În 1766, căpeteniile confederaţiei Bhangî, Ganda Singh şi, Jhanda Singh, au invadat zona Shorekote. Deşi rudele şi discipolii sultanului Bahu, au vrut să-şi protejeze mausoleul, aceştia au fugit de teama căpeteniilor sikh. Totuşi, un discipol, a vegheat la mausoleu pentru a-l salva de jefuitori. Aşa cum s-a întâmplat, căpeteniile nu au cauzat nici o pagubă mausoleului. În 1775, râul Chenab, şi-a schimbat cursul în direcţia mausoleului, dar sicriul a fost îndepărtat la timp şi, a fost îngropat în siguranţă, nu departe, sub un arbore *peepal*,⁵ în Garh Maharaja. După moartea sultanului Bahu, în memoria sa, a fost deschis un ordin numit, *Qadriya Masrooria*.

⁵ Copacul bo - un copac impunător, umbros, care este venerat în unele părţi ale Indiei (Bot., *Ficus religiosa*).

Capitolul 2: Scopul vieții umane

*Of, Bahu, fără amintirea Numelui lui Dumnezeu,
cineva rămâne prins în această falsă dramă a vieții.*

- Bait 85

Natura vieții - impermanența sa

Fiecare ființă umană, din această lume, se află în căutarea fericirii veșnice, în căutarea fericirii absolute, care nu este contaminată, nici măcar de un fir de durere. Moartea, este dușmanul fericirii veșnice, deoarece, acolo unde se ascunde frica de moarte, vorbirea despre fericire, nu are sens. Este evident că, cel care caută fericirea veșnică, ar trebui să posede și viața veșnică. El nu ar trebui să fie supus morții.

Când privim lumea, vedem un flux nesfârșit de umanitate care se îndreaptă spre valea întunecată a morții. Fiecare ființă vie avansează inexorabil către moarte, în fiecare moment. Fiecare obiect non-viu se mișcă întotdeauna spre sfârșitul său. Potrivit cercetătorilor în sanscrită, cuvântul *sansaar* (lume) este derivat din *sri*, care înseamnă, „a aluneca”, „a muta”, „a mișca”. Acest aspect, sugerează că, lumea este în continuă mișcare sau, așa cum a spus vechiul filosof grec Heraclit, într-o stare de flux. Nu există stabilitate, nu există permanență în existența sa; se află într-o stare, nu de „ființare”, ci, de „devenire” continuă. Toată permanența, aparentă, este iluzorie. Dacă ar exista vreo permanență, nu ar exista nici naștere, nici moarte.

Permanența lumii nu este mai reală decât rezistența imaginilor pe un ecran de cinema. Pe ecran, filmul pare să aibă continuitate, dar, de fapt, este rezultatul unui flux constant de imagini statice separate. O imagine se îmbină în următoarea și, prin imaginea de după, ne oferă iluzia continuității. Deoarece imaginile seamănă unele cu altele, succesiunea de imagini pare să formeze o „imagine în mișcare”. Ca urmare a efectului post-imagine și a asemănării dintre imaginile succesive de pe ecran, vedem oamenii mergând, sărind, rânzând și așa mai departe, fără ca nici o ruptură în continuitate să devină evidentă. Astfel, prin acest dispozitiv uman, imaginile disparate ne oferă iluzia unei realități vii.

Pentru a menține acest joc al lumii în desfășurare, creatorul său ne-a dat ochi fizici, care funcționează doar în această lume materială, tranzitorie. Ei sunt incapabili să privească Esența veșnică. Orice vor vedea, este inevitabil, perisabil. Rezultă că, la nivelul acestei lumi tranzitorii, este imposibil să te bucuri de fericirea veșnică. Toate obiectele și creaturile, fac parte din această lume trecătoare și, prin urmare, sunt ele însele perisabile sau trecătoare. Așadar, cum poate oare ca, plăcerea care le emană, să fie permanentă ?

Sfinții văd că, oamenii acestei creații s-au lipit rapid de această lume falsă și de obiectele ei. Dacă o persoană ține ceva în mână, dar dorește să-l schimbe cu altceva, trebuie neapărat să renunțe la ceea ce ține deja. Numai atunci când cineva încetează să se agațe de lucrurile lumii poate obține ceea ce face posibilă eliberarea de durere. Așadar, pentru a-i permite să experimenteze veșnicia, Sfinții, îl fac mai întâi să renunțe la controlul asupra lumii. În acest scop, ei, îi arată adevăratul său chip, astfel încât lucrurile și formele cărora și-a predat inima, să fie

văzute în lumina lor adecvată, ca fiind răutăcioase și goale. Această realizare ar trebui să-i permită să-și întoarcă fața de la ei, să vadă realitatea și, să primească fericirea veșnică. Învățătura Sfinților despre renunțare, nu este la nivel fizic, ci, la nivelul minții. Ei nu cer oamenilor să renunțe la lume, ci, mai degrabă, să se detașeze mental de ea.

Sfinții fac aceasta, arătându-le adepților că, lumea fenomenelor este trecătoare și falsă. Apoi le impresionează nevoia de a renunța mental la atașamentul lor față de acesta și, de a căuta în schimb ceea ce este adevărat și etern. Conturând o imagine a lumii fizice, Sultan Bahu spune că este o junglă pustie și îngrozitoare la care sufletul, îmbrăcat în veșminte umane, a venit să-și petreacă zilele vieții. Viața, este ca malul unui râu, care este erodat constant de râul timpului. Prin urmare, nu poate dura veșnic și, va pieri într-o zi. Într-un tărâm în care moartea este în mod constant operativă, cum oare se poate trăi o viață de pace și fericire ? Așa cum un terasament din nisip nu poate rezista unui potop, tot așa, nici un dispozitiv sau stratagemă concepută de om, nu poate alunga demonul morții.

Sufletul, a venit să se cazeze, în acest corp
de o sălbatică pustietate,
ale căror maluri, se prăbușesc rapid, în ale timpului râu.
Se va prăbuși - mâine, dacă nu, chiar astăzi.
Așezat la marginea unui astfel de țărâm,
cum poate un călător să doarmă în pace ?
Acolo unde se întâlnesc nisipul și apa,
nici un terasament nu poate rezista, O Bahu.

Sultan Bahu, *Bait 17*

Potrivit Coranului, viața lumească nu este altceva decât o iluzie a fericirii. În Biblie, viața umană a fost comparată cu o ceață, care apare pentru scurt timp și, apoi, dispare.

Pentru ce, este viața ta ?
Este chiar un vapor care apare
pentru puțin timp, și apoi, dispare.
Sfântul Iacob 7

Mantia mea este acum uzată și zdrențuită.
cât timp o va putea repara croitorul ?
Sultan Bahu 37

Natura tranzitorie a lumii a fost scoasă în evidență de alți sfinți și mistici:

Veșmântul a devenit vechi;
în cel mai scurt timp, va fi, zdrențe.
Paltu Sahib 12

Nu mai poate supraviețui un copac
pe malul erodat al unui râu
decât apa stați într-un vas de lut.
Sheikh Farid 8

Viața ta, este ca apa unui pârau.
Apa care a dispărut poate reveni vreodată ?
Bu ALI Shah Qalandar 9
Orice ai vedea în vârtejul acestei lumi

va dispărea din ochii tăi ca o bulă.

Bu ALI Shah Qalandar 10

Toată această piesă, este visul unei nopți,
iar acum, te-am trezit.

Fals este corpul, falsă este lumea,
și, falsă este mintea care ademenește.

Soami ji⁶ 11

Din cauza grijilor și preocupărilor lumești, durata noastră este temprară, muritoare - așa că, plecăm acasă plângând, iar noi, devenim slabi și, în cele din urmă, sunt depășiți de bătrânețe. În ciuda tuturor dispozitivelor și eforturilor, corpul nu poate fi reținut niciodată, la nesfârșit.

În cuvintele proverbului,

„Tot ce trăiește trebuie să moară”.

Mantia mea este acum uzată și zdrențuită;
cât timp va croi croitorul în continuare ?

Sultan Bahu, *Bait 37*

Veșmântul, s-a învechit;

în cel mai scurt timp, va fi doar niște zdrențe.

Paltu Sahib 12

Farid a devenit bătrân,
trupul său a început să tremure.

Chiar dacă ar trăi sute de ani,
trupul său, tot la cenușă ar fi redus.

Sheikh Farid 13

În cele din urmă, sosește ziua când, călătoria vieții cuiva, ajunge la capăt. Pasărea sufletului, zboară departe de cușca trupului. Cadavrul, este adus la cimitir, iar rudele și prietenii trec prin ritualul „de a oferi regrete, decedatului, prin cuvinte încărcate cu emoție simulată. Sultanul Bahu, descrie clar acest aspect:

În cele din urmă, mormântul tău va fi săpat
iar corpul tău a alunecat în *lahad*.⁷

Cei dragi, vor arunca o mână de praf
și, ridică peste tine, o movilă de pământ.

Ei vor spune rugăciunea de moarte, în folosul sufletului tău,
apoi, vor merge acasă, jelind și plângând, pentru trista ta moarte.

Sultan Bahu, *Bait 161*

Sfinții, ne reamintesc, nouă, oamenilor nechibzuiți, așa cum suntem, de moartea noastră, care se apropie. Ei ne spun că, destinația noastră finală este cimitirul pustiu, unde vom locui singuri.

Într-o zi, va trebui să părăsiți această lume

și, îți găsești locuința în mormânt.

Carnea ta, va deveni hrană pentru viermi -

⁶ Seth Shiv Dayal Singh din Agra (1818-1878), a fost cunoscut sub numele de Soami ji sau, Soami Ji Maharaj.

⁷ Un *lahad*, este o extensie laterală de la fundul unui mormânt care oferă loc corpului mort. Mormântul, este umplut cu pământ, dar *lahadul* rămâne gol, oferind „spațiu de respirație” pentru corp.

Ține cont de asta, nu uita de moartea ta
Te vei duce la o casă goală și pustie
și trăiești o viață singură și fără de prieteni.
Nimeni, nu te va mângâia în izolare;
Nimeni, nu vă va ține companie, acolo.
Saa'in Bulleh Shah 14

În cele din urmă, o cărămidă îți va servi drept pernă,
pământul îți va fi, patul.
Viermii, vă vor mânca din corp.
Eoni vor trece, și tu, vei rămâne în această stare,
fără să mă întorc de partea ta.
Sheikh Farid 15

Sultanul Bahu, descrie locul nostru final de odihnă, în termeni dezolanți și, subliniază în continuare faptul că, nu numai starea corpului va fi astfel, dar nici starea sufletului nostru nu va fi mai bună. Nu va fi iertat pentru păcatele sale. În curtea Domnului, va trebui să facă o relatare minuțioasă a faptelor sale și, nici măcar cel mai mic minut al greșelilor sale, nu va fi trecut cu vederea. După ce totul este spus și făcut, emanciparea sufletului nostru depinde de acțiunile noastre.

În cele din urmă am fost coborât
în acea gaură îngustă din pământ
unde, nici nu mă puteam întoarce pe o parte.
Sultan Bahu, *Bait 197*

Dar, chiar și după moarte, nu există ușurare de durere,
altfel decât, prin fapte bune, făcute în timp ce trăiești⁸ -
ce, singure contează, în curtea Domnului, O Bahu.
Sultan Bahu, *Bait 161*

În momentul morții, nici rudele noastre, nici bunurile lumești nu vor merge cu noi. Doar faptele noastre ne vor ține companie.

Ai trei tovarăși în viață:
Unul, este credincios și doi, sunt ipocriți.
Unul, este prietenul a cărui companie îți place,
al doilea, este bogăția lumească,
iar al treilea, faptele tale bune.
Bunurile lumești, nu te vor însoți dincolo de casă;
prietenul tău, te va însoți până la mormânt;
prietenul tău, cu adevărat loial, este în acțiunile tale.
Fă-ți sanctuar în ele,
căci, vor merge cu tine, până în adâncul mormântului tău.
Maulana Rumi 16

Numai faptele omului în lume,
vor depune mărturie, în curtea Domnului.

⁸ Bahu, înseamnă, repetare și meditație asupra Kalma, ca, „fapte bune”.

Sheikh Farid 17

O, Farid, acțiunile tale în lume
vor veni în ajutorul vostru, înaintea Domnului.

Sheikh Farid 18

Este evident că, fericirea eternă sau fericirea adevărată, nu poate fi dodândită din lume sau din obiectele ei, deoarece acestea sunt tranzitorii. Frica de moarte, ne chinuie constant. Adevărata fericire nu poate veni decât din ceva veșnic.

Din lumea falsă și lucrurile ei false, poate rezulta doar durerea. De aceea, Bahu, spune în repetate rânduri că, a te contopi în Dumnezeu și a deveni unul cu el, înseamnă a atinge adevărul.

Toate celelalte, inclusiv tronurile și bogățiile, sunt false.
Puterea și autoritatea lumii sunt false, O Bahu !
Este adevărată suveranitatea fachirului.

Sultan Bahu, *Bait 65*

Fără amintirea Numelui lui Dumnezeu, O Bahu,
cineva rămâne prins în această falsă dramă a vieții.

Sultan Bahu, *Bait 85*

De ce poți împovăra poverile vieții pe sufletul tău
când, prin devotament, te poți contopi în Domnul ?

Sultan Bahu, *Bait 172*

El, continuă să ne reamintească că, scopul venirii noastre în această lume în forma umană, este îndeplinit numai dacă ajungem la uniunea cu Domnul:

De ce porți poverile vieții, pe sufletul tău
când, prin devotament, te poți contopi, în Domnul ?

Sultan Bahu, *Bait 172*

Calea binecuvântării veșnice

Viața umană, este un dar neprețuit al lui Dumnezeu, care este dat doar câtorva suflete norocoase. Sfinții din întreaga lume, au descris în mod repetat corpul uman, ca fiind de neprețuit, deoarece o astfel de oportunitate vine în suflet, dar, rareori.

Din acest motiv, omul a fost numit vârful creației. Sfinții musulmani l-au numit „cea mai nobilă creatură”. Rishii, munii, și alți oameni sfinți dintre hinduși, au descris forma umană, ca fiind, „haina lui Dumnezeu”, ceea ce înseamnă că, Dumnezeu nu numai că a creat corpul uman, ci, se și află în el. Evreii cred că, Dumnezeu l-a creat pe om după chipul său. Doar în această formă Dumnezeu poate fi realizat.

Supremația omului constă în manifestarea lui Dumnezeu, în sine. Acesta este adevăratul scop al existenței umane. Merităm cu adevărat poziția exaltată de „vârf al creației”, atunci când, ajungem la uniunea cu el.

Totuși, se pune întrebarea: prins în ochiurile lumii fenomenelor, cum poate un muritor sărac și modest să ajungă la culmile transcendente ale Domnului ? Sfinții, au arătat spre adevărata cale

care duce la Dumnezeu - calea iubirii și devotamentului (*bhakti marg*), celelalte metode, precum cea a cunoașterii (*gyan marg*) și, cea a acțiunii (*karam marg*), nu sunt nici ușoare, nici armonioase cu natura omului. Succesul cu aceste metode, este extrem de dificil. Iubirea, are caracteristica de a se alătura, a uni și a transforma în cele din urmă îndrăgostitul și Prealubitul, într-o singură entitate, schimbând astfel dualitatea și pluralitatea, într-o stare monistă. Devotul, devine în cele din urmă, unul cu obiectul devoțiunii sale; acesta este scopul suprem al existenței umane. Întrucât devoțiunea (*bhakti*) este singurul mijloc prin care acest obiectiv poate fi atins, Sfinții, au învățat omenirea să adopte această metodă, să se contopească în sursa tuturor și să obțină eliberarea din ciclul nașterii și al morții.

Misticii, au descris uneori scopul vieții umane ca, unire cu Dumnezeu și, alteori, ca devotament față de Dumnezeu. De fapt, acestea sunt două moduri de a spune același lucru. Uniunea cu Dumnezeu este scopul final; devotamentul față de Dumnezeu este mijlocul care trebuie adoptat pentru atingerea acestui scop. Fără mijloacele adecvate, scopul nu poate fi atins; fără tehnica corectă, mântuirea nu poate fi așteptată. În lumea dualității în care trăim, singura metodă prin care putem face progrese către unitate, este aceea a, *bhakti*. Trăim într-o dimensiune care îl are pe Dumnezeu la un capăt, și noi, oamenii suntem la celălalt. Iubirea, sau devotamentul, este scara pe care putem ajunge la el.

Sultanul Bahu, îl avertizează pe omul ignorant, reamintindu-i că, viața umană, i-a fost acordată pentru scurt timp. Moartea, este mereu la pândă, gata să atace oricând. Nu se știe când se va arunca asupra prăzii sale. Prin urmare, ne revine sarcina de a profita de această neprețuită oportunitate de a-L realiza pe Dumnezeu. Am venit în această lume ca meseriași pentru a cumpăra închinarea lui Dumnezeu și trebuie să intrăm în această afacere, în timp ce magazinul vieții este încă deschis, adică, atâta timp cât moartea încă nu ne-a devorat:

Închină-te lui Dumnezeu sau te vei căi la sfârșitul vieții tale !
 La urma urmei, această viață s-a încheiat într-o clipită.
 Deveniți negustor
 și cumpărați marfa iubirii,
 înainte ca afacerea vieții să fie închisă definitiv.
 Dacă ai înțeleș
 că, îngerul morții poate lovi în orice moment,
 ți-ai dedica viața închinării lui Dumnezeu.
 În barca vieții, binele și răul,
 plutesc împreună pe râul vieții.
 Domnul să-i prindă în siguranță la țarm.
 Sultan Bahu, *Bait 153*

Acest avertisment a fost dat în toate scripturile și de către toți Sfinții. Ei au impresionat în mod repetat omenirea, să țină cont de abordarea morții și, să se străduiască din greu să-l realizeze pe Dumnezeu - scopul final al existenței umane. În Coran, este scris că, Dumnezeu l-a creat pe om, în scopul ca acesta să-L venereze. (19) Potrivit lui Maulana Rumi, hrana pentru om nu este hrana fizică, ci, strălucirea lui Dumnezeu, fără de care sufletul său nu poate prospera. (20) Ceea ce vrea să spună este că, scopul vieții umane este de a atinge uniunea cu Dumnezeu, prin meditație. Bulleh Shah, consideră că, viața petrecută fără să-l realizezi pe Dumnezeu, este viața irosită:

O Bullah⁹, zilele bune au dispărut.

⁹ În poeziile sale, Bulleh Shah, folosește adesea Bullah, ca formă prescurtată a numelui său.

Atunci nu L-ai iubit pe Domnul.
La ce bun este pocăința acum ?
Păsările au mâncat recolta !
Saa'in Bulleh Shah 21

De asemenea, Biblia îndeamnă oamenii, să își folosească cel mai bine viața și, să nu se risipească în activități lumești:

Acum, trupul nu este pentru curvie, ci, pentru Domnul;
iar Domnul pentru trup.
Sfântul Paul 22

faceți-vă pungi care nu îmbătrânesc,
comoară neîmputinată în ceruri,
unde nici un hoț nu se apropie și nici molia nu o strică.
Isus Hristos 23

O mare semnificație este cuvântul arab, *haq*, folosit frecvent de Bahu. Înțelesul său principal este „adevărul” sau, „esența eternă”. Cu alte cuvinte, arată către Domnul însuși. Bahu, a folosit cuvântul în acest sens. Dar are și un alt sens, „drept” sau o „pretenție justă”. Folosit în acest fel, cuvântul, indică adevărul imuabil al spiritualității, și anume că, Domnul suprem este revendicarea de drept a omului; el este adevărata moștenire a omului. Această pretenție față de Dumnezeu, există chiar și după moarte. Odată ce Dumnezeu este realizat, el nu poate fi pierdut. Astfel, adevărul nostru drept, este să-L realizăm pe Domnul și să trăim veșnic în acea realitate. Altfel, în cuvintele lui Bahu, vom pierde nu numai această lume, ci, și următoarea.

Cei care nu și-au dat seama de Dumnezeu, vor rătăci,
fără adăpost în această lume, lipsiți în următoarea.
Sultan Bahu, *Bait 7*

Dacă realizarea lui Dumnezeu este un drept primar, efortul de a-l atinge, este o datorie primară. În această realizare stă gloria și esența existenței umane: nici un sacrificiu, nici măcar viața însăși, nu este un preț prea mare pentru această afacere.

Dacă poți ajunge la Dumnezeu sacrificându-ți capul,
nu te teme de moarte, O Bahu !
Sultan Bahu, *Bait 36*

Cea mai bună perioadă de viață pentru meditație, este tinerețea, când o persoană este puternică, sănătoasă și relativ liberă de afecțiuni și griji care împiedică concentrarea. Bahu și alți sfinți pun mult accent pe folosirea perioadei tinereții pentru a-L realiza pe Dumnezeu.

Dacă nu meditați la Dumnezeu, vă veți pocăi
Că, tinerețea ta a fost petrecută în goane zadarnice
Sultan Bahu, *Bait 94*

Mi-a păsat să nu-ți cunosc Esența, O Doamne!
După ce mi-am irosit tinerețea, acum mă pocăiesc.
Sheikh Farid 24

Tinerețea ta, este falsă,
căci, în ea, nu L-ai iubit pe Domnul.
Nu veți obține acest set colorat de brățări [corpul]

a-l purta din nou,
nici nu veți obține acest timp rar de tinerețe, pentru plăcere.
Acesta este timpul pentru extaz, în uniune cu Preaiubitul.
Căci, în cele din urmă, corpul tău va fi acoperit de praf,
și, praf va deveni.

Shah Hussain 25

Sfinții, subliniază că, niciun preț nu este prea mare pentru a fi plătit pentru realizarea mistică. Dimpotrivă, această ocazie rară de a atinge uniunea cu Domnul, nu ar trebui să se piardă de dragul lăcomiei lumești, pentru „ce profită omul, dacă câștigă întreaga lume și, își pierde propriul suflet ?” (26) Respectul pentru cele exterioare, sunt fapte inutile și, nu îi plac Domnului.

Vinde tot ce ai, nu-ți cruța viața,
Și, cumpără bogăția devotamentului față de Dumnezeu.
De ce să duci povara vieții, pe sufletul tău
când, prin devotament, te poți contopi în Domnul ?
Falșii profeți își vând sufletele lumii
și, induce în eroare căutătorii, cu o pretenție de îndrumare spirituală.
Șeicul Qadir Jilani, a renunțat cu adevărat la lume;
era într-adevăr, un rege printre mistici.

Sultan Bahu, *Bait 172*

Atâta timp cât nu te speli pe mâini, de lume,
nu vă amintiți de Domnul, căci, legea religioasă interzice
ca tu să rostești rugăciuni (*namaaz*)
fără a te spăla pe mâini (*wuzoo*).

Maulana Rumi 27

Predă-ți corpul, mintea și bogățiile,
și, să devii o adevărată mireasă ...

Kabir Sahib 26

Ne putem întreba de ce, când știm că, adevărata fericire constă în unirea cu Dumnezeu, ne îndepărtăm fața de ea. De ce oare nu încercăm să obținem această fericire veșnică, atunci când, nimic altceva nu este la fel de prețios ? Potrivit sfinților, această dezlănțuire este cauzată de *maya* (iluzia), care, sub forma ignoranței, amăgește înțelegerea umană. Influențați de *maya*, facem din pasiunile, dorințele și pofta de mâncare, baza vieții noastre. Misticii musulmani au numit aceeași amăgire „înșelăciune” și „ademenire” (*fareb*), a căror bază este dorința sau pofta trupestă.

Vorbind despre această stare neajutorată a umanității, Bahu spune că, Domnul ne-a acoperit facultatea de raționament, cu un voal atât de gros, încât, nu ne gândim niciodată la scopul final al vieții. Atât urmărirea obiectelor lumești, cât și dorința de a ne mulțumi pofta de mâncare, ne încurcă atât de mult încât, este aproape imposibil să rupem aceste cătușe. În cușca trupului, sufletul este mereu neliniștit, deoarece nu poate zbura la sursa Sa. Poate fi eliberat, numai dacă consideră fiecare obiect al lumii, ca fiind străin și, în loc să-și fixeze atenția asupra creației, o fixează asupra Creatorului, are credință în harul său și, participă la meditație.

Necunoscute sunt pentru mine acum, misterele Domnului meu -
originea, aproape mi-am uitat-o !
Pentru tentația de a mânca fructul interzis

pune lațul destinului la gâtul meu.
Cândva, am cântat precum o privighetoare, în grădina Domnului meu -
prins în această cușcă muritoare, acum, fâlfâi de durere.
Of, Bahu, aruncă din inima ta, dragostea pentru orice altceva,
Și, roagă-te, numai pentru harul lui, să te cheme înapoi.

Sultan Bahu, *Bait 155*

Aceste umbre adânci, ce semnifică iluziile și păcălelile lumii, sunt menționate în Coran. Pentru a ne satisface nevoile, alergăm în căutarea obiectelor lumești și în cele din urmă murim în proces.

Lumea, nu este altceva, decât o manifestare a înșelăciunii.

Coran 29

Urmărirea câștigului lumesc, te duce atât de departe de Domnul,
încât, vei ajunge la cimitir.

Coranul 30

Conform Bibliei, vedem această lume falsă, ca fiind adevărată, deoarece Dumnezeu ne-a acoperit rațiunea, cu un voal gros de amăgire, iar acest voal, constă din propriile noastre dorințe ticăloase.

Dumnezeu le va trimite o iluzie puternică și, ei, vor crede această minciună.

Sfântul Paul 31

El [Dumnezeu] însuși, nu ispitește pe nimeni, dar, fiecare persoană
este ispășită atunci când este ademenită și tentată de propriile dorințe.

Sfântul Iacob 32

Guru Nanak, îl compară pe om, cu o pasăre lacomă, cedând mereu la momeala dorințelor lumești, și astfel, fiind prinși de ele:

Iluziile fiilor și soției tale, te ademenesc,
iar lumea îți este dragă.

Guști momeala și, ești prins în plasă.

Guru Nanak Dev 33

Sufletul tânjește după sursa sa

Am afirmat mai devreme că, scopul vieții umane este să medităm la Dumnezeu și să atingem uniunea cu el. Dar cum putem atinge acest obiectiv ? În noi, există realitatea noastră, sufletul. Iar originea sufletului, este Domnul însuși. Sufletul a coborât de la izvor, la porunca lui Dumnezeu, la începutul creației. În călătoria sa descendentă, sufletul a fost atașat de minte, iar mintea l-a încurcat în karme care, la rândul său, l-au cuprins în această creație. Deși splendoarea înăscută a sufletului a fost acoperită sub masca minții și a iluziei (*maya*), acesta rămâne esența lui Dumnezeu. Hazrat Bahu, stăruie asupra aceluși prim moment, în care Domnul a adus acest univers la existență, prin *Kun* sau, *Kalma* (Cuvântul) și, când, sufletele noastre erau o parte integrantă a Domnului. Bahu reflectă cât de sublimă și pașnică, fusese starea lor nativă, atunci când făceau parte din esența lui Dumnezeu și, cât de mizerabilă a devenit starea lor, acum:

Când Dumnezeu a rânduit Creația, eram cu el;
am posedat calitățile sale, am fost din esența Sa.
Separați acum, rătăcim în căutarea lui.

Cândva, am trăit în tărâmul spiritului pur;
prinși în corpuri fizice, plângem de durere acum.
Of, Bahu, am fost nepoliticosi în starea noastră inițială,
a fost ego-ul nostru satanic, cel care ne-a spurcat pe toți.

Sultan Bahu, *Bait 149*

În Coran, este scris: „Dar El [Dumnezeu] l-a modelat în proporție și a suflat în el, duhul Său.” (34) Și, din nou: „Duhul este al Poruncii Domnului meu, al cunoașterii”.(35) Cu alte cuvinte, când Dumnezeu a creat această lume, prin instrumentul lui Kalma, el a adus sufletele în lume prin aceeași poruncă și, le-a dat trupuri. Afirmatii similare se găsesc în Biblie dar și în scrierile altor sfinți:

El ne-a dat din propriul său spirit.
Isus Hristos 36

Dumnezeu m-a creat din lumina Esenței sale.
Bu ALL Shah Qalandar 37

Misticii, ne învață că, Creatorul acestui univers, este prezent în creația sa, într-o formă microcosmică și imperceptibilă, și că, creația este prezentă în el:

O Farid, Creatorul trăiește în creația sa;
creația trăiește în Dumnezeu.
În suflet, rămâne Dumnezeu și, în Dumnezeu, sufletul.
Guru Nanak Dev 39

Sufletul, este Dumnezeu și, Dumnezeu, este sufletul.
Guru Nanak Dev 40

Sufletul, este de aceeași esență, ca și Dumnezeu.
Kabir Sahib 41

Sfinții, i-au atribuit lui Dumnezeu, calitățile adevărului, conștiinței și fericirii (*sat, chit, anand*). El, este adevărat, ceea ce înseamnă că, este nepieritor, veșnic. El este conștiință pură, având cunoștințe absolute. El este izvorul fericirii. Fiind esența lui Dumnezeu, omul posedă, de asemenea, potențial, toate aceste calități. De aceea, fiecare ființă umană dorește starea veșnică. El nu vrea să moară. Are o sete naturală de cunoaștere. Și, el este mereu în căutarea fericirii. Dar el caută această moștenire - viața nemuritoare, adevărata cunoaștere și fericirea veșnică a obiectelor perisabile, lumești, în care nu poate fi găsită. Aceste obiecte sunt acoperite de murdăria iluziei (*maya*), care servește ca un obstacol, în calea vizualizării adevăratei forme a realității.

Chiar și cea mai bogată sau cea mai puternică persoană este uneori supusă unor stări de depresie și singurătate. Se simte pustiu și inima lui are un sentiment de vid; îi lipsește ceva, deși nu știe ce. Acest sentiment misterios, de neînțeles, își datorează existența îndemnului puternic al sufletului, acela de a-și întâlni Domnul. Acest îndemn, trage inconștient sufletul, spre sursa sa. Atâta timp cât acest îndemn nu este satisfăcut, sufletul va rămâne mereu în starea sa neliniștită. Sultanul Bahu spune că, suferința sufletului este mereu în creștere, deoarece este departe de adevărata sa casă:

Sunt un străin, casa mea este departe,
și, situația mea se înrăutățește

cu fiecare respirație, pe care o răsfir aici.

Sultan Bahu, *Bait 27*

În același *bait*, el subliniază faptul că, sufletul, era reticent în a-l părăsi pe Dumnezeu, dar a trebuit să plece de la adevărata sa casă, ascultând de porunca sa irevocabilă. Aici, pe acest pământ, se zvârcolește datorită separării:

Am fost legat și aruncat în jos:
alungat din cer, aruncat pe pământ.
Legat de dictatele destinului meu,
Am fost exilat în acest pământ străin.
Gata cu tine, lume vicleană, nu mă mai agrava,
Am deja o teamă.

Sultan Bahu, *Bait 27*

Elaborând acest subiect al trimerii sufletelor în creația sa și, a promisiunii sale de a le chema înapoi, Bahu citează din Coran: „Dumnezeu a întrebat sufletele: „Nu sunt eu oare, Dumnezeul vostru ?”¹⁰ Sufletele, au răspuns: „Desigur, tu ești Dumnezeul nostru”. „(42),” Această zi se numește „ziua făgăduinței” (*roz-i-misak*).(43) În îndeplinirea acestui angajament, Dumnezeu unește sufletele cu el însuși. Bahu afirmă că, sufletul său, încearcă să se întoarcă în țara sa natală:

Când, în momentul Creației,
Dumnezeu, m-a despărțit de el însuși,
L-am auzit spunând: „Nu sunt, Dumnezeul tău ?”
„Într-adevăr, ești”, a strigat sufletul meu, liniștit.
De atunci, inima mi-a înflorit
cu dorința interioară, de a ne întoarce acasă,
neoferindu-mi nici un moment de calm, aici, pe pământ.
Fie ca moartea să lovească această lume!
Fură sufletele în drumul lor către Dumnezeu.
Lumea, nu și-a acceptat niciodată îndrăgostiții;
sunt persecutați și lăsați să plângă de durere.

Sultan Bahu, *Bait 5*

Există o zicală recurentă din scrierile sacre, precum că, totul este înclinat spre sursa sa, că, fiecare parte încearcă să se contopească în întregul său. Profetul spune: „Totul are înclinație spre realitatea sa.” (44)

[Unui suflet drept, i se va spune:] "Of, suflet, în odihnă și satisfacție completă, reveniți la Domnul, mulțumiți și dând mulțumire [Lui]".

Coran 45

Întoarce-te până la odihna ta, sufletul meu;
căci, Domnul, te-a purtat cu mulțime.

Psalmi 46

¹⁰ Conform Coranului, Dumnezeu, a creat suflete și a decis să le trimită să locuiască în Creație. Când i-a văzut chinuți la perspectiva despărțirii lor de el, i-a liniștit întrebând: „Nu sunt eu oare, Dumnezeul vostru ? ” însemnând că, nu le părăsește definitiv și că, le va chema înapoi.

O Nanak, sinele se contopește în Dumnezeu,
de la care a emanat.

Guru Arjan Dev 47

El se contopește în Dumnezeu, din care a fost creat.

Guru Arjan Dev 48

În scrierile Sfinților Sufi și a altor mari mistici, găsim descrieri grafice și mișcătoare ale separării sufletului de sursa sa și, a dorinței sale, de a se reîntregi în el. Citirea unor astfel de relatări stimulează dorința de uniune cu Domnul, chiar și în acele persoane care par lipsite de orice interes pentru chestiuni spirituale. Acest îndemn este, de fapt, chemarea sufletului, care, închis de minte și simțuri, își exprimă durerea și dorul, sub formă de cuvinte.

Ascultați flautul, deoarece acesta își spune povestea sa. Se plânge de separarea sa:

„De când am fost îndepărtat de pădurea de bambus, bărbații și femeile se plâng din plângerea mea.

Caut o inimă care ar fi trebuit să se rupă în bucăți din durerile de separare, astfel încât, să poată recolta dorul.

Oricine s-a îndepărtat de sursa sa,
caută din nou, timpul unirii sale. ”

Maulana Rumi 49

Din cauza despărțirii de tine, mă plâng mereu,
precum notele plângătoare ale flautului.

Maulana Rumi 30

Soarele, este doar o scânteie
ce a zburat de pe focul ascuns, în inima mea
și, s-a blocat în cer.

Khwaja Hafiz 1

În ce chip dorește cerbul izvoarele apelor,
așa te dorește sufletul meu, pe tine, Dumnezeule.
Însetat e Sufletul meu de Dumnezeul cel viu;
când voi veni și mă voi arăta feței lui Dumnezeu ?
Făcutu-mi-s-au lacrimile mele, pâine, ziua și noaptea...

Psalmi 52 (*Psalmi 42:1-3*)

Ne-ai creat pentru tine și, inima noastră nu știe nici o odihnă, până nu se va odihni în tine.

Sfântul Augustin 53

Guru Nanak, oferă aceeași învățătură. La începutul lucrării *Jap Ji Sahib*, el ridică întrebările: "Cum poate omul, să devină adevărat ? Cum se poate uni cu Domnul ? Cum poate elimina vălul minciunii, care există între el și Dumnezeu ?" Și, el însuși, oferă răspunsul: „Acest lucru este posibil numai dacă o persoană ar urma să-și urmeze legea, voința, pe care el însuși a implantat-o în toată lumea. Domnul a rânduit-o astfel.”(54) Aici, Guru Nanak indică faptul că, dorința de a-L căuta pe Domnul este inerentă sufletului și a fost așa de la bun început. Această desăvârșire

trebuie realizată prin iubire. Dumnezeu a pus sămânța iubirii în noi, astfel încât să poată fuziona în noi. Iubirea este însăși esența sufletului, iar sufletul, niciodată nu poate fi odihnit, decât dacă, se unește cu sursa sa. Guru Arjan Dev, o face și mai explicit:

„Locuiește în Domnul; această poruncă este scrisă în mintea și în corpul tău.” (55)

Sfântul Pavel exprimă aceeași idee, atunci când spune:

„Dumnezeu, salvatorul, dorește ca toți oamenii să fie mântuiți și, să vină la cunoașterea adevărului.” (56)

Sufletul, fiind esența lui Dumnezeu, este pur, prin însăși natura sa. Dar mintea, cu care este înnodată, a făcut-o impură. De aceea, sufletul este atașat de lume și, nu poate să se unească cu sursa sa. Într-unul dintre poemele (abyat) lui Bahu, sufletul subliniază:

Am fost nepoliticoși în statul nostru natal
ego-urile satanice, ne-au spurcat pe toți, un Bahu.
Sultan Bahu, *Bait 149*

Maulana Rumi, a descris natura răutăcioasă și rea, a minții, ca fiind un câine și, un piton. Alți sfinți, au folosit un limbaj la fel de elocvent:

Nu lăsați viu, câinele minții voastre.
A fost întotdeauna un dușman al sufletului tău.
Maulana Rumi 57

Mintea ta, este un iad, un piton infernal, care emite foc,
cu intensitate care, oceanele nu îl pot diminua.
Maulana Rumi 58

Atâta timp cât mintea ta satanică, te ține companie,
ochiul credinței tale, nu va fi niciodată clar.
Bu Ali Shah Qalandar 59

Această minte este o prostie,
căci, este ademenită de lăcomie.
Guru Nanak Dev 60

Mintea se abate, ademenită de rău.
Guru Nanak Dev 61

Nu slujiți ordinelor minții voastre neplăcute.
Soami Ji 62

Mintea ta ostilă, te-a înșelat;
nu renunță la răutatea sa, înăscută.
Soami Ji 63

Astfel, principalul obstacol dintre suflet și Dumnezeu, este mintea. Păstrează sufletul legat de lume și, îl reține de la sursa sa. Dar, în ciuda acestui obstacol, uniunea nu poate fi întârziată pentru totdeauna. La urma urmei, mintea este, de asemenea, o creație a lui Dumnezeu și, îi este astfel supusă. Dacă Dumnezeu decide să se alăture sufletului, cu el însuși, nici o putere nu-

i poate sta în cale. Acest aspect, a fost clarificat de toți cei care l-au realizat pe Dumnezeu. Ei subliniază că, Domnul însuși, atrage sufletele spre el. În sine, sufletul este neputincios; nici măcar nu se poate gândi să se unească cu el, cu atât mai puțin să se îndrepte spre el. Și sultanul Bahu, indică acest adevăr, atunci când spune:

El însuși, îmi dă înțelepciunea sa, O, Bahu.
El însuși, mă modelează în propriul Sine real.

Sultan Bahu, *Bait 20*

Când Domnul trage un suflet, când el însuși dă chemarea, nici un obstacol nu îl poate opri. Într-adevăr, atunci, devine dificil ca acel suflet să se întoarcă de la Dumnezeu și să se întoarcă la viața pământească.

Cei care sunt chemați de Dumnezeu însuși
consideră că este greu să te întorci la viața lumească.

Sultan Bahu, *Bait 135*

Potrivit lui Maulana Rumi, eforturile noastre de a-L realiza pe Dumnezeu, frica și dragostea față de el, invocarea lui, ca atotputernic Păstrător, sunt rezultatul atracției lui Dumnezeu însuși. Într-unul din versetele sale, Dumnezeu se adresează sufletului:

Tragerea mea, a fost cea care te-a făcut
să-ți faci eforturile. Ți-a eliberat picioarele.
Frica și dragostea ta, au fost scara scară a favorii mele.
Pentru a mă chema omniprezent, a existat acordul meu.

Maulana Rumi 64

Scrierile misticilor afirmă că, sufletul nu-L caută pe Dumnezeu; Dumnezeu este cel care caută sufletul.

Timp de treizeci de ani am fost în căutarea lui Dumnezeu, dar când
m-am uitat înăuntru, am descoperit că, el este căutătorul și, eu
am fost căutat.

Hazrat Bayazeed Bustami 65

O, prietene, dragostea pentru Domnul a fost implantată în mine
de la început - din ziua creației.

Saa'in Bulleh Shah 66

Tu însăși ți-ai fixat cârligul pe mine,
iar acum tragi de sfoara.

Saa'in Bulleh Shah 67

Îl iubim pe [Dumnezeu] pentru că, El ne-a iubit mai întâi.

Isus Hristos 68

Sfinții, arată clar că, scopul vieții umane – și anume, cel de a ne contopi în Dumnezeu, prin iubire și devotament, - a fost rânduit chiar de Dumnezeu. Prin urmare, dorința sufletului de a se uni cu el, este naturală și, este în acord cu propria înclinație a sufletului.

Capitolul 3: Domnul se află în interior

*Acest trup, este templul adevăratului Domn;
aruncă o privire în el, pustnicule !
-Bait 15*

Sfinții, vestesc că, Dumnezeu rămâne în corpul uman. De asemenea, diferite scripturi transmit același mesaj. Într-adevăr, întregul univers, împreună cu Domnul însuși, care este inclus în ființa sa, se află în corpul uman sub formă microcosmică. Aceasta nu este o simplă idee abstractă, filosofică, scoasă de minte, pentru plăcere estetică sau intelectuală. Este un principiu inerent vieții în sine, și care a fost realizat de misticii prin experiența interioară personală. Acest principiu, este chintesența învățăturilor tuturor sufletelor realizate spiritual și, pivotul în jurul căruia se învârt învățăturile lor.

Sultanul Bahu, ne învață că, adevărata casă a lui Dumnezeu, este corpul uman și, că, el poate fi realizat numai în interiorul corpului. Omul dorește să devină nemuritor. Apa nemuririi, pe care o caută închinându-se lui Khwaja Khizr, nu trebuie găsită nicăieri în afara propriei ființe.¹¹

"Acest elixir al vieții, acea cunoaștere manifestă a lui Dumnezeu, poate fi atins de căutător numai în sine:

Acest trup, este templul adevăratului Domn;
aruncă o privire în el, pustnicule !
Nu aveți nevoie de ajutor, de la Khwaja Khizr:
apa vieții, este deja înăuntrul tău.
Sultan Bahu, *Bait 15*

Acest trup, este templul adevăratului Domn,
în care abundă, grădini parfumate,
cu flori veșnic proaspete.
Sultan Bahu, *Bait 16*

Conform scripturilor hinduse, *Vedant Darshan*, atât omul, cât și Dumnezeu, rămân în peștera inimii. (69) Aceeași învățătură, este dată în Coran și Biblie, dar și în scrierile multor sfinți:

Și pe pământ sunt semne pentru cei care au certitudine,
și în voi înșivă; atunci, nu vezi ?
Coranul 70

Oriunde te duci, el este cu tine.
Coranul 71

Nu știți că, sunteți templul lui Dumnezeu și
că Duhul lui Dumnezeu locuiește în tine ?
Sfântul Paul 72

¹¹ Se spune despre Hazrat Khwaja Khizr că, a băut *aabe bayaat*, apa vieții, și că, știe secretul fântânii.

Prealubitul, este cu noi, zi și noapte, O Hafiz !
El, este chiar viața, ce curge în venele noastre.

Khwaja Hafiz 73

Prealubitul, are încredere în tine.
Atunci, de ce ești atât de ignorant ?

Bu AliShah Qalandar 74

Trupul, este templul lui Dumnezeu,
în care și-a investit lumina infinită.

Guru Nanak Dev 75

În piscina corpului
există lotusul unei frumuseți fără egal.
În acest lotus, rezidă Ființa supremă,
care nu are formă, ci, splendoare magnifică.

Kabir Sahib 76

În corpul meu, am văzut intrarea
în portul în care, zi și noapte,
Primesc darul iubirii de la Domnul.

Soami ji 77

Sultanul Bahu, a comparat inima umană, cu un ocean, care nu are țărmuri și, are o adâncime infinită. Dumnezeu, rămâne în el, împreună cu întregul macrocosmos.

Inima, fiind mai adâncă decât oceanul,
își poate oare înțelege, misterele ?
Furtunile, vin și pleacă pe suprafața sa,
în timp ce flotele navighează prin ea,
echipajele lor, mânuindu-și vâslele.
În interiorul inimii, sunt cele paisprezece țărâmurii,
întinse, ca niște corturi de pânză.
O, Bahu, doar cel care știe
aceste secrete mai profunde ale inimii,
poate cunoaște Creatorul !

Sultan Bahu, *Bait* 74

Spune Bahu, cerșetorul de la ușa Maestrului său:
Există comori bogate în inimă.

Sultan Bahu, *Bait* 117

Sfinții, au numit omul, ca fiind o casă de comori, care conține întregul univers, într-o formă subtilă.

Orice este în macrocosmos este, de asemenea,
conținut în microcosmos.

Raja Peepa 78

În aspectul fizic, ești o lume mică.

În realitatea spirituală, ești o lume vastă.
Maulana Rumi 79

Din punctul de vedere al cunoașterii simțului, omul este nesemnificativ,
dar în el, există o creatură exaltată.
Maulana Rumi 80

În corp, sunt cele șapte mări,
în corp, sunt râuri și pâraie.
În corp, sunt soarele și luna,
în el, sunt nouă sute de mii de stele.
Kabir Sahib 81

Din moment ce Dumnezeu locuiește în om, el ar trebui căutat în interior. Sultanul Bahu explică faptul că, pentru o astfel de căutare este esențial să te scufunzi în sine, astfel încât, din râul unicității divine, sufletul să bea apa vieții și, să-și potolească setea, pentru totdeauna:

Inima, este mai adâncă decât oceanul;
Scufundă-te adânc în el, O căutătorule, și explorează !
Bea apa vieții, din acest ocean,
sau, sufletul tău, va rămâne întotdeauna însetat.
Sultan Bahu, *Bait 75*

Citând din sfântul Coran (82), Bahu, afirmă că, prin Vena Regală (*shah rag*)¹², Dumnezeu, poate fi găsit foarte aproape, dar, pentru a-l găsi, este necesar să mergi în sine. El adaugă că, nici cuvântul „aproape”, nu este corect, deoarece implică separare sau dualitate, totuși, Domnul, este însăși esența ființei noastre. El este în noi, și noi, suntem în el. Până nu vom conștientiza secretul că el este inerent în noi, ca însăși viața noastră, cum putem realiza vreodată uniunea cu el ?

Doar cel care știe
aceste secrete mai profunde ale inimii,
poate cunoaște Creatorul, O Bahu !
Sultan Bahu, *Bait 74*

Dacă explorezi calea din tine,
îl veți găsi în apropiere, prin Vena Regală.
Acum locuiește în mine și eu în el, O Bahu:
Nu numai la distanță de el
dar chiar și apropierea de el
au devenit irelevante!
Sultan Bahu, *Bait 193*

În *diwaanul* său persan¹³, Bahu se referă la incidentul din viața profetului Moise, când, pe *Toor-i-Sina* (Muntele Sinai), îl rugase pe Dumnezeu, să-i arate lumina și, neputând suporta acea strălucire, a leșinat. Bahu spune:

¹² *Vena regală* sau, *shah rag*, este curentul central din corpul subtil, pornind de la centrul ochilor și ducând la cele mai înalte regiuni spirituale. Acesta este localizat și urmat prin intermediul practicii spirituale predate de un Maestru perfect. Misticii hinduși, o numesc *sushmana* sau *sukhmana nadi*. Este drumul regal, către curtea Domnului. Nu trebuie confundat cu, *sushmana nadi* a yoghinilor, care traversează coloana vertebrală.

¹³ *diwaan*, este o colecție de poezii ale unui singur autor.

O, ignorantule, știi ce a fost *Toor-i-Sina* ? Prin aceasta, însemna, inima ta.
Precum Moise, ar trebui să te prinzi în această Lumină.
Imploră „*Rabb Ami*” („O, Doamne, arată-mi a ta strălucire strălucitoare ") și,
vezi, lumina Adevărului.

Sultan Bahu 63

Citând astfel de exemple, Bahu îi inspiră pe căutătorii spirituali să-și îndrepte atenția și să urmărească, spre interior. Descriind realizarea sa spirituală, el spune că, și-a făcut din inimă, o casă specială în orașul trupului său, pentru reședința Domnului. Pentru a-L căuta pe Dumnezeu, el a întreprins o practică spirituală susținută și, în cele din urmă, a reușit să-l manifeste în sine. Drept urmare, el locuiește în fericirea permanentă.

Pentru prietenul meu mi-am făcut trupul într-un oraș,
unde, am construit pentru el, o casă specială, în inima mea.
Când singurul Domn a locuit în ea,
Am fost binecuvântat cu o odihnă profundă.

Sultan Bahu, *Bait 41*

Importanța practicii spirituale interioare în realizarea realizării lui Dumnezeu, este subliniată de mulți sfinți:

În întunericul existenței tale, se află ambrozia.
Deveniți un pește și, cufundă-te, în el.

Khwaja Muin-Ud-Din Chishti 64

L-am întrebat pe Muin-ud-Din:
Cât timp vei rătăci în continuare, ici și, acolo ?
Orice cauți, caută în interiorul tău și, află cine ești.

Muin-Ud-Din Chishti 85

Toată lumea vorbește despre devotament,
nimeni nu știe ce este devotamentul.
O Dadu, devotament față de Dumnezeu,
se realizează întotdeauna, în interiorul corpului.

Dadu Dayal 86

Dacă inima ta este curată,
îl vei vedea pe Dumnezeul tău.
Nu căutați decât în voi,
și, îl vei întâlni pe Domnul.

Kabir Sahib 87

De ce strigi „Doamne, Doamne”? El este cu tine.
El este cu tine: amintește-ți de el și, el, este alături de tine.
Intră în tine și vezi;
îl vei întâlni pe magnificul Domn.

Paltu Sahib 88

Caută-l pe Preaiubitul din corpul tău.

Soami Ji 89

Potrivit lui Saa'in Bulleh Shah, oricine a dezvăluit misterul lui Dumnezeu și a atins starea de fericire veșnică a făcut-o călcând pe calea interioară, obținând astfel eliberarea de durere și plăcere, vici și virtute, naștere și moarte - de fapt, din toate formele de dualitate.

Oricine a găsit secretul misticului
a căutat calea din sine.
El locuiește în acel templu al fericirii
care nu știe nici creșterea, nici căderea.
Saa'in Bulleh Shah 90

În încercarea de a-L realiza pe Dumnezeu, toate ritualurile, obiceiurile și manifestările exterioare, sunt inutile. A căuta sprijinul lor, este o ignoranță. Dumnezeu rămâne înăuntru și numai acolo ar trebui căutat. Acolo, căutătorul trebuie să acorde ascultare și să se predea. Toate formele exterioare, sunt menite doar să inspire sau să inducă unui căutător, starea, să intre în sine. Odată ce intră în interior, aceste forme nu mai au niciun scop.

Acest trup este templul adevăratului Domn,
în care abundă grădini parfumate
cu flori veșnic proaspete.
În interior sunt covorașele de rugăciune,
locurile pentru prosternare
și mijloacele pentru ablația rituală.
În interior se află Ka'ba și Qibla,¹⁴
și aici strig către Allah,
cel fără paralelă.
Sultan Bahu, *Bait* 16

Maulana Rumi a învățat, de asemenea, că, lăcașurile exterioare de cult, nu sunt nimic, în comparație cu corpul uman. El spune că, corpul uman este acel lăcaș de cult, în care sunt ascunse mii de Ka'ba. (91) Într-un alt loc, el comentează:

Templul orbilor [spiritual]
este realizat cu cărămidă și mortar;
templul îndrăgostiților, este în inimile lor.
Maulana Rumi 92

Potrivit lui Sant Namdev, cele șaiszeci și opt de locuri de pelerinaj din India, se află în corpul uman - scaldându-se acolo, sufletul devine pur. Și alți mistici, au vorbit cu îndrăzneală, pe acest subiect:

Dacă Prealubitul este în inima noastră
și mergem în căutarea lui la moschee,
atunci acest act al nostru nu ar fi mai bun decât vagabondajul.
Hazrat Saib 93

O Mulla, de ce strigi dintr-un minaret ?
Dumnezeul tău nu este surd.
Cel pentru care plângi este în inima ta.
Kabir Sahib 94

Nu mă voi scărda în locurile pelerinilor
nici să enerveze creaturile apei.

¹⁴ Qibla, înseamnă „direcția Ka'ba”, locația geografică a Ka'ba în raport cu un devotat, în rugăciunea rituală numită, *namaaz*. El, trebuie să se orienteze în direcția Ka'ba, în timp ce își oferă devotamentul. Într-o moschee, această direcție, este indicată de *mehrab* (arc de rugăciune). Qibla, este, de asemenea, folosit ca sinonim pentru Ka'ba.

Guru-ul meu mi-a arătat în corpul meu
cele șazeci și opt de locuri sfinte în care mă voi scălda.

Sant Namdev 95

Dadu Dayal spune că, a rătăcit în căutarea Preaiubitului său, prin toată lumea, în toate direcțiile, dar, în cele din urmă, L-a găsit, în propriul său corp.(96) Este inutil să călătorești în locuri îndepărtate, în căutarea lui Dumnezeu. Sfinții explică:

Domnul, locuiește în apropiere, dar pare atât de departe:
nu știi cum să-l cauți înăuntru !

Nimic nu se va realiza, uitându-te în exterior -

El locuiește chiar în propria-ți curte !

Toate vălurile vor fi ridicate, O Bahu,

Când, îndepărtați toate învelișurile de murdărie,

iar inima ta, strălucește ca o oglindă.

Sultan Bahu. *Bait* 187

Coșul cu pâini, este pe capul tău,

și cerșiți firimituri, din ușă în ușă.

O, omule bun, intră în capul tău

și, bate în inima ta.

De ce implori la fiecare ușă ?

Maulana Rumi 97

La fel ca cerul, căutătorul lui Dumnezeu se poate învârti
în întreaga lume, pentru o sută de ani.

Dar până când nu se învârtă în jurul propriului eu,

Nu se va considera că, a văzut Realitatea.

Khw Ala Hafiz 98

Frate, caută pe Domnul, în inima ta.

De ce rătăciți și vă mirați, dintr-un loc în altul ?

Vă spun acest secret: să-l căutați afară este inutil.

Jagjivan Sahib 99

Astfel, toți Sfinții au proclamat în învățăturile lor:

Nu-L căuta pe Dumnezeu afară; caută-l în tine.

Capitolul 4: Ritualurile

*Post, rugăciuni și rituri de abținere
se termină doar în confuzie.*

*Dumnezeu nu este găsit prin astfel de mijloace;
toate acestea sunt doar acte din vanitate !*

-Bait 98

Când studiem scrierile Sfinților, întâlnim adesea denunțări puternice ale ritualurilor religioase, a obiceiurilor și a diferitelor forme de respect exterior. Uneori, critica lor este atât de puternică, încât, stârnește mânia ortodocșilor. Cu toate acestea, un studiu analitic al scrierilor lor, arată clar că, sfinții nu critică cu ostilitate, aceste ritualuri și obiceiuri. Ei, vin în această lume, cu un mesaj al Domnului. Ei, vin să unească omenirea, cu, Adevărul. Atât de puternică este dorința lor, de a disemina adevărata cunoaștere încât, sunt chiar pregătiți să-și dea viața în acest sens. Sunt neînfricați și liberi de orice animozitate față de oricine. Deși pot fi persecutați de preoția ortodoxă, nu poartă nici o răutate sau resentimente, față de nimeni.

Un Sfânt, este ca un chirurg, care face o incizie și, nu este descurajat de strigătele pacientului. Scopul său, este să vindece pacientul prin îndepărtarea puroiului și, a altor substanțe toxice, de pe rană. El face aceasta, pentru binele pacientului, deși este posibil ca pacientul să nu-și dea seama de acest fapt și, să-l considere pe chirurg, ca fiind, insensibil. La fel, sfinții tratează oamenii lumii, victimele ignoranței, cu bisturiul lor de adevăr, pentru a îndepărta din mințile lor, otrava de prejudecăți, bigotism și fanatism. Sfinții, aduc sănătatea spirituală completă, pacienților lor, și, pentru a se asigura că nici o urmă a otrăvii nu este lăsată în sistemul lor, sfinții nu precupețesc nici un remediu, chiar dacă pacienții consideră aceste măsuri ca fiind chiar neplăcute. Sfinții, iau toate măsurile de precauție, pentru a se asigura că nu există recidivă.

La prima vedere, respingerea de către sfinți a ritualului, poate apărea ca o atitudine inutil de cenzurată. Cu toate acestea, o privire mai atentă, arată clar că, ei intenționează și, ar dori să facem distincție, între falsa monedă a ritualismului și, adevărata monedă a spiritualității, care doar ea singură, poate conduce la mântuire. A sublinia că, ceva care merită un bănuț, este evaluat la un anumit preț, nu este un act de denunțare, ci, doar indică valoarea sa corectă. Este un mod de aduce o tranzacție, de la ignoranță, la cunoaștere. Sfinții ne spun că, ritualurile, obiceiurile și manifestarea respectului, în exterior, sunt menite, să ne inducă cel mai bine, starea, să ducem o viață spirituală. Toate acestea, nu sunt viața spirituală în sine. Sunt ca niște ore de grădiniță în domeniul educației spirituale, în care, cea mai înaltă realizare, este experiența mistică. Experiența mistică - cu adevărat spirituală, transformă un muritor obișnuit, într-o ființă divină. Aceasta îl emancipează din ciclul nesfârșit, al nașterii și al morții.

Cu aceste cunoștințe și înțelegere, sultanul Bahu, ca și alți mistici, și-a exprimat opiniile cu privire la diferite aspecte ale ritualismului. El consideră că, este inutil să te implici în forme exterioare ale unei religii ortodoxe, renunțând astfel la căutarea interioară, a realizării spirituale. El critică aspru, practica *namaaz*, respectarea posturilor religioase și, efectuarea pelerinajelor.

Adevărații iubitori de Dumnezeu, care au atins comoara spirituală din ei înșiși, nu au nevoie de aceste cârje exterioare:

Rugăciunea formală și prosternarea, sunt căutări slabe.
Postul, are puțin merit, în afară de a economisi alimente.
Cei ce merg în pelerinaje la Mecca,
sunt cei care nu sunt căutați acasă.
Se roagă tare, mărturisind devotamentul lor,
numai cei care sunt înșelători cu intenția.
Dar cei ce au găsit Numele lui Dumnezeu, în inimile lor,
nu au grija postului,
nici nu se prosternează în rugăciunea formală.

Sultan Bahu, *Bait 183*

Dumnezeu, nu trăiește în cerul cel mai înalt,
nici nu poate fi găsit în sfântul altar din Ka'ba.
Nimeni, nu l-a găsit vreodată prin învățare
sau, prin cunoașterea scripturilor.
Niciodată nu l-am întâlnit, făcând baie în apele sfinte -
Am cutreierat în larg și, într-o căutare neroditoare.

Sultan Bahu, *Bait 178*

Mulți alți Sfinți Sufi, au scris mai degrabă despre importanța orientării atenției cuiva, pentru a-l găsi pe Dumnezeu, decât să-l venerăm, prin ritualuri:

Cât timp vei continua să te învârti în jurul Ka'ba ?
Alungă această idee, din mintea ta.
Dacă ar fi să-ți recunoști propriul eu,
ți-ai da seama și de Dumnezeu.

Khawaja Hafiz 100

Mai bine de o sută de ani
a postului zilnic și a rugăciunilor nocturne
este singurul moment
în care îți depășești propriul eu.

Khawaja Muin-Ud-Din Chishti 101

Blestemate sunt rugăciunile, mocirla este postul,
și blestemate sunt ritualurile credinței.
O Bulleh! L-am găsit pe Domnul înăuntru,
iar lumea răătăcea în amăgire.

Saa'in Bulleh Shah 102

Dumnezeu nu se găsește în moschei și, nici în Ka'ba.
El nu se află în Coran și, nici nu se găsește în rugăciuni.
Nu L-am văzut pe Dumnezeu, în locuri de pelerinaj:
degeaba am pășit pe distanțe mari.

Saa'in Bulleh Shah 103

Sultanul Bahu, ne învață că, mijloacele exterioare folosite pentru realizarea lui Dumnezeu, au fost menite să trezească dragostea și dorul de Dumnezeu. Scopul lor, era de a pregăti oamenii pentru adevărata meditație și devotament față de Domnul. Dar, în decursul timpului și în mâinile unor interese dobândite, cum ar fi preoții (mulla și pundit), mijloacele au devenit scopul. La ce folos, întreabă el, repetarea mecanică a numelor sfinte, dacă inima este plină de gânduri grosolane ale lumii ? El, îi îndeamnă pe cei care se angajează în practici ascetice, dar sunt lipsiți de dragoste pentru Domnul:

Dacă se face doar cu limba ta și, nu cu inima ta,
repetarea Numelui lui Dumnezeu, este în zadar.
Folosind diferitele tipuri de *zikr*¹⁵ -
cu inima, sufletul, și alte metode secrete, duc doar la confuzie.
Aceste metode nu dau nici un indiciu despre Preaiubit.
El este în apropiere și, poate fi găsit, doar prin Vena Regală.
Sultan Bahu, *Bait 143*

Fără compromisuri, Bahu declară că, dacă, pentru realizarea iubirii, trebuie să sacrifici dogmele și principiile religiei, ar fi bine să o faci și să devină un kafir (necredincios sau necredincios). Rugăciunea sau supunerea într-un loc religios, nu are rost dacă Dumnezeu, nu este văzut. Bahu, ridiculizează ritualurile și, consideră că, învățarea, chiar și cea religioasă, este irelevantă.

Când dragostea lui Dumnezeu, intră în inima ta,
religia, va cădea pe marginea drumului
și, vei fi lăsat necredincios.
Atunci, ar trebui să purtați
firul sacru al adoratorilor de idoli
și să trăiți, în casa idolilor.
Căci, zadarnică este prosternarea
unde, Prealubitul, nu este manifest;
fără rost, e repetarea Kalma
unde, Prealubitul, nu este văzut, față în față.
Sultan Bahu. *Bait 157*

Nu sunt nici savant, nici virtuos;
Nu sunt preot,
nici nu sunt un exponent al legii Coranice.
Nu-mi doresc cerul, nu mă tem de iad.
N-am postit niciodată timp de treizeci de zile de *ramzaan*;
nici nu am fost un devotat ce se închină, într-o moschee.
Această lume, nu este decât o falsă dramă,
dacă nu se realizează uniunea cu Dumnezeu, O Bahu.
Sultan Bahu. *Bait 179*

În compoziția sa persană, *Diuaan-i-Bahu*, el este și mai direct:

Vreau să rup mantia acestui derviș,
sfărâmă-mi rozariul, scoate-mi covorul de rugăciune
aruncă toiagul meu, rupe-mi în zdrențe, hainele ascetice,

¹⁵ La cel mai înalt nivel, misticii sufi, au folosit termenul *ziker*, pentru rugăciunea interioară sau, simran. Termenul a fost folosit și pentru multe tipuri de practici de repetare, referitoare la chakrele inferioare ale corpului și, regiunile inferioare.

trec din existența mea separată
și astfel, anihilează această lume exterioară.

Sultan Bahu 104

Misticul sufi, Shah Hussain, spune că, toate ritualurile, obiceiurile și manifestările exterioare de respect, sunt inutile, dacă sunt lipsite de iubire și dor. Domnul, spune el, cere numai dragostea noastră, nu greutatea ei, sub forma spectacolului exterior:

Unii, se ung cu cenușă,
unii, stau în contemplație,
în timp ce alții călătoresc goi în pădure.
Dar în inimile lor nu există dragoste.
Unii, stau toată noaptea meditând,
unii, mor de foame și suferă austerități.
Niciunul dintre ei, nu are loc în curtea Domnului.
unii, sunt ocupați să recite Coranul,
alții, sunt implicați în dezbateri și discurs.
Dar aceasta nu este o problemă de răs.
Spune Hussain, cerșetorul de la ușa Domnului
(și în valoare de milioane, sunt cuvintele sale):
Dragostea nu are nevoie de aceste dispozitive.

Shah Hussain 105

În cuvintele lui Amir Khusro, îndrăgostiții de Dumnezeu, depășesc distincțiile dintre erezie și islam și, între Ka'ba și templul idolului. Ei nu pun nici o valoare, pe purtarea firului sacru (*janeu*) și, alte astfel de practici. În mod similar, scrierile lui Sarmad Shaheed și Kabir, dezvăluie că, aceștia erau intoxicați cu dragoste și impermeabili la influența religiei.

Iubirea m-a făcut un kafir.
Nu am nevoie de Islam.
Fiecare filă a mea a devenit un fir,
Așadar, nici nu am nevoie de acest fir sacru.
Dacă dragostea Preaiubitului ne ia
uneori la Ka'ba
și uneori la templul idolului,
îndrăgostiții Prietenului, nu fac nici o diferență,
între Ka'ba și, templul idolului.

Amir Khusro 106

Abțineți-vă și de la religie.
Prindeți și țineți-vă de tivul Prealubitului.
În extazul iubirii,
lasă în urmă, ambele lumi.

Sarmad Shaheed 107

Dacă nu ai învățat
metoda dezvoltării dragostei pentru Domnul,
la ce folosesc, repetarea [numelor sfinte],
austerități, posturi și băi sfinte ?

Kabir Sahib 108

Predicatorul religios crede că, prin învățăturile sale, el slujește cauza religiei și îi face plăcere lui Dumnezeu, dar, Khwaja Hafiz, i se adresează și, îi spune:

O, waa'z [predicatorule], cât timp veți
Continua, să expuneți religia ?
Păstrează liniștea.
Religia noastră, în ambele lumi,
este compania Preaiubitului.
Khwaja Hafiz 109

Saa'in Bulleh Shah declară că, dragostea și ritualurile, sunt la înălțime. Prin urmare, căutătorul lui Dumnezeu, ar trebui să fie în gardă, împotriva practicilor ritualiste, astfel încât, să nu-și piardă calea:

Mulla și qazi, mă induc în eroare
în labirintul ritualurilor religioase.
Sunt bătauși; sunt vânători de vrăbii
care își aruncă plasele, în toate părțile.
Ei mă învață așa-numitele căi ale evlaviei,
care servesc doar ca legături, în jurul picioarelor mele.
lubirii, nu-i pasă de castă sau de crez,
Dragostea, este dușmanul canonului ortodox.
Saa'in Bulleh Shah 110

Scriptura hindusă *Shrimad Bhagvat*, învață același adevăr:

Erudiția, penitență, pranayam, o atitudine prietenoasă
față de toți, scăldatul în locuri sfinte, posturi, caritate, repetare
de nume sfinte și, altele asemenea, nu purifică
sufletul, la fel de mult, precum, instalarea lui Dumnezeu în inimă.
Shrimad Bhacvat 111

Oamenii consideră că, religia, ca și proprietatea, este moștenită de la strămoși. Ego-ul lor, este atașat de ei, așa cum este și de proprietatea lor. Ei, oamenii, nu au curajul să renunțe la astfel de legături și să facă o căutare imparțială, pentru adevăr. Doar câteva suflete rare - fachiri și derviși - sunt suficient de îndrăznețe, pentru a rupe astfel de relații, în căutarea lor spirituală. Sultanul Bahu, îi îndeamnă pe căutători, să respingă falsa mândrie, să alunge religia și teama de opinia publică și, să renunțe la toate dorințele trupești, ca preț pentru atingerea obiectivului lor.

Înnegriți bine fața înțelepciunii preoțești,
Și, aruncă-l în canalizare.
Kalma, te-a împodobit, ca un colier cu diamante -
lăsați ca acea religie blestemată, să se gândească la propria afacere !
Kalma, s-a manifestat în mine;
frica de moarte, este acum, alungată din inima mea.
A fost Maestrul meu, O Bahu, care mi-a dat să beau,
din paharul care a ținut apa vieții.
Sultan Bahu, *Bait 26*

Hazrat Bahu, evită disputele și afilierea sectare, găsind, ritualurile și obiceiurile, ca fiind, sterile. Prin harul Maestrului său, a intrat în oceanul binecuvântării lui Dumnezeu:

Nu sunt, nici sunnit, nici šiit¹⁶:
Amândouă, mă îmbolnăvesc;
ambele, îmi provoacă arsuri la stomac.
Partea aridă a călătoriei mele, s-a încheiat
când m-am întors din amândouă
și, am plonjat în oceanul unicității.

Sultan Bahu, *Bait 180*

Folosind o metaforă similară, Maulana Rumi, îl îndeamnă pe devot, să-l caute pe Dumnezeu, în afara limitelor religiei. Și în *Diwaan-i-Shams-i-Tabriz*, el dă același sfat, predicatorului religios:

O abstinentule, dacă doriți să ajungeți la Ka'ba,
luați ruta maritimă [a lacrimilor].
Calea abstenenței,
este ruta terestră, aridă și dificilă.
Fără ochi'n lacrimi, nu vei atinge scopul.

Maulana Rumi 112

O, uiaa 'z, dacă tu, cauți unirea cu El,
atunci, detașează-te de lume
și, din religie.

Maulana Rumi 113

Pe măsură ce Domnul se manifestă în inimă, strânsoarea ritualismului se slăbește de la sine. Căutătorul, își dă seama că, Domnul, nu este închis în ritualuri și obiceiuri și că, strălucirea sa, prevalează peste tot.

O mamă, Prealubitul meu, m-a făcut să uit
posturile mele, pelerinajele mele, rugăciunile mele.
Când Prealubitul meu, a venit la mine acasă,
Am uitat toate învățăturile, toate expunerile.
În interior și în exterior și în fiecare obiect,
Acum îi văd splendoarea.
Dar oamenii amăgiți, nu știu asta !

Saa'in Bulleh Shah 114

Am renunțat la toate pelerinajele,
posturi, carități și penitență; Nu le mai accept.
Numai Domnul, rămâne în inima mea:
După ce am văzut lumina sa pură,
Am renunțat la închinarea la apă și la pietre.

Jagjiyan Sahib 115

Potrivit lui Guru Ravidas, scopul practicilor ritualiste, este doar de a inspira căutătorul, să atingă cunoașterea mistică, a lui Dumnezeu. Când acest aspect, este atins, ritualurile încetează.

¹⁶ *Sunniții și šiții*, sunt cele două secte principale dintre musulmani. *Sunni*, constituie ramura principală a Islamului; ei urmează tradiția ortodoxă și acceptă primii patru calife și anume, Hazrat Abu Bakr, Hazrat Umr, Hazrat Usman și Hazrat Ali, ca succesori de drept ai profetului Mohammad. *Șiții*, cuprind principala sectă minoritară a Islamului. Ei sunt adepții lui Hazrat Ali, vărul și ginerele profetului Mohammad. Ei îi consideră pe moștenitorii lui Ali drept succesorii legitimi ai profetului și resping ceilalți califi și instituțiile juridice și politice sunitice.

Înflorirea se întâmplă, pentru a ajuta copacul să dea roade:
când apare fructul, florile pleacă.
De dragul cunoașterii, sunt ritualurile și obiceiurile;
când vine cunoașterea, ritualurile fug.
Guru Ravidas 116

Abdi Qadiri, un sufi din Punjab, spune că, atunci când o persoană îl recunoaște pe Dumnezeu, el, căutătorul, devine liber de griji. Toate religiile și ritualurile, devin inutile în ochii lui și, el nu se mai poate întoarce, niciodată, la ele:

Când această umilă creatură, își dă seama de Domnul,
devine liber de toate grijile, O prietene.
Fără nici o rușine, cu deplină desconsiderare,
respinge toate religiile, O prietene.
El, s-a vopsit în nuanța Domnului,
nu mai apare acum, nici o altă culoare, prietene.
O Abdi, niciodată nu se pot întoarce și nu vor reveni,
căci, în Ganga, sunt oasele lor, scufundate, O prietene¹⁷.
Abdi Qadiri 117

Sultanul Bahu, face ecou, cuvintelor multor alți mistici, atunci când îi ia în râs, pe cei care sunt atenți la respectarea practicilor exterioare, dar care nu au puritatea minții și a inimii:

Ai devenit un expert, în numărarea mărgelilor;
te comporți cu un aer de evlavie.
Un rozariu de o sută de mărgele, îți înconjoară gâtul,
dar nu ai reușit să numeri,
singura mărgea, din inimia ta !
Când vine vorba de a da, te simți sugrumat;
când ieși, apuci ca un leu.
Pe inimile tari, ca piatra,
O Bahu, precipitațiile sunt o ofrandă irosită.
Sultan Bahu, *Bait 43*

Ți-ai numărat mărgelile, de pe rozariu,
dar inima ta, nu a luat o întorsătură în bine.
Ce poate câștiga cineva, dintr-o astfel de practică ?
Ați dobândit cunoștințe, citind scripturi,
dar, nu te-ai supus cererii lor.
Ce poate câștiga cineva, din astfel de cunoștințe ?
Te-ai izolat, pentru retrageri de patruzeci de zile,
dar nici asta, nu ți-a făcut bine.
Poți continua să fierbi laptele pentru totdeauna, O Bahu,
dar dacă nu este cultivat, nu va da unt.
Sultan Bahu. *Bait 46*

Dacă Dumnezeu, ar putea fi găsit, scaldându-se în apele sfinte,
broaștele și peștii, l-ar găsi.
Dacă Dumnezeu, ar fi realizat, tăindu-ți părul

¹⁷ Conform obiceiului hindus, rămășițele morților sunt scufundate în Gange.

oile și caprele, tunsă pentru lână,
l-ar realiza și ele.
Dacă Dumnezeu, ar fi găsit prin privegheri nocturne,
liliecii și bufnițele, l-ar găsi.
Dacă Dumnezeu, ar putea fi găsit prin celibat,
taurii castrați, ar trebui sa-l descopere și ei.
Dumnezeu, este realizat de aceia, O Bahu,
care sunt curați la inimă, nobili în intenție.

Sultan Bahu. *Bait 63*

Dacă scăldatul ar putea conferi mântuire-
Ei bine, broaștele se scaldă pentru totdeauna!

Kabir Sahib 118

Dacă cineva ar putea dobândi yoga mergând gol,
toate căprioarele din pădure ar fi emancipate.
Dacă prin tăierea părului, Dumnezeu ar putea fi realizat,
oile nu ar fi omis să găsească eliberarea.
Frate, dacă celibatul ar putea aduce mântuirea,
eunucii ar fi atins cu siguranță acest obiectiv.

Kabir Sahib 119

Acum, pasărea vigilantă nu zboară
la ușa altarului,
pentru că, predicatorul a pus o plasă
în fiecare public, la care se adresează.

Khw Ala Hafiz 120

O înșelător, mărturisește în toată corectitudinea că,
în timp ce Coranul este sub brațele tale,
inima ta este plină de înșelăciune.

Bu Ali Shah Qalandar 121

Te închini de dragul spectacolului.
Niciodată nu te-ai închinat de dragul lui Dumnezeu.

Bu Ali Shah Qalandar 122

V-ați irosit viața în moschei;
inima ta este încă plină de murdărie.
Niciodată nu ți-ai dat seama de unitatea care este Dumnezeu.

Saa'in Bulleh Shah 123

În acest fel, toți Sfinții, au căutat să împărtășească înțelegerea realității, cu noi, ființele umane ignorante. Suntem ignoranți, pentru că, am confundat mijloacele cu scopul. Dumnezeu nu trebuie doar să fie închinat, ci, și să fie realizat; pașii prescriși de scripturi, trebuie nu numai să fie înțelese intelectual, dar, trebuie urcați și pașii interiori. Practicantul căii, trebuie să obțină fericirea supremă, din interior. Pentru aceasta, el trebuie să-și piardă identitatea individuală „chum” și, să se contopească în universal. Aceasta este desăvârșirea finală. Vorbind despre

acest obiectiv final și despre inutilitatea mijloacelor exterioare, în atingerea acestuia, Sultan Bahu, spune:

Dacă nu aveți prezența Maestrului, înăuntru,
nu veți obține acceptarea, în curtea lui Dumnezeu.
Inutilă, este toată rugăciunea, zadarnice toate scandările.
Puteți posti, vă puteți ruga toată noaptea,
pentru a vă completa rugăciunea zilnică;
puteți, de asemenea, să efectuați numeroase acte de caritate;
dar, dacă inima ta, nu este purificată,
nu vei simți, prezența lui Dumnezeu, înăuntru.
Dacă nu ai murit, înainte de moartea ta,
scandarea în rugăciuni de grup, nu vă va folosi nimic.

Sultan Bahu, *Bait 24*

Misticul persan Sheikh Maghribi, scrie despre inutilitatea ritualurilor, în comparație cu nivelul sublim al existenței obținut de la stingerea identității individuale, în Maestru. În mod similar, Sarmad Shaheed, scrie că, orice mijloc de a atinge uniunea cu Dumnezeu, inclusiv practicile ritualice, este inerent dualist, în sensul că, există un sine separat, care caută acea uniune.

Am scăpat de la numărarea mărgelilor de rozariu.
Am ieșit din capcane
de virtute, evlavie și asceză.
În banda Magilor, suntem anihilați¹⁸,
iar din existență, devin inexistente.
Devenind inexistent, din existență,
am devenit, existență.

Sheikh Maghribi 124

Când am renunțat la toate aceste mijloace și eforturi,
strălucirea divină, a devenit manifestă peste tot.
Dacă doriți să atingeți o astfel de stare,
desparte-te de ego-ul tău.
Vei vedea atunci, manifestarea
Prealubitului, din cap până în picioare.

Sarmad Shaheed 125

Bulleh Shah, afirmă în termeni lipsiți de ambiguitate, că, vizitele la Mecca și în alte locuri de pelerinaj, nu servesc scopului real al unirii vieții cu Dumnezeu. Acest scop, nu poate fi servit decât prin anihilarea sinelui finit. El spune:

Mergând la Mecca, misterul nu se rezolvă
până când ego-ul, nu este distrus.
Mergând la Ganga, misterul nu se rezolvă,
deși faci o sută de scufundări în ea.
Mergând la Gaya, misterul nu este rezolvat,
în ciuda prăjiturilor de orez
pe care le oferiți la înmormântări¹⁹.

¹⁸ Magicienii, sunt oameni care îi urmează pe magi sau maeștri.

¹⁹ Potrivit ritualurilor hinduse, la înmormântări, este oferită rudelor decedatului, o bilă de orez (*shradha*).

O Bullah, misterul va fi rezolvat
numai când „eu”, este anihilat.

Saa'in Bulleh Shah 126

Sultanul Bahu, îi avertizează pe călătorii pe calea spirituală, să se ferească de dogmatici și ritualiști ai religiei, care vor deveni impedimente, pentru progresul spiritual. Ușa către curtea Domnului, este îngustă și, numai îndrăgostitul de Dumnezeu, are capacitatea de a trece prin ea. El trebuie să facă acest lucru în secret, în caz contrar, se va expune la atacuri și acuzații, din partea preoților și a liderilor religioși. Bahu, spune:

Mari și vizibile, sunt portalurile religiei;
greu de găsit, este calea îngustă, ce conduce la Dumnezeu.
Preoții și cărturarii, nu permit nimănui să o găsească;
aruncă pietre și stânci, îi persecută pe Sfinți²⁰.
Îndrăgostiții, au descoperit chiar această cale a strămtorii,
ținută în afara vederii lor.
Numai îndrăgostiții, cunosc calea secretă către Domnul.
Cum oare o pot găsi, oamenii conduși de un impuls orb ?

Sultan Bahu, *Bait 111*

Mari și vizibile, sunt portalurile religiei;
greu de găsit este calea îngustă, ce duce către Dumnezeu.
Mergi de-a lungul acestora, neobservat,
furișează-te pe lângă preoți.
Protestează, împiedică,
ei persecută oamenii, ce îl iubesc cu adevărat, pe Dumnezeu.
Bahu, lasă-ne să trăim undeva,
Unde, nimeni, în afară de Dumnezeu, nu deține supremația.

Sultan Bahu, *Bait 174*

Accentul lui Bahu pe tăcere, pe păstrarea secretă a călătoriei pe calea spirituală, apare și în scrierile sale persane. Într-un singur loc, el citează două ziceri ale profetului Mohammad, cu privire la tăcere:

Tăcerea este un fort împotriva lui Satan.
Tăcerea este un scut împotriva planurilor rele ale oamenilor.

Profetul Mohammed 127

Mulți alți mistici sufiști, au subliniat, de asemenea, importanța discreției cu privire la căutarea spiritualității cuiva:

Dacă nu există ascultător, tăcerea este mai bună.
Dacă nu merită,
este mai bine să păstrezi acest secret ascuns.

Maulana Rumi 128

În această lume, rămâneți în vălul inimii voastre
și taceți.
Retrageți limba ta,

²⁰ Este o referire la Mansur, care a fost spânzurat de către tribunalul religios, din Bagdad. Înainte de spânzurare, s-a ordonat să fie lapidat în piața orașului. El, fusese acuzat că, s-a proclamat, „Eu sunt Dumnezeu” (*Ana-al-Haq*).

pentru că, limba ta, îți poate face rău.

Maulana Rumi 129

Este necesar să obțineți aceste cunoștințe;
a-l dezvălui, este interzis.

Oricine l-a dezvăluit, a devenit un Mansur;
a fost apucat și pus, în spânzurătoare.

Saa'in Bulleh Shah 130

Dacă nu ne dezvăluim secretul, prin limbă,
nu vom cădea în ghearele dușmanilor.

Ar trebui să rămânem, muți și surzi,
la ceea ce se întâmplă în jur,

atunci, nimeni din lume, nu ne va recunoaște. (131)

Potrivit Yoga Taitava Upanishad, în fața oamenilor de rând, practicantul ar trebui să pretindă că este orb și surd și, în toate modurile, ar trebui să-și păstreze capacitatea și competența ascunsă. (132) Bahu, a folosit metafora porții înalte și a ușii înguste, pentru a distinge între calea ritualistului și, cea a misticului. O metaforă similară, este folosită în, Biblie:

Intrați prin poarta strâmtă: căci, largă este poarta,
și, lată este calea, care duce la distrugere și,
mulți sunt, care intră acolo, pentru că, strâmtă
este poarta și, îngustă este calea, care duce spre
viață și, puțini sunt cei care o găsesc.

Isus Hristos 133

Calea căutătorului mistic, a fost numită dificilă și îngustă, deoarece, nu numai că trebuie să ducă o luptă acerbă împotriva minții sale, ci, trebuie să îndureze ridiculizarea și cenzura din partea ritualiștilor și a adepților religiei dogmatice. Acesta este motivul pentru care, practicantii căii mistice, au fost rugați de către Sfinții Sufi, să o păstreze secretă. Pentru a recapitula, mântuirea nu se realizează prin manifestarea exterioară a respectului, prin ritualuri și obiceiuri, ci, prin iubirea Domnului. Manifestarea exterioară a respectului, pot convinge cel mai bine, o persoană, să încerce să intre în sine. Iubirea, este cea care îl va conduce de fapt, în interior și, îl va uni cu Dumnezeu. Toate practicile exterioare, mențin existența separată a individului și, păstrează prăpastia dintre el și Dumnezeu.

Capitolul 5: Maestrul

*Este adecvat doar să folosiți numele „Maestru”
pentru cineva care îți arată Domnul în propriul tău corp, O, Bahu !*
- Bait 100

*Maestrul meu are soum în inima mea
iasomia Numelui lui Dumnezeu.
El mi-a spus cum să captez
inima fermecătorului meu Prealubit.
El mă păstrează veșnic în gândurile sale.
Mă face mereu să fac voia lui.
El însuși, îmi dă înțelepciunea sa, O Bahu.
El însuși, mă modelează în, propriul Sine real.*
-Bait 20

Necesitatea unui maestru

Am văzut că, scopul final al vieții, este, de a atinge uniunea cu Dumnezeu și că, acest aspect este posibil numai prin iubire și devotament pentru el. El, locuiește în corpul uman și, nu poate fi realizat prin mijloace exterioare. Dar, acum ne putem întreba, cum este posibil să se realizeze o astfel de uniune divină. Pentru că, Dumnezeu, nu are nici o formă, nu suntem în stare să-l iubim și, nici nu știm cum să intrăm în noi înșine, și, să intrăm în contact cu el. În cupletul (Bait) de mai sus, Bahu, ne oferă răspunsul: Unirea cu Domnul, este posibilă numai prin Murshid, Maestrul, care dă puterea iubirii și devotamentului și, cunoaște calea mistică din interior. O astfel de ființă perfectă, a fost numită și sub alte nume, precum Prieten, Guru, Satguru și, ocazional, Sfânt.

Bahu, îl îndeamnă pe căutătorul uniunii cu Dumnezeu, să găsească un Murshid și, să-l slujească cu toată inima și sufletul său. Prin harul lui Murshid, el, îl va experimenta personal pe Dumnezeu, în interior. Toate îndoielile sale filosofice, vor fi rezolvate și, va fi eliberat de toate dorințele sale lumești.

De ce este indispensabil un Murshid, pentru realizarea lui Dumnezeu ? De ce eforturile noastre și alte metode, sunt inadecvate ? Deoarece, numai prin iubire, poate fi realizat Dumnezeu. Acum, dragostea poate fi experimentată, doar pentru cineva care are formă și contur, cineva pe care l-am văzut sau care are o relație cu noi:

un părinte, un copil, o rudă sau un prieten. Dumnezeu, nu are nici o formă sau contur, prin care să poată fi perceput. El, practic, este inexistent pentru noi. El, nu este altceva decât un cuvânt sau o abstractizare, iar o abstractizare, nu poate deveni obiectul iubirii. Dar, Murshid, nu este o abstractizare; este o persoană vie, ce poate fi obiectul iubirii noastre. Mai mult, el nu este o persoană obișnuită, ci, un suflet realizat. El a atins prin iubire și practică spirituală, uniunea cu Domnul. A devenit unul cu el. El se află la nivelul lui

Dumnezeu și, în același timp, la nivelul omului. El, este legătura dintre Dumnezeu și, om. Prin iubirea pentru Maestru, putem, de asemenea, să ne ridicăm la nivelul lui Dumnezeu. Dumnezeu este iubire, iar Maestrul a devenit iubire personificată.

Doar din depozitul iubirii, putem dobândi dragoste, la fel cum, din sursa de căldură și lumină, putem obține căldură și lumină. Astfel, din foc, primim căldură, iar din gheață, vine rece. Pentru a obține orice avem nevoie, trebuie să mergem la depozitul sau, sursa principală.

Un Maestru desăvârșit, este Domnul însuși, în forma umană și astfel, este casa comorilor iubirii. Această descriere nu este doar o figură de stil sau un simbol; este o chestiune de experiență pentru cel care intră în contact cu un astfel de Maestru. Prin practicarea metodei de meditație predată de Maestru, dragostea pentru el și, la rândul său, pentru Domnul, este trezită.

Hazrat Sultan Bahu spune că, dorințele lumești i-au îndepărtat sufletul de pe calea adevărului. Murshidul său, l-a pus pe drumul cel bun:

Dar pe cont propriu aș fi fost încă pierdut, O Bahu,
dacă nu ar fi fost Maestrul meu, care mi-ar arăta calea.

Sultan Bahu, *Bait 45*

Bahu, consideră că, atașamentul lumesc, este principalul obstacol în calea iubirii pentru Dumnezeu. Doar un fachir rar, poate sparge cătușele lumii. O persoană, este capabilă să parcurgă calea mistică, numai atunci când un Maestru perfect, îi conferă har și, îl inițiază în el. Abia atunci, el este capabil să se detașeze de lume și, să-și îndrepte atenția spre realizarea lui Dumnezeu.

Vei putea renunța la lume
numai atunci când găsești comoara devotamentului.
Adevărata renunțare va avea loc numai
când cerți harul Domnului
în bolul cerșetor al inimii tale.

Sultan Bahu, *Bait 39*

Maulana Rumi, remarcă faptul că, în momentul inițierii, ghidul spiritual, nu numai că îl face pe discipol să conștientizeze calea, ci, îi oferă și lumina lui, pentru a-l ajuta în călătoria din interior. (134) Și alți sfinți, au pus accentul pe necesitatea de a lua îndrumare de la un Maestru, pentru a atinge uniunea cu Dumnezeu.

Ce fac cei care nu au călcat calea,
și nu știu gustul iubirii ?
Căutați Maestrul atotcuprinzător,
cine te va duce la Preaiubitul.
Când Dumnezeu a purificat inima tuturor murdăriilor ei,
Maestrul perfect le-a acordat înțelegere.
Altfel, cum ar fi găsit adevărata cale,
și cum ar fi învățat
adevărata lecție din scripturi ?

Bhai Nand Lal Goya 136

Nimeni nu poate urmări zborul unei păsări pe cer
sau mișcarea unui pește în apă
Cel care și-a pierdut drumul,
poate fi pus pe drumul cel bun

numai de către un Maestru perfect.

Kabir Sahib 137

Cel pierdut în pustie, găsește calea,
căci, Guru, îi dezvăluie secretul.

Guru Arjan Dev 138

Guru, este cel care arată calea
pentru a ajunge la Domnul, plin de compasiune.
El, are cheia, pentru a deschide toate încuietorile.

Dadu Dayal 139

Potrivit lui Tulsi Sahib, omul, poate găsi calea de a ajunge la Dumnezeu, numai refugiindu-se într-un Maestru perfect. (140) Soami Ji, afirmă că, sufletul și Cuvântul, se află în corpul uman, dar această realizare, este posibilă numai prin Satguru. (141) Și, Iisus Hristos, spune: „Eu sunt calea, adevărul, viața”. (142) Prin aceasta, el vrea să spună că, calea, poate fi cunoscută numai prin cineva care o cunoaște și, numai atunci când se întâmplă acest fapt, adevărul, sub forma lui Dumnezeu și a vieții veșnice, poate fi atins.

În cuvintele altor mistici:

Remediul pentru toate bolile se află în tine.
Numai un medic sfânt, vă poate permite să îl achiziționați.

Shah Hussain 145

O, Nanak, fără Guru,
ușa minții, nu este deschisă,
căci, nimeni altcineva, nu are cheia.

Guru Ram Das 143

Apa vieții, este în casă,
Dar, fără Maestru, lumea îi este străină.
Maestru perfect, este cel ce îl face să conștientizeze realitatea.
El, îl face proprietarul unei comori veșnice.

Bhai Nand Lal Goya 144

Prin lumina interioară, Domnul devine manifest;
Dar, este cel rar, cel care, prin harul Guru-lui, îl vede.

Kabir Sahib 146.

Fără îndrumarea unui Murshid, o persoană poate suferi mult, pe calea spirituală. Sultanul Bahu, afirmă în mod explicit – și, în cele din urmă – că, cineva fără Murshid, nu numai că rămâne lipsit de uniunea cu Dumnezeu, dar, fără să vrea, devine eretic și, sub haina unui mistic, își hrănește ego-ul, în loc să-l învingă:

Dacă cineva practică devotamentul, fără un Maestru,
se va îneca în mocirla ateismului.
S-ar putea să se așeze ca șeic într-o moschee
sau, să dobândească alte titluri religioase, pentru a-și stimula ego-ul.
Cu un rozariu în mână, el poate sta în celula sa,
ca un șoarece, scoțând capul din gaură.

Puțin, își dă seama, bietul om
că, noaptea este întunecată, cărarea abruptă,
iar călătoria este afectată, de capcane nespuse.

Sultan Bahu, *Bait 171*

Hazrat Bahu, subliniază, de asemenea, faptul că, trebuie să ai un Murshid care a avut experiență spirituală personală. Cunoștințele teoretice nu vor fi suficiente. De aceea, Bahu pune accentul pe necesitatea unui Maestru și, disprețuiește încrederea în propria înțelepciune.

Dacă un Maestru, nu te-a inițiat în misterul lui Dumnezeu,
păstrându-te treaz să te rogi noaptea, nimic, nu-ți va fi de folos.

Sultan Bahu, *Bait 65*

Dacă meditați la Dumnezeu, fără îndrumare,
vei muri fără credință și pierdut.
Chiar dacă te închini așa, de sute de ani,
nu ai fi încă familiarizat cu Dumnezeu.
Voalul, nu va fi ridicat
fără cunoașterea Căii -
inima, îți va rămâne întunecată, precum o casă de idoli.

Sultan Bahu, *Bait 118*

Fără un Maestru perfect, O Bahu,
nimeni nu poate realiza vreodată scopul vieții.

Sultan Bahu, *Bait 138*

Ai învățat să scrii cu o mână frumoasă,
dar ce să scrii, nu ai învățat.
Întregul exercițiu, e o risipă de hârtie.
Te numești caligraf,
când, nici măcar nu poți modela un pix de scris !
Când scenariul tău, este examinat de adevăratul Scrib,
toate eforturile tale, se vor dovedi a fi inutile.
Numai când scrieți în mod repetat, Alif și, Meem,²¹
pe tableta inimii tale, vei trece testul lui.

Sultan Bahu, *Bait 159*

Într-una din cărțile sale persane, sultanul Bahu, citează dintr-un hadis, afirmând necesitatea unui Maestru. "Cel care nu are șeic, este fără credință. Cel care nu are șeic, este de la Satan."(147) Și, într-o alta, dintre scrierile sale persane, el afirmă:

Dacă o persoană și-ar petrece viața în religie practică,
dacă ar sta pe un picior, pentru trei mii ani de meditație,
ar rămâne în continuare ignorant de metoda spirituală interioară și,
lipsit de viziunea lui Dumnezeu.
Fără ajutorul unui Maestru perfect,
acest obiectiv va rămâne de neatins.
O singură privire, a unui Maestru perfect,
este superioară și mai benefică, decât,

²¹ *Alif* (A) însemnând Allah; *meem* (M) însemnând Murshid (Maestru).

Închinarea de mulți ani.

Sultan Bahu 148

Cuvintele altor mistici, indică același adevăr:

Altfel, să cunoaștem scopul, nu este în competența noastră, altfel,
nu ar fi existat diferențe între religii.

Maulana Rumi 149

Prindeți un Pir [Murshid], pentru că, fără un Pir, această călătorie, este plină de
spaimă, pericol și nenorociri.

Maulana Rumi 150

Nu roștiți numele celui care nu are Murshid.

Un Murshid perfect, îți dă semne de la Domnul.

Bhai Nand Lal Goya 151

Maestrul în viață

Afirmațiile de mai sus indică, fără nicio îndoială, că, cuvintele „Guru”, „Murshid” și „Maestru”, înseamnă un ghid spiritual contemporan. Numai un Maestru viu, poate lumina un căutător, pe calea spirituală. Oriunde apare în scripturi, cuvântul „Maestru”, înseamnă un Maestru viu. Numai un Maestru care trăiește în același timp cu discipolul, îi poate oferi îndrumări practice. Cu toate acestea, descoperim că, majoritatea oamenilor își fixează credința asupra Sfinților sau Maeștrilor din trecut și, speră că, astfel vor atinge mântuirea. Își fixează speranțele pe Guru, Murshid și Maeștrii, pe care nici măcar nu i-au văzut. Ei distrează în mintea lor, imagini imaginare ale Sfinților din trecut și, cred că, pot sta la baza emancipării lor.

Acum, nu există nici o îndoială că, Maeștrii perfecți au venit în trecut și, i-au răscumpărat pe cei care au intrat în contact cu ei, dar astăzi, acei Maeștri din trecut, nu ne pot oferi îndrumare spirituală. Ei, și-au îndeplinit misiunea și, s-au contopit în Domnul. Acum, nu se pot distinge de el. Ei, sunt, așadar, la fel de departe de noi ca Tatăl însuși, cu care nu putem avea contact decât dacă am fost inițiați în practica Numelui sau, a Cuvântului. Dacă am putea obține îndrumare de la Maeștrii din trecut, am putea să o primim direct de la Dumnezeu. Atunci, de ce ar mai fi nevoie de un intermediar ? Dar avem nevoie de intermediar, pentru că, intermediarul este fizic la nivelul nostru, în timp ce, în același timp, este spiritual la nivelul Tatălui.

De asemenea, prin decizia noastră de a adopta un Sfânt trecut ca Maestru al nostru, relația Maestrului și discipolului, nu este stabilă. Maestru, trebuie să ne accepte ca discipoli ai săi. Cum poate un Maestru care nu mai este pe acest pământ, să ne spună că, a fost de acord să ne ia ca discipoli ? Faptul că am adoptat un Maestru, nu garantează că ne va accepta ca discipoli ai săi, oricât de sinceri am fi.

Un alt factor este că, calea spirituală este extrem de periculoasă și subtilă. Pe această cale, căutătorul are nevoie de îndrumarea Maestrului la fiecare pas. El ar trebui să poată rezolva problemele cu care se confruntă discipolul, mai ales în călătoria sa spirituală interioară. Mai mult, atunci când avem nevoie de un profesor care să învețe o abilitate sau meserie, cum ne putem gândi să pășim pe calea spirituală, cu dificultăți complicate, fără îndrumarea practică a unui profesor spiritual ?

Opiniile lui Sultan Bahu, despre un Maestru viu, sunt destul de clare. El proclamă că, un Murshid, care nu oferă îndrumare practică discipolului său, nu merită să fie numit, Murshid:

Dacă un maestru, nu pune capăt durerii tale de separare,
nici nu merită să fie numit, un Maestru.

Cine, ar avea nevoie de un astfel de maestru
care nu dă binecuvântare spirituală ?

De ce să mergi la genul de profesor
care este incapabil, să dea instrucțiuni adecvate ?

Sultan Bahu, *Bait 36*

De asemenea, este adevărat că, un căutător care nu are prezența unui Maestru, și care, continuă să recite scripturile, în mod mecanic sau rostindu-și rugăciunile în conformitate cu dictatele din mintea sa, nu va reuși să găsească admiterea la curtea Domnului:

Lectura scripturilor, închinarea și ritualurile
toate sunt practici sterpe și neroditoare.

Fără un Maestru, nimic nu se va realiza
chiar dacă, toată noaptea, îți citești rugăciunile.

Sultan Bahu, *Bait 58*

Aceste pasaje indică în mod, clar nevoia unui Maestru viu. În versurile citate mai jos, expresia, „alege pe cineva, ca Maestru al tău”, implică inițierea spirituală de către acesta. În alte versete, Bahu povestește despre extazul său, când și-a văzut de fapt Maestrul (Murshid). Aceste referințe sugerează, de asemenea, necesitatea unui Maestru viu.

Ar trebui să vi-l alegeți ca Maestru,
pe cel ce îți dăruiește, binecuvântările ambelor lumi.

Sultan Bahu, *Bait 166*

Mi s-a împodobit întregul corp, cu ochi,
M-aș uita la Maestrul meu, cu un zel neobosit.

Sultan Bahu, *Bait 11*

Chipul Maestrului, este sfânta Ka'ba
la care îndrăgostii, se prosternează în supunere.

Sultan Bahu, *Bait 154*

Sfinții, din toate religiile, au pus un mare accent pe căutarea
unui Maestru viu, ca refugiu.

Nu vă despărțiți de profetul vremurilor voastre.

Nu vă bazați pe propriul intelect și, înțelepciune.

Maulana Rumi 152

Așa cum, *haji* se plimbă în jurul Mecca,

Mă învârt în jurul Prietenului meu.

Nu mă abonez la felul câinilor,

căci, nu mă rotesc în jurul unui cadavru.

Sunt un tovarăș al lui Khizr [Murshid]

și, mi-e sete de vederea lui.

Picioarele mele, se rotesc în jurul lui

precum o busolă se rotește în jurul axei sale.

Maulana Rumi 153

Omule, de ce cauți printre oase moarte;
de ce nu cauți viața veșnică, în locuri sfinte, ale vieții ?
Morții, nu pot nici să dea, nici să ia.
Meister Eckhart 155.

Atâta timp cât sunt în lume,
Eu sunt lumina lumii.
Isus Hristos 154

Guru, este cel care dă, darul mântuirii, așa cum vrea el.
El singur, știe asta, cine a primit.
Întreabă-l, frate, care este astfel binecuvântat,
căci, acest serviciu către Satguru, i-a dat pace.
Guru Nanak Dev 156

În *Adi Granth*, expresii precum „Satgurul meu” și „Guru personal”, apar în mai multe locuri.(157) Evident, ele indică o ființă vie și, o relație personală cu aceasta. La fel, Soami Ji, afirmă în termeni puternici că, fără un Guru contemporan, nu poate exista devotament și, fără devotament, nu există posibilitatea de a atinge Sat Lok - „regiunea adevărată” sau „destinația finală”. (158)

Maestrul Perfect

Un criteriu pentru recunoașterea unui Maestru perfect, este acela că, el ne învață întotdeauna să-L căutăm pe Domnul, înăuntru. El nu ne încurcă în ritualuri și respectări externe. Îndemnul său, se bazează pe experiența sa personală. Sultanul Bahu, observă că, încercarea adevăratului Maestru, este că, ne face să ne unim cu Dumnezeu, în timp ce suntem în corpul uman, care este adevărata sa locuință. Vorbind despre propria sa experiență personală, Bahu spune:

Nimeni în afară de grațiosul meu Maestru
Nu a rezolvat misterul interior.
Sultan Bahu, *Bait 37*

Cineva, care îți arată Domnul, în trupul tău,
merită numele „Maestru”, O Bahu.
Sultan Bahu, *Bait 110*

Fără un Maestru perfect, O Bahu,
nimeni nu poate realiza vreodată, scopul vieții.
Sultan Bahu, *Bait 138*

În termeni aproape identici, Guru Nanak și Soami Ji, definesc un Satguru:

Este adevăratul Maestru, cel înțelept,
Cel ce îți arată, adevărata ta casă,
în corpul tău.
Guru Nanak Dev 159

Guru ne arată Casa noastră, în acest corp.
Soami Ji 160

O adevărată explicație a scripturilor poate fi oferită, doar de către acele ființe perfecte, care sunt Maeștrii experienței mistice.

. .. dar nimeni nu cunoaște adevăratele semnificații în afară de Allah.
Și, cei care sunt ferm fundamentați în cunoaștere,
spun: „Credem în el, întregul său, este din al nostru
Domnul "; și, nimeni nu va înțelege Mesajul, cu excepția oamenilor
de înțelegere.

Coran 161

Înțelesul Coranului, cere de la Coran în sine,
și cere de la cel care a dat foc, dorințelor sale carnale.

Maulana Rumi 162

Cine, cu excepția unui Murshid perfect, își poate controla dorințele ? Bulleh Shah, proclamă că, nimeni nu-l poate realiza pe Dumnezeu decât printr-un mediator. Și apoi, dând exemplul său personal, el spune că, misterul lui Dumnezeu, i-a fost dezvăluit de Murshidul său, Inayat Shah:

Cel care vrea să-L întâlnească pe Domnul,
nu poate face acest lucru, fără un ghid.
Inayat Shah, a dezvăluit secretul,
și, toate misterele, au fost rezolvate.

Saa'in Bulleh Shah 163

Fără un Maestru perfect,
închinarea ta, s-a irosit.

Saa'in Bulleh Shah 164

În *Katha Upanishad*, este scris că, fără îndrumarea altei persoane cu realizare spirituală, nimeni nu poate înțelege această cale, deoarece, este extrem de subtilă și, dincolo de raționamentul uman. (165)

Potrivit lui Kabir, cunoașterea mistică, nu poate fi atinsă prin logică sau intelect, sau prin austerități, ascetism și alte astfel de mijloace. Îndrumarea Satgurului, este esențială pentru atingerea ei. (166) Și Guru Nanak spune că, a călători pe calea spirituală, bazându-te pe sine, este fără rezultat; este ca și cum, ai semăna semințe, pe pământ sterp:

Un om cu minte rea, unul fără Maestru,
seamănă semințe, pe pământ sterp.
Fără Satguru, este în întuneric;
se îneacă, în oceanul acestei lumi.

Guru Nanak Dev 167

Potrivit lui Goswami T ulsi Das, chiar și zeii, precum Brahma și Shiva, nu pot înota peste oceanul fenomenelor și, nu pot ajunge la destinația lor finală, fără îndrumarea Gurului. (168) Soami Ji, spune că, fără un Guru, toți oamenii sunt jefuiți de bandiții pasiunilor malefice. Numai un adevărat Maestru, poate fi salvatorul lor. (169)

Mâna protectoare a Maestrului

Oricine este inițiat de către un Maestru, intră sub protecția sa deplină. Treptat, ideea prinde rădăcini în mintea unui astfel de discipol, și anume că, Dumnezeu pătrunde în toate și, nu există nimic fără el. El, devine din ce în ce mai detașat de lume și, de dorințele ei. Cu alte cuvinte, el este eliberat de atașamentul față de lume și, este plin de gânduri și dragoste față de Dumnezeu. Declarația din Coran „*La Ilaha Illallah*”, înseamnă, „Nu există alt Dumnezeu, decât Dumnezeu”. Misticii sufi ai Islamului, l-au numit *Kalma nafi-isbaai* (negație-afirmare) și, găsesc în el, sensul că, Dumnezeu este singura realitate. Sultanul Bahu, a scris despre acest principiu:

Maestrul meu, a plantat în inima mea,
iasomia Numelui lui Allah.
Atât negarea mea că, Creația este reală
cât și îmbrățișarea mea, față de Dumnezeu, singura realitate,
au hrănit răsădul, până la miezul său.
Sultan Bahu, *Bait 1*

Cunoașterea Numelui adevărat este simbolizată de iasomie, pe care Murshid o implantează în inima discipolului său în momentul inițierii. Pentru creșterea sănătoasă a acestui puiet, este irigat de apa *nafi-isbaat*- înțelegerea că, numai Dumnezeu există și, nimic altceva.

Pe lângă dezvoltarea sa spirituală, Murshid, se ocupă și de viața lumească a discipolului. Bahu spune că, starea în care trăiește discipolul, este determinată de voința lui Murshid, pentru că, știe ce este mai bine pentru discipol. El, ține întotdeauna discipolul în gândurile sale și, are grijă de interesele și bunăstarea sa. De fapt, Murshid însuși, călăuzește înțelegerea discipolului. În cele din urmă, el îl transformă pe discipol, în propria sa formă:

Maestrul meu, a semănat în inima mea,
iasomia Numelui lui Dumnezeu.
El m-a învățat cum să captivez
inima fermecătorului meu Prealubit.
El, mă ține în gândurile sale veșnic.
Mă face mereu să fac voia lui.
El însuși, îmi dă înțelepciunea lui, O Bahu.
El însuși, mă modelează, în propriul Sine real.
Sultan Bahu, *Bait 20*

Preocuparea grijulie a Maestrului, este descrisă destul de tandru, atât în Biblie cât și în, Adi Granth:

Eu sunt păstorul cel bun:
bunul păstor, își dă viața pentru oi.
Isus Hristos 170

Fără Satguru, nimeni nu este prietenul nostru.
El este Domnul, care ne protejează, aici și în viitor.
Guru Nanak Dev 171

Cu mâna lui de protecție peste cap,
Domnul, poruncește răului nostru, să plece.
Guru Nanak Dev 172

și, conform *Sukhmani Sahib* (Psalmul păcii), compus de Guru Arjan Dev, Satguru, îmbunătățește prezentul și viitorul ucenicului său. (173)

Kabir, afirmă că, până și greutățile pe care le îndură un discipol, au mâna Maestrului în spatele lor și, sunt în interesul discipolului. Kabir, dă exemplul interesant al olarului, care bate cu palma doar pentru a-i îndepărta defectele și, a-i da forma corectă. Cu toate acestea, chiar dacă olarul bate exteriorul oalei, el o susține cu cealaltă mână în interior. (174)

Sunder Das, oferă o serie de exemple pentru a ilustra binele pe care un Maestru îl face pentru discipolul său. Așa cum un croitor taie pânză pentru a confecționa o îmbrăcăminte, un tâmplar taie lemnul la dimensiuni adecvate, un aurar bate aurul pentru a realiza un ornament, un fierar topește fierul, pentru a-i da o formă adecvată, un sculptor, cioplește piatră, pentru a face o statuie frumoasă și, olarul, modelează o oală, așa că, și un guru, având în vedere bunăstarea discipolului său, îl modelează într-o formă pură, pentru a-l face demn de uniunea cu Dumnezeu.(175)

Un maestru, este Dumnezeu, în forma umană

Descriind adevărata natură a Murshidului, Sultanul Bahu spune că, un Maestru sau un Sfânt perfect, este Dumnezeu în haina umană. El vine în lume, pentru a-și ajuta, sfântui și instrui ucenicii, în practica interioară a realizării lui Dumnezeu și, inspiră credința în „unitatea în Dumnezeu”. El transcende distincțiile dintre credință și erezie, viață și moarte. El s-a ridicat deasupra oricărei dualități și, a devenit unul cu Domnul.

Misticii, trăiesc în această lume, așa cum Hu personifică;
ei practică Numele, care este esența lui Dumnezeu.

Locuiesc în Hu -
dincolo de religie,
dincolo de credință și necredință,
dincolo de viață și moarte.

Dacă explorezi calea din tine,
Îl vei găsi pe Dumnezeu, în apropiere, prin Vena Regală.
El locuiește acum în mine, și eu, în el, O Bahu:
nu numai distanța față de el
dar chiar și apropierea de el,
au devenit irelevante !

Sultan Bahu. *Bait 193*

În lucrările sale persane, sultanul Bahu, spune:

Secretul misticului este secretul lui Dumnezeu -
orice face misticul, este în realitate, ceea ce face Dumnezeu.

Sultan Bahu 176

Când spiritualitatea atinge punctul său cel mai înalt,
este Dumnezeu, și, nimic altceva, decât Dumnezeu.

Sultan Bahu 177

Prin aceasta, el vrea să spună că, atunci când se atinge perfecțiunea în spiritualitate, practicantul însuși, devine Dumnezeu. Alți mistici au scris, de asemenea, despre unitatea lui Dumnezeu și Murshid:

Împăratul împăraților, a închis o ușă puternică
[despre conștiința umană].

Deghizat în haine umane, vine să o deschidă.

Maulana Rumi 178

L-am văzut pe Dumnezeu, sub forma omului.

L-am văzut clar, manifestându-se.

Maulana Rumi 179

Orice vine de la un Maestru,
în realitate, vine de la împărat,
chiar dacă este rostită de o limbă umană.

Dumnezeu îi spune că, el, este limba și ochii lui;

El, este simțurile sale, voința și dezaprobarea sa.

Maulana Rumi 180

Dacă vrei să fii în prezența lui Dumnezeu,
du-te și așază-te în prezența unui Maestru perfect.

Forma unui Maestru perfect, este forma lui Dumnezeu.

Privindu-l, îți dă pace și fericire,

către inimă și suflet.

Bhaj Nand Lal Goya 181

Bulleh Shah, remarcă faptul că, Guru, care este numit Sfânt sau profet, este în realitate Dumnezeu însuși: "Guru, este numit chiar Atotputernicul. Guru, este Sfânt, Guru, este profet." El spune că, Dumnezeu, care a creat lumea cu porunca sa, a adus o multiplicitate din propria Sa Unicitate. „El a spus: „Să existe și, a devenit! Mulți s-au născut din Unul ”.(182) El continuă cu afirmația că, Dumnezeu, „îmbracă o haină, pentru a deveni om”.

În Biblie, se spune: „Și Cuvântul s-a făcut trup și, a locuit printre noi.”(183) Potrivit scripturii hinduse *Narad Bhakti Sutra*, nu există nici o diferență, între Dumnezeu și fiii lui iubiți. (184) Kabir, spune că, Domnul nostru, care este suprem și care știe, își asumă forma unui Sfânt. (185) Nici Guru Nanak, nu găsește vreo diferență, între Domnul și Sfinți:

Guru și Dumnezeu, lucrează pe același plan.

Guru Nanak Dev 166

Nu există nicio diferență între Guru și Dumnezeu.

Guru Nanak Dev 187

Tulsi Sahib, îl numește pe Domnul însuși, un Maestru perfect. El pare a fi închis în corp, dar în realitate, este invizibil, de neînțeles, infinit, fără formă și fără nume:

El este nemuritorul Sat Purush;

Satguru, este perfecțiunea personificată.

Deși cadrul său este fizic, el, este invizibil.

Nu are limite și este nemărginit.

Într-adevăr, dacă aș explica felul lui:

el este lipsit de formă și, nu are nume.

Tulsi Sahib 188

Potrivit lui Soami Ji, Guru, care apare în forma umană pentru a disemina cunoașterea, este de fapt, Ființa Supremă, care a îmbrăcat haina omului, pentru a emancipa sufletele. (189) Dacă

Maestrul, este întruchiparea lui Dumnezeu, cât de sublim și de înălțător ar fi vederea lui ! Acest sentiment este exprimat de Bahu, într-un stil inegalabil, în versetele următoare. Numai cel ce îl iubește pe Murshid (Maestrul), în maniera lui Bahu, care are ochiul vederii adevărate, poate experimenta extazul, despre care vorbesc aceste versuri:

Mi s-a împodobit întregul corp cu ochi,
M-aș uita la Maestrul meu, cu un zel neobosit.
O, cum îmi doresc ca fiecare por, din corpul meu
să se transforme într-un milion de ochi -
apoi, întrucât unii se închideau pentru a clipi, alții se deschideau ca să vadă !
Dar, chiar și atunci, cu setea de a vedea, el,
ar putea rămâne nestins.
Ce să mai fac ?
Pentru mine, O Bahu, o privire asupra Maestrului meu,
valorează milioane de pelerinaje, la sfânta Ka'ba !
Sultan Bahu, *Bait 11*

Un sufi persan, care transmite o idee similară, spune: „Aș vrea să te pot privi cu o mie de ochi”.(190) Într-un alt cuplet (bait), Bahu, a echivalat o privire asupra Murshidului, cu un pelerina (haj) la Mecca, și, a numit-o ușa prin care omul intră în harul lui Dumnezeu. Vederea Murshidului în fiecare zi, menține proaspătă, starea emoțională a pelerinajului (*haj*):

O vizită la Maestrul meu este, pentru mine,
precum pelerinajul unui musulman devotat, la Mecca.
Maestrul meu, este într-adevăr, poarta către mila lui Dumnezeu.
Sultan Bahu, *Bait 165*

Într-unul din versetele sale persane, el scrie despre un Maestru perfect:

"Ambele lumi tânjesc să-l vadă. Cine îl privește, are audiență la Domnul." (191) Privirea către Maestrul perfect, duce la realizarea unității Maestrului cu Dumnezeu.

Id, apare o dată pe an pentru o zi.²²
Dar pentru mine, vederea ta
face un Id, care nu se termină niciodată.
Imami din Herat 192

A privi un om cu înțelepciune, este închinarea în sine.
Deschide porțile norocului.
Maulana Rumi 193

Și cine mă vede, vede pe cel care m-a trimis.
Isus Hristos 194

O Bullah, privește întotdeauna asupra lui;
a-l privi, înseamnă, a privi la Domnul.
Saa'in Bulleh Shah 195

²² *Id*, este sărbătoarea religioasă a musulmanilor; *Id-ul-Adha* (sărbătoarea jertfei) și *Id-ul-Fikr* (sărbătoarea spargerii postului) urmează apariției lunii noi, la sfârșitul postului lunii Ramzaan.

Dacă cineva are mare noroc,
Domnul îl conduce la devoții săi.
Viziunea binecuvântată a Sfinților,
înlătură toată durerea și sărăcia.

Guru Ram Das 196

Kabir, afirmă că, vederea Sfinților, amintește de Dumnezeu. Timpul petrecut în compania lor, este singurul timp bine petrecut; restul, este cu totul, timp pierdut. (197) Soami Ji, spune că, atunci când un devotat este scufundat în privirea Gurului său, el devine indiferent, nu numai de împrejurimile sale, ci, și de persoana sa. Starea lui de extaz, este într-adevăr de nedescris. (198)

Grația Maestrului

Sultanul Bahu, a vorbit în mod explicit, la fel ca și alți sfinți, despre energia unei priviri pline de har, primită de la Murshid. Efectul privirii sale, este atât de puternic încât, intelectul uman nu îl poate înțelege. Este cunoscut numai de Maestru și discipolul său. Este un joc misterios, jucat între cei doi, la nivelul inimii lor.

Bahu, ne spune că, căutarea și rătăcirile sale, nu l-au putut ajuta în scopul său, de a-l realiza pe Dumnezeu, dar, o singură privire de la Murshid, i-a îndeplinit toate scopurile:

M-am rugat, stând în apă;
Am cutreierat pădurile, în căutarea lui Dumnezeu.
Dar nu am reușit să constat, „un singur lucru”.
Am mers în pelerinaj la Mecca,
dar, nu am putut opri rătăcirile minții mele.
Am postit treizeci de zile; M-am oboșit
oferind rugăciuni, de cinci ori pe zi.
Dar, tot ce tânjisem, a fost împlinit, O Bahu,
când Maestrul meu, și-a aruncat privirea lui milostivă, asupra mea.

Sultan Bahu, *Bait 67*

Dar toate obiectivele vieții sunt îndeplinite, O Bahu,
când, Maestrul, aruncă o privire miloasă !

Sultan Bahu, *Bait 103*

O privire aruncată de Maestru, risipește toate dorințele din mintea discipolului, cu excepția dorinței de a se uni cu Domnul. Acesta este cu adevărat remediul, pentru boala dorințelor lumești. Sultanul Bahu, proclamă că, un îndrăgostit de Dumnezeu, poate emancipa nenumărați oameni:

Un Preaiubit, cu o singură privire de dragoste,
poate duce milioane, la eliberarea lor.

Sultan Bahu, *Bait 33*

Cuvântul „izbăvire”, semnifică, risipirea tuturor dorințelor lumești și senzoriale la om, făcându-l demn de uniunea, cu Domnul. Bahu, afirmă că, o singură privire de la un Maestru perfect, este mai bună decât o viață de închinare și, este superioară tuturor învățăturilor și erudiției și, soluțiilor, oferite de legea religioasă, cu ritualurile și obiceiurile sale. (199)

În acest context, Saa'in Bulleh Shah spune că, toată lumea, este conștientă de privirea milostivă a lui Murshid. Cel asupra căruia este aruncată, este transformat în asemănarea lui Murshid.(200) Maulana Rumi și alți mistici, au scris despre această experiență:

În inima mea, erau mii de noduri [de îndoială],
parcă țesută de magia unui vrăjitor.
Magia privirii tale frumoase, a deschis toate aceste noduri.

Maulana Rumi 201

Când o privire cade de la Maestru,
ucenicul, este plin de încântare.
Înțelegerea sa, este transformată,
iar dintr-un corb, devine lebădă.

Mahatma Charan Das 202

Adevăratul Maestru, salvează cu o singură privire.
Cu atenția lui, face mintea discipolului, nemișcată.

Guru Nanak Dev 203

Acesta este Maestrul perfect, a cărui descântec, este veșnic adevărat.
Prin privirea sa ambrozială,
Cineva, este transformat, într-un Sfânt.

Guru Arjan Dev 204

Această relatare a ceea ce au spus sfinții despre acest subiect, ar trebui să servească pentru a arăta că, un Maestru perfect, este lumina farului, indispensabilă unui căutător, în călătoria spirituală. Cu ajutorul acestei lumini, el este capabil să-și conducă nava, care este lovită de oceanul furtunos al acestei lumi, către un paradis de siguranță.

Capitolul 6: Cuvântul (Kalma)

*Kalma, vindecă afecțiunea inimii -
nici un alt medicament, nu funcționează.
Kalma, îndepărtează toată rugina din minte;
Kalma, spală toate petele din suflet.
Kalma, este mai prețios decât diamantele și rubinele.
Kalma, este magazinul alchimistului, O Bahu,
Kalma, este o bogăție reală, în această lume și în următoarea.*
- Bait 198

Am văzut că, este imposibil ca un căutător să realizeze uniunea cu Dumnezeu, fără ajutorul Maestrului. Dar cum, sau prin ce mijloace, Maestrul îl unește pe căutător, în Domnul ? El face aceasta, prin puterea a ceea ce în Islam, se numește, *Kalma*. Termenii *Kalaam* și *Amr*, folosiți în Coran, au același sens. Sufii, pe lângă utilizarea acestor termeni, au folosit expresii precum *Kalaam-i-Ilahi*, *Nida-i-Sultani*, *Bang-i-Aasmaani*, *Saut-i-Sarmadi*, *Awaz-i-Mustaqim*, *Sultaan-ul-Azkaar*, *Ism-iA 'zam* și *Ism-i-Zaat*, când, se referă la această putere. Sfinții indieni, au folosit echivalenți precum *Nam*, *Shabd* și *Bani*. Persanii, l-au numit *Sarosh*; evreii, îl numesc, *Sem*, *Davar* și *Memra*; iar creștinii, se referă la el, ca fiind , *Cuvântul*. Aceeași putere a fost numită, *Yak* sau, *Vach*, de către rishi vedici: grecii, l-au numit *Logos* sau, *Nous*, iar misticii chinezi, l-au numit, *Tao*. Despre puterea infinită a lui *Kalma*, Sultan Bahu spune:

Kalma, a transportat milioane de oameni.
S-a transformat în nenumărate feluri,
muritori obișnuiți, în Sfinți.
Sultan Bahu, *Bait 147*

Ce este Kalma ?

Kalma, este numele prin care ne adresăm sau ne referim la Dumnezeu. Sultanul Bahu, ca și alți sfinți sufi, a făcut distincția între cele două forme ale coceptului *Kalma*: esențială sau substanțială (parte) și, atributivă (sifati). Termenii atributivi, sunt acele nume ale lui Dumnezeu, care transmit calitățile sau atributele sale. Exemple din religiile lumii sunt, Allah, Ram, Wahiguru, Karim, Rahim, Keshav, Murari, Atotputernicul, și așa mai departe. Numele esențial sau substanțial, conotează acea putere a Domnului, prin care, el aduce întreaga creație în existență, o susține, și apoi, o distruge. Este prezent în toate lucrurile materiale și în ființele conștiente, sub formă de, Sunet și, Lumină.

Datorită importanței covârșitoare a aspectului esențial al lui *Kalma*, sultanul Bahu, s-a ocupat îndelung de acesta și, a creat lumină, asupra naturii sale. El spune că, cei care au fost uniți cu esențialul *Kalma*, nu se complac în laudele exterioare, ale calităților lui Dumnezeu. Ei, nu iau sprijinul al lui *Kalma* atributiv. Astfel de oameni, au cunoștințe reale, bazate pe experiența personală. Au ieșit din întunericul Ignoranței:

Oamenii, ce au atins adevăratul Numele lui Dumnezeu,
nu cântă imnuri în temple.

Au învățat să practice adevăratul nume;
au dobândit adevărata cunoaștere, a esenței sale.

Sultan Bahu, *Bait 112*

Cel, ce a obținut adevăratul nume al lui Dumnezeu,
va arunca numele, care îl descriu, pur și simplu.

Sultan Bahu, *Bait 51*

Diferențiind, atributivul (care este vorbit și citit cu limba), de esențial (care se repetă automat în inimă, fără utilizarea limbii), Bahu, spune că, numai cei care experimentează Kalma în interior, îl realizează pe Dumnezeu:

Toată lumea, recită Kalma cu buzele;
rară este persoana care o recită din inimă.

Când Kalma, vine din inimă,
cuvântul rostit, nu are valoare.

Doar misticii, cunosc această Kalma a inimii.

Ce știi ei, cei ce doar cântă și predică ?

Maestrul meu, m-a învățat acest Kalma secret;

Acum, sunt pentru totdeauna, unit cu Domnul meu.

Sultan Bahu, *Bait 101*

El, elucidează în mod eficient, forma reală a acestui Kalma, spunând că, întregul univers și toate tipurile de cunoștințe, sunt prezente în Kalma. Dar Kalma în sine, este incapabil să fie exprimat în limbajul cuvintelor:

De ce nu-ți lași cărțile,
și uită, ce ai învățat de la ei -
căci, în Kalma, veți găsi,
cele paisprezece tărâmurii interioare.

Savanții, fac penițe, din trestii,
dar, nu sunt capabili să scrie adevăratul Kalma.

Sultan Bahu, *Bait 14*

Toate cele paisprezece tărâmurii, se află în Kalma
cum pot oare, neinițiații, să înțeleagă acest secret ?

Sultan Bahu, *Bait 144*

Alți Sfinți, au făcut, de asemenea, distincție între cele două forme ale Kalma, și, au explicat natura și importanța deosebită a Kalmei divine. Maulana Rumi, spune: „Voi elimina cuvântul, sunetul și limbajul [extern], astfel încât să pot vorbi cu tine fără să fie împiedicat de aceste trei”. (205); El transmite astfel că există un mijloc - nelimitat de limbajul vorbit și scris al ființelor umane - prin care putem conversa cu Dumnezeu. El, de asemenea, a scris în *Diwaan-i-Shams-i-Tabriz*: „Dezmințiți-vă cuvântul și vorbirea și cunoașteți Cuvântul nerostit” (206)

Upanișadele, au numit această putere și Cuvântul nerostit, Sunetul silabei mistice. Acesta a fost descris în *Amritnad Upanishad*, ca fiind un sunet, care nu poate fi produs sau perceput prin mijloace externe. „Acest sunet este nepieritor. Potrivit lui Kabir, întreaga cunoaștere a universului poate fi conținută în cele cincizeci și două de litere ale Alfabetul hindi. Dar aceste

litere durează doar pentru o anumită perioadă, în timp ce acea scrisoare este veșnică. Alți sfinți, au vorbit și despre numele adevărat și natura sa subtilă:

Cele cincizeci și două de litere pot descrie
cele trei lumi și multe altele.

Aceste scrisori se vor dezintegra;
acea Scrisoare nu este în ele.

Kabir Sahib 208

Toată lumea cântă Numele cu limba;
el singur îl primește, care slujește Satguru.

Guru Amar Das 209

Punditii, s-au săturat să o citească,
nimeni, nu putea înțelege Numele.

Obosiți, discutau munis,
dar, infinit, O Dadu, este Numele.

Dadu Dayal 210

Dacă cineva dorește să obțină numele,
anunțați-l că, este fără nume.

Nu poate fi citit sau scris;
este, dincolo de orice limbă.

Indiferent dacă îi dați un formular sau îl numiți fără formă,
numai Sfinții, cu ochiul lor mistic, îl văd, O Paltu.

Paltu Sahib 211

Satguru-ul meu, m-a învățat Cuvântul
care nu pot fi scrise sau înscrise pe hârtie.

Citind-o, ne scutim de toate lecturile;
cartea dorințelor este făcută zdrențe.

Toate păcatele mele au fost spălate;
zeitatea învățării, mă așteaptă.

Guru Sukhdev, m-a învățat acel Cuvânt;
din tărâmul inaccesibil am gustat.

Când Charan Das a devenit un expert,
a renunțat la rozariu și tilak.²³

Mahatma Charan Das 212

Secretul Numelui, este extrem de subtil -
nimeni nu îl poate cunoaște, fără ajutorul Maestrului.

Cu toții, au fost înșelați, de repetarea ritualului;
nimeni nu a putut găsi inaccesibil, secretul Numelui.

Soami Ji 213

Soami Ji, a denumit, numele atributiv, *varnatmik* iar, Numele esențial, *dhunatmik*. El, a clarificat faptul că, Numele folosit pentru repetarea meditativă, care se bazează pe literele alfabetului este, *varnatmik*, iar cel către care indică, este, *dhunatmik*, deoarece forma sa, este Sunet: "Numele cântat, este, *varnatmik*, purtătorul Numelui, este, *dhunatmik*." (214)

²³ *tilak*, un însemn ceremonial, pe care expertul hindus (preotul), o poartă pe frunte.

Forma reală a lui Kalma

Kalma sau, Cuvântul, are două aspecte. Are, atât sunet cât și lumină. Poate fi văzut și, auzit. Bahu, este explicit:

Veți cunoaște doar minunea lui Kalma
când, ți-a deschis fereastra inimii.
Îndrăgostiții practică Kalma, în inimile lor,
luminată, de strălucirea Maestrului.
Sultan Bahu, *Bait 144*

În mine, răsună melodia lui Kalma -
melodie, pe care, iubirea m-a învățat să o aud.
Sultan Bahu, *Bait 14*

În altă parte, Bahu a delimitat patru calități ale Kalma. În primul rând, se citește fără actul de a citi. În al doilea rând, se aude fără auz: adică, nu are nici o legătură cu urechile exterioare. Răsună, fără să fie cântat. De aceea, sfinții l-au numit, *Anahat Shabd* (muzică nestăpânită). În al treilea rând, este văzut, fără a vedea: nu este un subiect pentru ochii externi. În al patrulea rând, fuzionând în el, nu numai că se vede splendoarea Domnului, dar întreaga lume, este văzută, fiind pătrunsă, de sunetul și lumina ei.

Cuvântul, este nelimitat (*Anhad Shabd*). Nici o parte a universului, nu este lipsită de ea:

Maestrul meu, mi-a dat o lecție:
se repetă - fără ca eu să o repet.
Când îmi astup urechile, cu degetele,
fără să aud, îi ascult melodiile.
Ochii mei, tânjesc după o privire asupra lui:
fără să văd, îi văd fața strălucitoare.
O, Bahu, în fiecare inimă rămâne Prealubitul,
în nenumărate forme, el mi se dezvăluie.
Sultan Bahu, *Bait 170*

Mulți alți Sfinți, și-au împărtășit experiența cu privire la forma reală pentru Kalma, sau Cuvânt.

Dacă nu crezi în secretul unității, pe dovezile mele,
deschide-ți urechile interioare și,
ascultă acea melodie rostită, fără gură și palat.
Khwaja Muin-Ud-Din Chishti 215

Ai nevoie de un alt ochi,
astfel încât, să îi puteți privi frumusețea;
ai nevoie de altă ureche,
astfel încât, să auziți Cuvântul Prietenului.
Khwaja Muin-Ud-Din Chishti 216

De fiecare parte există melodie și fericire.
De fiecare parte, flacăra lămpii anunță că,
în această seară, această lume, va naște

către acea lume veșnică.

Maulana Rumi 217

Căutați sunetul, care durează pentru totdeauna.

Căutați Soarele, care nu va apune niciodată.

Maulana Rumi 216

Lumina Domnului, strălucește zi și noapte;

privind rapid, mă contopesc în ea.

Din numele substantiv, vine o muzică;

rar, este cel ce o aude.

Domnul fără formă, îl întâlnește pe servitorul său, Kabir;

în devotament, se absoarbe în picioare.

Kabir Sahib 219

Când lumina din interior devine manifestă

prin melodia divină,

Satguru, ne emancipează de orice suferință.

Guru Nanak Dev 220

În timp ce vorbește despre lumina ascunsă și melodia care emană de la Ființa Supremă, Paltu Sahib, spune că, existența individuală a fiecăruia ajunge la sfârșit, atunci când cineva fuzionează în acea Ființă:

Există un palat minunat,

în care se creează o lumină mistică.

Acolo, rămâne Ființa, îmbătătoare la privit.

De la el, vine o muzică care mă face nemișcat;

a auzi muzica, înseamnă să fuzionezi în ea.

Paltu Sahib 221

Potrivit lui Soami Ji, în acea regiune uluitoare a Domnului, sufletul, se bucură de sunetul său strălucitor și, atingând punctul culminant, ajunge să realizeze forma Domnului:

Cu Lumina și Sunetul, se bucură în fiecare moment,

și, în pur și simplu extaz, realizează forma Domnului.

Soami Ji 222

Maestrul, este cel mai bun deținător al kalma

Înainte de a călători pe calea Kalma sau a Cuvântului, este imperativ să-i obțineți secretul de la un Maestru perfect. Acest proces, se numește, inițiere. Prin inițiere, Maestrul conferă sufletului, o scânteie de cunoaștere, care a căzut în întunericul ignoranței, pentru eoni. El dă drumul sufletului - care a devenit grosolan datorită contactului său cu mintea și corpul - cu conștientizarea mistică a Cuvântului. Așa cum, o lingură de iaurt transformă un ulcior de lapte în iaurt, la fel și drojdia Kalma, transformă treptat, discipolul, în forma Kalma, în sine. A fi inițiat, adică a dobândi Numele, este cel mai important eveniment din viața discipolului. Nu este nimic mai puțin decât, o nouă naștere. Sultanul Bahu, o aseamăna cu plantarea iasomiei în inima sa, care elimină tot ceea ce miroase urât, deoarece, umple inima cu parfum spiritual. Alți Sfinți, au folosit analogii similare ale parfumului, care provine din practica Numelui sau a Cuvântului:

Maestrul meu, a plantat în inima mea, iasomia Numelui lui Allah

Când mugurii misterului s-au desfășurat în florile revelației,
întreaga mea ființă era plină de parfumul lui Dumnezeu.

Sultan Bahu, *Bait 1*

Nanak, a fost scăldat în mosc,
iar nașterea lui, a fost binecuvântată.

Guru Ram Das 223

Din trăirea în miros urât,
Acum, rămân, în parfum.

Guru Ravidas 224

Obținerea inițierii, a fost asemănată și de Bahu, cu primirea unei cești de nectar, de la Maestru:

De când Maestrul meu mi-a dat
să beau din ceașca lui de nectar,
Am devenit fără de griji, indiferent față de lume.

Sultan Bahu, *Bait 65*

Există mai multe alte locuri, în care Bahu, afirmă fără echivoc, importanța inițierii de către un Murshid:

Acest Kalma, m-a scăpat de toate suferințele,
ale corpului și ale minții -
numai un Maestru, ar fi putut să mă învețe, O Bahu.

Sultan Bahu, *Bait 14*

Maestrul meu, m-a învățat acest Kalma secret;
Acum, sunt pentru totdeauna, unit cu Domnul meu.

Sultan Bahu, *Bait 101*

În ceea ce mă privește,
Maestrul meu, m-a inițiat în Kalma.
De atunci, mi-am dedicat sufletul, numai lui.

Sultan Bahu, *Bait 144*

Doar când Maestrul meu, m-a inițiat în Kalma,
am înțeles cu adevărat, semnificația lui.

Sultan Bahu, *Bait 146*

Sultanul Bahu, arată clar că, în momentul inițierii, Murshid își învață în mod explicit discipolul, despre misterul divin. El, îi spune că, acest secret se află în *Ism-i-Azam* sau, în Numele esențial, pe care fiecare discipol trebuie să-l manifeste în sine:

Maestrul meu, mi-a explicat
realitatea care trăiește în inimă:
se numește, *Ism-i-A'zam*, Cuvântul lui Dumnezeu -
este, misterul divin.

Sultan Bahu, *Bait 109*

Găsim, ca o confirmare, că, și alți Sfinți, expun același adevăr. Prin munca asiduă și cu harul Maștrilor lor, ei au trezit în ei înșiși, Melodia divină și, transmit această conștientizare bucuroasă, discipolilor lor.

În profeți, răsună melodii,

iar căutătorii își iau din ei, viața veșnică.

Maulana Rumi 225

Cunoașterea Luminii, este în inimile oamenilor.
Nu este dobândită, nici din cărți, nici din discuții.
Această cunoaștere, este atinsă de suflet, din suflet;
nu se câștigă din cărți, și nici cu limba.

Maulana Rumi 226

Aflați această înțelepciune, nu din milioane de scripturi,
ci, de la un Guru.

Upanishade 227

Conform Bibliei, cunoașterea Numelui lui Dumnezeu, poate fi oferită doar de un Mesia: „Le-am declarat numele Tău.” (228) Cuvintele rostite de Maestru, atunci când împărtășesc astfel de cunoștințe, sunt viața și spiritul, care trezesc sufletul adormit al discipolului și, îi dau, ca să spunem așa, o nouă naștere. „Cuvintele pe care ți le-am spus, sunt duh și, sunt viață.” (229)

Guru Amardas, spune că, ceea ce Guru îl învață pe discipol, în momentul inițierii și, ceea ce discipolul aude cu propriile urechi, îl vopsesc cu nuanța devotamentului. El afirmă că, numai atunci când, Guru explică discipolului, tehnica practicării Numelui și, discipolul descoperă secretul Sunetului prin acea practică, îndoielile discipolului sunt în cele din urmă eliminate:

Instrucțiunile pe care le dă Guru, ucenicii le aud;
cel care îndeplinește comanda Gurului,
este vopsit profund, în culoarea devotamentului.
Unic, este actul îndreptat de Dumnezeu;
Inițierea, saturează mintea, cu devotament.

Guru Amardas 230

Revelația Numelui, m-a eliberat de îndoielile mele.
Inițierea de către Guru, mi-a acordat un astfel de har.

Guru Amardas 231

Potrivit lui Soami Ji, doar un mistic poate transmite secretul Cuvântului. Prin practicarea mantrei date de Guru, un om, poate fi eliberat din ghearele lui Kal și, în cele din urmă, poate ajunge la adevărata sa destinație:

Shabd, poate fi obținut, numai de la un mistic.

Soami Ji 232

Guru-ul meu, mi-a dat mantra, care l-a învins pe Kal.

Soami Ji 233

Dariya Sahib din Marwar, proclamă că, împărtășind inițierea, Maestrul îl trezește pe discipol dintr-o stare de ignoranță, într-una în care poate vedea trecutul, prezentul și viitorul:

O Dariya, Satguru, în mila lui, m-a atașat de Cuvânt.
M-am trezit și am devenit atent,
un număr de ochi, mi s-au deschis.

Dariya Sahib 234

Calea misticului, trece prin defileul îngust și alunecos, al minții. Fiecare pas, este o luptă. Voalurile, care îl ascund pe Dumnezeu, de noi, sunt impuritățile minții. Sultanul Bahu, subliniază că, singura modalitate de a elimina aceste impurități, este de a practica, Kalma:

Kalma vindecă afecțiunea inimii,
nici un alt medicament nu funcționează.
Kalman îndepărtează toată rugina din minte;
Kalman spală toate petele din suflet.

Sultan Bahu. *Bait 198*

Alți Sfinți, vorbesc la fel de puternic despre puterea Cuvântului, de a calma mintea:

Mintea a devenit o maimuță, O Kabir; nu poate fi liniștită.
Dacă nu este legată de adevăratul Cuvânt, rătăcește unde vrea.
Muzica nestăpânită, mi-a captivat mintea;
prin Cuvântul Gurului, se bucură de numele adevărat.

Guru Nanak Dev 236

În *Nad Bindu Upanishad*, este scris că, mintea, ca un elefant care cutreieră prin jungla dorințelor trupești, poate fi adusă sub control doar de împunsătura ascuțită a Sunetului. (237) Și, conform lui Soami ji, mintea noastră, poate veni pe calea cea bună și poate obține mântuirea, doar auzind, Sunetul divin:

Milioane de dispozitive, nu o pot împlânzi;
este adus la supunere, auzind Sunetul.

Soami Ji 238

Sultanul Bahu, vorbind despre Kalma ca mijloc pentru mântuire, spune că, prin practica sa, milioane au putut traversa oceanul acestei lumi și sute, au reușit să obțină statutul de Sfinți:

Kalma, a transportat milioane dincolo de ocean.
Și, a transformat în nenumărate feluri,
muritori obișnuiți, în Sfinți.
Prin Kalma, focul răvășitor al iadului, este calmat;
prin Kalma, este atins cerul,
tărâmul fericirii veșnice.

Sultan Bahu, *Bait 147*

Mai mult, el spune că, pentru acei norocoși, în care Numele esențial a devenit manifest, moartea, ia forma vieții veșnice. Aceste suflete părăsesc această lume perisabilă și, se unesc cu Domnul, în tărâmul indestructibil. Fuzionând în Dumnezeu, ei, iau forma lui. Această stare, este superioară, pentru a fi aproape de Domnul. În apropiere, există dualitate, dar, în uniune, există unitate, iar dualitatea este transcendentă:

Dacă mori, practicând Numele lui Dumnezeu,
moartea, va deveni sinonimă cu fuziunea în el.
Nu există altă modalitate prin care poți muri de o moarte,
ce promite să mori, în timp ce trăiești.
Când sufletul se contopeste în Domnul,
apropierea se schimbă în uniune cu el.

Sultan Bahu, *Bait 163*

Maulana Rumi, numește Cuvântul, ca fiind, „chemarea mântuirii”. El compară persoana lumească, cu cineva care nu o poate auzi, deoarece urechile lui sunt înfundate cu vată. Referindu-se la puterea de curățare a Cuvântului, el, îl numește și „apa Vieții” și, o contrastează cu „apele murdare ale acestei lumi”, care corup ucenicul. Potrivit lui Maulana Rumi, Vocea lui Dumnezeu - sunetul lui Kalma, - ne aduce, de la moarte, la viață, și, de la inexistență la, existență:

Scoateți vata din urechi,
astfel încât, să se audă chemarea mântuirii.
Nu intra în apele murdare, ale acestei lumi,
iar apa Vieții, va ajunge la tine.

Maulana Rumi 239

Am murit, am fost complet distruși;
a venit Vocea lui Dumnezeu și, ne-a înviat.
Chemarea lui Dumnezeu, este ascunsă, dar manifestă;
ne oferă acel dar,
pe care i-a dat-o Miriam, din desaga sa.²⁴
O, oameni, moartea v-a făcut inexistenți, în carne și oase.
Ascultă chemarea Prietenului și, întoarceți-vă
din starea de inexistență.

Maulana Rumi 240

În Biblie, puterea Cuvântului lui Dumnezeu, este invocată atunci când, Sfântul Pavel, îl numește, „sabia spiritului”:

Și ia casca mântuirii și sabia spiritului,
care, este, Cuvântul lui Dumnezeu.

Sfântul Paul 241

Misticii, descriu starea când mintea, auzind Sunetul divin, fuzionează cu sursa sa, iar sufletul este eliberat din ghearele sale. Sufletul, ajunge apoi la casa sa originală și, este eliberat din ciclul nașterii și al morții.

Mintea ajunge la locuința sa, pe cer
și, se bucură de melodia divină.
Nu vine, nici nu merge;
devine nemișcată, la auzul Sunetului.

Kabir Sahib 242

Se întâlnesc cu Gurul, care traversează marea fenomenelor
și, găsește cinste, în curtea Domnului.
O Nanak, reputația lor este mare
și în ele, se manifestă, melodia divină.

Guru Nanak Dev 243

Cunoașteți Shabdul, pentru a fi esența tuturor;
să știi că Shabdul, îți oferă eliberare.
O prietene, prin practica Shabdului,
obține victoria asupra vicleniei Kal.

²⁴ Maria, mama lui Isus, căreia, potrivit Coranului, i s-a transmis Cuvântul lui Dumnezeu,

Soami Ji 244

Sultanul Bahu, subliniază că, doar de la un Maestru perfect se poate învăța secretul adevăratului Kalma. Toată practica ritualistică pentru Kalma, echivalează cu erezie:

Numai când Maestrul meu, m-a inițiat în Kalma
am înțeles cu adevărat, semnificația lui.
Abia atunci, mi-a venit în minte
că, îmi pierdusem viața anterioară, fiind necredincios.
Dar acum, în maniera lui Hazrat Ali, leul lui Dumnezeu²⁵,
Kalma, a ucis demonul necredinței mele.
Numai când Kalma, a saturat fiecare por
a ființei tale,
îți va fi purificată inima, O Bahu.

Sultan Bahu, *Bait 146*

Am învățat doar valoarea lui Kalma
când Kalma, mi-a capturat inima.
Lumea nu cunoaște meritul lui Kalma,
dar îndrăgostiții, își împodobesc inimile cu el.
Mi-am dat seama ce este erezia și, ce este cu adevărat credința,
când, Kalma, a luat stăpânire pe inima mea.
Mă sacrific oricui, O Bahu,
care repetă și practică corect, Kalma.

Sultan Bahu, *Bait 145*

După ce ne-a vorbit despre adevărata formă de Kalma, aici Bahu a arătat și lumină asupra adevăratei forme de curățire (*wuzoo*) și rugăciune sau închinare (*namaaz*). În Islam, o rugăciune fără curățire, nu este considerată acceptabilă. Această rugăciune, este închinarea ritualică exterioară. Vorbind despre curățenia internă și rugăciunea internă a îndrăgostiților de Dumnezeu, Bahu spune că, adevărații căutători ai Domnului, își îmbină sufletul în Numele real, transcendând astfel, dualitatea, la starea de unitate completă. Aceasta, constituie procesul lor, de curățenie. În acest fel, sufletul devine cu totul pur și demn de a se uni cu, Prealubit divin:

Ei, și-au făcut *wuzoo*, cu numele sfânt;
s-au scaldat în oceanul unicității.
Numai când sufletul tău, se identifică cu Sursa sa divină,
rugăciunea ta, va fi acceptată, O Bahu.

Sultan Bahu, *Bait 130*

Nucleul tuturor religiilor, esența învățăturilor tuturor sfinților, este de a manifesta Numele sau Kalma, prin practica internă. Aceasta, constituie într-adevăr, uniunea cu Dumnezeu, deoarece forma sa experiențială, este, Shabd, Numele sau, Kalma. Când Bahu spune că, a găsit secretul lui Kalma și a devenit un adept al Islamului în adevăratul sens al termenului, el, vrea să spună că, esența învățăturilor islamice, stă în experiența lui Kalma.

În Coran, termenii Kalma, Kun, Qaul și Amr, sunt folosiți pentru a semnifica Cuvântul creator, al lui Dumnezeu. În *Sura-al-An 'Am*, cuvântul *Kun* („Fii!”) Exprimă creația lumii, de către Dumnezeu, prin porunca sa, sau Kalma. (245) Aceasta, este urmată de declarația: „Cuvântul

²⁵ Hazrat Ali a fost văr și ginerele profetului Mohammad și unul dintre primii patru califi ai Islamului.

Său (Qaul), este adevărat." Apoi, în *Sura-al-Hajj*, se afirmă că, Dumnezeu, este adevărul. (246) Fără îndoială, Adevărul nu poate fi decât unul singur. Prin definiție, rămâne același în trecut, prezent și viitor; este Dumnezeu sau, Cuvântul său (Kalma). Potrivit *Sura-al-Taubah*, Cuvântul (Kalma) lui Dumnezeu, este cel mai înalt. (247)

Maulana Rumi, al cărui lucrare *Masnavi*, este considerată de către unii, ca fiind, un comentariu asupra Coranului, confirmă: „Allah, Cel Preaînalt, este *Ism-i-Azam*, care este esența existenței și care pune viața, în oase vechi. " (248)

Atât sufii, cât și alți mistici, au folosit în acest sens, termenii Kalma, Shabd și Nam ca, echivalent. Ei, o practică, pentru a-L realiza pe Dumnezeu. Tulsi Sahib din Hathras, explicând complexitatea spiritualității unui căutător musulman, și anume, șeicul Taqi, spune că, semnificația lui Kun și Kalma, este chiar, Dumnezeu. De aceea, practica Kalma, conduce la uniunea cu el:

O practicantule, fii atent la ce spune Tulsi:
Gândeți-vă la Kun, cu concentrare deplină,
căci, în Sfântul Coran se referă la Allah cel Mare.

Tulsi Sahib 249

Șeicul Maulana Mohammad Akram Sabri, a scris că, profetul Mohammad a practicat *Sultan-i-Alafa* sau, numele substantiv, timp de șase ani, în peștera Hara și, a continuat să audă *Awaz-i-Mustaqim* (Sunetul auzit direct de sus). În același context, Maulana Rumi, spune: „Profetul a proclamat că, vocea lui Dumnezeu, a ajuns la urechile sale, sub forma unui Sunet”. (250) William James, filosof și psiholog, subliniază faptul că, în scrierile lui William Muir, despre viața profetului Mohammad, profetul, este citat, spunând că, uneori a auzit un zgomot ca dintr-un clopot și că, acest fapt, a avut un efect profund asupra lui . (251)

În Coran, există multe referiri la coborârea Sunetului de la Dumnezeu, la profeți. A fost descris prin termenii „izbucnire” (*wahi*) și „inspirație” sau, „revelație divină” (*ilham*). În acest context, este scris despre profetul Mohammad:

„El, nu vorbește din propria voință; rostirea lui, este în întregime
divină, revelată chiar, de Dumnezeu. "(252)

Potrivit Maulana Rumi, Sunetul care coboară din regiunea spirituală și este auzit de urechile interioare, este rostirea divină sau revelația divină. El, explică:

Scoateți dopurile îndoii, din urechi,
astfel încât să puteți auzi melodia cerească,
ce vine de sus.
Aceasta este revelația divină.
Ce înseamnă descendența sa ?
Este ca deschiderea ochilor și a urechilor sufletului.

Maulana Rumi 253

Saa'in Bulleh Shah, se referă la muzica nestăvilită a flautului, despre care spune că, se numește și, Kalma. El, arată clar că, practica Kalma, este de a câștiga plăcerea Maestrului său, și, de a-și obține mărturia²⁶. Potrivit lui Bulleh Shah, beneficiul căutat prin rugăciune și post este, de fapt, obținut numai prin auzirea melodiei cerești. După ce ați experimentat-o, nu este nevoie să urmați practici ritualice.

Păstrați-vă constant, discutați cu Cuvântul;

²⁶ Aceasta înseamnă că, la tribunalul de împărțire a Justiție, Maestrul nostru, va fi salvatorul nostru.

Maestrul tău, va sta atunci, ca martor, al tău.
Saa'in Bulleh Shah 254

Melodia nestăpânită răsună dulce.
Muzicianul este realizat, muzica încântătoare.
Rugăciunile și postul, sunt toate uitate
când distilatorul oferă cupa, O prieteni !
Saa'in Bulleh Shah 255

Acum, putem înțelege cu ușurință, de ce sultanul Bahu ar putea declara atât de îndrăzneț, că, abia după experiența Kalma, a devenit un adevărat musulman. Anterior, a spus el, și-a irosit viața în erezie. Acest principiu se aplică nu numai Islamului, ci, și tuturor religiilor.

Esența tuturor credințelor este conținută
în Numele Domnului.
Guru Arjan Dev 256

Dintre toate religiile, cea mai înaltă -
dintre toate acțiunile cele mai pure -
este practica numelui lui Dumnezeu.
Guru Arjan Dev 257

Din moment ce Prealubitul, nu este decât unul,
nu pot exista mai multe credințe.
Maulana Rumi 256

Dar Cuvântul Domnului, dăinuiește pentru totdeauna.
Și acesta este Cuvântul,
care, prin Evanghelie, este propovăduit pentru tine.
Sfântul Petru 259

Astfel, putem spune cu încredere că, o persoană, poate deveni un adevărat adept al credinței sale, doar prin experimentarea Cuvântului, Kalma sau Shabd, și nu prin manifestări exterioare.

Capitolul 7: Practica Cuvântului

*Ați petrecut o viață, citind scripturi
și, te-ai consumat în această căutare a ignoranței.
Trebuie doar să vă amintiți singurul Cuvânt al lui Dumnezeu -
și, să continuați să practicați acel Cuvânt.
Cei care îl absorb pe Domnul în inimile lor, O Bahu,
au ambele lumi, la comanda lor.
-Bait 79*

După ce a obținut de la Învățător, secretul Cuvântului și, a înțeles principiul acestuia, următorul pas pe care îl caută, este să-l practice. De fapt, Kalma (Shabd sau, Cuvântul), este în esență, o chestiune de experiență, iar experiența, este imposibilă fără practică. Teoria servește doar pentru a facilita căutătorului, să practice Cuvântul, prin satisfacerea intelectului său. În acest context, termenii „cale”, „modalitate” și „metodă”, sunt folosiți în mod obișnuit și, s-ar putea spune în mod adecvat că, Maestrul sau Murshid, ne arată calea sau metoda de realizare a Kalmei.

Sultanul Hazrat Bahu, numește calea Kalma, arătată de Murshid, ca fiind, „calea misticului”, „calea către Dumnezeu” și, prin urmare, indică importanța sa practică:

*Aș fi fost încă pierdut, O Bahu,
Dacă nu ar fi fost Maestrul meu,
care să-mi fi arătat calea
Sultan Bahu, Bait 45*

*Sufletul, este un negustor, ego-ul, un om de pe drum,
care îl jefuiește, în drumul spre Dumnezeu.
Sultan Bahu, Bait 89*

*Calea Maeștrilor, este cea mai înaltă dintre toate;
este, dincolo de orice înțelegere!
Sultan Bahu, Bait 93*

*Mari și vizibile, sunt portalurile religiei;
greu de găsit, este calea îngustă, ce duce la Dumnezeu.
Sultan Bahu, Bait 174*

Cuvântul, „cale”, sugerează mișcare continuă. Calea, parcă, spune picioarelor ce o calcă: "Continua să te miști, nu te opri !" De aceea, susținătorii diferitelor religii, ținând cont de importanța aspectului său practic, au numit-o, „cale”. Această utilizare, este menită să impresioneze adeptii că, religia nu este ceva teoretic, ci, o cale care necesită practică continuă. Această practică neîncetată, poate duce o persoană, la realizarea lui Dumnezeu. Astfel, Coranul

a numit-o „calea dreaptă”. (260) Upanișadele, au numit-o „calea antică” și, „calea esențială”.(261) În Biblie, a fost numită, „cale sfântă”. (262) Guru Nanak, a numit-o, „calea mântuirii”(263) și, „calea dreaptă”.(264)

Sultanul Bahu, subliniază că, pe calea realizării lui Dumnezeu, practicantul ar trebui să meargă întotdeauna înainte și nu ar trebui să existe niciodată o slăbire a efortului:

Fii statornic în credința ta, îndrăzneț în pasul tău;
numai atunci, îl vei găsi pe Dumnezeu.

Sultan Bahu, *Bait 47*

Călătorul, nu ar trebui să privească înapoi, deoarece timpul este scurt iar nașterea umană, este singura oportunitate de a încheia ciclul nașterii și a morții.

Mergeți înainte, nu priviți înapoi,
împlinește această naștere, căci, alta, nu o iei.

Adi Granth 265

El nu pune piciorul înapoi,
O Dadu; mereu înainte se mișcă.
Acesta este crezul, celui curajos,
de a ajunge Acasă.

Dadu Sahib 266

Kabir, afirmă că, dacă un călător se poticnește în timp ce merge pe cărare, nu trebuie să fie învinuit, întrucât, o persoană poate cădea doar dacă efectiv face călătoria și merge. De fapt, cel care va fi condamnat, este cel care se așează în mijlocul călătoriei și, renunță. În ciuda greutăților întâmpinate pe cale, ar trebui să continuați să mergeți spre destinație.

Nu da vina pe cel ce se poticnește, mergând pe cărare;
destinația este departe, pentru cel care se așează.

Kabir Sahib 267.

Călătoria continuă pe calea spirituală, înseamnă practicarea continuă a metodei explicate de Maestru, la momentul inițierii. Se numește, practica Cuvântului, Shabd sau Kalma.

Bahu, a numit-o practica Numelui personal, esențial sau real al lui Dumnezeu:

Dacă practici adevăratul Nume a lui Dumnezeu,
toată fericirea va fi a ta, O Bahu,
în această lume și lumea de dincolo.

Sultan Bahu, *Bait 115*

Ba chiar își refuză somnul de noapte ...
atât de absorbiți sunt,
în practica lor, a Numelui adevărat, al lui Dumnezeu.

Sultan Bahu, *Bait 123*

Domnul, te va purifica de toate păcatele tale, O Bahu,
dacă practici acel adevărat Nume, a lui Dumnezeu.

Sultan Bahu, *Bait 116*

Cel care slujește adevăratul Guru, își atinge obiectivul și, este eliberat, prin practica Cuvântului.

Guru Nanak 268.

O persoană care își cultivă pământul, se angajează în comerț și industrie sau lucrează ca angajat, câștigă bogăție materială, care îi oferă confort fizic. O persoană, care practică Cuvântul, adună bogăția spirituală a cunoașterii divine, ceea ce, îi conferă fericire veșnică în această lume și în următoarea.

El singur, este învățat și înțelept, care practică, Numele Domnului.

Guru Nanak 269.

Oricine primește mila Domnului, practică Cuvântul Gurului.

Guru Man Dev 270

Cel care rostește întotdeauna, Numele lui Dumnezeu este în pace, în această lume și în următoarea.

Guru Man Dev 271

Practică Cuvântul, O prietene, și prin această practică, îl învingi pe Kal.

Soami Ji 272

Practică Cuvântul cu devotament și, supunând mintea, fixează-ți atenția în sahadj.²⁷

Soami Ji 273

Subliniind practica Cuvântului, Kabir, îndeamnă ca instrucțiunile date de Guru, să fie consacrate în inima discipolului și, apoi, traduse în acțiune. Numai astfel, este posibilă mântuirea:

Guru vorbește;
ascultătorul își consacră cuvintele în minte.
Practicând Cuvântul lui Dumnezeu, el, trece spre țărnul îndepărtat.
Aceasta, spune Kabir, este, esența înțelepciunii.

Kabir Sahib 274.

Scripturile indiene și creștine oferă învățături similare despre înțâietatea practicii, asupra discuției:

Ucenicul, ar trebui să păstreze cuvintele Gurului, în memoria sa, și, ar trebui să fie mereu angajat în practica lor, - deoarece, finalizarea este posibilă numai prin practică. Vorbirea simplă, nu va avea nici un folos.

Yoga Tattava Upanishad 275

Dar fiți făptuitori ai cuvântului și, nu numai ascultători,

²⁷ *Sahaj*, reprezintă o stare spirituală transcendentă a sufletului în fericire, trecerea de la „devenire” la o stare de „a fi” una cu Domnul. Înseamnă și, „ușor și natural”.

Înșelându-vă pe voi înșivă.

Sfântul Iacob 276

Căci, Împărăția lui Dumnezeu nu constă în vorbire,
ci, în putere.

Sfântul Paul 277

Amintirea și Contemplarea

Nucleul învățăturilor Sfinților stă în amintire (prin repetare) și, contemplare, pe care Sfinții Sufi le-au numit, *zikr*, și respectiv, *tasawwur*. *Zikr*, constă în a-ți aminti ceva sau pe cineva sau, a gândi în mod continuu despre ceva, pe o durată considerabilă. Contemplarea, înseamnă a vedea forma sau imaginea cuiva, cu ochiul minții, sau, vizualizarea formei acesteia.

Zikr sau *simran* și, *tasawwur* sau *dhyan* sunt strâns legate între ele. De fapt, ele nu pot fi separate. Constatăm că, mintea noastră se gândește constant la ceva. Nu rămâne o clipă în vid. La orice se gândește mintea, acea formă sau formă vine și ea înaintea ei. Dacă o persoană se gândește la copiii săi, formele lor, apar mental în fața sa. Dacă se gândește la prietenii săi, îi vin în minte. Aceasta se numește contemplare, *dhyan* sau, *tasawwur*. Astfel, secvența de gândire și vizualizare, se derulează continuu. Ca urmare a acestui proces, ne implicăm cu oamenii și lucrurile lumii. Și acolo unde implicarea noastră este profundă, ea, ia forma atașamentului. Putem spune astfel că, instrumentele de atașament sunt, *simran* sau *zikr* și, *dhyan* sau *tasawwur*.

Sfinții, ne ajută să folosim acest obicei al minții pentru realizarea spirituală. Ei ne sfătuiesc să ne mutăm atenția de la lumesc, la divin, de la brut la, sublim. Așa cum un diamant taie un diamant, iar terenul afectat de inundații este făcut utilizabil prin udarea acestuia, tot așa, trebuie să fie înlocuit *simran* cu *simran* și *dhyan* cu *dhyan*. Este necesar să schimbăm direcția *simran*-ului și a *dhyan*-ului. Dacă ar fi să renunțăm la gândirea și vizualizarea formelor efemere ale acestei lumi și, în schimb, să ne fixăm atenția asupra Numelui veșnic al lui Dumnezeu și să vizualizăm forma Învățătorului, care a devenit unul cu Domnul, atașamentul nostru față de această lume, s-ar sfârși iar dragostea noastră pentru Învățător, s-ar trezi.

Lăcașul natural al minții se află în spatele celor doi ochi, pe care Sfinții l-au numit, al treilea ochi sau, ochi unic. Misticii sufi, l-au numit *nuqta-i-suvaida* (pata neagră) sau, *chashmi-ghaib* (ochiul ascuns). Curentul minții, curge continuu din acest punct în jos, prin cele nouă deschideri ale corpului (simțurile) și se răspândește spre întreaga lume. Acest proces trebuie inversat. Curentul minții trebuie readus la al treilea ochi, prin practica *simran*-ului sau *zikr* și, *dhyan* sau *tasawwur*. Și trebuie păstrat acolo, astfel încât, să nu se abată. Cu o practică regulată, mintea, învață să rămână în al treilea ochi și apoi, începe să progreseze mai departe, pe calea spirituală.

Sultanul Bahu, descrie starea profundă a *zikr* și, *tasawwur*, în care, întreaga existență a căutătorului, fuzionează în *zikr*-ul Domnului și *tasawwur* al Murshidului:

Fiecare por din corpul tău, va repeta Numele lui Allah,
cu fiecare suflare, a vieții tale.

Sultan Bahu, *Bait* 47

Maestrul meu, este pentru mine, chiar viața mea, O Bahu;
El, a pătruns în fiecare por, din ființa mea.

Sultan Bahu, *Bait* 168

Pe lângă punerea accentului pe *zikr*, Bahu, scoate în evidență și importanța lui *tasawwur*, sau a contemplării asupra formei interioare a Murshidului. În urma acestei contemplări, discipolul își asumă în cele din urmă, identitatea Maestrului său. De fapt, într-un adevărat discipol, dorința de unire cu Domnul, este menținută vie, prin intermediul proceselor gemene, *zikr* și *tasawwur*.

Dacă, căutați cu ardoare, să-l întâlniți pe Dumnezeu,
deveniți discipol al unui adevărat Maestru
și cântă-i laudele.
Dacă urmați instrucțiunile sale sincere,
într-o bună zi, îți vei asuma chiar forma.
Prin repetarea constantă a Kalmei sale,
te vei scälda în fericirea lui.
Domnul, te va purifica de toate păcatele tale, O Bahu,
dacă practici acel adevărat Nume a lui Dumnezeu.
Sultan Bahu, *Bait 116*

Având în vedere relația strânsă dintre *simran* și *dhyan*, unii sfinți au descris cei doi termeni ca etape ale unui singur proces. Păstrarea atentă a Numelui acordat de Guru și, contemplarea simultană a formei sale, duce la apariția iubirii pentru Domnul.

Dacă cauți să trezești dragostea în tine,
nu te clătina în atenția ta,
pe Numele și pe caracterul Gurului.
Și acest lucru, să nu fie evident pentru lume.
Kabir Sahib 278.

Gândește-te la imaginea Gurului, în mintea ta;
repetă cu mintea, cuvintele date de el.
Guru Man Dev 279

Rememorarea (Simranul)

Pentru a înțelege semnificația amintirii (repetarea sau, *simranul*) și a contemplării (*dhyan*), în scrierile lui Hazrat Bahu, am face cel mai bine să le tratăm separat. După cum s-a menționat mai devreme, mintea, poate fi colectată și mutată în spatele celor doi ochi, numai prin *simran* sau, *zikr*. Principalul obstacol pe care sufletul îl întâlnește în căutarea unirii cu Dumnezeu, este mintea. Până când mintea nu se oprește, sufletul nu este eliberat din ghearele sale și, nu poate atinge mântuirea. Mai întâi, sufletul, trebuie să se cunoască pe sine, înainte de a-l putea cunoaște pe Dumnezeu. Se poate cunoaște pe sine, numai după ce a desfăcut nodul care l-a legat de minte. Sfinții, au dat diferite nume, procesului de aducere a minții sub control. Se vorbește despre „stăpânire”, „ucidere”, „distrugere”, „îmblânzire” a minții, sau, „îmbinare” cu mintea universală. Văzând natura neliniștită a minții și tendința acesteia de a cutreiera, Bahu, o compară cu, un câine. Singura modalitate de a supune acest câine, este prin *zikr*, realizat cu dragoste și credință.

Câinele ego-ului, trebuie ucis și tocat în bucăți
prin repetarea Numelui lui Dumnezeu -
practicat cu dragoste, cu fiecare suflare a vieții cuiva.
Îl poți realiza pe Dumnezeu, cu repetarea Numelui,
iar sufletul tău, poate avea

viziunea propriei sale, Esențe divine.
Cerul și pământul, devin sclavii oricui, O Bahu,
care a realizat, Esența în sine.

Sultan Bahu, *Bait 114*

Toată lumea recită Kalma, cu buzele;
rară, este persoana, care o recită din inimă.
Când Kalma, vine din inimă,
cuvântul rostit, nu are valoare.

Sultan Bahu, *Bait 101*

Un îndrăgostit, își oferă rugăciunea, într-un limbaj nerostit.
Nu este pentru toată lumea -
numai inima îndurerată a unui îndrăgostit, poate cunoaște această rugăciune
Doar un devotat rar, cunoaște rugăciunea, pentru care limba nu se mișcă,
buzele, nu flutură.

Sultan Bahu, *Bait 121*

Într-una dintre lucrările sale persane, Bahu, spune în termeni și mai clari că, mintea este extrem de poluată. Cu excepția zikr-ului continuu, aceasta, nu poate fi purificată. Impuritatea sa, nu poate fi înlăturată prin recitarea scripturilor, a rugăciunilor, posturilor, austerităților, a declarațiilor religioase și, a înțelegerii intelectuale. (280) Alți sfinți, au subliniat același punct:

Nu lăsați viu, câinele minții voastre.
A fost întotdeauna, un dușman, al sufletului tău.

Maulana Rumi 281

Repețați numele adevărat, zi și noapte, cu fermitate;
Mintea, se poate tulbura și se zbate,
dar, nu vă lăsați influențați de ea.

Kabir Sahib 282.

În Coran, întâlnim cerința: „Și fă *zikr* al Dumnezeului tău, în mintea ta, cu smerenie și frică”.(283) Misticii musulmani, au numit un astfel de *zikr*, unde atenția este fixată pe al treilea ochi, *zikr-i-ruhi* (amintirea cu sufletul).

Faceți astfel de *zikr*, încât, Domnul, devine manifest;
Nu faceți *zikr*, care se face cu limba,
căci, *zikr* verbal, este doar temporar, ca valoare.
Dar *zikr-i-ruhi*, este arta dervișilor.

Maulana Rumi 284

În mod similar, Kabir Sahib, a scris despre importanța simranului interior:

O entitate veșnică, este Numele.
Este trezit, prin simran -
în care buzele, nu se mișcă,
limba, nu se agită.

Kabir Sahib 285

Potriviți Guru Nanak, un devot, nu ar trebui să folosească limba în practicarea Numelui. Ar trebui făcut în inimă, pentru că, Dumnezeu aude, fără ca acesta să fie rostit:

El singur știe cine repetă numele în inima sa,
cum altfel, poate fi realizat, numele ?

Guru Nanak Dev 2860

Rostiți-l, nu cu voce tare, păstrați-l în minte,
căci, Cunoscătorul știe.

Guru Nanak Dev 287

Un punct important despre simran este că, atunci când începe în minte, atenția practicantului ar trebui să fie fixată asupra acestuia. De fapt, numai acel simran, în care se concentrează atenția, devine fructuos, în calmarea minții. Simran, este un proces viu, în care mintea ar trebui să rămână trează, tot timpul. Simranul realizat mecanic, este uscat și lipsit de aromă și esență reale, iar practicantul, obosește repede de el. Pe de altă parte, simranul atent, oferă o bucurie și o fericire unice, iar interesul căutătorului este susținut. Pentru a scoate în evidență semnificația unei astfel de amintiri, sultanul Bahu, vorbește despre *fikr*, împreună cu *zikr*. Înțelesul obișnuit pentru *fikr*, este „atenție”, „gând” sau „deliberare profundă”, dar Bahu, a folosit conceptul, în sensul de a menține mintea ocupată cu ceva anume. Clarificând termenul, în cartea sa, persană, *A 'een-ul-Faqr*, el, spune: „A combina *fikr* cu *zikr*, înseamnă că, dragostea de lume, dragostea de învățătură, dragostea de dezbatere și altele asemenea, ar trebui expulzate din minte. Numai amintirea Domnului, ar trebui să rămână în ea.”(288) Într-unul dintre couplete (biat-uri), Bahu, subliniază faptul că, *zikr*, ar trebui să fie însoțit invariabil de *fikr*, deoarece, atunci, efectul său, este sigur și, infailibil. Când *fikr*, atacă cu toată forța, el scoate mintea senzorială din rădăcină, iar individul, nu poate duce o viață trupească.

Repetăți Numele lui Dumnezeu,
și contemplă întotdeauna asupra lui
în timp ce îți faci repetarea -
mai ascuțită decât o sabie, este o astfel de amintire.
Trebuie să suspini de durere
și să-ți cufunzi inima, în dragoste,
înainte de a putea practica Numele
și, rezolvă misterul vieții.
Dacă te gândești la Prealubit
și dacă nu, nici măcar pentru o clipă,
ia-ți mintea de la el,
îți vei aminti cu adevărat.
Lovit de o asemenea contemplare,
nimeni nu poate trăi cu adevărat, pentru lume -
sapă atașamentul lumesc, din rădăcină.
Repetă Cuvântul lui Dumnezeu, O Bahu,
și, eliberați-vă de grijile vieții.

Sultan Bahu, *Bait 92*

Cei care sunt binecuvântați cu dragostea lui Dumnezeu
nu rosti niciun cuvânt despre starea lor.
Absorbiți în dragostea lui, se dedică
fiecare suflare a vieții lor
spre pomenirea și contemplarea lui.

Sultan Bahu, *Bait 60*

Cei care-l contemplă pe Domnul,
dedicându-și fiecare suflare a vieții
spre pomenirea lui,
îl vor păstra mereu în inimile lor.

Sultan Bahu, *Bait 75*

Bahu, consideră lipsit de valoare, acel zikr, la care mintea nu participă, care nu apare din devotament:

Dacă s-ar face doar cu limba,
și , nu din inima ta,
repetarea Numelui lui Dumnezeu, este în zadar.

Sultan Bahu, *Bait 143*

Qalbi zaakir, este termenul pe care Bahu îl folosește pentru practicantul zikr, care își păstrează mintea implicată activ în repetare. În scrierile sale persane, spune: „Întregul corp al *qalbi zaakir*, devine Numele lui Dumnezeu, iar melodia divină, devine operativă în el.” (289) Înseamnă că, un astfel de practicant al *zikr*, devine Kalma, Shabdul sau, Cuvântul, personificat.

Alți mistici, au vorbit în termeni similari:

Omule al lui Dumnezeu, fii mereu vigilent.
Nu pentru un moment, o singură respirație,
trebuie să vă amintiți de el.
Dacă te anihilezi în zikr-ul lui,
vei găsi drumul, spre curtea lui.

Bu Ali Shah Qalandar 290

Pune-ți toată inima în simran,
nu rosti nici un cuvânt, cu gura ta.
Închideți ușile exterioare
și , deschide ușa, înspre tine.

Kabir Sahib 291

Pasărea ploii, este încântată când plouă;
Regelui, îi face plăcere să vadă o mare bogăție.
Omul lui Dumnezeu, doar savurează, recitarea Numelui Lui.

Guru Ramdas 292

Cu fiecare respirație, fiți vigilenți și, atenți.
Să nu treacă un moment, fără simranul Numelui.

Soami Ji 293

Guru Charan Das, remarcă faptul că, așa cum o femeie care locuiește în casa părinților ei continuă să se gândească la soțul ei din inima ei, tot așa, ar trebui ca noi, în timp ce trăim în lume, să păstrăm întotdeauna gândul Domnului în mintea noastră. (294)

Contemplarea (Dhyan)

În etapele inițiale, contemplarea, necesită ca practicantul, să facă eforturi conștiente. El trebuie să-și imagineze forma lui Murshid, la locul din spatele celor doi ochi. De asemenea, această activitate, ajută într-o oarecare măsură să-i oprească mintea, să se abată și să răătăcească afară.

Dar contemplarea, vine în mod natural, numai atunci când, simranul, a fost perfecționat. De fapt, contemplarea se naște dintr-o stare profundă de simran. Într-o astfel de stare, contemplarea are loc automat, iar forma luminoasă a lui Murshid, se manifestă în discipol. Apoi, își vede Murshidul peste tot, atât în interior, cât și în exterior. Anterior, discipolul lua prezența lui Murshid, doar prin credință, dar acum, în lumina experienței sale interioare, devine o realitate vie. Bahu, descrie această experiență:

Îl văd pe Preaiubitul meu, în lumea din afară.
Când mă uit, înăuntru, îl văd, în inima mea.

Sultan Bahu, *Bait 117*

Contează puțin, dacă fizic sunt departe -
Maestrul meu, nu este niciodată departe de inima mea.
S-ar putea să fi plecat, la o mie de mile distanță, pentru a trăi ...
Îl găsesc mereu prezent, în inima mea.

Sultan Bahu, *Bait 150*

Maestrul este Mecca, dragostea lui, este altarul din Ka'ba;
ucenicul,este un pelerin, plecat în călătoria sfântă.
În ceea ce mă privește, pelerinajul meu, este întotdeauna complet -
pentru că, sunt în permanență, în prezența Maestrului meu.
Nu se desparte de mine, nici măcar o clipă,
căci, inima mea, tânjește mereu să-l văd.
Maestrul meu, este pentru mine chiar viața mea, O Bahu;
el , a pătruns în fiecare por, din ființa mea.

Sultan Bahu, *Bait 168*

Alți mistici, au dat descrieri similare, despre prezența Gurului cu ei, tot timpul:

Tu singur exiști, eu nu, O Prealubitule !
Tu singur exiști, eu nu !
Ca umbra unei fântâni,
mintea mea, se învârte - în jurul tău.
Dacă vorbesc, tu vorbești cu mine;
dacă sunt tăcut, tu ești în mintea mea.
Dacă dorm, tu dormi cu mine;
dacă merg, tu mergi cu mine.
O Bullah, Preaubitul a venit, la mine acasă;
Îmi dedic lui, viața.

Saa'in Bulleh Shah 295

O Bullah, în fiecare clipă, Domnul meu, Inayat,
mă binecuvântează, cu o privire.

Saa'in Bulleh Shah 296

Dacă Guru-ul tău, locuiește la un milion de mile depărtare,
fixează-ți atenția asupra lui.
Sufletul tău, va călări pe calul Shabdului;
va veni și va pleca după bunul plac.
Kabir Sahib 297

Guru-ul meu, este mereu alături de mine.
Guru Man Dev 298

Imaginea Guru-ului meu, rămâne în inima mea;
în toate orele, zilei și nopții, este cu mine.
Soami Ji 299

În următoarea și ultima etapă a contemplării, practicantul, este capabil să înlăture toate obstacolele de pe calea pe care, Dumnezeu se manifestă. Sultanul Bahu, spune că, l-a făcut pe Murshid, să locuiască în sala inimii sale, situată în orașul trupului său. În consecință, esența lui Dumnezeu, a devenit evidentă în inima sa.

Pentru prietenul meu, mi-am transformat corpul, într-un oraș,
unde am construit, o casă specială în inima mea, pentru el.
Când singurul Domn, a locuit în ea,
mintea mea, a fost binecuvântată, cu o odihnă profundă.
Sultan Bahu, *Bait 41*

Forma lui Dumnezeu, este forma Maestrului perfect.
Imaginea sa, este mereu prezentă în inimă.
Când această imagine, devine înrădăcinată
în inima cuiva,
secretul divin, își face casă în el.
Bhai Nand Lal Goya 300

Potrivit lui Saa'in Bulleh Shah, atunci când, căutătorul, este complet absorbit în contemplarea maestrului (Murshid) său, Domnul, se manifestă în camera inimii sale, iar focul dorului, este stins. El, spune că, contemplarea constantă a formei Maestrului, este echivalentă cu o viziune a Domnului:

O Bullah, Prietenul meu va veni în casa mea
și, va stinge focul aprins în inima mea !
Cu fiecare respirație,
Îl implor pe Inayat:
Vino și întâlnește-mă, Preaiubitul meu!
Saa'in Bulleh Shah 301

O Bullah, continuă să te uiți la el,
căci, a-L privi, înseamnă a-L privi pe Domnul.
Saa'in Bulleh Shah 302

Prin contemplarea în minte a formei Maestrului, karmele unor nenumărate nașteri, sunt spălate și, se realizează uniunea cu Dumnezeu.

Contemplare sub forma Domnului Maestru
spală murdăria nenumăratelor nașteri.
Îmi smulge legăturile și mă unește cu Domnul.
Guru Man Dev 303

Contemplarea formei fizice a Gurului,
dezvăluie discipolului, Absolutul atemporal.
Bhai Gurdas 304

Vena regală, autostrada spirituală

Potrivit Sfinților Sufi, sufletul, trecând punctul de concentrare (*nuqta-i-suoaida* sau, al treilea ochi), intră într-o venă subtilă, numită, *shah rag*, sau „vena regală”. În Coran (cap 30), Dumnezeu îi proclamă omului că, locuiește mai aproape de el, decât vena jugulară. Această afirmație este formulată într-un limbaj ezoteric. Sufiștii au explicat-o spunând că metoda ușoară și naturală de a-l realiza pe Dumnezeu este de a concentra sufletul astfel încât să intre în *shah rag*. Din acest punct, începe adevărata călătorie spirituală. În limbajul obișnuit, de zi cu zi, *shah rag*, este folosit pentru aorta, principalul vas de sânge, care trece prin mădulul lui Adam, proiecția celui mai mare cartilaj laringian, din partea din față a gâtului. Dar, *shah rag* a sufitor, este un pasaj subtil în frunte, care merge spre în sus, către coroana capului. Sfinții Indieni, au numit-o, vena *sushmana* sau, *sukhmana*. Este „autostrada” sau, drumul principal către Dumnezeu. Odată ce un suflet a intrat pe această autostradă, nu se poate pierde sau rătăci.

Din scrierile sultanului Bahu, este evident că, și el a fost un călător pe această cale, un practicant al acestui sistem. El proclamă că, intrând în *shah rag*, l-a găsit pe Domnul.

Cu mare încredere, el declară că, adevărata metodă în realizarea lui Dumnezeu, trebuie să intre în *shah rag*. Alte metode, nu fac decât să mărească perplexitatea și confuzia călătorului.

Utilizarea diferitelor tipuri de zikr²⁸ -
cu inima, sufletul și alte metode secrete
duc la confuzie.
Aceste metode, nu oferă nici un indiciu al Prealubitului.
El, este în apropiere și, nu poate fi găsit decât
prin Vena Regală.

Sultan Bahu, *Bait 143*

Dacă explorezi calea din tine,
Îl vei găsi pe Dumnezeu în apropiere, prin Vena Regală.
Sultan Bahu, *Bait 193*

El afirmă că, un călător pe calea *shah rag*, continuă să progreseze și, în cele din urmă, prin atingerea uniunii cu Domnul, se eliberează definitiv, din ciclul nașterii și al morții:

Oricine își dă seama de unitatea lui Dumnezeu,
va progresa întotdeauna în călătoria sa spirituală -
Îl găsește pe Domnul în apropiere, prin Vena Regală;

²⁸ La cel mai înalt nivel, misticii sufi, au folosit termenul *zikr*, pentru pomenirea interioară sau, simran, așa cum am explicat mai devreme. Termenul, a fost folosit și pentru multe tipuri de practici de repetare, referitoare la chakrele inferioare ale corpului și regiunile inferioare.

pui capăt, problemelor vieții, pentru totdeauna.

Sultan Bahu, *Bait 169*

Mulți alți sfinți, au numit *shah rag*, ca fiind, adevărata cale, prin care, Dumnezeu, poate fi realizat. A urma orice altă cale, înseamnă a invita dezamăgirea și, a-ți irosi viața.

Dumnezeu este în apropierea venei regale;

Inutile sunt dispute lungi.

Cine poate rezolva toate aceste certuri ?

În zadar căutări căci, se irosește viața.

Saa'in Bulleh Shah 306

De ce să pierdem timpul, căutându-l pe Domnul, în altă parte ?

Calea către Prealubit, se află prin Vena Regală.

Tulsi Sahib 307

Potrivit lui Kabir Sahib, extazul real, este experimentat de persoana care atinge starea de echilibru perfect (*sahaj awastha*) prin, calea venei sukhmana:

Prin vena sukhmana

cineva, este absorbit în starea de echilibru;

Sufletul bea, pentru a se împlini, cu acest vin, al extazului.

Kabir Sahib 308

Misticii, ne învață că, credința căutătorului devine fermă, numai atunci când sufletul său intră în vena *sukhmana*. În această experiență, toată suferința, nenorocirea, dorința și îndoiala, ajung la sfârșit, iar căutătorul, se bucură de o fericire veșnică.

Numai când sufletul intră în palatul *sukhmana*,
are o credință nemuritoare.

Dadu Dayal 309

Durerea și foamea, vor înceta instantaneu,

și, veți cunoaște fericirea, în *sukhmana*.

Guru Arjan Dev 310

Moartea în timpul vieții - o experiență spirituală

Concentrarea, începe cu efortul de a focaliza atenția, asupra celui de-al treilea ochi (*nuqta-i-suoaida*), cu ajutorul simranului. Acest proces, este finalizat atunci când, sufletul este complet concentrat, în centrul ochilor. Sfinții, au numit acest proces, „murind în timp ce trăiesc”. În această stare, practicantul devine mort pentru lume și, este trezit în cele mai înalte tărâmurile spirituale. În momentul morții, curentii sufletului, încep să se retragă din mâini, picioare și alte extremități și, sufletul, părăsește corpul când trece deasupra centrului ochilor. Când se întâmplă acest fapt, spunem că, persoana respectivă a murit. Dar odată cu practicarea Cuvântului (Kalma sau, Shabd), practicantul își retrage sufletul din corp, în mod voluntar, cu deplină conștiință. Și poate reveni în corp, ori de câte ori, îi place. El poate, după bunul plac, să moară pentru lume și, să se nască în sine. El poate repeta acest proces, de câte ori vrea. Prin această practică, se poate muri, din nou și din nou, doar pentru a renaște în regiunile superioare. Sultanul Bahu, în limbajul său criptic, a numit acest fapt, „a trăi în mormânt”. Acest gând, apare în trei cuplete (biat), diferite:

Doar ei pot fi numiți fachiri, O Bahu,
ale cărei morminte respiră Viață.

Sultan Bahu, *Bait 47, 90,150*

Hazrat Bahu, vrea să spună că, numai persoana care merită să fie numită fachir, este cea care își duce sufletul în regiunile spirituale superioare, în fiecare zi, prin practica morții, în timp ce trăiește și, mai târziu, revine în corpul său, pentru a trăi în lume, ca o persoană normală. Mulți Sufi, au numit trupul, ca fiind un mormânt, pentru că, sufletul a fost închis în el și, în compania lumii materiale, a devenit mort pentru Domnul. Când, odată cu practicarea Cuvântului, conștiința se retrage din lumea percepției simțurilor și intră în tărâmurile spirituale superioare, corpul pare a fi un cadavru. Dar, de fapt, nu este un cadavru, ci, unul viu. Când sufletul revine în corp, din regiunile superioare, acest cadavru sau „mormânt”, prinde din nou, viață. Astfel, „mormântul care respiră viața”, „a deveni viu-mort” sau, „a muri în timp ce trăim”, sunt moduri diferite de a spune același lucru.

Bulleh Shah, a numit această activitate a morții din nou și din nou, „adevăratul *hijrat*” al Islamului:

O Bullah, la plecare găsesc întotdeauna un confort deosebit:
zilnic mor, zilnic mă întorc la viață;
Sunt zilnic, în tranzit.

Saa'in Bulleh Shah 311

Sfântul Pavel, făcea aluzie la același proces, când a spus: „mor zilnic”. (312) Alți sfinți, au folosit, de asemenea, termenul „murind în timp ce trăiesc”, pentru calea iubirii, prin care se obține mântuirea:

Mori în timp ce trăiești și apoi, revii la viață,
și, nu te vei naște din nou.

Kabir Sahib 313

Casa Preaiubitului este departe;
doar unul, rar ajunge la el.
El moare în viață și, după ce a murit, revine la viață.
Numai unul care face asta, ajunge înăuntru.

Paltu Sahib 314

Sultanul Bahu, proclamă că, calea fachirilor, este calea morții, în timp ce trăiești. El, îi consideră ca fiind cei mai norocoși, pe cei care au învățat acest proces, deoarece le va fi permis să se contopească în Dumnezeu și, să atingă viața veșnică. Cine trăiește pentru lume, nu-l poate realiza niciodată. Ori de câte ori se realizează această desăvârșire, se face prin moartea lumii.

Am murit, înainte de moarte, - să trăiesc în el.
Abia atunci, am atins scopul vieții, O Bahu !

Sultan Bahu. *Bait 57,*

Cât de norocos este el, O Bahu,
cine poate muri în viață !

Sultan Bahu. *Bait 61*

Dacă doriți să învățați, arta morții, în timp ce trăiți,
du-te și stai în compania misticilor.

Sultan Bahu. *Bait 62*

Nimeni, nu l-a găsit vreodată pe Domnul în timp ce trăia,
O Bahu, cu excepția celor care l-au găsit,
murind, în timp ce trăiesc.

Sultan Bahu. *Bait 191*

În aceste rânduri, Bahum clarifică ce cale de practică spirituală a parcurs. Este calea urmată de către toți Sfinții. Este calea Kalma, Shabd, Numele și Cuvântul, pe care, el, îl numește și numele „real” sau „substantiv” al lui Dumnezeu (*zati ism*). La un moment dat, el se referă la o zicală a Profetului: „Mori înainte de a muri” și, o raportează la practica Numelui real. Acest act de a muri pentru lume, ia în cele din urmă, forma uniunii cu Domnul:

Dacă mori, practicând Numele lui Dumnezeu,
Moartea, va deveni sinonimă cu fuziunea în el.
Nu există altă modalitate prin care poți muri de moartea
care promite să mori în timp ce trăiești.

Sultan Bahu. *Bait 163*

Într-una dintre compozițiile sale persane, Bahu, explică și mai clar, cum se poate obține această stare de „moarte în viață”:

Prima etapă a unui fachir, moare înainte de moarte și,
acest fapt, se realizează prin contemplarea asupra unității
lui Dumnezeu, prin practicarea Numelui său real sau, adevărat.
practicantul acestei căi, este capabil să vadă stările interioare
și regiunile, în timpul vieții sale.

Sultan Bahu 315

Mulți alți mistici au scris despre realizarea spirituală, care poate fi atinsă prin „moartea în timp ce trăiești”, iar unii, au legat în mod explicit de practicarea Cuvântului sau, a Numelui:

Lasă-mă să mor, înainte de moartea mea,
apoi, readu-mă la viață, O, prietene.

Saa'in Bulleh Shah 316

Am găsit Prietenul, lumina s-a răspândit,
și, respirăm recunoștință.

Hussain spune: Pentru viața veșnică,
trebuie să mori, încă din viață.

Shah Hussain 317.

Adevărată este piatra de încercare a Numelui
falsul, nu poate rezista testului;

Numai cel care moare în timp ce trăiește
va trece testul și, îl va vedea pe Dumnezeu.

Kabir Sahib 316.

Dadu, adevărată și ușoară, este calea celui realizat:

el, poate muri în timp ce trăiește și, îl poate realiza pe Domnul.

Dadu Dayal 319

Cel care moare în mod repetat și revine la viață,

Își atinge obiectivul, prin practicarea Numelui.

Guru Nanak Dev 320

Sultanul Bahu, afirmă că, principalul obstacol în calea realizării lui Dumnezeu, este, ego-ul. Mantia purtată de fachir, este un simbol al stării lor de „moarte înainte de moarte”. Cu toate acestea, această stare, nu se realizează prin purtarea unei mantii, ci, prin anihilarea ego-ului:

Atâta timp cât vă răsfățați cu mândrie ego-ul,
nu-l vei realiza pe Dumnezeu.
Te numești fachir,
Totuși, nici nu știi,
cum să-ți dizolvi sinele, în Dumnezeu !
Dacă nu mori, tu mai întâi,
haina de evlavie, pe care o porți, nu ți se va potrivi niciodată.
Numele „fachir”, îți va fi potrivit, O Bahu,
numai când mori, cât mai trăiești.

Sultan Bahu, *Bait 66*

Distrugerea ego-ului, este sinonimă cu emanciparea și eliberarea, deoarece conduce la viața veșnică. Acolo unde există ego, există dualitate și, robie și moarte. Când cineva s-a contopit în Domnul, încetează să mai existe ca entitate individuală separată. Nu există atunci, nici robie, și nici moarte.

Dacă mori, vei atinge viața veșnică.
Numele tău bun, va trăi până în eternitate.

Maulana Rumi 321

O prietene, dacă cauți viața, mori înainte de moartea ta.

Hakim Sinai 322

Morții vor învia în ziua judecății,
dar îndrăgostitul, nu va muri niciodată.
Dacă mori înainte de moarte,
vei culege rodul morții.

Saa'in Bulleh Shah 323

Potrivit Guru Amardas, cel care moare în timpul vieții, atinge eliberarea și, nu se naște din nou. El afirmă că, o condiție necesară pentru distrugerea ego-ului și atingerea emancipării, este practica Cuvântului:

Dacă moare în timp ce trăiește și revine la viață,
el, este într-adevăr eliberat, pentru totdeauna

Guru Amardas 324

Prin harul Gurului, se moare în timp ce trăiești și,
se obține viața veșnică prin practica Cuvântului.
El singur ajunge la ușa eliberării,
care te scapă de ego-ul tău înăuntru.

Guru Amardas 325

Sultanul Bahu spune că, Murshid, prin dragostea sa, aprinde în ucenicul său dragostea pentru Domnul. Într-o stare de extaz, prin practica morții, ucenicul își oferă viața Domnului, iar Lumina lui Dumnezeu, devine manifestă în el. Înaintea acestei Lumini, lumina cunoașterii și intelectul

uman, devin palide. De fapt, intelectul își pierde identitatea în acea Lumină divină și discipolul atinge viața veșnică, pe care misticii o numesc „mântuire” sau „eliberare”.

Îndrăgostiții, rămân complet intoxicați
în extazul dragostei lor pentru Prealubit.
Își oferă sufletul Preaiubitului
în timp ce încă ei trăiesc,
și, astfel, se immortalizează
în această viață și în viitor.
De ce ar trebui cineva,
a cărui inimă strălucește cu lumina lui Dumnezeu,
să ardă lumânări în temple ?
Of, Bahu, extrem de limitate sunt rațiunea și intelectul !
Nu au acces la tărâmul iubirii.

Sultan Bahu. *Bait 124*

Alți mistici sufi, folosesc aceeași metaforă. Explicând adevăratul sens al morții în timpul vieții, Maulana Rumi spune:

Nu este o moarte care te duce la mormânt.
Este o moarte ce te duce, în Lumină.

Maulana Rumi 326

Potrivit Guru Nanak Dev, prin yoga morții în timp ce trăiești, sunetul nepăsător al scoicii, începe să fie auzit, iar acest fapt, duce la mântuire.

Practică yoga în care mori în timp ce încă trăiești.
Fără să fi suflat, scoica răsună în tine.
Auzind-o, veți atinge starea de neînfricare.

Guru Nanak Dev 327

Soami Ji, spune că, pe măsură ce sufletul părăsește corpul pentru a trece deasupra ochilor, sunetul Shabdului începe să fie auzit, iar individul atinge mântuirea în timpul vieții sale:

Deasupra regiunii întunericului se înalță sufletul
și lasă corpul în urmă.
Prin Guru, a găsit eliberare în viață.
Ucenicul, incapabil să-și exprime recunoștința,
tace.

Soami Ji 328.

Forma radiantă a Maestrului

Când sufletul eliberează trupul și, își începe ascensiunea spirituală, întâlnește multe obstacole. Trebuie să depășească întunericul profund al ignoranței. Pentru a liniști ucenicul în abordarea dificultăților, sultanul Bahu, amintește de recompensa bogată de la sfârșitul eforturilor sale. Răsplata este viața veșnică, plină de fericire, care curge ca nectar dintr-o fântână strălucitoare. Aici, discipolul, privește Forma Radiantă a lui Murshid, ai cărui îndrăgostiți, se supun în fața *acestei* adevărate Ka'ba. În această etapă, persoana dobândește imparțialitate perfectă și, se ridică deasupra distincțiilor dintre religii, caste și convingeri:

Calea este complet întunecată și înfricoșătoare

ducând la piscina strălucitoare a apei vieții,
care este ca chipul radiant al Iubitului
ascuns sub încuietori - întunecat și parfumat.
Fața Maestrului, este sfânta Ka'ba
la care îndrăgostiții se prosternează în supunere.
Între sprâncenele lor, este ochiul - covorul lor de rugăciune,²⁹
pe care toate religiile se topesc într-una -
religia iubirii.
În măsura în care Alexandru, a căutat apa vieții în lume,
tot așa, îndrăgostiții caută fără încetare, acest nectar, înăuntru.
Dar numai sufletele norocoase,
binecuvântate cu îndrumarea unui Maestru
beau, din bazinul acela de nectar.

Sultan Bahu, *Bait* 154

Această descriere oferită de către Hazrat Sultan Bahu, este asemănătoare cu cea dată de alți Sfinți. În *Adi Granth*, Guru Nanak, vorbește despre Guru, care este „Cuvântul devine carne” și, rămâne în tărâmurile spirituale:

Guru-ul meu, este plin de compasiune;
este mereu impregnat de iubire.
El rămâne în tărâmurile de deasupra;
îi privește pe toți deopotrivă
și este absorbit
în muzica nestăvilită a Cuvântului.

Guru Nanak Dev 329

La fel ca nectarul fântânii strălucitoare, descris de Bahu, lumina interioară este menționată și în lumina cărții sfinte, *Adi Granth*, ca nectar pur, strălucitor, care îl face nemuritor, pe oricine îl bea, și, îl eliberează de orice dorință:

Imaculată este lumina lui;
nectar-dulce, este numele său.
Oricine ia parte la ea
devine nemuritor și lipsit de dorință.

Guru Arjan Dev 330

Pe baza propriei experiențe, Paltu Sahib și Soami Ji, au descris, de asemenea, starea sublimă a Maestrului impregnat de Cuvânt:

Melodia ce vine de sus, este Maestrul meu;
Maestrul meu este, și îl voi sluji vreodată.
Mereu cufundat în Cuvânt - așa este starea lui.

Paltu Sahib 331

Maestrul, este Cuvântul personificat;
el locuiește mereu, în regiunile de deasupra.

Soami Ji 332

²⁹ „Între sprâncene”, înseamnă centrul ochiului - ochiul sufletului sau, *naqta-i-suvaidda*, unde un îndrăgostit de Domnul, își concentrează atenția în meditație, asupra Maestrului său. El, nu crede în rugăciunea rituală, care este oferită pe un covor de rugăciune, întins pe podea.

Fuziunea în Maestru

Scriind despre starea spirituală a discipolului, sultanul Bahu spune că, atunci când se contopește în Murshidul său și, își ia forma, existența sa separată, încetează. Sufiilor, au numit această stare, *fana fil Sheikh* (fuzionând în Maestru). Bahu, spune că, atunci când amintirea și contemplarea (*zikr* și, *tasawwur*) sunt complete, discipolul își asumă forma Maestrului său. Într-o astfel de stare, discipolul nu este separat de Maestrul său nici măcar pentru o clipă. Ucenicul „într-o bună zi își va asuma însăși forma” (Bait 116). Bahu mai spune:

El nu se desparte de mine nici măcar o clipă,
căci inima mea, tânjește mereu să-l văd.
Maestrul meu, este pentru mine, chiar viața mea, O Bahu;
el a pătruns în fiecare por al ființei mele.

Sultan Bahu, *Bait 168*

Bahu, scrie într-una din lucrările sale persane: „Toate cele patru litere ale lui Murshid³⁰, ar trebui să se schimbe în cele cinci litere ale *talib*-ului (discipol) în așa fel încât, trupul, inima, limba, urechile, sufletul, mâinile și picioarele, - însăși ființa al Murshid, - devin(e) discipolul și însăși ființa discipolului, devine Murshid. Cu alte cuvinte, ambele ar trebui să devină una. Fericirea reală a sufletului, se datorează stării de *fana fil Sheikh*. ”(333) În alt loc, el spune că, ori de câte ori discipolul care a atins stadiul de *fana fil Sheikh* se gândește la Murshid, forma sa se manifestă și, îl ia pe discipol, oriunde dorește să ajungă. (334)

Bulleh Shah, referindu-se la această etapă, a scris într-un singur *kafi*:

Repetând numele lui Ranjha,
Ranjha, am devenit eu însumi.
Să nu mă numească nimeni Heer, de acum înainte;
spune-mi Ranjha, O prieteni !

Saa'in Bulleh Shah 335

Mulți Sfinți, au transmis că, adevărata experiență a Cuvântului, vine doar prin fuzionarea în Maestru.

Dacă cineva fuzionează în adevăratul Guru,
se experimentează Cuvântul de nedescris.

Guru Nanak Dev 336

Nici o conștiință a corpului meu nu am;
am uitat toate cunoștințele mele.
În forma eliberatoare a Maestrului meu,
mi-am pierdut existența separată.

Jagjivan Sahib 337

Am intrat în planurile tărâmurilor de mai sus.
Am deschis floarea [inimii mele] înăuntru
Și, s-a contopit în Cuvântul Maestrului meu.

Soami Ji 338

Până când ucenicul nu se contopește în Maestrul său, el este incapabil să se contopească în Domnul. *Mureed*, cuvântul pentru „discipol”, înseamnă literal „mort”. Prin urmare, un discipol,

³⁰ În limbile urdu și persană, Murshid, are patru litere.

este cel care a murit în Maestru, a cărui ființă separată a încetat să mai existe. Odată ce discipolul a atins această etapă, rămâne fără îndoială referitor la uniunea sa, cu Domnul.

Fuziunea în Dumnezeu

Această stare a fost descrisă de Sufi ca, *fana fillah* (dispărând în sau fuzionând în Dumnezeu) sau, *fana fil zaat* (fuzionând în Esență). Aceasta este destinația finală a căutătorului. Este la fel ca, fuzionarea în Cuvânt. Sultanul Bahu, explică această uniune, ca fiind similar lui *namaaz* (rostindu-și rugăciunile). Muezinul, îi cheamă pe credincioși la rugăciune, după efectuarea curățirilor (*wuzoo*). Prima parte a rugăciunii, este, chemarea spre a proclama măreția lui Dumnezeu - „*nara-i-takbir*”. La acest aspect, credinciosul răspunde cu cuvintele, „Dumnezeu este cel mai mare dintre toți”, „Allah-hu-Akbar”.

Arătând spre ascensiunea interioară a sufletului, sultanul Bahu, afirmă că, Dumnezeu este muezinul iubirii, care dă în mod constant chemarea Cuvântului (Kalma). Când sufletul, care el însuși este o altă formă de dragoste, aude această chemare în acea regiune specială, își pierde ego-ul sau, separarea. Aceasta este adevărata curățire a sufletului, care îl face cu adevărat pur și demn, de a-și spune rugăciunile. Bahu, numește acest proces, ca fiind, „*wuzoo* cu sângele inimii mele”.

El, se referă la sunetul Kalma, din această regiune, în ceea ce privește starea exaltată din *fana fillah* (fuzionarea sau, dispariția în Dumnezeu). Acesta este Sunetul divin, care permite căutătorului să se contopească în Dumnezeu. Puterea de atracție a acestui sunet este de așa natură încât, absoarbe sufletul în sine. Astfel, sufletul se unește cu Dumnezeu. Acesta este recitalul real al *takbir* și, denotă adevărata recunoștință față de Dumnezeu:

Când dragostea a chemat rugăciunea,
inima mea a răspuns:
M-am purificat - mi-am interpretat *wuzoo*-ul
cu sângele inimii mele!
Când strigătul „Dumnezeu este mare”
m-a inspirat să fuzionez în acel mare Domn,
Mi-am auzit inima, nedorind să mă întorc înapoi.
Când eu însumi, am proclamat măreția lui Allah,
M-am contopit în el și, i-am mulțumit
pentru că, m-a eliberat din îndelunga mea suferință.

Sultan Bahu, *Bait 120*

Sinele meu separat, s-a contopit în întreg:
în aceasta, O Bahu, stă secretul unității care este Dumnezeu!

Sultan Bahu, *Bait 3*

Despre această unire a sufletului cu Domnul, Hazrat Bahu scrie în altă parte că pe măsură ce sunetul lui Kalma sau Numele real al lui Dumnezeu devine manifest în interior, sufletul se contopește în el și, scapă de existența sa separată. Doar o astfel de moarte, conduce la uniunea cu Dumnezeu. Ca urmare a acestei desăvârșiri, individul, este transformat în realitate divină.

Când sufletul se contopește în Domnul,
apropierea se schimbă în unicitate cu el.
Sunt neliniștit, O Bahu, în dorința mea de a fuziona în Hu !
Zi și noapte inima îmi bate în amintirea lui.

Sultan Bahu, *Bait 163*

În *Adi Granth*, această stare a fost numită „moarte pentru Cuvânt”, ceea ce înseamnă fuziunea completă cu Cuvântul și consecința ștergere a ego-ului, a identității individuale separate:

Ego-ul, este casta noastră³¹;
este cauza oricărei mâinii și a mândriei.
Murind pentru Cuvânt, am vărsat această castă;
lumina noastră, se contopește în lumină divină.
Guru Amardas 339

Moartea sau fuzionarea în adevăratul nume, Kalma sau cuvânt este numită și „fuzionare în sunetul neîntrerupt sau, în lumina aprinsă”. De fapt, este la fel ca fuziunea în Domnul, deoarece adevărata sa formă, este Sunetul și Lumina.

Acolo unde Lumina neîntreruptă devine manifestă,
acolo se trezește dragostea pentru Domnul.
Acolo, în toată desăvârșirea lui este Domnul;
mereu prezent este el și niciodată departe.
Dadu Dayal 340

Se aude sunetul nestingherit al tobei,
iar sufletul este fascinat, în el.
Cum să descriu indescriptibilul ?
Frumusețea lui străbate totul.
Jagjiv An Sahib 341

Sufletul este o parte a Domnului, care poate fi realizat sub forma Cuvântului. Mira Bai, oferă o frumoasă relatare a acestei experiențe:

Prealubitul, m-a întâlnit în bunătatea lui,
și, Domnul, mi-a arătat și fața lui.
O prietene, Satguru a făcut partea, să vadă Întregul;
a făcut sufletul, să-și fixeze atenția în Sunet.
Mira Bai 342

La fel, în *Adi Granth*, este descrisă contopirea sufletului în Sunetul și Lumina nestingherite:

Sunetul nestăvilat, răsună în mine,
când practic Cuvântul Maestrului meu.
Domnul, m-a binecuvântat cu bunătatea Lui;
lumina mea, este contopită în Lumina sa.
Guru Ramdas 343

Cele cinci Regiuni Spirituale

Mulți mistici, printre care sultanul Bahu, ne învață că, în corp, există cinci regiuni spirituale. Bahu, spune că, devotatul, cu ajutorul lui Murshid, poate traversa aceste cinci regiuni spirituale, angajându-se în practica spirituală. În acest fel, căutătorul transcende lumea materială. El nu are nici un folos legat de cunoștințele exterioare sau, pentru ritualuri și formele exterioare de închinare. Trezirea centrelor spirituale și cunoașterea consecventă a celor cinci regiuni, toate

³¹ În acest context, castă, înseamnă natura nativă, a tuturor ființelor umane.

din el, devin adevărata sa rugăciune. Cu această cunoaștere, căutătorul, se oferă Domnului și, intră sub protecția sa totală. Eul său, și existența separată, sunt anihilate în ființa lui Dumnezeu:

În mine, sunt cinci mari vile
cinci, sunt puternic luminate;
ce nevoie am, pentru o altă lampă ?
Cinci domni și vameși
baricadează călătoria mea înăuntru.
Cu cine îmi decontez accesul pentru a trece ?
Cinci lideri de rugăciune îi cheamă pe credincioși
către cele cinci moschei din interior.
Către ce moschee ar trebui să îngenunchez, în rugăciune ?
Dacă Domnul, îți cere capul,
O Bahu, nu ezita; oferă-i-l imediat.

Sultan Bahu, *Bait 38*

Și Guru Nanak a descris cele cinci regiuni spirituale și a menționat că, Domnul, locuiește în regiunea superioară sau, a cincea:

Nobil, este orașul trupului;
în el, sunt cinci regiuni strălucitoare:
La vârf, este Domnul Suprem,
absorbit de fericirea eternă.

Guru Nanak Dev 344

Misticii explică, de asemenea, că, există cinci melodii diferite, emanate din cele cinci regiuni:

Ascultați în tăcere, cele cinci melodii provenite din
firmament, firmamentul care transcende cele șase
direcții și al șaptelea cer.

Khwaja Hafiz 345

Vei auzi cele cinci melodii, peste cel de-al șaptelea cer,
când îți vei dezrădăcina cortul, din cele șase direcții.

Maulana Rumi 346

Cele cinci melodii libere reverberează,
și, sunt în compania Domnului.
În adorare, Kabir te venerază,
O, cel fără de formă și nemuritor !

Kabir Sahib 347

Meșterul Creator
cântă la instrumentul său, cu mare pricepere:
Muzica tuturor celor cinci
este conținută în melodie, spune Dadu.

Dadu Dayal 348

În *Evangelia după Toma* (în Apocrifă), se menționează faptul că, cei care cunosc „cei cinci copaci din paradis”, vor fi nemuritori. Aceasta pare, de asemenea, a fi o referință, la cele cinci melodii sau, cele cinci regiuni.

Guru Nanak, explică într-un mod amabil și direct, că, cele cinci melodii, își au originea în Cuvânt și, pot fi auzite la atingerea celei mai înalte regiuni interioare, cu ajutorul Maestrului:

Este adevăratul Maestru, cel înțelept,
care ne arată Casa noastră, în această casă.
În ea, răsună cinci melodii,
prin manifestarea Cuvântului.

Guru Nanak Dev 349

Soami Ji, explică cu atenție, faptul că, cele cinci melodii, corespund celor cinci regiuni interioare și astfel, prin intermediul acestor melodii, sufletul poate urca în cea mai înaltă regiune:

Cele cinci sunete, marchează cele cinci regiuni. Datorită fiecărei
Melodii, a fiecărei regiuni, sufletul poate, urca
de la o regiune la alta, până la etapa cea mai înaltă.

Soami Ji 350

Capitolul 8: Dragostea

*În curtea Domnului, o uncie de dragoste
cântărește mai mult decât tone de credință religioasă.*

-Bait 58

Pentru a realiza uniunea cu Domnul sau, pentru a experimenta Cuvântul, un căutător, trebuie să aibă dragoste și dor în inima sa. De fapt, esența relației dintre suflet și Dumnezeu este, iubirea. Fără dragoste, sufletul nu poate fi, nici trezit, nici unit cu Domnul. Domnul, nu este doar sursa iubirii, ci, este și manifestarea ei, în „carne și sânge”, în persoana Maestrului, Murshid. Sămânța iubirii, stă latentă în suflet. Când discipolul vine în contact cu Maestrul său, sămânța începe să răsară. Prin harul său, se dezvoltă într-un copac crescut și, dă roade în decursul timpului:

Hazrat Sultan Bahu, pune mare accent pe dragoste. Șaizeci și șapte de cuplete, din abyatul său de două sute, au fost consacrate acestui subiect și, sunt printre cele mai frumoase. De exemplu:

În momentul în care am realizat unitatea lui Dumnezeu,
flacăra dragostei sale, a strălucit înăuntru,
ca să mă conducă mai departe.
În mod constant, inima îmi bate cu căldură intensă,
dezvăluind misterele de-a lungul drumului meu.
Acest foc al dragostei, arde în mine, fără fum,
alimentat de dorul meu intens, pentru Preaiubit.
De-a lungul venei regale,
L-am găsit pe Domnul, aproape.
Iubirea mea, m-a adus, față în față cu el.

Sultan Bahu, *Bait 4*

Iubirea, este cea care conduce pe calea spirituală, calea venei regale. Iubirea, este cea care aprinde în suflet, focul dorului, pentru Prealubit:

Rana din inima mea, mă doare constant
cu durerea nestăvilă a iubirii lui Hu³².
Întunericul ignoranței pleacă,
din inima luminată de Hu.

Sultan Bahu, *Bait 8*

Unirea cu Domnul, poate fi atinsă prin practica și experiența Cuvântului. Această uniune, așa cum subliniază Bahu, nu poate fi atinsă fără o iubire intensă în inimă. Inima unei persoane

³² *Hu*, simbolizează sunetul rezonant, Cuvântul sau Kalma; reprezintă și Dumnezeu, care străbate universul sub forma aceluși Sunet sau Cuvânt.

ignorante, este ca o noapte întunecată. Acest întuneric al ignoranței, este întunericul iluziei (*maya*) și al patimilor. Când, totuși, dragostea stă în inimă, se aprinde lampa luminii divine:

În noaptea întunecată și neînțeleasă a ignoranței,
dragostea, este o făclie ce aduce lumină.
Din ea, emană o Melodie
ce atrage inimile îndrăgostiților !

Sultan Bahu, *Bait 96*

Sultanul Bahu, numește Kalma, ca fiind forma iubirii, deoarece Dumnezeu este iubire, iar Kalma, este forma lui Dumnezeu. Iubirea, este muezinul, a cărui chemare de rugăciune, trezește dragostea lui Dumnezeu, în suflet. Sufletul, care își pleacă capul, ca răspuns la această chemare, devine pur și strălucitor, demn de a se uni cu Domnul.

Când dragostea a chemat rugăciunea,
inima mea, a răspuns:
M-am purificat - mi-am realizat *wuzoo*,
cu sângele inimii mele !

Sultan Bahu, *Bait 120*

Maulana Rumi, a numit dragostea, ca fiind indispensabilă pentru realizarea lui Dumnezeu. Descriind Kalma, drept iubire, el numește lumina sa, ca fiind lumina profetului iubirii.

Iubirea este scara către curtea regelui destinului.
În fața unui iubit puteți citi adevărata poveste a lui Mi'raj³³
Maulana Rumi 351

Ce este luna asta care a răsărit la miezul nopții ?
Acest profet al iubirii, a venit de pe altar, în înalt.
Maulana Rumi 352

Și în cuvintele altor mistici:

Cu ochiul iubirii, vei vedea fața Regelui,
căci lumina lui, pătrunde dintr-un capăt al lumii,
către celălalt.
Khwaja Hafiz 353

Cel ce rămâne în dragoste, rămâne în Dumnezeu
iar Dumnezeu, rămâne în el.
Sfântul Ion 354

Kabir, spune că, nașterea dorului în inima căutătorului, îl conduce la picioarele sfinte ale Domnului. Într-un mod similar, Dadu, a scris despre puterea dorului devotului, de a dezvălui viziunea Prealubitului:

Dorul îmi spune, lipiți-mă cu fermitate.
Te voi duce la picioarele de lotus, ale Domnului.
Kabir Sahib 355

Focul dorului a ars
impuritățile minții.

³³ Literal, pășind pe trepte, o scară, treaptă, urcare; aici se referă la călătoria profetului Mohammad în cer.

Cel care tânjește după Prealubit,
va avea viziunea lui, O Dadu.
Dadu Dayal 356

În diverse moduri, Sfinții au exprimat modul în care îndrăgostitul, cu puterea iubirii intense, este capabil să experimenteze Cuvântul în sine și, în cele din urmă, să se contopească cu lumina Domnului:

Prin intensitatea iubirii pentru Domnul,
se aude Melodia nestăpânită, dinăuntru.
Guru Nanak Dev 357

El, și-a iubit Domnul, cu o asemenea dragoste în inima sa,
că, lumina lui, s-a contopit în Lumina Domnului.
Guru Nanak Dev 358

Bullah, mare este dorul meu, pentru Preaiubitul meu;
dacă îmi voi întâlni Maestrul, voi fi împlinit.

Vederea Preaiubitului meu, este remediul durerii mele;
lovit de dragostea lui, îi cânt laudele.
Saa'in Bulleh Shah 359

Când focul dorului este aprins,
îndepărtează toată rugina.
Iubește-ți Satguru,
și, la Cuvânt, vei fi atașat.
Norocul tău adormit, va prinde viață;
vei atinge Numele și vei ajunge la Casa ta.
Soami Ji 360

S-ar putea să ne întrebăm în mod logic, cum poate fi generată în noi, dragostea pentru Dumnezeu. Iubirea, apare numai pentru acele obiecte care sunt perceptibile - care pot fi văzute, auzite sau, atinse. Dumnezeu este lipsit de formă; el, este dincolo de formă, culoare sau atingere. Cum îl putem iubi vreodată ?

La fel ca alți sfinți, sultanul Bahu și-a exprimat opinia că, numai prin iubirea unei ființe perceptibile poate emana iubirea divină. Putem ajunge la iubirea celui fără formă, prin iubirea pentru o anumită formă. El, sugerează că, atâta timp cât nu avem dragoste pentru o persoană realizată de Dumnezeu, dragostea pentru Dumnezeu, nu poate apărea în inima noastră. Putem deveni demni de dragoste pentru Dumnezeu și Cuvântul său (*Kalma*), numai prin dragoste pentru un Maestru, un Murshid.

O vizită la Maestrul meu, este, pentru mine,
precum pelerinajul unui musulman devotat, la Mecca.
Maestrul meu, este într-adevăr, poarta către mila lui Dumnezeu.
Ca un pelerin, ce înconjoară sanctuarul din Ka'ba,
viața mea, se învârte în jurul Maestrului -
astfel, pelerinajul meu, este mereu reînnoit;
astfel, dragostea mea, este mereu înflorită.
Sultan Bahu, *Bait* 165

Maestrul, este Mecca, dragostea lui, este altarul din Ka'ba;
Ucenicul, este un pelerin, plecat în călătoria sfântă.
În ceea ce mă privește, pelerinajul meu, este întotdeauna complet -
pentru că, sunt în permanență în prezența Maestrului meu.
Nu se desparte de mine, nici măcar o clipă,
cum inima mea tânjește mereu să-l văd.
O, Bahu, Maestrul meu, este pentru mine, chiar viața mea;
el a pătruns în fiecare por, din ființa mea.

Sultan Bahu, *Bait 168*

La o mie de mile distanță, este locuința Maestrului meu,
Dar, mereu îl văd în apropiere.
Este puțin important, dacă fizic, nu este la vedere;
inima mea, este adevărata lui casă.

Sultan Bahu, *Bait 169*

Hazrat Bahu, spune că, Dumnezeu este realizat prin practica mistică. În același timp, el subliniază că, cel care încearcă să calce calea mistică, fără un ghid, este sigur, că, se va îneca "în mocirla ateismului" (*bait 171*). Astfel, Bahu, caută să transmită că, dragostea pentru Murshid, este cea care stă la baza iubirii pentru Dumnezeu.

Mi s-a împodobit întregul corp cu ochi,
M-aș uita la Maestrul meu, cu un zel neobosit.
O, cum îmi doresc ca fiecare por, din corpul meu,
Să se transforme într-un milion de ochi -
apoi, întrucât unii se închid pentru a clipi, alții se deschid pentru a vedea !
Dar, chiar și atunci, setea de a-l vedea,
ar putea rămâne, nestinsă.
Ce să mai fac ?
Pentru mine, O Bahu, o privire asupra Maestrului meu,
Valorează, milioane de pelerinaje, la sfânta Ka'ba !

Sultan Bahu, *Bait 11*

Maulana Jami, spune că, dacă o persoană ar dobândi dragoste pentru Murshidul său, ar trebui să considere aceasta, un mare noroc, deoarece, acesta este mijlocul prin care Domnul este atins.(361) Guru-șii Sikh, au pus, de asemenea, un mare accent pe devotamentul față de Maestru, deoarece, prin devotament se naște iubirea, iar, prin iubire, este realizat Dumnezeu:

Slavă Satguru-ului meu, prietenul,
care mi-a insuflat dragoste, pentru Numele Domnului.

Guru Amardas 362

Prin devoțiunea față de Maestru, cineva este binecuvântat
cu dragostea Domnului și, mulțumirea minții.

Guru Amardas 363

Soami Ji, și-a exprimat același gând, în termeni simpli. El, a explicat că, devotamentul față de Învățător, înseamnă dragoste intensă pentru el, care străbate întreaga ființă a discipolului. Într-o astfel de stare, Maestrul, este mereu prezent în fața căutătorului, iar căutătorul, devine demn de a-L realiza pe Dumnezeu:

Considerați devotamentul față de Maestru,
ca dragoste pentru Maestru;
pătrunde în minte și, se fixează pe suflet.

Soami Ji 364

Forma Maestrului, este gravată în inima mea;
la toate orele zilei și nopții, este cu mine.
Oricine, are o astfel de dragoste, pentru Maestrul său,
devine locuința Numelui Domnului.

Soami Ji 365

Ei au mânuit sabia voinței lui Dumnezeu;
și-au ucis ego-ul, cu dragostea lui Dumnezeu.

Sultan Bahu, *Bait 112*

Un căutător, poate deveni rapid un Sfânt, atunci când se pierde în dragoste:

Sinele său, devine supus și prietenos;
inima lui, devine rafinată și transparentă,
pe măsură ce își sacrifică sinele, Preaiubitului.

Sultan Bahu, *Bait 44*

Puterea, care separă omenirea de Dumnezeu, este egoul sau, mintea. Acesta, ia forma iluziei (*maya*), mândria, dualitatea, îndoiala și diverse alte boli. Numai iubirea, poate îmblânzi mintea și, o poate elibera de toate aceste rele. Iubirea, este yoga supremă. Oferă puterea discriminării și a discernământului, și, provoacă detașarea de lume.

Potrivit sultanului Bahu, singura metodă infailibilă de a învinge ego-ul este, iubirea. Aceasta, ne permite să ne predăm voinței lui Dumnezeu, a cărei voință este o sabie, care ucide ego-ul. Supunându-se iubirii, progresul pe calea spirituală devine mai rapid, pentru că, atunci, ego-ul, care face să te simți separat de Dumnezeu, dispare cu toate relele sale însoțitoare:

Iubirea, a scos copaci uriași de atașament lumesc,
din rădăcină -
unde, înainte, chiar și cel mai grav conflict,
nu mișca o frunză.
Iubirea, a dizolvat uriașe pietre ale pasiunii carnale,
de parcă ar fi, sare.

Sultan Bahu, *Bait 160*

Puterea Dragostei

Dacă dragostea intră în inimă, chiar și pentru o clipă, pune pe fugă, toate viciile. Hazrat Bahu, spune că, cu excepția lui Dumnezeu, totul, este „celălalt”. Închinarea lui Dumnezeu, este adevărata noastră lucrare. Toate celelalte sarcini, de care mintea se atașează, nu au valoare. Iubirea, înlătură toate defectele inerente ale minții. Vinul iubirii, are puterea de a curăța oglinda inimii. Alți mistici, au descris în mod similar, puterea iubirii:

Ce nu este acest vin, nu știu,
cu excepția faptului că, cu o singură picătură,
ceașca inimii mele, a fost curățată de toată rugina.

Acum, este atât de clar, încât, am văzut în el,
chipul Prealubitului.

Khwaja Muin-Ud-Din Chisti 366

Ușor, este mintea împlânzită,
ușor, este învinsă;
Cele cinci, sunt ușor de liniștit³⁴
când lovește, lovitura dorului.

Dadu Dayal 367

În valul dorului,
această minte, devine nemișcată;
Se contopește în Numele Domnului,
dar, doar unul, rar, știe Adevărul.

Dadu Dayal 368

Dacă dragostea intră în inimă, chiar și pentru o clipă,
pune pe fugă, toate viciile.
Când vița iubirii se leagănă,
Mintea, devine liniștită, fără yoga.

Mahatma Charan Das 369.

Guru Ram Das, folosește metafora miresei (sufletul), și a soției (Dumnezeu), pentru a explica puterea iubirii:

Copleșind mintea,
mireasa atinge cea mai înaltă fericire
și, ajunge să fie iubită de soțul ei.
Acum, îl iubește pe Domnul, din toată inima,
și, frumoasa, se uită în casa Domnului ei.

Guru Ram Das 370

Iubirea și Religia

Activitățile ritualice ale religiei obișnuite, sunt lipsite de viață, în contrast cu dragostea pentru Domnul. De aceea, toți Sfinții, au pus accentul mai mult pe iubire și devotament, decât pe ritualuri și respect al formelor exterioare. Sultanul Bahu, afirmă că, liderii religiei se clatină, deoarece, sunt închiși în limitele ritualismului; doar îndrăgostiții, ajung la destinație:

Ghaus și, *qutb* sunt lăsate în urmă³⁵;
țelul îndrăgostiților, este cu mult mai înainte.
Liderii religiei, nu pot atinge stadiul
la care iubitorii de Dumnezeu, au acces lejer.
Îndrăgostiții, sunt întotdeauna uniți, cu Prealubitul;
Ei, rămân în tărâmurile de dincolo de timp și spațiu.

³⁴ Cele cinci pasiuni - pofta, furia, lăcomia, atașamentul și ego-ul.

³⁵ Un *ghaus*, este cel care repară nemulțumirile; care vine în ajutorul și salvarea cuiva aflat în dificultate; care răscumpără păcătoșii; sau care, aparține unui ordin superior de mistici printre sufisti. Un *qutb*, este un ghid spiritual, în ierarhia religioasă a Islamului; un lider religios; un om înțelept; un șef, care se ocupă de un anumit teritoriu sau district canonic.

O, Bahu, mă voi sacrifica pentru oricine,
al cărui spirit se odihnește în propria Esență.

Sultan Bahu, *Bait 141*

Curioase sunt căile iubirii sale,
te îndepărtează de religie.
Când este lovit de dragoste,
chiar și preoții ar renunța la preoție.
Necunoscătorii, predică împotriva iubirii,
dar îndrăgostiții evită sfaturile lor.
Cei care sunt chemați de însuși Dumnezeu,
consideră că, este greu să te întorci la viața lumească.

Sultan Bahu, *Bait 135*

Musulmanii ortodocși, trec prin procesele de curățire (*wuzoo*) și prosternare în momentul rugăciunii (*namaaz*) și, se supun, unei anumite direcții (*qibla*). Scopul exercițiilor lor religioase, este să ajungă la cel mai înalt paradis. Pe de altă parte, îndrăgostiții de Dumnezeu, s-au purificat cu *wuzoo* al iubirii. Sunt în permanență, într-o stare de rugăciune, care se poate face oriunde. Ei s-au identificat cu Esența divină, cu multe etape mai înalte, decât cerurile.

Un îndrăgostit, se purifică o singură dată - cu Kalma;
wuzoo-ul său, va ține până în ziua judecății.
Zi și noapte, el se prosternează
și, în rugăciune, își ține capul plecat.
Fachirii, sunt acasă, în această lume și în următoarea,
dar, la o mie de regiuni, dincolo de paradis
se află, adevărata lor Casă !

Sultan Bahu, *Bait 126*

Sultanul Bahu, îi avertizează pe călătorii aflați pe calea spirituală, că, meditația, îi va duce la scopul lor, numai atunci când există iubire în inimile lor:

Cu excepția cazului în care sinele este sacrificat și pierdut în dragostea lui
Dumnezeu,
repetarea și contemplarea, nu-și vor atinge scopul.
Numai locuitorii tărâmurilor de dincolo de timp și spațiu
se pot pierde în dragostea lui.
Numai cineva a cărui inimă este străpunsă
de săgețile dragostei sale,
își poate sacrifica sinele și, se poate contopi în Dumnezeu.
O Bahu, cine nu reușește să-l găsească pe Preaiubitul Prieten,
va rămâne lipsit de iubire, în ambele lumi.

Sultan Bahu. *Bait 91*

În învățăturile religioase și mistice, dragostea, a primit un accent repetat, ca element esențial pentru realizarea lui Dumnezeu.

Dă necredință necredinciosului, credință credinciosului,
dar, dăruiește-i lui Attar, o particulă a durerii iubirii.

Farid-Ud-Din Attar 371

Înfrângerea în extaz, este rugăciunea mea,
și odată cu ea, durerea din inima mea, este Coranul meu.

Rabia-Al-Basri 372

Cel, care nu are dragoste pentru tine, în inima lui,
fără îndoială, închinarea sa este zadarnică și falsă.
Este ușor să-ți sacrifici viața,
dar, este greu să-ți întorci inima de la dragostea ta.

Khwaja Hafiz 373.

Renunță la toate cunoștințele și speculațiile,
toată austeritatea, penitența și mormăitul rugăciunilor.
Dadu, trezește în tine, focul dorului,
și, renunță la satisfacția simțurilor.

Dadu Dayal 374

Bulleh Shah, remarcă faptul că, adevărații îndrăgostiți de Dumnezeu, ajung într-o etapă de extaz, de care cercetătorii și qazi-urile, nu știu:

O prieteni, acum învăț
cum sunt legate, dragostea și legea.
Bând o cană de dragoste,
toate lucrurile sunt uitate !
În fiecare casă, locuiește Domnul;
Îl găsesc răspândind una și, toate.

Saa'in Bulleh Shah 375

Potrivit Guru Gobind Singh, nu prin diferite practici ritualice, ci, numai prin iubire, poate fi realizat, Dumnezeu:

La ce bun face, dacă îți dozezi ochii
și să stai, ca un stârc, în contemplare ?
Îți faci baie, în cele șapte mări,
pierzi această lume, la fel de bine ca și următoarea.
Ți-ai făcut casa, în plăceri sensibile
și astfel, îți irosești, viața prețioasă.
Spun adevărul, ascultă-mă:
cei care iubeau, singuri, și-au dat seama de Domnul.

Guru Gobind Singh 376

Iubirea și Rațiunea

Intelectul uman și cunoștințele dobândite prin el, nu ne pot duce dincolo de limitele spațiului și timpului. Iubirea, pe de altă parte, poate depăși toate aceste limite și, ne poate duce în regiunea imperceptibilă, de neînțeles și de nedescris, în care locuiește Domnul. În mod semnificativ, sultanul Bahu în *siharfi* (acrostic) său a dedicat douăzeci și unu de cuplete (abyat), din douăzeci și doi, sub litera *ain*, iubirii și, doar unul, rațiunii și intelectului. Chiar și în acest poem (bait), el a descris intelectul și rațiunea ca fiind, neputincioase și nedorite pe calea iubirii

divine. El, spune că, toți cei care nu au învățat lecția iubirii, rătăcesc în amăgire, lipsiți fiind, de experiența realității:

Au citit mii de cărți,
au ajuns să fie cunoscuți ca mari cărturari,
dar, singurul cuvânt, „dragoste”, nu puteau să-l înțeleagă ----
atât de neputincioși rătăcesc în amăgire.
Un Preaiubit, cu o singură privire de dragoste,
poate duce milioane, la eliberarea lor.
Dar, un milion de priviri, aruncate de un savant
nu va transporta un suflet, spre mântuire.
Vastă, este prăpastia, dintre iubire și intelect.
Cei care nu au adunat iubirea,
pe piața acestei vieți, Of, Bahu,
vor fi întotdeauna pierzători, în această lume cât și în următoarea.

Sultan Bahu, *Bait 33*

Oamenii de știință, renunță la învățarea „superioară”, O Bahu,
când învață rugăciunea iubirii.

Sultan Bahu, *Bait 35*

Maulana Rumi scrie că, nu putem descrie iubirea prin intermediul limbajului: „Pot descrie și explica iubirea cât pot, dar când intru în ea, mi-e rușine de ceea ce am spus. Penița, este destul de pricepută în scris, dar când vine vorba de a scrie despre dragoste, nu poate descrie nimic și, se rupe de la sine.” (377) Khwaja Hafiz, spune că, dragostea este independentă de vedere și sunet. (378) Într-un alt loc, el remarcă: „Dacă rațiunea ar ști că, inima este atât de fericită, închisă la picioarele Preaiubitului, înțelepții ar înnebuni, pentru a obține legăturile noastre”.(379) El subliniază faptul că, rațiunea, din cauza ignoranței sale, rămâne lipsită de fericirea supremă a iubirii.

Se spune în *Diwaan-i-Shams-i-Tabriz*: „Chiar dacă sunteți un Platon sau un, Luqman³⁶, în erudiție, vă pot face dintr-o singură privire, ignorant”.(380) Cu alte cuvinte, cu o privire intoxicată de iubire și lumină, savantul, este eliberat de legăturile gândirii și rațiunii, și, ajunge să știe că, nu știe nimic.

Potrivit lui Bulleh Shah, celor care sunt intoxicați cu vinul adevărului, nu le pasă de posturi și rugăciuni. El, spune:

În noi, rămâne Murshid-ul nostru
Am aflat aceasta, când m-am îndrăgostit.
Logica mea, gramatica mea, toată polemica mea,
cunoștințele mele, s-au dovedit, inutile.

Saa'in Bulleh Shah 381

La ce folosesc posturile și rugăciunile pentru cei,
ce a băut adânc, din caracterul iubirii ?

Saa'in Bulleh Shah 382

³⁶ Luqman, a fost un înțelept legendar arab. Tradiția, atașează numelui său, un număr considerabil de proverbe și povești morale.

Există o zicală, despre Kabir: „Lumea continuă să citească scripturile, până când este epuizată, dar, nimeni nu poate deveni un expert. Cine învață singurul cuvânt, „iubire”, devine un expert”.(383) Și, Guru Nanak explică:

Prin simpla vorbire, nu putem fi eliberați,
nici citind o mulțime de cărți.
Fără iubire și devotament,
nu există curățarea persoanei.
Guru Nanak Dev 384

Este un principiu comun, și anume că, pentru a obține ceva, trebuie să plătești prețul la care este evaluat. Potrivit lui Bahu, pentru a fuziona cu Prealubitul, prețul, este dizolvarea existenței separate a îndrăgostitului, în extazul iubirii. Alți mistici, au remarcat și greutățile pe care le suferă un adevărat îndrăgostit, pentru a atinge unirea cu Domnul.

Îl vei întâlni doar pe cel neegalat Prealubit,
când îți oferi capul, pe altarul iubirii sale.
Apoi, într-un extaz al iubirii,
veți repeta numele Hu, în mod constant.
Sultan Bahu, *Bait 200*

Ca o bucată de fier, ce trebuie forjată, într-o sabie fină,
trebuie să suporti loviturile neîncetate, ale ciocanului Fierarului.
Ca un pieptene, trebuie să fii tăiat fin,
înainte de a putea mângâia încuietorile Prealubitului.
La fel ca frunzele de henna, trebuie să fii măcinat în pulbere,
înainte de a putea împodobi palmele³⁷ Prealubitului.
Ca și bumbacul, trebuie să înduri să fii bătut,
înainte de a fi țesut, într-un turban, pentru capul lui.
Vei gusta doar nectarul iubirii divine,
când devii un adevărat îndrăgostit al lui Dumnezeu, O Bahu.
Sultan Bahu, *Bait 162*

Calea uniunii tale, este o cale a calamităților;
Durerea dragostei tale, este o durere fără remedii.
Hazrat Hatif Hatim 385

Când am devenit îndrăgostit,
Am crezut că voi asigura perla
acesta a fost scopul meu.
Nu știam cât de imense,
erau valurile oceanului.
Khwaja Hafiz 386

În primul ghazal al *diwaan*-ului său, Hafiz, descrie dificultățile uimitoare ale acestei căi:

Noaptea este întunecată,
valurile sunt groaznice,
iar vârtejul ne-a cuprins.

³⁷ În India, femeile își decorează palmele mâinilor și tălpile picioarelor la nunți și în diferite alte ocazii festive.

Cum pot cei care stau în siguranță, pe mal,
să cunoască starea noastră ?

Khwaja Hafiz 387

Saa'in Bulleh Shah, se referă la cei care și-au dat viața pe calea iubirii - Shams-i-Tabriz, Zakarias și, Mansur-al-Hallaj³⁸ - și, avertizează:

Unii, sunt jupuiți, alții, sunt salvați.
Unii, sunt spânzurați și voi, veți fi decapitați.
O prietene, gândește-te bine, înainte să iubești,
ca nu cumva să regreti, mai târziu.

Saa'in Bulleh Shah 388

Sfântul Pavel, oferindu-i alinare căutătorului, spune că, acesta, nu ar trebui să-și piardă inima în fața acestor dificultăți:

Fiul meu, nu privi cu ușurință disciplina
Doamne, nici nu pierde curajul, când ești pedepsit de el.
Căci, Domnul, îl disciplinează pe cine îl iubește, și,
Pedepsește, pe fiecare fiu, pe care îl primește.

Sfântul Paul 389

Guru Nanak, afirmă că, cel care aspiră la uniunea cu Prealubitul, trebuie să fie pregătit să plătească prețul, cu viața sa:

Dacă veți căuta să jucați jocul iubirii,
intră în calea mea, cu capul așezat pe palma ta.
Odată ce ați pus piciorul, pe această cale,
oferi-ți capul, și nu te mai clinti.

Guru Nanak Dev 390

Dar, pe cale, îndrăgostiții de Dumnezeu, nu se tem de nici o dificultate externă. Ei, acceptă totul, cu bucurie. Ceea ce este cel mai dureros pentru ei, este separarea lor, de Prealubitul lor. Această durere, îi menține neliniștiți.

În devoțiunea mea față de Unicul,
conștiința mea, s-a centrat în corpul meu;
acum, nu mă odihnesc și, nici nu dorm.
Toată noaptea, am vărsat lacrimi de dor,
toată ziua, plâng în durerea despărțirii !
Of, Bahu, secretul iubirii este,
să îți sacrifici viața, la altarul lui Dumnezeu
fără să te mai gândești,
și te eliberezi, de ultimele urme de durere.

Sultan Bahu, *Bait* 95

Un îndrăgostit, își oferă rugăciunea într-un limbaj nerostit.
Nu este pentru toată lumea
inima îndurerată a unui îndrăgostit, poate cunoaște această rugăciune.
El, se purifică, făcându-și *wuzoo*,

³⁸ În poem, Bulleh Shah, se referă la acești Sfinți, prin metoda torturii lor. Deși Zakarias a fost salvat, Shams-i-Tabriz, a fost jefuit și, Mansur-al-Hallaj a fost spânzurat.

cu lacrimi din ochi, și, sânge din inima sa.
Doar un devotat rar, cunoaște rugăciunea pentru care,
limba nu se mișcă, buzele nu flutură.

Sultan Bahu, *Bait 121*

Prealubitul meu, ar fi dat o singură privire asupra mea,
nu una, ci, o sută de vieți, dacă le-aș avea,
î-mi sacrifică.

Malana Rum 391

Mulți mistici, au folosit metafora unei femei separate de soțul ei, pentru a descrie agonia separării lor, de Domnul:

În focul despărțirii, mă bag și rătăcesc în suferință.
Nici măcar nu mă odihnesc la umbra unui copac,
de teamă să nu-l aprind, cu focul din inima mea.

Kabir Sahib 392.

Nu pot trăi fără tine, noaptea trece cu greu;
Tânjesc după tine și nu adorm. Ascultă-mi, rugăciunea mea:
Fără tine, Preaiubite, nimeni nu are grijă de mine,
și plâng în singurătatea mea.

Nanak, mireasa este îngrijorată fără soțul ei;
numai unirea, o va scuti de durerea ei.

Guru Nanak Dev 393

Dadu, se zvârcolește de durere, este separat de tine.
El suspină pentru Domnul său, roagă-te, întâlnește-l pe devotatul tău.

Dadu Dayal 394

Așadar, acesta este, jocul unic al iubirii, în care îndrăgostitul separat, mișcat de dragostea sa pentru Domnul și de agitațiile inimii sale, își pune la bătaie, viața, și tot ceea ce posedă.

Capitolul 9: Unitatea

*Când singurul Domn, mi s-a descoperit mie,
M-am pierdut în el.
Acum, nu există, nici apropiere, nici uniune.
Nu mai este o călătorie de făcut,
nu mai este o destinație de atins.
Iubire, atașament, corpul și sufletul meu,
și chiar limitele timpului și spațiului,
au căzut cu toate, din conștiința mea.
Sinele meu, separat, s-a contopit în întreg:
O Bahu, în aceasta stă secretul
Unicității, care este Dumnezeu !
-Bait 3*

Există o singură realitate care străbate întregul univers. Toată dualitatea aparentă, este iluzorie. Din punct de vedere filosofic, aceasta este teoria monismului. În filosofia indiană, se numește non-dualism (*ad-vaita*).

Sfinții Sufi au folosit trei expresii în acest context: totul, vine de la El (*hama-az-ust*), totul, este El (*hama-ust*) și, prezența Lui, este în toate (*wahdat-ul - wajud*). El, este Creatorul, omniprezent și atot-pătrunzător. În conceptul sufist, de unitate, toată dualitatea și multiplicitatea, sunt depășite iar lucrurile, își pierd identitatea individuală.

Unitatea, nu înseamnă conceptul matematic de „unul”, care face obiectul studiului uman. Unitatea sau non-dualitatea, este în esență, o chestiune de experiență spirituală și, trebuie să aibă loc într-un plan aflat dincolo de domeniul rațiunii. În ea, existența individuală a unei persoane ce se fuzionează în existența lui Dumnezeu sau, a Esenței divine. Această experiență, este dată doar oamenilor care au atins perfecțiunea, adică Sfinții, într-o stare de super-conștiință, - o stare atinsă automat în forma reală, neschimbabilă, a ființei noastre. Sfinții, au descris această stare, ca fiind, starea *sahaj*.

Unitatea, este rodul care încununează pomul iubirii. Dacă ar fi să spunem că, scopul final al iubirii este unirea, iar iubirea, are puterea de a transforma multiplicitatea în unitate, nu ar fi nici greșit, nici o exagerare. Iubirea, unește sufletul cu Domnul său, și fuzionarea în el, poate fi numită, intrarea în unitate. Mijlocul pentru atingerea Unității este, iubirea, care emană din practica Cuvântului sau, Kalma.

Potrivit sultanului Bahu, după ce și-au efectuat curățirea (*wuzoo*) cu, Cuvântul (*Ism-i-Azam*), îndrăgostiții, se scaldă în oceanul Unității și, descoperă perla care face obiectul căutării lor - cunoașterea perfectă a Domnului. În cele din urmă, fuzionând în Unitate, își pierd identitatea în Dumnezeu:

... îndrăgostiții, se dizolvă în oceanul unicității.
Prin iubire, dobândesc secretul lui Dumnezeu !
Sultan Bahu, *Bait 102*

Devoții, ale căror inimi sunt saturate,
cu dragostea lui Dumnezeu,
își țin buzele sigilate.
Fiecare por din corpul lor, are un milion de limbi
cu care să repete Numele lui Dumnezeu
tăcerea lor, vorbește pentru elocvența lor.
Ei, și-au făcut *wuzoo*, cu numele sfânt;
s-au scaldat, în oceanul unicității.

Sultan Bahu, *Bait 130*

Domnul, este un ocean de unicitate
în care îndrăgostiții, înoată după bunul plac, fără de griji.
La rândul lor, ei apar în lume
să se cufunde adânc, în acel ocean, perle să adune.

Sultan Bahu, *Bait 190*

Maulana Rumi, a scris: "Iubirea, este flacăra care, atunci când este aprinsă, arde totul, cu excepția Preaiubitului. Mânuieste sabia negației (*la*) asupra tuturor celorlalți, cu excepția Domnului. Uită-te înăuntru și vezi ce rămâne după ce acționează, negarea (*la*)."
(395) În dragoste, îndrăgostitul și Prealubitul, devin unul și, toată distanța dintre ei, este anulată. Acest aspect, este exprimat frumos de, Amir Khusro:

Eu am devenit tu, tu ai devenit eu;
Eu sunt corpul, tu ești viața lui.
Nimeni, nu poate spune acum, că, tu și cu mine, suntem diferiți.

Amir Khusro 396

De asemenea, Kabir Sahib și Dadu Dayal, au scris, despre îndrăgostit și Preaiubitul, devenind unul pe banda îngustă a Unității:

„Tu”, „Tu”, am tot spus, până am devenit tu;
nu mai există „eu”, în mine.
Când „eu” și „ei”, stau distruși,
oriunde mă uit, eu te văd, doar pe tine.

Kabir Sahib 397.

Când eram, Maestrul nu era;
acum, Maestrul este, eu nu sunt.
Îngustă este banda iubirii;
nu poate conține doi.

Kabir Sahib 398.

Când Domnul, a rămas singur,
corpul și mintea mea, au rămas în urmă.
Dadu, cel separat, este fericit
numai atunci când își poate obține viziunea.

Dadu Dayal 399

Toată multiplicitatea aparentă, este falsă; este o iluzie. Numai unitatea sau unicitatea, este adevărată; este realitate. Atâta timp cât suntem în ignoranță, suntem obligați să trăim viața

multiplicității. Când devenim stabili în Unitate, începem să vedem lucrurile în adevărata lor lumină. Atunci, nu vedem altceva, decât pe Cel ce pătrunde, în toate și în tot. Domnul, este tot ce există. Sultanul Bahu, exclamă că, Domnul apare fără ca, în forma Maestrului, să explice adevărul spiritual. El se manifestă și în interior, pentru a ne oferi înțelegerea a aceluși adevăr.

El însuși, îmi dă înțelepciunea sa, O Bahu.
El însuși, mă modelează, în propriul Sine real.
Sultan Bahu, *Bait 20*

Existența Domnului, ca unitate, se găsește atât în om, cât și în exterior. Dumnezeu și omul, sunt țesute indisolubil, într-o singură textură:

Dar, când Esența, este eliberată de atributele sale,
prezența lui Dumnezeu, devine evidentă.
Atunci, Hu, răsună în interior și în exterior;
nu se găsește nici o urmă de Bahu -
este pierdut, în Hu !
Sultan Bahu, *Bait 68*

De unde stau eu,
în orice direcție se întorc ochii mei,
Îl văd numai pe Preaiubitul meu, O Bahu.
Sultan Bahu, *Bait 97*

Prietenul meu, este în mine, în prietenul meu, sunt eu;
nu mai este distanță între noi.
Sultan Bahu, *Bait 69*

Într-una din lucrările sale persane, sultanul Bahu, proclamă că, nici un loc nu este lipsit de unitate, căci, cel Unic, pătrunde peste tot. Oricine vede altceva, este unul, ce se închină la idoli.(400) În același sens, misticii sufi, Maulana Rumi și, Mohammad Shirin Maghribi, au scris despre Unitatea care locuiește în această lume a dualității:

Deși sunt mii,
nu este altul, decât Unicul.
„Mulți”, sunt imaginați.
Numai oceanul Unității, este acolo, deși în valuri.
Nu există loc pentru dualitate.
Realitatea și Esența, nu sunt separate de către valuri.
Maulana Rumi 401

Mișcată de dorința de a se dezvălui,
acea Perlă, pură și unică în esența sa,
a devenit, pământ și cer.
Purtând haina rațiunii și a intelectului,
nimeni, nu poate spune, cum, acel Preaiubit,
ce, este dincolo de inteligența rațiunii și a intelectului,
a ajuns să locuiască, în lumea lui, „cum” și „de ce”.
Mohammad Shirin Maghribi 402

Bulleh Shah, într-unul din *kafis*-urile sale, dezvăluie că, Dumnezeu a dat porunca și că lumea a apărut. Din propria sa voință, el a ieșit din unitatea sa în multiplicitate și, s-a manifestat ca ființă umană:

El a spus: „Să existe și, a devenit !”
Mulți, s-au născut atunci, din Unul.
Își îmbracă haine, pentru a deveni om;
apoi, intră în moschee, pentru a-și oferi rugăciunile.
Saa'in Bulleh Shah 403

El, adaugă că, Dumnezeu trăiește pretutindeni și în toată lumea și, nu este separat de lume. El însuși, este văzătorul și cel văzut. Formele fizice și lumea materială, sunt doar o iluzie. În realitate, nu există nimic, în afară de el:

Tu însuși, rămâi într-unul și în toate,
în timp ce rămâi departe de orice!
Sunteți aici să vă vedeți
în [oglinda] creației tale,
în timp ce, te ascunzi în spatele voalului
a formelor pământești.
Saa'in Bulleh Shah 404

Upanișadele, transmit același adevăr, și anume că, Unitatea, este tot ceea ce există în multiplicitatea creației:

Dualitatea este, de asemenea, non-dualitate, pentru că ia forma dualitate. Oricine vede distincții în Brahman,
va trebui să intre în ciclul nașterii și al morții.
Atam Bodh Upanishad 405

Non-dualitatea, este adevărată. Nu există, cu adevărat, nici expansiune,
nici amplificare.
Jabal Darshan Upanishad 406.

Guru Nanak Dev, spune că, Domnul fără formă, s-a transformat într-o ființă cu calități:

Ești tu însuși, aer, apă și foc, ...
Ești bărbat și femeie;
Tu, ești tu însăși copacul, floarea și rodul.
Tu, ești pământul, și tu, ești marea.
Tu, ești tu însuși, peștele și broasca țestoasă.
O Creatorul tuturor, forma ta reală, este de neînțeles !
Guru Nanak Dev 407

El, scrie că, în starea celei mai înalte experiențe spirituale, unitatea și, sahad, sunt una și aceeași:

Yoghinul, prin metoda sa, rămâne în sahad;
îl vede pe singurul Domn, stăpânind totul
și, caută milostenia Cuvântului, pentru a-l satura.
Guru Nanak Dev 408

A-l vedea pe Cel care străbate totul, înseamnă a trăi în Unitate. Cineva, care vede asta, privește totul cu același ochi. Descrierea acestei stări de către Sfinți, nu este produsul imaginației și

intelectului lor, ci, este rezultatul experienței lor personale, a adevărului suprem. Ei îi inspiră pe căutători să se contopească în Domnul, practicând Cuvântul și, să transcedă limitele minții și ale intelectului. Atâta timp cât căutătorii sunt separați de Domnul, ei, sunt închiși în tărâmul dualității și al multiplicității. Când sufletul a atins uniunea cu Dumnezeu, din interior, începe să-l vadă în fiecare frunză a unui copac, în fiecare atom al unui obiect:

Când singurul Domn, mi s-a descoperit mie,
M-am pierdut în el.
Acum, nu există nici apropiere, nici uniune.
Nu mai este o călătorie de întreprins,
nu mai este o destinație de atins.
Iubire, atașament, corpul și sufletul meu și
chiar limitele timpului și spațiului,
au căzut cu toate, din conștiința mea.
Sinele meu, separat, s-a contopit în întreg:
în aceasta, O Bahu, stă secretul unității, care este, Dumnezeu !
Sultan Bahu, *Bait 3*

Misticii, trăiesc în această lume ,așa cum a personificat Hu;
ei, practică Numele, care este esența lui Dumnezeu.
Locuiesc în Hu
dincolo de religie,
dincolo de credință și necredință,
dincolo de viață și moarte.
Sultan Bahu, *Bait 193*

Nu sunt nici de pe pământ, nici din apă;
Nu sunt nici din aer, nici din foc.
Nu sunt din Adam și, nici din Eva;
nici nu sunt din Grădina Edenului.
La început a fost Dumnezeu, la sfârșit va fi Dumnezeu;
Dumnezeu este afară, Dumnezeu este înăuntru.
Cu excepția lui Dumnezeu și în afară de Dumnezeu,
de nici o ființă nu sunt conștientă.
Maulana Rumi 409

În oceanul în care mă aflu,
nici eu nu există, nici oceanul.
Nimeni nu cunoaște acest secret,
cu excepția celui care se transformă astfel.
Khw Ala Farid-Ud-Din Aitar 410

Ești dincolo de bine și de rău, mai presus de cauză și efect;
diferit de lume, transcendând trecutul, prezentul
și viitorul și toate formele și obiectele lor însoțitoare.
Katha Upanishad 413.

În aceste rânduri, misticul spune că, experiența realității este non-duală, că, adevărul nu poate fi descris și este cunoscut doar de cel care a experimentat unicitatea.

Recunoscând această limitare în descrierea experienței mistice, Kabir Sahib, a afirmat că, Dumnezeu, este ceea ce este El. Este dincolo de puterea noastră să-L descriem. (411) Guru Ravidas, afirmă într-un limbaj similar:

Ravidas spune: Cuvântul tău, este de nedescris,
Ce pot să mai spun ?
Ești, ceea ce ești;
nu este nimic, cu care să te compar.
Guru Ravidas 412

De asemenea, Upanișadele, transmit experiența non-dualistă a misticului, despre Domnul:

Ești dincolo de bine și de rău, mai presus de cauză și efect;
diferit de lume, transcendând trecutul, prezentul
și viitorul și toate formele și obiectele lor însoțitoare.
Katha Upanishad 413.

Calea către Unitatea divină, este calea Maestrului (Murshid). Potrivit sultanului Bahu, pentru realizarea Unității divine, este esențial să-l iubești și să-l slujești pe Maestru:

Dacă doriți să atingeți unitatea lui Dumnezeu,
slujește Maestrului, cu inima și sufletul tău.
Când Maestrul aruncă privirea lui milostivă asupra ta,
mugurii misterului, se vor desfășura
în florile revelației.
Sultan Bahu. *Bait 50*

Iubirea discipolului pentru Maestrul său, ar trebui să atingă astfel de proporții, încât, să nu rămână nici o urmă de dualitate între ei. Ființa ucenicului, se contopește atât de complet în cea a Maestrului său, încât, ia capăt forma Maestrului. Ucenicul, „într-o bună zi, își va asuma chiar forma” (*Bait 116*). Vorbind despre Murshidul său, Bahu, declară:

Maestrul meu este pentru mine, chiar viața mea, O Bahu;
El, a pătruns în fiecare por, din ființa mea.
Sultan Bahu. *Bait 168*

Astfel, este clar că, realizarea unității la nivelul Maestrului, constituie o etapă pe drumul către o unitate perfectă în dragoste. După cum am văzut, fachirii sufi, o numesc *fana-fil-Sheikh*, sau, contopirea „în ființa Maestrului. Guru Arjan Dev, a scris despre această etapă:

O mintea mea, repetă numele Maestrului,
căci, în afara Maestrului, nu am nici o existență.
Guru Arjan Dev 414

Discipolul, ar trebui să se piardă astfel, repetând numele (*simran*) date de Maestrul său, în momentul inițierii, încât, repetarea sa, se transformă în contemplarea formei Maestrului, care devine manifestă în interiorul său. Ucenicul, ar trebui să fie atât de absorbit în forma Maestrului său, atât de absorbit în ea, încât, să devină unul cu ea. Această condiție a fost descrisă în altă parte ca fiind, eliminarea ego-ului cuiva și fuzionarea în Maestru: „Nanak, dacă cineva își pierde sinele, fuzionează în Maestru”.(415) Unitatea cu Maestrul, conduce la unitate cu Dumnezeu. Bahu, spune:

La o mie de mile distanță, este locuința Maestrului meu,
dar, mereu îl văd în apropiere.

Este puțin important dacă fizic, nu este la vedere;
inima mea, este adevărata lui casă.
Oricine își dă seama de unicitatea lui Dumnezeu,
va progresa întotdeauna, în călătoria sa, spirituală -
Îl găsește pe Domnul în apropiere, prin Vena Regală;
și, pune capăt pentru totdeauna, problemelor vieții.

Sultan Bahu. *Bait 169*

Aceste rânduri, semnifică faptul că, prin fuzionarea cu Maestrul său, discipolul, își pierde propria identitate. După ce a atins unitatea cu Maestrul său, el face următorul pas, și anume, de a fi absorbit în Domnul. El, este astfel emancipat de dualitate și multiplicitate, și de relele lor însoțitoare. Mai devreme, auzise sau citise doar că Dumnezeu a fost găsit în apropiere, prin Vena Regală. Acum și-a dat seama de fapt.

Întrucât Maestrul, este forma manifestă a lui Dumnezeu (Cuvântul sau, Unitatea), discipolul, prin fuzionarea în el, realizează cu ușurință Unitatea lui Dumnezeu. Etapa *fana-fil-Sheikh*, va conduce, prin urmare, automat la următoarea și ultima etapă din *fana fillah*. Astfel, pe această cale spirituală, scopul principal al tuturor eforturilor și practicilor din partea discipolului, este, fuzionarea în Maestru. Restul se îngrijește de sine. Acest adevăr, este prezentat în următoarele rânduri, ale lui Saa'in Bulleh Shah:

Maestrul meu, mi-a dat o lecție;
nici un străin, nu e admis, acolo.
El, mi-a arătat frumusețea esenței absolute,
iar Unitatea, a ridicat un vuiet de bucurie !
Domnul, care la început
era deasupra, dincolo și, transcendent,
este acum, văzut în interior și în exterior.
Nu mi-a rămas nici un nume sau urmă;
am terminat orice dezbateri și rezistență !
Cine mă poate recunoaște, acum ?
Am devenit o ființă diferită.

Saa'in Bulleh Shah 416

Aceeași esență, a pătruns în toate

Chiar dacă lumina emană de la soare și parfumul de la flori, învățăturile despre dragoste și prietenie în rândul ființelor umane, curg automat din viața Sfinților, pătrunse și modelate de experiența Unității. Toate tradițiile, religiile, obiceiurile și ritualurile, sunt produsul minții umane. Tendința minții, este de a percepe și stresa diferențele și multiplicitatea. De aceea, prietenia și concordia, nu există în rândul religiilor. Sfinții, și-au dat seama că, entitatea permanentă din interiorul omului, este, sufletul său. Corpul său, este perisabil, iar mintea lui, este principalul obstacol în calea realizării spirituale. Misticii, văd același suflet, în centrul fiecărei ființe umane. Iar sufletul, este o scânteie a Domnului însuși. Astfel, ei văd aceeași realitate, în fiecare persoană.

Este adevărat că, fiecare Sfânt sau mistic, se naște într-un grup religios, dar, locul său de naștere și fondul religios, sunt întâmplătoare. Învățăturile sfinților, transcend diferențele sectare, deoarece învățăturile se bazează pe realitatea omului, ca, suflet. Cu această identitate a

percepției spirituale, mesajul lor, este marcat de unitate, toleranță și dragoste. Ei înșiși, sunt exemple vii, a ceea ce predau și, aceasta, explică marea lor influență asupra umanității.

Hazrat Sultan Bahu, subliniază că, sufletele realizate care s-au contopit în Domnul, nu au legătură cu nici o religie și, nici nu se implică în vreun ritual, obicei sau alt gen de respect exterior. Sunt mereu în relație cu Domnul și, nu le place să fie deranjați în experiența lor fericită. Bahu, adaugă că, ei sunt cei înțelepți, în adevăratul sens al termenului, deși, lumea îi consideră nebuni:

Nici hinduși, nici musulmani -
fără legături religioase, îndrăgostiții, nu se roagă în temple;
dar, niciodată, nu iau o pauză, din devoțiunile lor
și, întotdeauna, sunt în comuniune cu Domnul interior.
Absorbit în esența Domnului,
simulează ignoranță, pentru a-și ascunde înțelepciunea.
O, Bahu, mă sacrific oricui,
ce intră în arena iubirii și, îi câștigă jocul.

Sultan Bahu, *Bait 181*

Nu sunt nici *Sunnit*, și, nici *Shia* (șiit):
amândouă, mă îmbolnăvesc;
ambele, îmi provoacă arsuri la stomac.
Partea aridă a călătoriei mele, s-a încheiat,
când m-am întors din amândouă
și, am plonjat în oceanul unicității.

Sultan Bahu, *Bait 180*

Inimile lor, s-au pătruns cu Unitatea divină, despre care, și alți sfinți sufi, scriu despre transcenderea tuturor distincțiilor religioase:

În spatele vălului moscheii și al templului
nu există altceva decât strălucirea celui Preaiubit.
Pietre diferite, atunci când sunt lovite, dau același foc.
Va fi oare acest foc, de diferite culori ?

Khw Ala Hafiz 417

O Musulmani, ce să fac, pentru că, nu știu ce sunt.
Nu sunt nici creștin, nici evreu.
Nu sunt zoroastrian și nici musulman.
Nu sunt nici un rezident al estului și nici al occidentului.
Nu vin din ocean;
Nu vin de pe uscat.
Nu aparțin Irakului și nici lui Khurasan.

Maulana Rumi 418

Nu sunt printre credincioșii văzuți în moschei,
nici nu sunt versat în tradițiile necredinței.
Nu sunt printre evlavioși, nici printre păcătoși;
Nu sunt nici Moise, nici Faraon
Nu sunt din Arabia și nici din Lahore;
Nu sunt nici din India, nici din Nagor.
Nu sunt hindus și nici musulman din Peshawar,

nici nu locuiesc în orașul Nadaun.
Saa'in Bulleh Shah 419

Potrivit Guru Gobind Singh, există o multiplicitate externă, dar esența tuturor oamenilor este aceeași, deoarece, același spirit, rămâne în toată lumea. Diferențele dintre scripturi, modurile de închinare, veșmintele și ritualurile religioase, sunt toate, iluzorii. În realitate, nimic nu există în afară de Unicul.

Unii, sunt renunțători, tăiați de păr, alții, sunt yoghini;
unii, rămân în celibat, alții, sunt caste.
Unii sunt hinduși, alții musulmani, alții sunt Rafizi³⁹,
iar unii, respectă regulile Imamului Shafi'i.
Dar să știți că, esența tuturor, este aceeași:
Creatorul milostiv și Susținătorul plin de compasiune,
este, același. Nu există altul:
orice altceva, este fals și iluzoriu.
Serviți-l numai pe Acela; Maestrul tuturor, este el.
El, se manifestă la fel, în toți și, în toate, îi strălucește lumina.
Guru Gobind Singh 420

Kabir Sahib, afirmă că, originea și sursa tuturor religiilor, este aceeași, dar, acest adevăr, este cunoscut doar prin intermediul Maestrului. După ce și-a dat seama, un căutător, nu are nevoie să vorbească despre Ram (termenul hindus pentru Dumnezeu) și, Khuda (termenul musulman pentru Dumnezeu).

Calea hindusului și a musulmanului, este aceeași,
dar, numai Satguru, o poate lumina.
Spune Kabir: Ascultați, sfinților,
nu vorbesc, nici despre Ram, nici despre Khuda.
Kabir Sahib 421

În mod similar, Dadu Dayal, în poeziile sale, vorbește cu convingere, despre unicitatea întregii umanități, la nivel spiritual:

Cei care au ajuns la [destinație],
au dezvăluit, același adevăr.
Toți cei înțelepți, au același crez;
Aparțin, aceleiași caste.
Dadu Dayal 422

Din punct de vedere spiritual, toți oamenii, sunt frați;
aparțin, aceleiași familii.
O Dadu, recunoaște-ți sursa,
și, nu considera pe nimeni, ca fiind, „celălalt”.
Dadu Dayal 423

Sultanul Bahu, subliniază că, sub influența ego-ului, diferite religii își manifestă splendoarea, în timp ce calea fachirilor și a dervișilor, este marcată de umilință. Stând jos, se țin departe de privirile liderilor religioși și, sunt capabili să-și urmărească obiectivul, nestingherit:

Mari și vizibile, sunt portalurile religiei;

³⁹ Literal, „cel ce a părăsit”: un termen folosit pentru o sectă a šiitilor care a renunțat la credința lor față de Zaid, nepotul lui Hussain.

greu de găsit este calea îngustă, ce duce către Dumnezeu.
Mergi de-a lungul acestora, neobservat,
furișează-te pe lângă preoți.
Protestează, împiedică,
ei persecută oamenii, ce îl iubesc cu adevărat, pe Dumnezeu.

Sultan Bahu, *Bait 174*

Khwaja Hafiz, spune despre antagonismul reciproc dintre religii: „De când am văzut certuri reciproce între religii, nu am avut nimic de-a face, nici cu șeicul, nici cu brahmanul”. (424) Bu Ali Shah Qalandar, îi numește pe urmașii fanatici ai religiei, trădători, deoarece aceștia sunt falși pentru adevăratul spirit religios. Ei, nu se rețin nici măcar de a lua viața, îndrăgostiților lui Dumnezeu. El, spune: mâinile trădătorilor, de necesitate Mansur va fi pus pe spânzurătoare.”(425)

Care a fost crima lui Mansur ? Doar că, a proclamat „*Ana-al-Haq*”, „Eu sunt Adevărul”, adică, „Eu sunt Dumnezeu”. Fiecare ființă umană, are o natură divină. Fiecare ființă umană, este potențial Dumnezeu. Mansur, realizase această stare spirituală; cine o face, nu poate să nu aibă această atitudine. Acest adevăr, stă la baza tuturor religiilor.

Adevăratul *kafir* (necredincios), este, cel care, în ciuda aderării sale proclamate la o anumită religie, neagă acest adevăr de bază. Prin urmare, Bu Ali Shah Qalandar, a considerat cu tărie că, adevăratul credincios (*momin*) era Mansur, în timp ce, cei responsabili de pedepsirea lui, erau kafirii. El, a declarat: „Toată lumea, din a cărui gură nu răsună, „Eu sunt Adevărul”, aparține seminției necredincioșilor.”(426)

Aceste rânduri ale lui Maulana Rumi, implică în mod clar că, acei numiți adepți ai religiei, ignoră adevărurile spirituale din însăși religia pe care ei declară că o urmează. Aceasta se datorează faptului că, nu au experiența spirituală sau mistică, care stă la baza ei. Saa'in Bulleh Shah, și alți mistici, oferă aceleași cunoștințe, despre religie și adevărata experiență a lui Dumnezeu.

O prietene, acum învăț
cum sunt legate, dragostea și legea.
Zadarnică este învățătura experților,
erudiție de *mulla*;
ei, nu cunosc secretul.

Saa'in Bulleh Shah 427

Nu am nici o ceartă cu nimeni, acum,
căci, am abandonat atât punditul, cât și pe *mulla*.
Am lăsat în urmă, orice a fost scris
prin *mulla* și *pundit*, și, nu am luat nimic.

Kabir Sahib 428.

Hinduși, musulmani și creștini,
toți, sunt implicați în vamă.
Am atins lumina lui Dumnezeu
și am traversat oceanul existenței.

Dadu Dayal 429

Nu luați nici un sprijin, decât cel al Sfinților;
fals, este sprijinul religiei.
Masca religiei, iluzionează;
nu cunoaște, calea Sfinților.
Tulsi Sahib 430

Soami Ji, a comparat practicile ritualiste, cu, clocotirea apei și, compară practica Cuvântului, cu, clocotirea laptelui:

Au luptat pentru o religie goală;
ei, nu au găsit calea Cuvântului.
Fierb apă și nu obțin nimic;
în clocotirea laptelui, este esența.
Soami Ji 431

Sfinții, evidențiază sterilitatea religiei și a ritualurilor acesteia, și aceasta, cu un singur scop: îndeamnă oamenii, să se străduiască și, să avanseze din starea de dualitate și multiplicitate, către realizarea Unității. Aceasta este adevărata destinație a umanității și, doar realizând-o, ne vom emancipa din ignoranță.

Capitolul 10: Spiritualitatea și, procesul de învățare

*Unitatea, este scrisă pe tăblița inimii tale;
ar trebui să continuați să studiați acea tabletă, pentru eternitate.
Ați petrecut o viață, citind scripturi
și, te-ai epuizat în această căutare a ignoranței.
Trebuie doar, să vă amintiți, singurul Cuvânt al lui Dumnezeu -
și, continuă să practici, acel Cuvânt.
Cei care îl absorb pe Domnul, în inimile lor, O Bahu,
au, ambele lumi, la comanda lor.
-Bait 79*

Care este locul învățării și al cunoașterii intelectuale, în spiritualitate ? Ce au sfinții de spus despre astfel de cunoștințe ? Să explorăm acest subiect important, în lumina învățăturilor lui Hazrat Sultan Bahu.

Filosofia indiană, consideră că, intelectul sau înțelegerea, sunt o formă subtilă de *maya* (iluzie), o formă fină de materie. Întreaga creație materială, intră în sfera dualității. Și înțelegerea umană, funcționează în domeniul dualității, deoarece, baza ei, este, gândirea, iar gândirea, implică în mod necesar, atât gânditorul, cât și gândirea sa. Pe de altă parte, Ființa Supremă, transcende dualitatea și, este Unitatea, în formă și esență. Spiritualitatea, cunoașterea care poate conduce la ea, trebuie să aibă aceeași formă și esență, unitară. Această cunoaștere, trebuie dobândită numai din experiență, dincolo de capacitatea gândirii umane, care, este limitată la sfera dualității.

Cunoașterea și Intelectul

Într-o anumită măsură, gândirea, este utilă pe calea spirituală. Aceasta, ne permite să înțelegem, la nivel teoretic, ce este real și, ce este fals. Cu toate acestea, o astfel de înțelegere este, de asemenea, limitată. Astfel, în metafizică, printr-un proces de raționament, putem ajunge la concluzia că, realitatea, este dincolo de spațiu și timp; dar, chiar și așa, o concepție completă a unei astfel de realități, nu poate intra în înțelegerea intelectului nostru. Această realitate, nu poate fi cunoscută decât prin experiență. Putem fi capabili să ne imaginăm o întindere vastă de spațiu și o durată lungă de timp, dar, putem înțelege cu adevărat ceea ce este, fără spațiu și, atemporal ? Nu sunt oare, timpul și spațiul, elemente constitutive, necesare aparatului de înțelegere umană ? Orice știm, trebuie să îmbrace un aspect spațial și temporal. Așadar, realitatea, este de necunoscut, prin rațiune și gândire.

Mai mult, orice înțelegere limitată, pe care o putem dobândi asupra realității, prin gândire, devine adesea tulburătoare, din alte motive. Liderii religioși, preoții și predicatorii, folosesc în general cunoștințele, într-un mod sectar, mai ales atunci când fac din distribuirea cunoștințelor

religioase, meseria și, mijloacele lor de trai. Atitudinea lor, generează o minte îngustă și, intoleranță la alte puncte de vedere decât ale lor. Ei, leagă oamenii de ritualuri, obiceiuri și respect ale formelor exterioare, asociate cu religiile lor respective și, îi îndepărtează de realitate.

Cunoașterea, devine, de asemenea, o cauză majoră a egoismului religios. Oamenii afectați de aceasta, se străduiesc să demonstreze prin polemici, că, religia lor, este superioară celei a altora. Se generează animozitate, dând naștere la feude religioase și comunale. La nivel individual, cunoașterea teologică, dovedește un obstacol pe calea spiritualității, deoarece o astfel de cunoaștere este susceptibilă să genereze laude de sine sau să umfle ego-ul.

Sultanul Hazrat Bahu, a atins toate aceste aspecte în scrierile sale. El, îndeamnă la cunoașterea reală, numai atunci când, aspirantul, citește cartea deschisă a Unității din inima sa, adică, atunci când caută în interior, pentru a atinge uniunea cu Dumnezeu. Dacă renunță la această căutare și, își petrece toată viața dobândind cunoștințe lumești, nu va ieși niciodată din întunericul ignoranței.

Ai petrecut o viață, citind scripturi,
și, te-ai consumat în această căutare, a ignoranței.
Trebuie doar să vă amintiți, singurul Cuvânt al lui Dumnezeu -
și să continuați, să practicați acel Cuvânt.

Sultan Bahu. *Bait 79*

Când, prin harul unui învățător al adevăratelor cunoștințe, adică un Maestru sau Murshid, - se experimentează o viziune a lui Dumnezeu, sub forma Unității, toate celelalte tipuri de cunoaștere, devin ne semnificative:

Intelectul și înțelepciunea, nu găsesc punct de sprijin
unde, sunt dezvăluite secretele unității în Dumnezeu.
Preoții, nu sunt de nici un ajutor acolo, și,
nici o cunoaștere a scripturilor.
Vă puteți contopi sinele, doar în Absolut
când, Maestrul dezvăluie, secretul divin.

Sultan bahu. *Bait 119*

Unul, care nu a urcat la cer, precum Isus
va rămâne ignorant și legat de pământ;
fie el egal cu Platon, în cunoaștere.

Maulana Rumi 432

Dacă cunoașterea, nu este legată direct de Dumnezeu,
nu va rezista, la fel, precum, culoarea aplicată
de o menajeră, nu durează.

Ai grijă !

Poartă povara cunoașterii [lumești]
numai de dragul lui Dumnezeu.

Atunci, vei vedea în tine,
comoara cunoașterii [reale].

Maulana Rumi 433

Vorbește numai despre Dumnezeu;
orice altceva, este o simplă conversație.
O oarecare confuzie vine din cărți,
uneori, de la cărturari.

Saa'in Bulleh Shah 434

Lucrarea *Niralamb Upanishad*, oferind o definiție foarte simplă și clară, a unui adevărat cărturar, spune că, cel care cunoaște Duhul ce locuiește în toate, este un cărturar, un pundit, în termenii cuvântului *punda*. Referindu-ne la un vers, din poemul *Brahspati Shruli*, el scrie:

Înțelegerea, care emană din cunoașterea de sine,
este *punda* și, cel care posedă această înțelegere,
este un *pundit* (expert).

Shankar Bhashya 436

Dadu Dayal, printre alți sfinți, spune că, cel care a învățat litera „A” (*Alif*, adică Allah) a devenit un învățat perfect (*gyani*) și, a stăpânit toate cărțile. Dadu, subliniază că, nimeni nu poate ajunge la Domnul și să atingă starea cea mai înaltă, prin învățare și erudiție.

Cel care a învățat „A”, despre Allah,
a învățat Coranul și alte scripturi,
și, a devenit perfect.

Dadu Dayal 437

Nu prin citire, se atinge Supremul;
citind, nu poți înota peste ocean.
Nu citind, îți vei atinge obiectivul -
Este nevoie de, chemarea îndurerată, O, Dadu !

Dadu Dayal 438

Când lauda lui Dumnezeu depășește orice descriere,
cum oare, poate fi ascuns, în spatele vălului cărților ?

Bhai Nand Lal Goya 439

Este dincolo de orice gând, rațiune și speculație,
și, de tot ce am văzut, auzit și citit.
Am terminat, carte după carte,
am ajuns la sfârșitul vieții noastre -
și totuși, suntem blocați, pe prima silabă a misterului tău.

Maulana Rumi 440

În *Adi Granth*, se spune că, numai cineva care practică numele, este un expert și un erudit perfect. Puterea rațiunii, nu are nici un folos pentru atingerea uniunii cu Dumnezeu, și, nu este util, nici studiul scripturilor sau al celor șase sisteme ale filosofiei indiene.

Falsă este o altă lectură, și o altă vorbire;
totul, este dragostea de iluzie (*maya*).
Nanak, nimic nu durează decât Numele;
citim la nesfârșit, pentru a nu găsi nimic.

Guru Amardas 441

Nici arta, nici rațiunea, nu-l pot găsi;
Domnul este de neînțeles, incomensurabil.
Cunoștințele celor șase sisteme, l-au căutat,
dar, nu au putut ajunge la ușa lui.
Au citit toate Vedele dar nu au găsit esența.

Guru Arjan Dev 442

În abyatul său, sultanul Bahu, transmite același adevăr despre inutilitatea cunoașterii intelectuale pe calea realizării lui Dumnezeu. El, spune că, cei în care s-a aprins lumina lui Dumnezeu, nu au nevoie de nici o iluminare din intelect, deoarece, sfera gândirii și a raționamentului, este limitată.

Calea Maeștrilor, este cea mai înaltă dintre toate;
este dincolo de orice înțelegere.
Pe această cale, nu există nici predare,
nici învățare, din cărți.
Nu există nici discuții,
nici expuneri, nici povești din trecut.

Sultan Bahu, *Bait 93*

De ce ar trebui, ca cineva,
a cărui inimă strălucește cu lumina lui Dumnezeu,
să ardă lumânări, în temple ?
Extrem de limitate sunt, rațiunea și intelectul, O Bahu !
Nu au acces la tărâmul iubirii.

Sultan Bahu, *Bait 124*

Învățații și cărturarii sunt susceptibili să cadă pradă egoului lor. Mândria și deșertăciunea, sunt mari obstacole în calea progresului spiritual. Căutarea Divinului, necesită sacrificarea ego-ului. Pentru a realiza acest aspect, subliniază Bahu, aspirantul, trebuie să se țină de tivul Maestrului său, pentru că, numai atunci, va putea să-și depășească ego-ul și să intre pe banda iubirii divine:

Ai dobândit învățare, mândria ta s-a umflat,
iar mintea ta, a urmat un curs descendent.
Te-ai abătut de pe calea călăuzirii vii -
nimic din învățătura sau mândria ta, nu ți-a făcut vreun bine.
Dacă câștigi secretul interior, prin vânzarea capului tău,
nu vei fi cel care pierde în afacere.
Dar, când intri pe piața iubirii,
Asigură-te că, ai un Ghid care cunoaște, acest secret interior.

Sultan Bahu, *Bait 34*

Și Maulana Rumi, consideră că, învățarea, este un obstacol în calea realizării spirituale și, face o distincție hotărâtă, între cunoașterea lumească și, cea divină:

Slujba învățării, este ca o dorință senzorială. Fiecare gândire senzorială, este un idol [obstacol] în cale. Dacă fiecare om, L-ar putea realiza cu puterea lui de cunoaștere, de ce oare ar trebui, ca Domnul, să mai trimită atât de mulți mesageri, în lume ?

Dacă cunoașterea este despre corp, este o povară.
Dacă privește sufletul, este un prieten.
Maulana Rumi 444

Scripturile

Considerând intelectul uman ca un impediment în calea realizării lui Dumnezeu, Biblia și scripturile indiene sunt de acord:

Această înțelepciune, nu este așa cum vine de sus,
dar, este pământeană, nespirtuală, diavolească.
Sfântul Iacob 445

Ucenicule, poți asculta sau studia diverse scripturi;
poți discuta asupra lor și, chiar interpreta
altora, dar, dacă, nu le uiți pe toate,
nu vei atinge niciodată mântuirea.
Ashtavakar Gita 446

Dacă studiați ziua, Purana, și noaptea, alte scripturi,
și chiar țineți discuții și discursuri
despre ele, nu vă veți putea închina.
Jaqivan Sahib 447

Sultanul Bahu, îi avertizează pe predicatorii religioși care sunt implicați în doctrina teologică și în dogma religioasă, dar sunt lipsiți de orice percepție a realității. Minte, nu poate fi înăbușită iar dorințele nu pot fi limitate de simț, prin studiul cărților, oricât de exhaustive ar fi. Numai Sfinții, care și-au adus mintea sub control, au cunoștințe adevărate.

Ați citit numele lui Dumnezeu mereu,
ați păstrat în memoria voastră, sfântul Coran;
dar asta, încă nu a dezvăluit misterul ascuns.
În schimb, învățarea și erudiția ta
ți-a ascuțit lăcomia pentru lucrurile lumesti.
Nici una dintre nenumăratele cărți, pe care le-ai citit în viața ta,
nu ți-a distrus ego-ul brutal.
Într-adevăr, nimeni în afară de Sfinți, nu poate ucide acest hoț interior,
căci, devastează chiar casa în care locuiește.
Sultan Bahu, *Bait 2*

Fără ezitare, fără menajamente, el se ridică cu o voce puternică, împotriva ipocriziei, prin care predicatorii religioși au făcut din religie, un mijloc de trai:

Savantul, este mândru de învățătura sa,
hafiz, prosperă prin auto-promovare⁴⁰.
Cu cărți sub brațe
se leagănă în jur, vânzându-și onoarea.
Oriunde găsec o gospodărie promițătoare,
au citit Scriptura, sub tulpini puternice și fierbinți,

⁴⁰ Hafiz, este un musulman, de obicei un duhovnic, care are capacitatea de a recita întregul Coran din memorie. Este o persoană citită și, un savant.

pentru un comision de lucru.
O, Bahu! Au pus în vânzare, numele lui Dumnezeu
doar pentru a-și câștiga existența. .
În această lume, ei trăiesc în faliment spiritual;
jefuiți de toată cinstea, ei merg la cel de dincolo.
Sultan Bahu, *Bait 31*

Acești oameni, sunt numiți, mari cercetători și șeici ai lumii exterioare, dar, în ei înșiși, sunt jefuiți de hoțul dorințelor senzoriale:

Ei cred că, au dobândit o învățare excelentă;
ei se numesc, șeici.
În timp ce, ei practică multă închinare în afară,
ei nu știu modul în care ispita,
precum un hoț, intră să le distrugă inimile.
Sultan Bahu, *Bait 32*

Alți mistici, sunt, de asemenea, critici față de cei care au făcut din religie, profesia lor:

De dragul unei pâini,
invoci numele lui Dumnezeu, din nou și din nou.
Renunță la lăcomia ta, și apoi, cheamă-l.
Maulana Rumi 448

Oamenii nebuni, au schimbat dragostea, într-o piață comercială
cu mărfuri, și, au început o tranzacție cu aceasta. Dar dragostea,
s-a întors din acest bazar, în acel bazar, și, a văzut
mii de bazaruri. Îndrăgostiții cu inimile frânte mereu,
se bucură de extaz în interior, dar oamenii intelectuali
au o viață mohorâtă și, suferă de îngrijorare constantă, în
mințile lor.

Maulana Rumi 449

Zilnic citești și administrezi predici,
dar te hrănești cu îndoială și cu suspiciune.
Predici un lucru și, practici altul;
aparent adevărat în afară, ești fals pe dinăuntru.
Nu mai aduna cunoștințe, prietene !
Saa'in Bulleh Shah 450

Oarbă este mintea ta - nu știe nimic:
ce înțelepciune poți da ?
Îți pierzi viața,
vânzându-ți cunoștințele, pentru bani.
Kabir Sahib 451

Guru Nanak, numește un vânzător de cunoștințe, ca fiind, „un devotat al minții” (*manmukh*),
ce câștigă otravă și, mănâncă otravă:

Omul, își vinde cunoștințele sale;
câștigă otravă și mănâncă otravă.

Guru Nanak Dev 452

Dariya Sahib, din Bihar, adresează o avertizare similară celor care sunt învățați în scripturi, dar nu caută secretul mântuirii. Potrivit lui Tulsi Sahib, astfel de oameni, își pot câștiga existența, dar, rămân lipsiți de bogăția spirituală reală.

Punditul care citește toate cărțile sfinte
dar nu caută secretul mântuirii,
va fi predat mesagerului morții.
Nu vor avea nici un folos, Gita și alte scripturi.
Dariya Sahib 453

Din casă în casă, se duc și recită puranele;
cu bună știință, își sporesc avaritatea.
O Tulsi, astfel de oameni muncesc din greu, pentru familiile lor
și își umplu, propriile burți.
Tulsi Sahib 454

Soami Ji, observă că, deși experții pot abuza de Sfinți, Sfinții îi tratează în continuare cu compasiune:

Vedele, Shashtra, Smriti și, Purana:
știți că, să le citiți pe toate, este inutil.
Punditii, pentru a-și lua pâinea de zi cu zi,
tachinează și, batjocoresc Sfinții.
În compasiunea lor, sfinții îi sfătuiesc;
în îngâmfarea lor, ei, nu ascultă.
Soami Ji 455

Astfel, Sfinții, elucidează în mod clar și fără teamă, realitatea cunoașterii lumești. De asemenea, ei, îi inspiră pe oameni, să urmeze calea adevăratei cunoștințe și astfel să-și atingă destinația de uniune cu Dumnezeu și, eliberare din ciclul mereu recurent, al nașterii și al morții.

Capitolul 11: Abordarea spirituală a vieții

*Au învățat să practice adevăratul nume;
au dobândit adevărata cunoaștere a esenței sale.
Ei, au mânuit sabia voinței lui Dumnezeu;
și-au ucis ego-ul, cu dragostea lui Dumnezeu.*
-Bait 112

Păstrând în vedere obiectivul tuturor căutătorilor, Sfinții, și-au instruit discipolii, să urmeze anumite principii și să evite anumite capcane. Un medic, prescrie medicamente specifice și, în același timp, îi instruește pe pacienți, să se abțină de la alimente și obiceiuri inadecvate. În aceeași manieră, Maestrul, își instruește discipolii, nu numai să practice Cuvântul, ci, și să se abțină de la orice ar putea fi un impediment pe calea realizării spirituale. Sultanul Bahu, a menționat anumiți factori, care, fie ajută, fie împiedică, progresul căutătorului.

Credința

Credința, este însăși viața practicii spirituale și, fără ea, o astfel de practică este lipsită de gust și uscată. Dacă există iubire înăuntru, credința, este automat, generată. Ca urmare, discipolul, este inspirat să mediteze, din propria voință. Credința practicantului, poate fi întărită prin studierea și cercetarea lucrărilor diferiților Sfinți. Dacă toți, deși s-au născut în momente diferite, în țări diferite și în medii diferite, au aceleași învățături de transmis, este de la sine înțeles că, calea, trebuie să fie adevărată.

Cu toate acestea, dovada perfectă a acestui adevăr, poate fi obținută numai prin experiența spirituală personală. Există un dicton indian, „Atâta timp cât nu văd cu ochii mei, nu voi accepta cuvântul Guru”. Credința indestructibilă, poate proveni doar din experiența personală. O astfel de credință, nu trebuie confundată cu o credință oarbă, care ar putea conduce pe cineva, în mâinile unui ghid fals ori către cineva, interesat să câștige bani. Prin urmare, acel căutător, ar putea deveni dezamăgit, de calea spirituală.

Sultanul Bahu, îl încurajează pe căutător, să aibă deplină credință în Domnul și, să nu cadă pradă ademenirilor minții.

Păsările zboară pe baza credinței și, nu își iau mâncarea cu ele. La fel, un fachir, ar trebui să aibă deplină credință în Domnul și, să fie vigilent în practica sa spirituală. El, ar trebui să fie pregătit să traverseze oceanul fenomenelor, în corabia credinței. Obstacolele din cale, nu trebuie să-l abată de la obiectivul său:

Construiți nava credinței și navigați plin de curaj.
Nu vă deranjați de durerea, ce duce la fericire.
Inscrie-ți pe tableta inimii tale,
scrierea sfântului Coran:

„Din suferință, vine ușurința și confortul”.

Sultan Bahu, *Bait 40*

Renunță la orice amânare

Și, trezește-ți sufletul, O derviș !

Credeți în Domnul, ca păsările

ce zboară, fără să-și ducă și mâncarea.

Sultan Bahu, *Bait 88*

Mulți Sfinți, au scris despre imensa putere a credinței. Ei spun că, credința, menține o persoană, concentrată pe Maestrul său și, pe calea cea bună. Îl face pe cineva neînfricat, aduce cunoștințe divine în inima sa și, îl unește cu Domnul:

Oricine are credință în mintea sa

are Maestrul mereu cu el.

În milioane de moduri, Kal ar putea încerca să-l amăgească;
dar, nu va fi afectat.

Kabir Sahib 456

Credință cu un singur punct, o singură putere, o singură speranță:

Adevăratul nectar, se află la picioarele Maestrului -
sclavul său, Tulsi, îl soarbe.

Tulsi Sahib 457

Celui, în a cărui inimă, intră credința în Domnul,
manifestul devine esența cunoașterii.

Eliberat de frică, neînfricat trăiește,

și, se contopește în cel, din care a emanat.

Guru Arjan Dev 458

Soami Ji, comentează necesitatea credinței, în practica spirituală:

Aveți o credință puternică în el [Cuvântul] și, nu dați niciodată
cale spre lenevie.

Soami Ji 458

Perseverența

Călătoria spirituală necesită eforturi nesfârșite; orice slăbiciune, întârzie progresul. Prin urmare, adevăratul îndrăgostit, perseverează și, câștigă astfel putere, pentru a suporta cu curaj, dificultățile întâmpinate pe drum. Perseverența îl duce pe călător, fără întrerupere, la destinația sa. Se dovedește a fi baza succesului în chestiunile spirituale, precum și în cele temporale. Sultanul Bahu, îl îndeamnă pe căutător să traverseze oceanul iubirii divine, plonjând în el și, înotând cu curaj, fără să se teamă de pericolele de pe drum:

Fii curajos și înoată peste oceanul iubirii,

plonjând drept

în valurile sale feroce,

vârtejurile sale mortale.

Și, nu vă speriați

la vederea pădurilor dense,
ori a pustiurilor interioare, amenințătoare,
în drumul, spre țara iubirii.
Numai când îți sacrifici viața
în dragostea ta, pentru Dumnezeu,
vei merita numele de „fachir”, O Bahu.

Sultan Bahu, *Bait 128*

Oamenii urlă și plâng pentru cel mai mic disconfort,
în timp ce îndrăgostiții îmbrățișează cu bucurie, un milion de chinuri.
Cine și-ar risca viața, urcând pe o navă
dacă valurile îl loveau puternic
iar țărmlul se prăbușește ?
Iubitorii urcă cu bucurie pe corabia iubirii lui Dumnezeu -
chiar dacă sufletele lor sunt aplecate
împotriva vârtejurilor vieții.

Sultan Bahu, *Bait 199*

Maulana Rumi, îl sfătuiește pe practicantul meditației, că, în pofida obstacolelor de pe parcurs, el, ar trebui să continue să meargă înainte, până la ultima suflare a vieții sale.(460) Este necesară o voință hotărâtă, pentru a se conforma îndemnului misticilor, ca devotul să meargă către Sfinți și, să persevereze pe calea către Dumnezeu, în ciuda pericolelor care se ascund acolo:

[Deși] înțelepții compară această cale
până la marginea ascuțită a unui brici de ras,
totuși, ridică-te, trezește-te și du-te la acele persoane proeminente,
pentru a atinge cunoașterea supremă.

Katha Upanishad 461.

Ține-te de picioarele lotusului Sfântului,
cu toată dragostea ta și, perseverează în devotamentul față de el,
cu mintea, acțiunile și vorbirea.

Goswami Tulsi Das 462

Smerenia

Smerenia, servește ca o fortăreață împotriva egoismului. Sfinții, pun un mare accent pe această calitate. Scrierile lor, dezvăluie smerenia lor înăscută - se numesc pe ei înșiși, ca fiind la un nivel scăzut, vâd să spună că, sunt ne semnificativi, - în ciuda nivelului lor ridicat de realizare spirituală. De asemenea, îi îndeamnă pe alții, să fie umili. În cuvintele lui Hazrat Sultan Bahu și ale altor sfinți:

Dacă cineva te stropește cu murdărie,
fii ca un car de balegă, ia-l fără ocară.
Lasă-i să-ți arunce abuzul - acceptă-l cu umilință.
Poartă plângeri, cenzură, vină, calomnie,

cu răbdare - de dragul, Preaiubitului.
Sultan Bahu, *Bait 62*

Mă sacrific oricui, O Bahu,
care se smerește în tinerețe și putere.
Sultan Bahu, *Bait 188*

Nu sunt nici *seer*, nici *pao*⁴¹.
Nu sunt un *chhatak* și, nici un *sarsahi*.
Nu sunt un *tola* și nici măcar un *masha*.
Acum, trebuie să mă cântăresc, împotriva unui *ratti*.
Dar, consider că, sunt și mai puțin semnificativ
decât un *ratti*, cea mai mică măsură a greutateii !
Sultan Bahu, *Bait 186*

Pe această cale, modestia este progresul.
Maulana Rumi 463

Numeste-te tu singur, rău; să nu vorbești rău, despre ceilalți.
Maulana Rumi 464

Lui Dumnezeu, nu-i plac oamenii mândri și lăudați.
Coranul 465

Oricine se smerește ca acest copil,
este, cel mai mare, din Împărăția cerurilor.
Isus Hristos 466

Kabir, eu sunt cel mai rău dintre toți;
toată lumea, este mai bună decât mine.
Oricine a realizat acest lucru
este într-adevăr, prietenul meu.
Kabir Sahib 467.

Paltu, sunt un mare păcătos;
L-am uitat pe Domnul.
Paltu Sahib 468

Paltu, sunt păcătos;
Am comis tot felul de fapte rele.
Paltu Sahib 469

⁴¹ Un *seer*, este o măsură de greutate, puțin mai mică de un kilogram. Bahu consideră *seer*-ul ca etalon, reprezentând o persoană matură spiritual. El menționează și alte măsuri de greutate (date în italice) în ordinea lor descendentă - chiar până la *ratti*, cea mai mică măsură. Acest cuplet (*bait*), se bazează pe umilință și abnegație, deducând că, suntem total fără valoare; că, numai harul lui Dumnezeu, ne poate investi sufletele cu valoare.

Fără a aduce atingere extremei smerenii pe care Sfinții le-au arătat în scrierile și în viețile lor, găsim ocazional, referiri la divinitatea și atotputernicia lor. Misticii, devin atât de intoxicați de dragostea lui Dumnezeu încât, devin indiferenți de propria lor existență. În această stare de extaz, uneori se descriu, ca fiind, una cu Dumnezeu. Într-o astfel de stare, Mansur, a proclamat: „Eu sunt Adevărul” (*Ana-al-Haq*). Adepții căii cunoașterii (*gyan marg*) din India, transmit aceleași gânduri, în binecunoscuta zicală: „Eu sunt Brahman” (*aham brahm asmi*).

Au fost deja citate versuri, în care sultanul Bahu, se compară cu gunoiul, se descrie ca fiind ne semnificativ și, ne cere să facem reproșuri și calomnii, cu cumpătate. Totuși, într-o stare de extaz, el, dezvăluie, nu numai propria sa formă adevărată, ci, și cea a tuturor celorlalți, care l-au realizat pe Dumnezeu:

Sunt o pasăre a paradisului, care zboară sus,
în cerurile binecuvântării lui Dumnezeu.
În cuvântul meu, este ascunsă, Porunca lui Dumnezeu;
în voia mea, stă puterea de a inversa destinul.
În fața mea, trivială este înțelepciunea lui Platon și a lui Aristotel;
milioane precum Hatim, de neegalat în generozitatea lor, *⁴²
sunt doar cerșetori, la ușa lui Bahu.

Sultan Bahu, *Bait 175*

În același sens, Kabir Sahib, care s-a descris ca fiind cea mai rea persoană din lume, într-o stare de extaz, proclamă că, cunoaște secretul primordial, și pentru că, este pur, Domnul însuși, îl va însoți:

Sunt cunoscătorul secretului primar,
Și, am adus porunca, de la Domnul.

Kabir Sahib 470

Kabir, mintea mea a devenit pură,
ca apa din Ganga.
Și acum, Domnul, mă însoțește,
strigând „Kabir”, „Kabir”.

Kabir Sahib 471

Paltu Sahib face o declarație similară într-o stare de extaz:

Eu creez și eu distrug.
Sunt immanent și sunt separat de toate.

Paltu Sahib 472

Astfel, sfinții, după ce s-au contopit cu Domnul, își dobândesc forma și puterea. Luate împreună, aceste două tipuri de enunțuri - ale smereniei și ale atotputerniciei, - ne indică faptul că, dacă Sfinții, cu toată puterea lor divină, sunt astfel de exemple de smerenie și blândețe, cât de necesar este ca muritorii obișnuiți, ca noi, să inculce aceste virtuți. Obiectul acestor învățături ale Sfinților, este, de a elimina egoismul nostru și, de a ne face demni, de uniunea cu Dumnezeu.

⁴² Hatim Tai a fost un legendar filantrop al Yemenului.

Veghe și vigilență

Sfinții, îl îndeamnă pe căutător, să rămână mereu în stare de veghe (alertă) și, vigilent, să țină cont în mod constant de destinația spirituală și, să fie de neabătut în căutarea ei. Căutătorul, ar trebui să vegheze asupra minții și simțurilor sale, astfel încât, acestea să nu-l prindă în păcat. Făcând distincții frumoase între starea de veghe reală și cea aparentă, Sultan Bahu, spune că, în realitate, sunt trei doar cei norocoși care sunt cufundați în dragostea lui Dumnezeu și, sunt conștienți în permanență de el. Alții, își dorm, somnul ignoranței:

Unii oameni, sunt trei,
unii, nu știu cum să se trezească,
unii, sunt trei, doar în visele lor.
Câțiva sunt jefuiți în aparenta lor veghe,
în timp ce alții, se contopesc în Dumnezeu, în timp ce dorm în lume.
La fel cum bufnițele țipă, folosind respirația
la fel, unii oameni, repetă numele lui Dumnezeu,
cu respirația.
Ei sunt orbi de realitate, precum bufnițele, în lumina zilei.
Mă sacrific pentru oricine, O Bahu,
care ostenește din greu, să realizeze, dragostea lui Dumnezeu.
Sultan Bahu, *Bait 194*

În altă parte, el comentează că doar prin închiderea ochilor (meditând mecanic), inima nu este trezită; se trezește doar când atinge unirea cu Domnul:

Inima ta, nu se va trezi
stând doar cu ochii închiși,
se va trezi, când îți vei da seama de obiectiv.
Sultan Bahu, *Bait 45*

Maulana Rumi, spune: "Caracteristica sufletului, este, starea de veghe (conștiința). Oricine are o abundență, este un om al lui Dumnezeu."(473) El, sfătuiește: "Dacă vei căuta, calea către Dumnezeu, fiți vigilenți, în interior și, stai treaz."(474).

Alți sfinți au vorbit în termeni similari:

O, minte, rămâi acum trează: din neglijență, ți-ai irosit viața,
iar hoții ți-au pătruns în casă.
Nu te'ncrede, în cei cinci paznici, care îți păzesc ușile.
Păstrează-te alertă și, lumina se va manifesta în tine.
Kabir Sahib 475.

Ar trebui să fi treaz și să nu spui nici o minciună
și, să-ți ții cele cinci simțuri, sub control.
Beni Sahib 476.

Duceți-i să adoarmă, pe cei care sunt trei cu lumea.
Dariya, acceptă-i ca trei, pe cei care sunt trei cu Dumnezeu.
Dariya Sahib Of Marwar 477

Ascultă, omule cu o bogăție mare, toți privesc comoara ta.

Nu avea niciodată încredere, în nici unul dintre ei,
și, stai treaz, zi și noapte.

Paltu Sahib 478

Se ivește ! Trezește-te - nu sforăi;
fără rost, este somnul tău.

Saa'in Bulleh Shah 479

Buna Conduită

Conduita bună, este o condiție prealabilă pentru a urca pe scara spiritualității. Fără ea, sămânța spiritualității nu poate germina în solul minții. De fapt, buna conduită și progresul spiritual sunt concomitente, una cu cealaltă. O bună conduită, stă la baza practicii spirituale, care conduce la progresul sufletului, iar progresul spiritual, va duce automat, la o bună conduită. Sultanul Bahu, spune că, fără fapte bune, nimeni nu poate fi acceptat în curtea Domnului. Numai cei ale căror motive sunt bune și pure, pot ajunge la Dumnezeu:

Dar, chiar și după moarte, nu există ușurare de durere,
altfel decât, prin fapte bune, făcute în timp ce trăiești –
care, ele singure contează, în curtea Domnului, O Bahu.

Sultan Bahu, *Bait 161*

O Bahu, Dumnezeu este realizat de aceia,
care sunt curați în inimă, nobili în intenție.

Sultan Bahu, *Bait 63*

Se poate afirma că, o atitudine de bunătate și compasiune față de ființele vii, se numără printre principalele virtuți umane. Dacă o persoană ucide animale pentru hrană, nu poate fi considerată că posedă aceste virtuți. Bahu, a pus el însuși, accentul pe calitățile îndurării și compasiunii. Terminologia actuală din Islam, referitoare la *haj*⁴³, conferă cuvântului *niyyat* (intenție) o semnificație specială. Un eminent savant al dreptului islamic, dr. Ali Shariati, a tradus cuvântul *niyyat*, ca adoptând, starea, *Ihram*. Cu ocazia intrării pelerinului în starea *Ihram*, înseamnă, respectarea anumitor reguli. Important printre ele sunt regulile de a nu ucide animale și regula de a fi amabili și plini de compasiune față de toate ființele vii, atât de mult încât nici plantele și copacii să nu fie deteriorați. (480) Conform viziunii islamice, obiceiul *haj*, este merit, în esență, să aducă progrese pe calea către realizarea lui Dumnezeu. (481)

Dacă în timpul pelerinajului (*haj*), bunătatea și mila față de animale sunt de dorit, trebuie luat în considerare, de ce, o aceeași atitudine, nu ar trebui să se aplice și în restul vieții. Acest fapt, va face întreaga viață a unei persoane, la fel de pură, ca în perioada de *haj*. Când sultanul Bahu, spune că, Dumnezeu, poate fi atins de oameni cu bune intenții, el, sugerează că, pe lângă alte virtuți, trebuie să se practice și compasiunea sau, bunătatea. Rezultă că, abținerea de la mâncarea cărnii și sacrificarea animalelor, este o condiție prealabilă pentru atingerea uniunii cu Domnul. Abținerea de la băuturi, este la fel de necesară, deoarece, stârnește dorințe de bază în oameni și, este sursa multor rele. De aceea, băutura este strict interzisă în Islam.

Hazrat Sultan Bahu, scoate la iveală, ipocrizia celor care pretind că, meditează la Dumnezeu în timpul nopții, dar se răsfață în timpul zilei, cu calomnii și blesteme. Trebuie să se abțină de la

⁴³ Pelerinaj canonic la Marea moschee din Mecca

astfel de greșeli. El, laudă dulceața limbii, angajamentul față de cuvânt, credința deplină și unică și, umilința absolută:

M-aș putea sacrifica de o sută de ori
pentru cei care nu spun niciodată un cuvânt descurajant;
de o mie de ori pentru aceia
care stau ferm pe cuvânt.
De un milion de ori aș putea face o ofertă de la mine,
oamenilor care își țin ego-ul în lesă;
și, de un miliard de ori, celor puri ca aurul,
care se prezintă ca fiind, ca plumbul.

Sultan Bahu. *Bait 108*

Conduita bună a vieții, constituie un aspect important al tuturor învățăturilor spirituale:

Fără îndoială, harul lui Dumnezeu este asupra celor care săvârșesc
fapte bune.

Coranul 482

Prin urmare, cel care dorește să-l întâlnească pe Domnul, ar trebui
să facă, acțiuni bune.

Coranul 482

Cine face binele, este de la Dumnezeu;
cel care face răul, nu l-a văzut pe Dumnezeu.

Sfântul Ioan 484

La începutul fiecărei acțiuni, uitați-vă la sfârșitul ei, astfel încât,
nu ar trebui să te pocăiești, în ziua judecății.

Maulana Rumi 485

Dumnezeu, scoate la lumină, secretele ascunse.
Nu semănați o sămânță proastă; cu siguranță, va germina.

Maulana Rumi 486

Abandonează, O, Farid, faptele care nu dau bine.
Altfel, vei fi rușinat, în curtea Domnului.

Sheikh Farid 487

Practica spirituală

În spiritualitate, descoperim esența practică, nicidecum teorie. Adevărata semnificație a tuturor celor spuse și scrise de Sfinți, constă în practica sa. Fiecare cuvânt, fiecare vers, indică acțiunea într-o formă sau alta. Sarcina noastră nu se termină doar citind și deliberând ceea ce au scris Sfinții. De fapt, începe chiar acolo. Gândirea sau deliberarea de la sine, este doar un lux intelectual. De la principiu la practică, este un pas vital, pe care trebuie să-l facă un elev serios al spiritualității. El, trebuie să trăiască învățăturile, pentru a deveni ceea ce caută să devină. Numai atunci, este posibilă realizarea temeinică.

Fii statornic în credința ta, îndrăzneț în pasul tău;
numai atunci, îl vei găsi pe Dumnezeu.
Fiecare părticică a corpului tău, va repeta Numele lui Allah,
cu fiecare suflare, a vieții tale.

Sultan Bahu, *Bait 47*

Cei care sunt binecuvântați cu dragostea lui Dumnezeu
nu rostesc nici un cuvânt despre starea lor.
Absorbiți în dragostea lui, ei dedică
fiecare suflare a vieții lor, spre
pomenirea și contemplarea lui.

Sultan Bahu, *Bait 60*

Dacă ai contempla asupra Prealubitului
și nu vă lăsați, nici măcar pentru o clipă, mintea de pe el,
vă veți aminti cu adevărat.

Sultan Bahu, *Bait 92*

În ochii lui Dumnezeu, ceea ce este cel mai disprețuitor
este că, nu exersezi ceea ce spui.

Coranul 488

Sfatul practic, are o atracție mai mare pentru oameni, deoarece, ajunge la inima
celui cu urechi dar și, a celui care este surd.

Maulana Rumi 489

Dintre toate cele șase volume Masnavi,
vine o singură voce.

este, Esența sa:

Scufundați-vă în oceanul anihilării.

Maulana Rumi 490

În Scriptura hindusă *Vashisht Smriti*, este scris că, o persoană care nu practică ceea ce citește,
nu va fi purificată de Vede, chiar dacă citește conform Vedang⁴⁴. Kabir Sahib, consideră
„vorbăria” (narațiunea), drept goliciune, iar „a face” (acțiunea), drept esențial, ceea ce devine
cauza eliberării:

Vorbirea este scumpă în timpul salvării,
este esența supremă.

Spune Kabir, în acțiune este tăria;

de ea, este nevoie, pentru a trece, peste oceanul lumii.

Kabir Sahib 491

Savanții, folosesc termenul *vichar*, care înseamnă, „gândire” sau „reflectare”, - procese
psihologice legate de facultatea intelectului. Cu toate acestea, în scrierile gurului sikh, acest
termen a fost folosit în general pentru practica spirituală. De exemplu, Guru Nanak Dev, spune
că, prin *vichar*, o persoană este capabilă să-și omoare ego-ul. El, nu numai că se eliberează din

⁴⁴ Cele șase părți din Vede

ciclul nașterii și morții, dar, îi emancipează și pe alții.(492) Din nou, el spune că, prin contemplarea Shabd-ului, cel ce meditează în Shabd, este unit cu Domnul și eliberat de amăgire.(493)

Într-un mod mai explicit, Guru Arjan Dev, afirmă că, adevăratul *vichar*, înseamnă să urmezi instrucțiunile Satguru. (494)

Soami Ji, punând accentul pe practică, spune:

Secretul, constă în practică,
nu în deliberare intelectuală.
Lasă-ți intelectul, în pace;
fă-ți practica și, atinge Esența.
Soami Ji 495

Să ne bazăm pe Har și Iertare

Pe calea devotamentului (*bhakti tnarg*), harul și mila lui Dumnezeu, sunt considerate baza întregii realizări spirituale. Este, fără îndoială, esențial, ca un practicant, să fie neabătut în eforturile sale, dar, în același timp, trebuie să aibă deplină credință în harul lui Dumnezeu. Este firesc ca oamenii să ceară o recompensă dreaptă pentru eforturile lor, dar un devotat caută de la Dumnezeu nu dreptatea, ci, compasiunea. Calea devotamentului, este calea iubirii. Un îndrăgostit, acționează doar pentru dragoste; el, nu cere nici o recompensă. Nu este în natura iubirii să negociezi. El, nici nu cere să meargă în cea mai înaltă regiune spirituală (*Muqam-i-Haq* sau, *Sach Khand*). Practica sa, a Cuvântului sau a Numelui (Kalma sau Shabd), este doar un mijloc de a-l uni cu Prealubitul. De aceea, el lasă răsplata iubirii sale, către harul Domnului.

Sultanul Bahu, îl roagă numai pe Domnul, pentru harul și îndurarea lui. În ochii lui Bahu, a cere orice altceva, înseamnă a cere „celălalt”. El, nu se consideră demn de a fi cântărit în scara iubirii, deoarece, nu are valoarea nici măcar a cerealelor. O astfel de atitudine, este posibilă numai cu harul lui Dumnezeu:

Renunță la dragostea pentru orice altceva din inima ta,
Și, roagă-te numai ca harul Său, să te cheme înapoi, O, Bahu.
Sultan Bahu, *Bait 155*

Dar consider că, sunt și mai puțin semnificativ
decât un *ratti*, cea mai mică măsură a greutateii !
Îmi voi asuma numai adevărata mea valoare
când Domnul, își arată harul Său, asupra mea !
Sultan Bahu, *Bait 186*

La fel, și alți Sfinți, au considerat harul și mila lui Dumnezeu, ca fiind ancora lor:

Oceanul milosteniei sale, este nelimitat.
Limba, nu poate fi suficient de recunoscătoare,
iar inima, este încurcată.
Deși păcatele mele sunt grave, mila lui, este mai mare.
De fapt, înotăm în oceanul păcatelor.
Sarmad Shaheed 496

Nu ești conștient de îndurarea lui Dumnezeu.
În fiecare moment, te privește ca pe un îndrăgostit.

Bu Ali Shah Qalandar 497

Cel căruia i-a dat Dumnezeu, îndurarea,
va deveni, cu siguranță, ca el.

Adevărată este această afirmație:

Privirea ta, de milostenie, se apropie.

Saa'in Bulleh Shah 498

L-am găsit pe Domnul meu desăvârșit, prin propriul Lui, har.

Kabir Sahib 499

Această bijuterie strălucitoare, este manifestă peste tot în lume;
fără harul Domnului, nimeni nu poate ajunge la ea.

Goswami Tulsi Das 500

Eu-l, sau mintea, este principalul obstacol pe calea realizării spirituale. Egoismul, îndoiala, iluzia, schimbarea și toate aceste forțe distructive, își datorează existența, minții. Într-adevăr, toate sunt aspecte diferite ale minții. Sfinții, au chemat în mod repetat oamenii, să lupte împotriva minții și, să o aducă sub control, pentru că, fără a controla mintea, Dumnezeu, nu poate fi niciodată realizat. Sultanul Bahu, subliniază că, negustorul care călătorește pe drumul către Dumnezeu, se confruntă în mod constant cu tâlharul – egoul, - care trebuie așadar, distrus: Corpul uman este un oraș magnific, inima este bazarul ei, gura, fiind poarta. Sufletul, este un negustor, ego-ul, un om de drum, care îl jefuiește pe negustor, în drumul acestuia spre Dumnezeu. Dacă nu distrugi acest ego, va distruge marea oportunitate a vieții tale:

O Bahu, te va face să-ți pierzi zilele prețioase.

Va închide ușa vieții veșnice.

Sultan Bahu, *Bait 89*

El continuă, spunând că, cel al cărui sine sau suflet individual nu se unește cu Domnul, rămâne căzut și josnic. Pentru a realiza această uniune, trebuie să concentrăm mintea la un moment dat și, să o menținem fixată acolo. Numai prin concentrare, mintea este învinsă iar ego-ul este anihilat.

Cel care nu și-a contopit sufletul în Esența sa,
este din casta inferioară.

Câinele ego-ului, ar trebui ținut în lesă;

într-adevăr, ar trebui să fie tocat, în mici bucăți.

Sufletul, este muștrat de Domnul, pentru că, întârzie pe acest pământ,
și, nu-și ascultă dorința sa naturală, de a fi alături de El.

Sultan Bahu, *Bait 90*

El proclamă că, cel mai eficient mod de a subjuga mintea, este amintirea Numelui Domnului (*zikr* sau, *simran*) cu dragoste și devotament în inimă. Alți Sfinți, sunt la fel de hotărâți, cu privire la nevoia de a subjuga sau a anihila mintea:

Câinele ego-ului, trebuie ucis și tocat în bucăți,

prin repetarea Numelui lui Dumnezeu

practicat cu dragoste, cu fiecare suflare a vieții cuiva.

Sultan Bahu, *Bait 114*

Nu lăsați viu, câinele minții voastre.

A fost întotdeauna, un dușman al sufletului tău.

Maulana Rumi 501

Păstrați măgarul care e chiar mintea ta,
legat de cameră [de, *zīkr*],
astfel încât, să nu scape din acest efort.

Maulana Rumi 502

Înfrângerea prin minte, înseamnă înfrângerea de către lume;
a cuceri mintea, înseamnă, a cuceri lumea.
Domnul, poate fi atins, spune Kabir,
prin credință trezită în minte.

Kabir Sahib 503

Cel care cucerește mintea, a cucerit totul;
cel care este învins de minte, a pierdut totul.
Supune-ți mintea cu toate cunoștințele care se agită,
și, dobândești, cu siguranță, fericirea veșnică.

Dariya Sahib din Bihar 504

Cucerește mintea și, cucerești lumea.

Guru Nanak Sahib 505

Potrivit lui Soami Ji, cel care își ucide dușmanul, adică, mintea, este cel cu adevărat curajos.

Numiți-i pe cei care și-au anihilat mintea, cu adevărat curajoși.
căci mintea, ascunsă în tine,
este un dușman grozav – și, este greu de învins.

Soami Ji 506

Companie rea și, dorințele lumești

Păstrând o companie proastă sau, asociindu-ne prea mult cu oamenii care sunt ocupați doar cu lucruri lumești, și noi tindem să ne preocupăm doar de ceea ce este banal. Prin urmare, tindem să ne abatem de la calea care duce la adevăr și să urmăm calea care gratifică simțurile. Chiar dacă cineva nu are o companie proastă, dorințele lumești, - care stau latente în mintea umană, - pot ieși la suprafață în orice moment și, pot provoca căderea de la înălțimi spirituale.

Poate că, soarta lovește această lume !
Fură sufletele în drumul lor către Dumnezeu.

Sultan Bahu, *Bait 5*

Sultanul Bahu, avertizează, de asemenea, împotriva influențelor lumești și a companiei oamenilor lumești, pentru care, a folosit termenul de „lume”. Prin aceasta, el subliniază bogăția lumească, celelalte forme și aspecte ale sale, precum și farmecul și strălucirea ei exterioară. Sub aceste influențe, omul este incapabil să vadă realitatea și, este amețit de vraja fenomenelor. Pentru a scoate în evidență, caracterul iluzoriu, el a folosit o serie de imagini grăitoare:

Oamenii, ce caută lumea, sunt, precum câinii -
în căutarea ei, se schimbă din casă în casă⁴⁵.

⁴⁵ A se schimba „de la o casă la casă”, vrea să însemne, a trece de la un corp la un alt corp, în ciclul transmigrației.

Cu lăcomie, se năpustesc asupra oaselor -
dar ei, și-au irosit viața
luptându-se pentru lucrurile lumesti.
Sultan Bahu, *Bait 85*

Iubirea pentru această lume, este, idolatrie pură,
o negare a lui Dumnezeu.
Sultan Bahu, *Bait 93*

În altă parte, Bahu spune că, lumea se potrivește doar celor care urmăresc satisfacția simțurilor și, necredincioșilor:

Această lume - marea seducătoare -
se potrivește cel mai bine, locuinței unui necredincios sau, a unui ateu.
Se împodobește cu viclenie
și, își folosește farmecul cochet
în a ademeni pe unul și pe toți.
Sultan Bahu, *Bait 84*

În *Psalmii Bibliei*, misticul, vorbind prin vocea lui Dumnezeu, exprimă opinia că, Dumnezeu - influența spirituală nu poate fi găsită printre cei răi:

Eu [Dumnezeu], urăsc compania celor răi,
și nu voi sta cu cei răi.
Psalmi 507

Khawaja Hafiz, îl avertizează pe devot, să evite compania oamenilor răi:

Primul sfat al vânzătorului de
vin [spiritual], este:
„Ține-te departe de compania celor nobili”.
Khw Ala Hafiz 508

Într-o scriptură sanscrită, se recomandă, să evităm compania celor răi, deoarece agravează dorința, furia și atașamentul; afectează memoria și puterea discriminării; și, în cele din urmă, distruge totul. Mulți mistici transmit avertismente similare, cu privire la influența corupătoare a lumii și, inutilitatea de a-i da inima, cuiva:

O, Kabir, sunt ruinat de o companie urâtă,
ca un bananier crescut lângă un arbust beri.
În timp ce bananierul se apleacă,
sunt sfâșiat de spinii tufișului beri.
O, nu căuta compania răului !
Kabir Sahib 509

Această lume, este plină de înșelăciune.
Îți ține atât pe tineri, cât și pe bătrâni, neliniștiți.
Bu Ali Shah Qalandar 510

În ochii lui Hafiz, este inutil să reformezi lumea. Urzeala fibrei sale, se află într-o astfel de încurcătură, încât, nu este în puterea nimănui să o corecteze.

Nu căutați loialitate, în această lume de natură fragilă,
căci, această bătrână cotoroanță,
a fost o mireasă pentru o mie de soți.

Khawaja Hafiz 511

Hazrat Bu Ali Qalandar, îi sfătuiește pe acei oameni care îl caută pe Dumnezeu dar și lumea, în același timp:

Îl vrei pe Dumnezeu la fel de bine ca pe această lume meschină ?
Este imposibil.
Nu este altceva decât fantezie; este o nebunie pură.

Hazrat Bu Ali Qalandar 512

Baba Farid Shakar Ganj, a descris această lume, ca fiind un foc mocnit, în care toată lumea, în afară de îndrăgostiții Domnului, ard:

Nu pot descoperi și nici nu percep ieșirea;
lumea este un foc mocnit.
Domnul meu, a făcut bine să mă mântuiască;
Altfel, și eu aș fi fost ars.

Baba Farid 513.

Proprietatea alților

A trăi din câștigurile altora sau, a-i priva pe nedrept de proprietatea lor, este un mare obstacol pe calea practicii spirituale. Practicantul, ar trebui să se ferească de acest pericol și, ar trebui să trăiască din propriile sale câștiguri, chiar dacă acestea sunt firave. Toți Sfinții, au pus un accent deosebit pe acest punct. Misticii, avertizează că, cei prinși de lăcomia lumească, se distrug. Devin insensibili. Cum pot ei oare, să înțeleagă, calea subtilă a spiritualității ?

Ei, își exploatează adepții pentru a-și satisface lăcomia;
nu au nici o idee, despre exaltare a drumului mistic
Oameni care se lovesc de focul pasiunilor lumești,
vor muri flămânzi și însetați de lume.

Sultan Bahu, *Bait 184*

Când vine vorba de dăruire, te simți sugrumat;
când iei, apuci precum un leu.
Pe inimile tari, ca piatra, O Bahu,
precipitațiile, sunt o ofrandă irosită.

Sultan Bahu, *Bait 43*

Pentru meditație, câștigurile tale, ar trebui să fie legale,
ca suferința și mâhnirea ta, să nu fie agravate.
Hrana din care emană lumina lui Dumnezeu
să provină din câștiguri oneste.

Maulana Rumi 514

Potrivit lui Saa'in Bulleh Shah, cel care uzurpă drepturile altora și trăiește din câștiguri ilegale, crește sarcina karmelor sale și, pierde „jocul câștigător” al vieții:

Dacă nu respecti drepturile altora,
îi înghiți, - povara va fi asupra ta.
Va trebui să vă întoarceți, pentru a ispăși aceasta
și, prețiosul tău câmp, va fi jefuit.
După ce ți-ai jucat mâna, în jocul vieții,
veți pierde un joc câștigător.

Saa'in Bulleh Shah 515

Să privezi pe oricine de averea sa, prin mijloace false, să folosești câștigurile altora sau, să le iei drepturile, sunt aspecte denunțate puternic, în toate scripturile. În Coran, este ordonat: „Când cântăriți, cântăriți complet și, folosiți corect balanța”. (516)

Guru Nanak, a învățat, de asemenea, despre importanța acordării tuturor convenitelor sale. El, chiar a condamnat practica de a oferi în scopuri de caritate, bogăție câștigată prin mijloace nedrepte. El, subliniază faptul că, cineva, este răsplătit în viitor numai pentru ceea ce, acela, a câștigat cu sinceritate în această viață.

A lipsi pe cineva de datoria sa, este ca și cum, un musulman mănâncă, porcine,
ori, ca un hindus să mănânce vacă. Chiar și Guru sau
Pir, îl poate ajuta doar pe cel care nu mănâncă hoituri.

Guru Nanak Dev 517

Dacă un hoț, jefuiește o casă
și oferă prada în caritate, strămoșilor săi,
prada este recunoscută în lumea următoare
iar strămoșii, sunt acuzați de furt.
Mâinile „brokerului”⁴⁶, sunt tăiate;
Astfel, se face dreptate.
Numai asta este primit în continuare, O Nanak,
ce se câștigă cu propria muncă.

Guru Nanak Dev 518

Miracolele

Uneori, practicanții procesului spiritual, dobândesc abilitatea de a face minuni. Unii, pot începe să afișeze această putere, fie pentru a câștiga nume și poziție în societate, fie, pentru a dobândi bogăție. Procedând astfel, își pierd puterea spirituală. Sfinții, au depreciațt întotdeauna folosirea miracolelor.

Sultanul Hazrat Bahu, spune că, calea spiritualității, se limitează la dragostea lui Dumnezeu. În inima îndrăgostitului de Dumnezeu, poate trăi, numai amintirea lui. Mintea îndrăgostitului, nu conține altceva decât amintirea Lui. Cel care își folosește puterea spirituală pentru a face minuni, se degradează pe sine și, pierde orice merit spiritual:

Mersul pe apă, nu este spiritualitate

⁴⁶ Dacă preotul familiei, acceptă cu bună știință veniturile furtului, ca ofrandă caritabilă, în numele strămoșilor hoțului, preotul, care a acționat ca „broker”, este responsabil pentru furt.

nici rugăciunea pe rogojini, nu este suspendată în aer.
Doar ei, pot fi numiți mistici, O Bahu,
care l-au înscris pe Prieten, în inimile lor.

Sultan Bahu, *Bait 177*

Alți sfinți, au fost la fel de critici. Spune Maulana Rumi, că, deși un fachir capătă puterea de a realiza tot felul de minuni, el, nu ar trebui să folosească această putere, în scopuri egoiste.

Fiecare miracol pe care ți-l dorești din inima ta, să se producă, se va întâmpla cu siguranță, atunci când îți dorești.

Invoci Numele lui Dumnezeu, chemând "Allah", pentru o bucată de pâine.

Ridicați-vă deasupra lăcomiei voastre, și apoi, cheamați-l pe Allah.

Maulana Rumi 519

Potrivit scripturii hinduse Yoga Darshan, miracolele sunt un obstacol în calea realizării stării mistice de samadhi. (520) Menționând opt tipuri de minuni, Sankhya Darshan, spune că, sunt dăunătoare, și că, sunt obstacole pe calea mântuirii. (521)

Toate practicile, altele decât cea a Numelui, au fost puternic dezaprobată (inclusiv săvârșirea miracolelor) de către mistici. Adevăratul miracol din viață este consacrarea Numelui lui Dumnezeu, în inimă, și prin el, câștigarea eliberării.

Fără Nume, fără valoare sunt toate mâncarea și hainele;

blestemată este practica minunilor

și a puterilor supranaturale !

Numai asta, este supranatural și miraculos,

care te eliberează din teamă.

O Nanak, Numele lui Dumnezeu, este consacrat în inima omului,
prin harul Gurului - un adevărat miracol, într-adevăr.

Guru Amardas 522

Nu te juca cu minuni, te vei pocăi în cele din urmă;

Pentru câteva zile, vă veți bucura de ele

și atunci, vei merge în iad.

Zgomotul pe care îl provoacă, este evitat de Sfinți.

Paltu, Sfinții scupă pe minuni.

Paltu Sahib 523.

Bea elixirul Numelui și, rămâi vigilant;

puterile supranaturale și miraculoase, stau la ușa ta.

Roagă-te, niciodată nu le accepta.

Soami Ji 524.

Sultanul Bahu, a descris, cum Murshid, plantează iasomia (*Numele lui Dumnezeu*) în mintea discipolului. Renunțarea la viciile și, inculcarea virtuților, sunt utile celui care caută progresul, în practica Cuvântului (*Kalma*). El, își oprește mintea să se extindă și, o face constantă în repetarea (*zikr*) a Numelor sfinte și în contemplarea (*tasawwur*) formei Murshidului său. În cele din urmă, el își fuzionează existența, cu cea a Domnului și, devine, una cu el (*fana fillah*):

Pentru astfel de ființe realizate, zicala „Nu există Dumnezeu în afară de Dumnezeu” (*La Ilaha Illallah*) nu este doar un simplu clișeu, ci, devine un principiu viu, un adevăr, în care, cel realizat

trăiește și îi inspiră pe alții, să trăiască. Un astfel de om, este Bahu, - cel care a atins uniunea cu Domnul.

A doua parte

ABYAT

O notă despre stil și dicție

Singura lucrare punjabi a lui Hazrat Sultan Bahu, *Abyat*, ocupă o poziție remarcabilă în literatura punjabi. Cuvântul *Abyat* este pluralul cuvântului persan *Biat*, care înseamnă „casă” sau, „strofă”. Cuvântul, este folosit și pentru „ritm”, dintre care există diferite tipuri. Cupletele (*biat*) lui Sultan Bahu au de obicei patru, ocazional cinci sau chiar șase versuri. Modelul general observat în prezenta traducere este că, fiecare vers, a fost împărțită în două.

Hazrat Bahu a ales forma acrosticului pentru a-și scrie abiatul și, și-a bazat acrosticul pe treizeci și una de litere. Cu toate acestea, numărul de abyat sub fiecare literă a alfabetului nu este același. Sub unele scrisori, a scris mai mult de un scor de abiat, iar sub unele, există un singur *biat*. Numărul de abyat prezentat în această traducere este de două sute.

Sultanul Hazrat Bahu aparținea ordinului sufilor Qadriya. Pentru acest ordin, cuvântul Hu, are o mare semnificație. Tema curentă a abyat-ului lui Bahu, este *Hu* sau, Esența lui Dumnezeu. Pentru a-l fixa ferm în mintea cititorului, el încheie fiecare rând cu cuvântul Hu. Acest dispozitiv nu numai că a îmbogățit conținutul gândit al poeziei sale, ci l-a și făcut mai muzical, o calitate demonstrată cu mare avantaj de către qaunoal. Unde apare cuvântul Hu frecvent într-un vers, efectul de amplificare asupra cititorului sau a ascultătorului este sporit. În traducere nu a fost posibilă păstrarea acestei expresii decât foarte ocazional, ca în exemplul următor:

Hu este înăuntru, Hu este fără,
Hu reverberează întotdeauna în inima mea.
Rana din inima mea mă doare constant
cu durerea neîncetată a iubirii lui Hu.
Întunericul ignoranței pleacă
din inima luminată de Hu.
Mă sacrific pentru unul, O Bahu,
care a realizat semnificația lui Hu.

Sultan Bahu, *Bait 8*

În timp ce limba folosită în *Abyat* este în primul rând cea a regiunii centrale a Punjabului, conține, de asemenea, o aromă puternică a dialectului din regiunea de vest, în special jhang. Acest lucru se datorează faptului că Bahu era un rezident al zonei Jhang.

Exprimarea emoției în poezia lui Hazrat Bahu, este simplă și spontană. El nu a recurs la niciun artificiu pentru a-și transmite sentimentele. Era un mistic, iar poezia sa, reflectă intensitatea arzătoare a efortului său spiritual și extazul experienței sale mistice. *Abyatul* său are un flux care amintește de cursurile de munte. Nota muzicală care pătrunde în poeziile sale mișcă inima cititorului și îi aduce o intuiție, oricât de slabă, a muzicii cerești emanată de divinul lubit. Din când în când, în poeziile sale se întâlnesc simboluri spirituale. Pentru cititorul obișnuit acestea sunt enigme, dar pentru călătorul pe calea spirituală, au o deosebită semnificație ezoterică.

Ghid de transcriere fonetică, din punjabi

Pentru transliterarea poeziei lui Bahu din scrierea Punjabi (Gurmukhi) în scrierea romană, au fost utilizate simbolurile fonetice date mai jos. Datorită acestei scheme fonetice, ortografia anumitor cuvinte din transliterare este diferită de cea din restul cărții, de exemplu, Baahoo (Bahu), faqeer (fachir).

ਉ	=	U	ਝ	=	JH
ਊ	=	OO	ਟ	=	T
ਓ	=	O	ਠ	=	TH
ਅ	=	A	ਡ	=	D
ਆ	=	AA	ਢ	=	DH
ਐ	=	AI	ਤ	=	T
ਇ	=	I	ਥ	=	TH
ਈ	=	EE	ਦ	=	D
ੲ	=	E	ਧ	=	DH
ਕ	=	K	ਫ	=	PH
ਕ	=	Q	ਭ	=	BH
ਖ	=	KH	ਝ	=	RH
ਘ	=	GH	ਸ਼	=	SH
ਚ	=	CH	ਖ਼	=	KH
ਛ	=	CHH	ਗ਼	=	GH
			ਜ਼	=	Z
			ਫ਼	=	F

Abyat Bahu/ Abyaat-e-Baahoo

1. Maestrul meu a sădit în inima mea
iasomia Numelui lui Allah.
Atât negarea mea că Creația este reală
și îmbrățișarea mea față de Dumnezeu, singura realitate,
au hrănit răsadul până la miezul⁴⁷ său.
Când mugurii misterului s-au desfășurat
în florile revelației,
întreaga mea ființă era plină de parfumul lui Dumnezeu.
Fie Maestrul perfect
care a plantat această iasomie în inima mea
fii binecuvântat vreodată, O Bahu!

1. My Master has planted in my heart
the jasmine of Allah's Name.
Both my denial that the Creation is real
and my embracing of God, the only reality,
have nourished the seedling down to its core.
When the buds of mystery unfolded
into the blossoms of revelation,
my entire being was filled with God's fragrance.
May the perfect Master
who planted this jasmine in my heart
be ever blessed, O Bahu !

1. *Alif-Allaah chambe dee bootee,
murshid man wich laaee hoo
Nafee isbaat daa paanee milias,
har rage har jaaee hoo
Andar bootee mushk machaiaa,
jaan phullan te aae hoo
Jeeve murshid kaamil Baahoo,
jain eh bootee laaee hoo*

2. Ai citit numele lui Dumnezeu mereu,
ai memorat Sfântul Coran în memorie,
dar acest lucru nu a dezvăluit încă misterul ascuns.
În schimb, învățarea și bursa ta
ți-ai ascuțit lăcomia pentru lucrurile lumești.
Niciuna dintre nenumăratele cărți pe care le-ai citit în viața ta
ți-a distrus ego-ul brutal.
Într-adevăr, nimeni în afară de Sfinți nu poate ucide acest hoț interior,
căci devastează chiar casa în care locuiește.

2. You have read the name of God over and over,
you have stored the holy Qur' an in your memory,
but this has still not unveiled the hidden mystery.
Instead, your learning and scholarship
have sharpened your greed for worldly things.
None of the countless books you've read in your life
has destroyed your brutal ego.

2. *Allaah parhhion haafiz hoion,
na giaa hijaabon pardaa hoo
Parhh Parhh aalim faazil hoion,
taalib hoion zar daa hoo
Lakh hazaar kitaabaan parchiaan,
zaalim nafs na mardaa hoo
Baajh faqeeraan koe na maare,*

⁴⁷ Aceste versuri, se referă la conceptul sufist numit *nafi-isbaat*. *Nafi*, înseamnă, negare, irealitate, impermanentă, negare, respingere; *isbaat*, înseamnă, afirmație, realitate, fapt stabilit. În religia musulmană, sintagma *Lailaha illa'lah* („nu există alt Dumnezeu decât Dumnezeu”) este numită, *kalma* (proclamaie) a *nafi-isbaat*. În conceptul sufist de *nafi-isbaat*, întreaga creație, fiind o iluzie, este în esență non-existentă (*nafi*) în comparație cu Dumnezeu, singura realitate durabilă (*isbaat*). Aici Bahu spune că un student al științei spirituale devine conștient de irealitatea creației în măsura în care experimentează realitatea lui Dumnezeu în sine și că această realizare îi hrănește conștiința spirituală pentru a progresa mai departe pe calea Numelui lui Allah.

Indeed, none but the Saints can kill this inner thief,
for it ravages the very house in which it lives.

eho chor andar daa hoo

3. Când singurul Domn mi s-a descoperit mie,
M-am pierdut în el.
Acum nu există nici apropiere, nici uniune.
Nu mai este o călătorie de întreprins,
nu mai este o destinație de atins.
Iubire, atașament, corpul și sufletul meu și
chiar limitele timpului și spațiului
au căzut cu toții din conștiința mea.
Sinele meu separat, s-a contopit în întreg:
În aceasta, O Bahu, stă secretul unității care este Dumnezeu!

3. When the one Lord revealed himself to me,
I lost myself in him.

Now there is neither nearness nor union.
There is no longer a journey to undertake,
no longer a destination to reach.

Love, attachment, my body and soul
and even the very limits of time and space
have all dropped from my consciousness.

My separate self has merged in the Whole:

in that, O Bahu, lies the secret of the unity that is God !

*3. Alif-aihad jad dittee wikhaalee,
az khud hoiaa faanee hoo
Qurb, wisaal, maqaam na manzil;
na uth jism na jaanee hoo
Na uth ishq muhabbat kaaee,
na uth kaun makaanee hoo
Aino-ain theeose Baahoo,
sirr wahadat subhaanee hoo*

4. În momentul în care am realizat unitatea lui Dumnezeu,
flacăra dragostei sale a strălucit înăuntru,
ca să mă conducă mai departe.
În mod constant îmi bate în inimă cu căldură intensă,
dezvăluind misterele de-a lungul drumului meu.
Acest foc al dragostei trage în mine fără fum,
alimentat de dorul meu intens pentru Preaiubit.
În urma venei regale⁴⁸,
L-am găsit pe Domnul aproape.
Iubirea mea m-a adus față în față cu el.

4. The moment I realized the oneness of God,
the flame of his love shone within, to lead me on.
Constantly it bums in my heart with intense heat,
revealing the mysteries along my path.

This fire of love bums inside me with no smoke,
fuelled by my intense longing for the Beloved.

Following the Royal Vein,
I found the Lord close by.

My love has brought me face to face with him.

*4. Allaah sahee keetose jis dam,
chamkiaa ishq agohaan hoo
Raat dihaan de taa tikhere,
kare agohaan soohaana hoo
Andar bhaaheen, andar baalan,
andar de wich dhoohaan hoo
Shaah rag theen Rabb nerhe laddhaa,
ishq keetaa jad soohaana hoo*

⁴⁸ Vena Regală sau Shah rag, este curentul central din corpul subtil, începând de la centrul ochilor și ducând la cele mai înalte regiuni spirituale. Acesta este localizat și urmat prin intermediul practicii spirituale predate de un Maestru perfect. Misticii hinduși o numesc sushmana sau Sukhmana nadi. Este Autostrada Regală către curtea Domnului. Nu trebuie confundat cu, *nadis*-ul Sushmana al yoghinilor, care traversează coloana vertebrală.

5. Când, în momentul Creației,
Dumnezeu m-a despărțit de el însuși,
L-am auzit spunând: „Nu sunt Dumnezeul⁴⁹ tău?”
„Într-adevăr ești”, a strigat sufletul meu, liniștit.
De atunci mi-a înflorit inima
cu dorința interioară de a ne întoarce acasă,
oferindu-mi niciun moment de calm aici pe pământ.
Fie ca moartea să lovească această lume!
Fură sufletele în drumul lor către Dumnezeu.
Lumea nu și-a acceptat niciodată iubii;
sunt persecutați și lăsați să plângă de durere.

5. When, at the time of Creation,
God separated me from himself,
I heard him say: "Am I not your God?"
"Indeed you are," cried my soul, reassured.
Since then has my heart flowered
with the inner urge to return Home,
giving me not a moment of calm here on earth.
May doom strike this world!
It robs souls on their way to God.
The world has never accepted his lovers;
they are persecuted and left to cry in pain.

5. *Alif alast suniaa dil mere,
jind balaa kookendee hoo
Hubb watan dee ghaalib hoee,
hik pal saun na dendee hoo
Qaihar pave is raahazan duneea,
haqq daa raah marendee hoo
Aashiq mool qabool na Bahoo,
zaaro zaar ruvendee hoo*

6. Numai mintea care funcționează în cooperare cu spiritul meu
poate fi prietenul meu.
Numai persoana care și-a îmblânzit mintea
poate realiza Numele lui Dumnezeu.
Aceași minte îi forțează pe abstinenți și devotați
a răsfoi înainte de lăcomie și ispită.
Dură este calea către Dumnezeu, O Bahu,
nu este un castron cu budinca mamei tale.

6. Only the mind that works in cooperation with my spirit
can be my friend.
Only the person who has so tamed his mind
can realize the Name of God.
This same mind forces the abstinent and the devout
to grovel before greed and temptation.
Tough is the path to God, O Bahu,
it is not a bowl of your mother's pudding.

6. *Oho nafs asaada belee,
jo naal asaade siddhaa hoo
Jo koe usdee kare savaaree,
naam Allaah us laddhaa hoo
Zaahid aabid aan nivaee, j
ith tukrha wekhan thiddhaa hoo
Raah faqar daa mushkil Baahoo,
ghar maan na seeraa riddha hoo*

⁴⁹ Potrivit Coranului, Dumnezeu, a creat suflete și, a decis să le trimită să locuiască în Creație. Când i-a văzut chinuți de perspectiva despărțirii de el, i-a liniștit întrebându-i: „Nu sunt eu Dumnezeul tău ?” adică, nu-i va părăsi definitiv și, îi va chema înapoi.

7. În sfârșit, am înțeles începutul și sfârșitul:
Am văzut întregul spectacol al trecutului, prezentului și viitorului
trece prin ochii mei.
În inima mea sunt paisprezece tărâmur⁵⁰:
camere de lumină aprinse
cu abundența strălucirii lui Dumnezeu.
Cei care nu și-au dat seama că Dumnezeu vor rătăci,
fără adăpost în această lume, lipsiți în următoarea.
Dar privește-i pe iubiți dansând cu extaz,
pe măsură ce se îmbină în unitatea lui Dumnezeu.

7. I have, at last, grasped the beginning and the end:
I have seen the whole spectacle of past, present and future
pass before my eyes.
Within my heart are fourteen realms:
chambers of light-ablaze
with the profusion of God's radiance.
Those who have not realized God will wander,
homeless in this world, destitute in the next.
But watch the lovers dance with ecstasy,
as they merge into the oneness of God.

7. *Azal abad noon sahee keetose,
wekh tamaashe guzre hoo
Chadaan tabaq dile de andar,
aatish laae hujre hoo
Jinhaan haqq na haasil keetaa,
doheen jahaaneen ujrhe hoo
Aashiq gharq hoe wich wahadat,
wekh tinhaan de mujre hoo*

8. Hu este înăuntru, Hu este afără⁵¹,
Hu reverberează întotdeauna în inima mea.
Rana din inima mea mă doare constant
cu durerea nestăvilă a iubirii lui Hu.
Întunericul ignoranței pleacă
din inima luminată de Hu.
Mă sacrific pentru unul, O Bahu,
care a realizat semnificația lui Hu.

8. Hu is within, Hu is without,
Hu always reverberates in my heart.
The wound in my heart aches constantly
with the unabating pain of *Hu's* love.
The darkness of ignorance departs
from the heart lit by *Hu*.
I sacrifice myself to the one, O Bahu,
who has realized the significance of *Hu*.

8. *Andar hoo te baahir hoo,
hardam naal jalendaa hoo
Hoo daa daagh muhabbat waalaa,
hardam paa sarhendaa hoo
Jitthe hoo kare rushnaae,
chhorh andheraa vaindaa hoo
Main qurbaan haan tis ton Baahoo,
jo hoo sahee karendaa hoo*

⁵⁰ Unii mistici sufiști, împart călătoria interioară în, paisprezece etape sau realități

⁵¹ *Hu*, simbolizează sunetul rezonant, Cuvântul sau Kalma; reprezintă și Dumnezeu, care străbate universul, sub forma aceluia Sunet sau Cuvânt. Numele Bahu, este alcătuit din *ba* (cu) și *Hu* și, prin urmare, înseamnă „cel care trăiește cu Dumnezeu”.

9. Blestemată este viața în această lume;
de două ori mai blestemați sunt cei care sunt atașați de ea.
Cei care nu și-au dedicat viața lui Dumnezeu
va suferi loviturile neîncetate ale destinului.
Abominabilă este această lume vicleană
poate chiar determina un tată să-și omoare propriul fiu.
Cei care au renunțat la această lume
se va bucura de deliciale grădinii
care este veșnic înflorit.

9. Accursed is life in this world;
twice as accursed are they who are attached to it.
Those who have not dedicated their lives to God
shall suffer the unrelenting blows of destiny.
Abominable is this sly world
can even prompt a father to kill his own son.
Those who have renounced this world
will enjoy the delights of the garden
that is eternally in bloom.

*9. Addhee laanat duneea taaen,
saaree duneeaadaaraan hoo
Jain raah saahib kharch na keetee,
lain ghazab deean maaraan hoo
Peovaan kolon putt kohaave,
bhatth duneea makkaaran hoo
Tark jinhaan duneea theen keetee,
laisan baagh bahaaraan hoo*

10. Credincioșii se roagă lui Dumnezeu pentru ocrotirea credinței,
dar puțini se roagă pentru darul iubirii sale.
Mi-e rușine de ceea ce cer,
chiar mai mult la ceea ce sunt dispuși să cedez.
Religia nu cunoaște planul spiritual
la care dragostea ne poate ridica.
O Doamne, păstrează-mi dragostea pentru tine mereu proaspătă, spune Bahu:
Îmi voi ipoteca religia pentru asta.

10. Believers pray to God for the protection of faith,
but few pray for the gift of his love.
I am ashamed at what they ask for,
even more at what they are willing to yield.
Religion is quite unaware of the spiritual plane
to which love can raise us.
o Lord, keep my love for you ever fresh, says Bahu:
I shall mortgage my religion for it.

*10. Imaan salaamat har koe mange,
ishq salaamat koe hoo
Mangan imaan sharmaavan ishqon,
dil noon ghairat hoee hoo
Jis manzil non islia puchaave,
imaan khabar na koe hoo
Islia salaamat rakkheen Baahoo,
diaan imaan dharoe hoo*

11. Mi s-a împodobit întregul corp cu ochi,
M-aș uita la Maestrul meu cu un zel neobosit.
O, cum îmi doresc ca fiecare por din corpul meu
s-ar transforma într-un milion de ochi -
apoi, întrucât unii se închideau pentru a clipi, alții se deschideau să vadă!
Dar chiar și atunci sete de a vedea, el
ar putea rămâne nestins.
Ce să mai fac?
Pentru mine, O Bahu, o privire asupra Maestrului meu
valorează milioane de pelerinaje la sfânta Ka'ba !

11 . Were my whole body festooned with eyes,
I would gaze at my Master with untiring zeal.
O, how I wish that every pore of my body
would turn into a million eyes -
then, as some closed to blink, others would open to see!
But even then my thirst to see, him
might remain unquenched.
What else am I to do?
To me, O Bahu, a glimpse of my Master
is worth millions of pilgrimages to the holy Ka'ba!

*11. Eh tan meraa chashmaan hove,
murshid wekh na rajjaan hoo
Loon loon de mudh lakh lakh chashmaan,
ik kholaan ik kajjaan hoo
Itniaan dithiaan sabar naa aave,
hor kite val bhajjaan hoo
Murshid daa deedaar hai Baahoo,
lakh karorhaan hajjaan hoo*

12. Îmi aduc rugăciunea în templul inimii mele -
singurul loc adevărat pentru a se închina lui Dumnezeu.
Stau în rugăciune, mă închin în supunere,
Îmi ofer rugăciunea fără pauză în repetarea ei.
Agățat între viață și moarte
inima mea arde în focul despărțirii de el.
Calea indicată de Profet este adevărată, O Bahu:
urmându-l se poate găsi pe Dumnezeu.

12. I offer my prayer in the temple of my heart -
the only true place to worship God.
I stand in supplication, I bow in obeisance,
I tender my prayer without break in its repetition.
Hanging between life and death
my heart burns in the fire of separation from him.
The path indicated by the Prophet is true, O Bahu:
following it one can find God.

*12. Andar wich namaaz asaadee,
hikse jaa niteeve hoo
Naal qiam rakooa sajoode,
kar takraar parheeve hoo
Eh dil hijar firaqon sarhiala,
eh dam mare na jeeve hoo
Sachchaa raah Mohammad uiaalaa,
jain wich Rabb labheeve hoo*

13. Ochii lor nedormiți, fețele palide,
iubitorii oftează constant de durere.
Ce s-a întâmplat cu aceste fețe
care odată, străluceau cu tinerețe și vioiciune ?
Iubirea este ca moscul care nu poate rămâne ascuns:
parfumul său, nu poate decât să-și dezvăluie prezența.
Numai cei care locuiesc în tărâmurile dincolo de spațiu
merită să fie numiți „fachir”, O Bahu⁵²

13. Their eyes sleepless, their faces pale,
lovers constantly sigh in grief.
What has become of these faces
that once beamed with youth and vivacity?
Love is like musk that cannot stay hidden:
its fragrance cannot but reveal its presence.
Only those who abide in realms beyond space
deserve to be called 'faqir', O Bahu.

13. Akkheen surkh te mooheen zardee,
har wallon dil aaheen hoo
Muhaa muhaar khushboi waalaa,
pahuntaa vanj kadaaen hoo
Ishq mushk na chhuppe raihnde,
zaahir theen uthaaen hoo
Naam faqeer tinhaan daa Baahoo,
jin laamakaanee jaaen hoo

14. În mine răsună melodia lui Kalma⁵³,
melodia pe care iubirea m-a învățat să o aud.
De ce nu-ți lași cărțile,
și uită ce ai învățat de la ei deoarece,
în Kalma veți găsi
cele paisprezece tărâmurile interioare.
Savanții ascuțesc stufii în pixuri,
dar nu sunt capabili să scrie adevăratul Kalma.
Acest Kalma m-a scăpat de toate suferințele
a corpului și a minții -
numai un Maestru ar fi putut să mi-l învețe, O Bahu.

14. Within me resounds the melody of Kalma
the melody that love has taught me to hear.
Why don't you put away your books,
and forget what you have learnt from them for
within the Kalma you will find
the fourteen inner realms.
Scholars sharpen reeds into pens,
but they are not capable of writing the true Kalma.
This Kalma has rid me of all afflictions
of the body and mind -
only a Master could have taught it to me, O Bahu.

14. Andar kalmaa kal kal kardaa,
ishq sikhaaiaa kalmaa hoo
Chaudaan tobqe kalmen andar,
chhad kitaabaan ilmaan hoo
Kaanne kapp ke qalam banaavan,
likh na sakkan qalmaan hoo
Kalmaa mainoon peer parhhaiaa,
zaraa na raheean almaan hoo

⁵² Un *fachir*, este un cerșetor, un cerșetor religios, un derviş, un om umil, dar în limbajul sufi, un faqir, este cel care a atins cel mai înalt scop în spiritualitate; un om realizat de Dumnezeu.

⁵³ *Kalma*, înseamnă (literal) vorbire, cuvânt sau proclamație. Conform principiilor religiei musulmane, „a citi Kalma”, înseamnă să mărturisești sau să afirmi credința musulmană spunând: „Nu există dumnezeu, ci, Dumnezeu; Mohammad este Profetul lui Dumnezeu” (*la llaba ill Allah Mohammad rasool'Allah*). A face pe cineva să spună sau să repete Kalma, înseamnă a-l converti - a face din el un musulman. Dar, potrivit lui Hazrat Sultan Bahu și a altor mistici sufisti, Kalma, nu este un cuvânt sau o expresie scrisă sau rostită. Se referă la Kalma ca sunetul care stă la baza creației - Vocea sonoră a lui Dumnezeu la care se referă alți Maeștri ca Cuvânt, *Shabd*, *Bani*, *Naad*, *Nida*, *Nida-i-Sultani*, *Baang-i-Aasmaani* etc. Se poate auzi prin meditație asupra Numelui real al lui Dumnezeu, denumit de Bahu ca *Ism*, *Ism-i-A'zam*, *Zaati Ism* etc., care poate fi transmis doar de un Maestru perfect (*kaamil Murshid*).

15. Acest trup este templul adevăratului Domn;
aruncă o privire în el, pustnic!
Nu aveți nevoie de ajutor de la Khwaja Khizr⁵⁴:
apa vieții este deja înăuntrul tău.
Aprinde lampa iubirii în inima ta
pentru a risipi întunericul dinăuntru
și descoperă comoara pierdută de mult.
Cei care realizează secretul lui Dumnezeu
mor înainte de moarte și găsesc viața veșnică.

15. This body is the temple of the true Lord;
peep within it, hermit!
You need no help from Khwaja Khizr:
the water of life is already within you.
Light the lamp of love in your heart
to dispel the darkness within
and discover the long-lost treasure.
Those who realize the secret of God
die before death and find everlasting life.

15. *Eh tan Rabb sachche daa hujraa,
wich paa faqeeraa jhaatee hoo
Naa kar minnat khwaaj khizr dee,
tain andar aab hayaatee hoo
Shauq daa deevaa baal hanere,
mat labbhee vast kharhaatee hoo
Mam theen agge mar rahe, jinhaan
haqq dee ramz pachhaatee hoo*

16. Acest trup este templul adevăratului Domn
în care abundă grădini parfumate
cu flori veșnic proaspete.
În interior, sunt covorașele de rugăciune, locurile pentru prosternare
și mijloacele pentru ritualuri.
În interior se află Ka'ba și *Qibla*⁵⁵,
și aici strig către Allah, cel fără paralelă.
O Bahu, am găsit Maestrul perfect
cine mă va ghida și proteja în interior.

16. This body is the temple of the true Lord
in which fragrant gardens abound
with eternally fresh blossoms.
Inside are the prayer mats, the places for prostration
and the means for ritual ablution.
Inside is the Ka'ba and the *Qibla*,
and here I cry out to Allah, the one without parallel.
O Bahu, I have found the perfect Master
who will guide and protect me within.

16. *Eh tan Rabb sachche daa hujraa
khirheean baagh bahaaraan hoo
Wichche kooze, wich musalle,
wich sajde diaan hazaaraan hoo
Wichche kaabaa wichche qiblaah,
il-lillaah pukaaraan hoo
Kaamil murshid miliaa Baahoo,
aape laisee saaraan ho*

⁵⁴ Se spune despre Hazrat Khwaja Khizr că, a băut *aabe hayaat*, apa vieții, și că știe secretul bazinului de nectar.

⁵⁵ *Qibla* înseamnă, „direcția Ka'ba”: locația geografică pentru Ka'ba, în raport cu un devotat, în rugăciunea rituală, numită *namaaz*. El trebuie să înfrunte în direcția Ka'ba în timp ce își oferă devotamentul. Într-o moschee, această direcție este indicată de *mebraab* (arc de rugăciune). *Qibla* este, de asemenea, folosit ca sinonim pentru Ka'ba

17. Sufletul, a venit să se cazeze, în acest corp
de o sălbatică pustietate,
ale căror maluri, se prăbușesc rapid, în ale timpului râu.
Se va prăbuși - mâine, dacă nu, chiar astăzi.
Așezat la marginea unui astfel de țărm,
cum poate un călător să doarmă în pace ?
Acolo unde se întâlnesc nisipul și apa,
niciun terasament nu poate rezista, O Bahu.

17. The soul has come to lodge in this body
desolate wilderness,
a rapidly crumbling bank of the river of time.
It will collapse-tomorrow, if not today.
Lodged on the edge of such a shore,
how can a traveller sleep in peace?
For where sand and water meet,
no embankment can hold, O Bahu.

17. *Aujharh jhall te maaroo bele,
jitthe jaalan aae hoo
Jis kaddhee noon dhaah hameshaan,
ajj dhatthee kal dhaaee hoo
Nain jinhaan dee vahe sirhaandee,
oh sukh na saonde raahee hoo
Ret paanee jith hon ikatthe,
uth bannee na bajhdee kaee hoo*

18. Acești falși profeți
nu au fost niciodată ucenici, ei înșiși,
dar se străduiesc să-i facă discipoli pe alții,
ca un act de caritate aparentă.
Dar, își înșeală ucenicii
pe banii și bunurile lor;
nu se tem de mânia lui Dumnezeu.
Deformați în căile lor, își pierd bazele
în jocul alunecos al iubirii exterioare.
Spune, Bahu: Ei vor regreta acțiunile lor
în ziua judecății.

18. These false prophets
were never disciples themselves,
but they contrive to make disciples of others
as an act of seeming charity.
But they swindle their disciples
of their money and belongings;
they fear not the wrath of God.
Crooked in their ways, they lose their footing
in the slippery game of outward love.
Says Bahu: They will regret their actions
on the day of judgement.

18. *Aap na taalib hain kaheen de,
lokaan taalib karde hoo
Chaavan khepaan karde sepaan,
na Rabb de qaihron darde hoo
Ishq majaazee tilkan baazee,
pair avalle dharde hoo
Oh sharminde hosan Baohoo,
andar roz hashar de hoo*

19. Hu, este înăuntru, Hu, este în afară,
Hu, străbate totul;
atunci, unde este Bahu să găsească Hu ?
El și-a rănit propria inimă,
și-a chinuit propriul suflet,
cu austerități de toate felurile,
cu închinare de tot felul.
După ce a citit milioane de cărți,
a ajuns să fie numit și „înțelept”.
O Bahu, dar numele „faqir”, se potrivește numai celui,
al cărui mormânt respiră viață⁵⁶.

19. Hu is within, Hu is without,
Hu pervades everything;
where then is Bahu to find *Hu* ?
He has wounded his own heart,
he has tortured his own soul
with austerities of all manner,
with worship of all kinds.
Having read millions of books,
he has also come to be called 'wise'.
But the name 'faqir' befits only him, O Bahu,
whose very grave breathes life'

*19. Andar hoo te baahir hoo,
vat Baahoo kith labheeve hoo
Sai riaazat kar karaahan,
khooon jigar daa peeve hoo
Lakh hazaar kitaaban parh ke,
daanishmand sadeeve hoo
Naam faqeer tahendaa Baahoo,
qabar jahendee jeeve hoo*

20. Maestrul meu, a semănat în inima mea,
iasomia Numelui lui Dumnezeu.
El m-a învățat cum să captivez inima fermecătorului meu iubit.
El mă ține în gândurile sale veșnic.
Mă face mereu să fac voia lui.
El însuși îmi dă înțelepciunea sa, O Bahu.
El însuși mă modelează în propriul Sine real.

20. My Master has sown in my heart
the jasmine of God' s Name.
He has taught me how to captivate
the heart of my charming Beloved.
He keeps me in his thoughts eternally.
He always makes me do his will.
He himself grants me his wisdom, O Bahu.
He himself moulds me into his own real Self.

*20. Alif-Allaah chambe dee bootee,
murshid man wich laandaa hoo
Jis gait utte sohanaa raazee,
oho gatt sikhaandaa hoo
Hardam yaad rakhe har wele,
sohanaa uthaandaa bahaandaa hoo
Aap samajh samjhendaa Bahoo,
aap aape ban jaandaa hoo*

⁵⁶ Corpul, este un mormânt, în care sufletul rămâne îngropat, până când este trezit de Kalma

21. Grădina inimii mele a înflorit atât de mult
 Încât face de rușine, fermecătoarea narcisă.
 Manifestat în mine, este sfânta Ka'ba;
 binecuvântat cu curăţenia iubirii, inima mea se bucură.
 Înconjur Ka'ba interioară, cu dragoste fierbinte;
 în devotament înflăcărat tânjesc
 pentru binecuvântarea prezenţei Preaiubitului meu.
 Vălul este acum ridicat, pelerinajul meu este complet.
 În mila sa, O Bahu, stă „calea” spre remisiune.

21. The garden of my heart has so blossomed
 that it puts the charming narcissus to shame.
 Manifested within me is the holy Ka'ba;
 blessed with the purity of love, my heart rejoices.
 I circle the inner Ka'ba with fervent love;
 in ardent devotion I yearn
 for the blessing of my Beloved's presence.
 The veil is now lifted, my pilgrimage is complete.
 In his mercy, O Bahu, lies 'the way' to remission.

21. *Baahoo baagh bahaaraan khirhiaan,
 nargis naaz sharam daa hoo
 Dil wich kaabaa sahee keetose,
 paakon paak piraam daa hoo
 Taalib talab tawaaf tamaamee,
 hubb huzoor haram daa hoo
 Giaa hijaab theeose haajee,
 bakhshish raah karam daa ho*

22. Oraşul Bagdad⁵⁷ este înfrumuseţat
 cu chiparoşi înalţi şi eleganţi.
 Amintirile mele dragi despre acel oraş plăcut
 rupe-mi inima în bucăţi
 precum, deşeurile de pânză, dintr-o croitorie.
 Purtând o mantie făcută cu aceste bucăţi,
 Mă voi alătura cerşetorilor pe benzile Bagdadului
 şi să cerşim de pomană, strigând:
 „O Meeran, Meeran, Maestrul meu iubit⁵⁸!

22. The city of Baghdad is graced
 with tall, elegant cypresses.
 My fond memories of that fair city
 tear my heart to shreds
 like waste cloth in a tailor's shop.
 Wearing a cloak made with these shreds,
 I will join thebeggars in the lanes of Baghdad
 and beg for alms, calling out:
 "O Meeran, Meeran, my beloved Master!

22. *Baghdaad shaihar dee kias nishaanee,
 uchcheean lammeeaan cheeraan hoo
 Tan man meraa tsurze purze,
 jion darzee deean leeraan hoo
 Leeraan dee gal kafanee paa ke,
 ralsan sang [aqeeraan hoo
 Shaihar Baghdaad de tukrhe mangsaan,
 karsaan Meeraan Meeraan hoo*

⁵⁷ Bagdad, era oraşul natal al Şeicului Abdul Qadir Jilani, fondatorul liniei de maeştri Qadriya, din care Hazrat Bahu era membru. Nu există dovezi care să sugereze că, Bahu, a vizitat vreodată Bagdadul. În acest poem, el pare să-şi amintească cu drag de Bagdadul imaginaţiei sale - din devoţiune pentru Maestrul fondator, Shah Jilani.

⁵⁸ Meeran: literal, „cel înălţat”; un termen de îndrăgire şi veneraţie folosit pentru Şeicul Abdul Qadir Jilani.

23. M-am dus la sfântul Bagdad, pentru a-mi schimba sufletul,
pentru un bob din înțelepciunea Maestrului meu.
Am purtat o încărcătură grea, plină de dureri.
Povara mea a fost grozavă, destinația mea departe,
dar în sfârșit, am ajuns!
Când am perceput esența Domnului
distinct de calitățile sale,
inima mea era luminată
cu splendoarea chipului său.

23. I went to holy Baghdad to trade my soul
for a grain of my Master's wisdom.
I bore a heavy load of sorrows.
My burden was great, my destination far,
but I arrived at last!
When I perceived the essence of the Lord
as distinct from his qualities,
my heart was illumined
with the splendour of his countenance.

23. Baghdaad shareef oanj karaahaan,
saudaa ne keetose hoo
Ratti aqal dee de karaahaan,
bhaar ghamaan daa ghidose hoo
Bhaujal bhaar manzil chaukheree,
orhak vanj pahuteose hoo
Zaat sifaat sahee keetose,
taan jamaalladdhose hoo

24. Dacă nu aveți prezența Maestrului înăuntru,
nu veți obține acceptarea în curtea lui Dumnezeu.
Inutil este toată rugăciunea, zadarnică toate scandările.
Puteți poste, vă puteți ruga toată noaptea
pentru a vă completa rugăciunea zilnică;
puteți, de asemenea, să efectuați numeroase acte de caritate;
dar dacă inima ta nu este purificată,
nu vei simți prezența lui Dumnezeu înăuntru.
Dacă nu ai murit înainte de moartea ta,
scandarea în rugăciuni de grup nu vă va folosi de nimic.

24. If you don't have the Master's presence within,
you will not attain acceptance in God's court.
Useless is all prayer, futile all chanting.
You can fast, you can pray the whole night through
to supplement your daily prayer;
you can also perform numerous acts of charity;
but if your heart is not purified,
you will not feel God's presence within.
If you have not died before your death,
chanting in group prayers will avail you nothing.

24. Baajh huzooree naheen manzooree,
pae parhhan baang salaataan hoo
Roze, nafal, namaaz, guzaaran,
pae jaagan saareean raataan hoo
Baajhon qalab huzoor na hove,
pae kadhan sai zakaataan hoo
Bajh fanaa Rabb haasil naaheen,
na taaseer jamaataan hoo

25. Cei ireverenți nu cunosc manierele iubirii;
lipsiți de dragoste vor pleca de aici.
Vasele de pământ sunt inerent grosiere
nu poate străluci niciodată ca cele de sticlă⁵⁹!
Cei născuți ca ticăloși
nu pot deveni niciodată iubitori ai Domnului.
Inima care nu coboară pentru prezența divină
va rămâne lipsit în ambele lumi, O Bahu.

25. The irreverent know not the manners of love;
bereft of love will they depart from here.
Earthen vessels are inherently coarse they
can never shine like those of glass!
Those born as villains
can never become lovers of the Lord.
The heart that does not pine for the divine presence
will remain destitute in both worlds, O Bahu.

25. *Be-adabaan na saar adab dee,
gae adab theen vaanje hoo
Jehrhe hon mittee de bhaande,
kadeen na theevan kaanje hoo
fehrhe mudh qadeem de Kherhe,
kadeen na honde Raanjhe hoo
fain huzoor na mangiaa Baahoo,
doheen jahaaneen vaanje hoo*

26. Înnegriți temeinic, chipul înțelepciunii preoțești,
Și, aruncă-l în canalizare.
Kalma te-a împodobit ca un colier cu diamante
aceea religie blestemată se gândește la propria afacere!
Kalma s-a manifestat în mine;
frica de moarte este acum alungată din inima mea.
O, Bahu, Maestrul meu, mi-a dat să beau
din paharul care a ținut apa vieții.

26. Thoroughly blacken the face of priestly wisdom,
and dump it in the sewer.
The Kalma has adorned you like a diamond necklace
that accursed religion mind its own business!
The Kalma has manifested itself within me;
the fear of death is now banished from my heart.
It was my Master, O Bahu, who gave me to drink
from the cup that held the water of life.

26. *Be-buzurgee vaihan lurhhaee-e,
karee-e rajj mukaalaa hoo
Laa-illaah gal gaihnaa marhiaa,
mazhab kee lagdaa saalaa hoo
Il-lillaah ghar mere aaiaa,
jain aan uthaiaa paalaa hoo
Asaan piaalaa Khizron peetaa,
aab hayaatee waalaa hoo*

⁵⁹ Inima unui îndrăgostit, este transparentă față de iubirea lui Dumnezeu, așa cum un borcan de sticlă este la lumină. Pe de altă parte, inima unui necredincios, este ca un ulcior de lut, care este întotdeauna întunecat în interior, chiar și atunci când este plasat în lumina soarelui.

27. Am fost legat și aruncat în jos:
alungat din cer, aruncat pe pământ.
Legat de dictatele destinului meu,
Am fost exilat în acest pământ străin.
Pleacă cu tine, lume vicleană, nu mă mai agrava.
Sunt deja într-o angoasă.
Sunt un străin, casa mea este departe,
iar situația mea se înrăutățește
cu fiecare respirație pe care o răsfir aici.

27. I was bound and flung down:
banished from heaven, dumped on earth.
Bound by the dictates of my destiny,
I was exiled into this alien land.
Off with you, sly world, aggravate me no more.
I am already in anguish.
I am a stranger, my home is far away,
and my situation worsens
with every breath I draw here.

27. *Banh chalaiaa tark zameen de,
arshon farsh tikaiaa hoo
Ghar theen miliaa des nikaalaa,
likhiaa jholee paiaa hoo
Rauh nee duneaaa, na kar jherhaa,
saadaa dil ghabraaiaa hoo
Aseen pardesee watan duraadaa,
dam dam alam savaaiaa hoo*

28. Au învățat „totul” și au devenit mari cărturari,
dar puțini au învățat lecția lui Alif⁶⁰.
Cei care au învățat „totul” nu l-au găsit niciodată pe Cel.
Cei care au învățat lecția Unității
a găsit esența „totul”.
Toate cele paisprezece tărâmurii sunt luminate prin strălucirea lui Dumnezeu,
dar orbii nu percep nimic.
O Bahu, dacă nu se realizează unirea cu Domnul,
orice învățare este simplă teorie
simplă fabulă, care dispare în fum.

28. They learned 'everything' and became great scholars,
but few learned the lesson of *Alif*.
Those who learned 'everything' never found the One.
Those who learned the lesson of Oneness
found the essence of 'everything' .
All fourteen realms are lit up with God's radiance,
but the blind perceive nothing.
If union is not attained with the Lord, O Bahu,
all learning is mere theory
mere fable that disappears in smoke.

28. *Be te parhh ke faazil hoe,
alif na parhhiaa kisse hoo
Jain parhhiaa tis shauh na laddhaa,
jaan parhhiaa kujh tisse hoo
Chadaan tabaq karan rushnaae,
annhiaan kujh na disse hoo
Baajh wisaal Allaah de Baahoo,
sabh kahaanee qisse hoo*

⁶⁰ *Alif*, este prima literă a alfabetelor arabe, persane și urdu. Este scris ca o linie dreaptă verticală ca fiind numărul „unu” (1). Hazrat Bahu folosește această asemănare, pentru a se identifica cu „unicitatea” lui Dumnezeu. De asemenea, el folosește *alif* ca prescurtare a lui *Abad*, Unicul.

29. Dintre toți păcătoșii, eu sunt într-adevăr cel mai păcătos,
dar în protecția Domnului meu stă onoarea mea.
În această lume învățații sunt plini de mândrie satanică,
dar sunt jefuiți și jigniți în lumea de dincolo.
Milioane se tem de chinul iadului,
dar îndrăgostiții întorc spatele chiar și paradisului⁶¹.
Gâtul unui îndrăgostit, întotdeauna este sub cuțit, Bahu,
Dar, la altarul Prietenului,
se bucură că este un sacrificiu.

29. Of all sinners I am indeed the most sinful,
but in my Lord's protection lies my honour.
In this world the learned are filled with satanic pride,
but they are robbed and maligned in the world beyond.
Millions fear the torment of hell,
but lovers turn their backs even on paradise.
A lover's throat is always under the knife, Bahu,
but at the altar of the Friend
he rejoices in being a sacrifice.

29. *Be-bauhtee main auganhaaree,
laaj pae gal usde hoo
Parhh parhh aalim karan takabbur,
shaitaan jahe uth musde hoo
Lakhaan noon bhau dozakh waalaa,
hik bahishton rusde hoo
Aashiq de gal chhuree hameshaa,
yaar de agge kusde hoo*

30. Preoții și cărturarii, își etalează învățătura lor,
pentru a face pe plac regilor;
la ce folosește o astfel de erudiție ?
Citirea scripturilor este ca fierberea laptelui coagulat,
în falsa speranță de a obține unt.
Oare pentru ei, nu este mai profitabil scandarea lor
decât este ciripitul ca o imitație⁶².
Dacă aduci confortul interior unei inimi aflate în dificultate,
veți câștiga meritul de ani de închinare.

30. Priests and scholars parade their learning
to please the kings of
what avail is such erudition?
Reading scriptures is like boiling curdled milk
in the false hope of obtaining butter.
No more profitable to them is their chanting
than is chirping to the mimicking chandoor.
If you bring inner comfort to a heart in distress,
you will earn the merit of years of worship.

30. *Parhh parhh ilam mulook rijhaavan,
kiaa hoiaa is parhhiaan hoo
Hargiz makkhan mool na aave,
phitte dudh de karhiaan hoo
Aakh chandooraa hath kee aaiiaa,
es angoree phariaan hoo
Hik dil khastaa raazee rakkheen,
laaen ibaadat varahian hoo*

⁶¹ În credința musulmană, paradisul este un loc de fericire și bucurie fără griji, frumusețe și abundență; este și un loc în care toate dorințele cuiva sunt îndeplinite.

⁶² *Chandoor* sau *chandol* este o pasăre ce imită. Imită sunetele, inclusiv cuvintele rostite - evident, fără a le cunoaște sensul, în același mod în care preoții recită și citează cuvintele Sfinților, fără să-și dea seama de mesajul lor de bază.

31. Savantul este mândru de învățătura sa,
hafizul prosperă prin auto-promovare⁶³.
Cu cărți sub brațe
se leacă în jur, vânzându-și onoarea.
Oriunde găsesc o gospodărie primitoare,
au citit Scriptura, clar, puternic și emoțional,
pentru un comision lucrativ.
O Bahu! Au pus în vânzare numele lui Dumnezeu
doar pentru a-și câștiga existența.
În această lume, ei trăiesc, în faliment spiritual;
jefuiți de toată cinstea, ei merg la cel de dincolo.

31. The scholar is proud of his learning,
the *hafiz* thrives on self-promotion.
With books under their arms
they swan around, selling their honour.
Wherever they find a promising household,
they read the scripture in loud, fervent strains
for a lucrative commission.
O Bahu! They have put God's name on sale
just to make a living.
In this world they live spiritually bankrupt;
robbed of all honour, they go to the one beyond.

*31. Parhh parhh aalim karan takabbur,
haajiz karan vadaaee hoo
Galiaan de wich phiran nimaane,
baghal kitaabaan chaaee hoo
Jithe wekhan changaa chokhaa,
parhhan kalaam savaaee hoo
Doheen jahaaneen mutthe jinhaan
khaadhee vech kamaaee hoo*

32. Ei cred că au dobândit o învățare excelentă;
ei se numesc șeici.
În timp ce ei practică multă închinare în afara,
ei nu știu modul în care ispita,
ca un hoț, intră să le distrugă inimile.
Sufletul care s-a atașat de Dumnezeu
este pentru totdeauna la pace, căci,
ecranul de fum al iluziei este ridicat din ochii săi.
O Bahu, numai ei îl realizează pe Dumnezeu,
pe ale căror inimi, lumea nu le-a sedus.

32. They think they have acquired great learning;
they call themselves sheikhs.
While they perform much outside worship,
they do not know the manner in which temptation,
like a thief, enters to ravage their hearts.
The soul that has attached herself to God
is forever at peace
smoke screen of illusion is lifted from her eyes.
Only they realize God, O Bahu,
whose hearts the world has not seduced.

*32. Parhh parhh ilam mushaikh sadaavan,
karan ibaadat dohree hoo
Andar jhuggee pae luteeve,
tan man khabar na moree hoo
Maulaa waalee sadaa sukhaalee,
dil ton laah takoree hoo
Rabb tinhaan noon haasil, jinhaan
jag na keetee choree hoo*

⁶³ hafiz, este un musulman, de obicei membru al clerului, care are capacitatea de a recita întregul Coran din memorie. Este o persoană bine citită și un savant.

33. Au citit mii de cărți,
au ajuns să fie cunoscuți ca mari cărturari,
dar singurul cuvânt, „dragoste”, nu puteau să-l înțeleagă ----
atât de neputincioși rătăcesc în amăgire.
Un Preaiubit, cu o singură privire de dragoste,
poate duce milioane la eliberarea lor.
Dar un milion de priviri aruncate de un savant
nu va transporta un suflet spre mântuire.
Vasta este prăpastia dintre iubire și intelect.
Cei care nu au cumpărat iubesc
pe piața acestei vieți, Of, Bahu,
vor fi întotdeauna pierzători în această lume cât și în următoarea.

33. They have read thousands of books,
they have come to be known as great scholars,
but the one word, 'love', they could not grasp----
so helplessly they wander in delusion.
A lover, with but one glance of love,
can carry millions to their deliverance.
But a million glances cast by a scholar
will not ferry a soul across to salvation.
Vast is the gulf between love and intellect.
Those who have not purchased love
in the marketplace of this life, O Bahu,
will always be losers in this world and the next.

33. Parhh parhh ilam hazaar kitaaban,
aalim hoe bhaare hoo
Harf ik ishq daa parhh najaanan,
bhulle phiran vichaare hoo
Ik nigaah je aashiq wekhe,
lakkh hazaaraan taare hoo
Lakkh nighaah je aalim wekhe,
kise na kaddhee chaahrhe hoo
Ishq aqal wich manzil bhaaree,
saiaan kohaana de paarhe hoo
Jinhaan ishq khareed na keetaa,
doheen jahaaneen maare hoo

34. Ai dobândit învățare, mândria ta s-a umflat,
iar mintea ta a urmat un curs descendent.
Te-ai abătut de pe calea îndrumării celui viu
căci învățătura sau mândria ta, ți-a făcut ceva bine.
Dacă câștigi secretul interior prin vânzarea capului tău⁶⁴,
nu vei fi cel care pierde în afacere.
Dar când intri pe piața iubirii,
asigurați-vă că aveți un Ghid, ce cunoaște acest secret interior.

34. You acquired learning, your pride swelled,
and your mind took a downward course.
You strayed from the path of living guidance none
of your learning or pride did you any good.
If you gain the inner secret by selling off your head,
you will not be the loser in the deal.
But when you enter the marketplace of love,
be sure to have a Guide who knows this inner secret.

34. Parhhiaa ilam te vadhi maghrooree,
aqal bhee giaa taloahaan hoo
Bhullaa raah hidaayat waala,
nafaa na keetaa dohaan hoo
Sir dittaana je sirr hath aave,
saudaa haar na tohaan hoo
Varheen bazaar muhabbat waale,
raihbar laike soohan hoo

⁶⁴ A-ți vinde capul, înseamnă să-ți predai necondiționat sinele sau ego-ul, către Domnul.

35. Cei puri, nu sunt niciodată contaminați
chiar în timp ce trăiesc în această lume poluată.
Un val de iubire a crescut în oceanul unității,
dar cei care nu s-au pregătit
nu le pot deschide inimile.
Unii se îmbină cu forma lubitului
în idolul-altar al inimilor lor⁶⁵,
în timp ce alții se ocupă de scripturile din moschei,
câștigând nimic.
Savanții renunță la învățarea „superioară”,
O Bahu, când învață rugăciunea iubirii.

35. The pure are never contaminated
even while they live in this polluted world.
A tide of love has surged in the ocean of unity,
but those who have not prepared themselves
cannot open their hearts to it.
Some merge with the Beloved's form
in the idol-shrine of their hearts,
while others pore over scriptures in mosques,
gaining nothing.
Scholars renounce their 'superior' learning,
O Bahu, when they learn the prayer of love.

*35. Paak paleet na honde torhe,
raihande wich paleetee hoo
Wahadat de dariaa uchhalle,
hik dil sahee na keetee hoo
Hik butkhaane waasil hoe,
hik parhh parhh rahe maseetee hoo
Faazil sutt fazeelat baithe,
ishq namaaz jaan neetee ho*

36. Dacă un maestru nu pune capăt durerii tale de separare,
nici nu merită să se cheme ca fiind Maestru.
Cine ar avea nevoie chiar de genul de maestru
ce nu dă binecuvântarea spirituală ?
De ce să mergi chiar la genul de profesor
ce este incapabil să dea instrucțiuni adecvate ?
O Bahu, dacă poți ajunge la Dumnezeu, sacrificându-ți capul,
nu te teme de moarte!

36. If a master does not end your pain of separation,
he is not even worth calling a Master.
Who would even need the kind of master
who does not bestow spiritual blessing?
Why even go to the kind of teacher
who is incapable of giving proper instruction?
If you can reach God by sacrificing your head,
do not be afraid of that death, O Bahu!

*36. Peer mile te peerh na jaave,
taan us peer kee dhamaa hoo
Murshid miliaan rushd na man noon,
oh murshid kee kamaa hoo
Jis haadee theen naheen hidaayat,
oh haadee kee pharhnaa hoo
Sir dittaian haqq haasil hove,
mauton mool na damaa hoo*

⁶⁵ Închinarea la idoli, sau venerarea unui obiect fizic sau a unei ființe umane, este interzisă în Islam, deoarece se vede că este un act de negare a lui Dumnezeu. Totuși, la sufi, închinarea la idoli, simbolizează închinarea la un Maestru viu (Murshid prasti) și, prin urmare, este glorificată în literatura sufistă, ca fiind singura cale către Dumnezeu.

37. Mantia mea este acum uzată și zdrențuită;
cât timp va croi croitorul în continuare?
Nu am întâlnit pe nimeni care să cunoască cu adevărat, secretul interior;
lipseau cu toții, erau cu toții, egoiști.
Nimeni, în afară de grația Maestrului Meu,
nu a rezolvat misterul interior.
Haideți să avansăm pe calea aceea, O Bahu,
pe care mulțimea se teme să calce.

37. My cloak is now worn out and tattered;
how long will the tailor keep mending it?
I met no one who really knew the inner secret;
they were all lacking, they were all selfish.
None but my gracious Master
resolved the inner mystery.
Let us advance on the very path, O Bahu,
on which the multitude fears to tread.

*37. Paataa daaman hoiaa puraanaa,
kicharak seeve darzee hoo
Haal da maihram koe na miliaa,
jo miliaa so gharzee hoo
Baajh murabbee kise na laddhee,
gujjhee ramz andar dee hoo
Ose raah wal jaaee-e Baahoo,
jis theen khalqat dardee hoo*

38. În mine, sunt cinci mari vile
cinci sunt puternic luminate;
ce nevoie am pentru o altă lampă ?
Cinci domni și vameși
baricadează călătoria mea înăuntru.
Cu cine îmi decontez accesul pentru a trece ?
Cinci lideri de rugăciune îi cheamă pe credincioși
către cele cinci moschei din interior.
Către ce moschee ar trebui să îngenunchez în rugăciune ?
Dacă Domnul îți cere capul,
O Bahu, nu ezita; oferă-i-l imediat.

38. Within me are five great mansions all
five are brightly lit;
what need have I for another lamp?
Five lords and tax collectors
barricade my voyage within.
With whom do I settle my account to get through?
Five prayer leaders call the faithful
to the five mosques within.
Towards which mosque should I kneel in prayer?
If the Lord calls for your head,
O Bahu, do not hesitate; offer it at once.

*38. Panje maihal, panjaan wich chaanan,
deevaa kit val dharee-e hoo
Panje maihar, panje patwaaree,
haasil kit val bharee-e hoo
Panj imaam te panje qible,
sajdaah kit val karee-e hoo
Je saahib sir mange Baahoo,
hargiz dhill na karee-e hoo*

39. Veți putea renunța la lume
numai atunci când găsești comoara devotamentului.
Adevărata renunțare, va avea loc numai
când vei cerși harul Domnului
în bolul cerșetor al inimii tale.
Adânc am băut din oceanul Unității,
totuși, sufletul meu e însetat mereu, și de mai mult.
Numai lacrimile de sânge pot deschide calea către Dumnezeu;
O Bahu, nimeni, în afară de ignoranți, nu va lua acest lucru cu ușurință.

39. You will be able to renounce the world
only when you find the treasure of devotion.
True renunciation will only occur
when you beg for the Lord's grace
in the begging bowl of your heart.
Deep have I drunk from the ocean of Oneness,
yet my soul always thirsts for more.
Only tears of blood can pave the way to God;
O Bahu, none but the ignorant will take this lightly.

*39. Tark duneaa dee taaen hosee,
jad faqeer milesee khaasaa hoo
Taarik duneaa taaen hosee,
jad hath pakarhesee kaasaa hoo
Dariaa wahadat nosh keetose,
ajaan vee jee piaasaa hoo
Raah faqar ratt hanjoo ravan,
lokaan bhaane haasaa hoo*

40. Construieste nava credinței și navighează curajos.
Să nu vă deranjeze durerea ce conduce la fericire.
Inscrie pe tableta inimii tale
scrisul sfântului Coran:
„Din suferință vine ușurința și confortul”.
Absolutul este Domnul - el nu răspunde în fața nimănui.
Of, Bahu, hai să-i oferim datoria sa,
prin rugăciune și lacrimile pocăinței.

40. Build the ship of faith and bravely sail across.
Do not mind the pain that results in happiness.
Inscribe on the tablet of your heart
the writ of the holy Qur' an:
"From suffering comes ease and comfort."
Absolute is the Lord-he is accountable to none.
O Bahu, let us offer him his due
through prayer and the tears of penitence.

*40. T ullaa banh tawakkul waalaa,
ho mardaanaa taree-e hoo
Jain dukh teen sukh hasil hove,
us theen mool na daree-e hoo
Inna ma-al-usar yusran aaiia,
chit use val dharee-e hoo
Beparvaah dargaah oh Baahoo,
ro ro haasil bharee-e hoo*

41. Pentru prietenul meu mi-am făcut trupul într-un oraș,
unde, am construit pentru el, o casă specială, în inima mea.
Când singurul Domn a locuit în ea,
Am fost binecuvântat cu o odihnă profundă.
Acum îi aud vocea, răsunând în toate,
chiar și în alte voci decât ale lui.
Doar cei care suferă durerile iubirii
pot realiza acest secret divin;
alții, vor fi respinși de la curtea Domnului.

41. For my Friend I made my body into a city,
where I built a special home in my heart for him.
When the one Lord took abode in it,
I was blessed with profound repose.
I now hear his Voice echoing in everything,
even in voices other than his own⁶⁶.
Only those who suffer the pangs of love
can realize this divine secret;
others will be rebuffed from the Lord's court.

41. *Tan main yaar daa shaihar banaaiaa,
dil wich khaas mahallaa hoo
Aan alif dil vasson keetee,
hoee khoob tasallaa hoo
Sab kujh mainoon pias suneeve,
jo bole maasawaa allaah hoo
Dardmandaan eh ramz pachhaatee,
bedardaan sir khallaa hoo*

42. O șa, poate fi veche, cu circumferința uzată,
dar, un cal arab, nu va trece neobservat⁶⁷.
Cu bățile unei tobe a intrat în inima mea⁶⁸,
și uite ! ce joc minunat a jucat:
inima mea a fost agitată până în adâncimea ei,
atunci când i-am privit ochii grațioși.
Of, Bahu, nu întreba soarta celor,
care nu au putut câștiga dragostea Preaiubitului Prieten.

42. The saddle may be old, its girth worn,
but an Arabian horse will not go unnoticed.
With the beat of a drum has he entered my heart,
and look! what a wondrous game he has played:
my heart was stirred to its very depth
when I looked into his gracious eyes.
Ask not the fate of those, O Bahu,
who could not earn the pleasure of the beloved Friend.

42. *Torhe tang puraane hovan,
gujjhe raihan na taazee hoo
Maar naqaaraa dil wich varhiaa,
khed giaa ik baazee hoo
Maar dilaan noon jol ditto jad,
takke nain niazee hoo
Unhaan naal kee hoiaa jinhaan
yaar na rakhiaa raazee hoo*

⁶⁶ Vocea lui Dumnezeu este Cuvântul sfânt sau Kalma, care este un sunet prea subtil pentru a fi perceput extern. Dar odată ce Kalma este realizat în interior, omniprezenta sa devine manifestă în tot-s-chiar și în sunetele mai grosiere ale Creației.

⁶⁷ Un cal arab, în ceea ce privește viteza și agilitatea sa, simbolizează Cuvântul puternic sau Kalma, al cărui Maestru este o manifestare fizică.

⁶⁸ Bătutul unui tambur, înseamnă sunetul sfânt - Cuvântul sau Shabd. Ori de câte ori, Maestrul, se manifestă în interiorul unui discipol, el este însoțit invariabil de Sunet.

43. Ai devenit expert în numărarea mărgelilor;
te comporți cu un aer de evlavie.
Un rozariu de sute de mărgele îți înconjoară gâtul,
dar nu ai reușit să numeri
singurele mărgele ale inimii tale!
Când vine vorba de a da, te simți sugrumat;
când ieși, apuci precum un leu.
Pe inimile tari ca piatra,
O, Bahu, precipitațiile sunt o ofrandă irosită.

43. You have become an expert in counting beads;
you conduct yourself with an air of piety.
A hundred-bead rosary circles your neck,
but you have failed to count
the one bead of your heart!
When it comes to giving, you feel strangled;
when taking, you grab like a lion.
On the hearts that are hard like stone,
O Bahu, rainfall is a wasted offering.

*43. Tasbee daa toon kasbee hoion,
dam maaren sang waleean lioo
Dil daa mankaa ik na pheren,
gal paaen panj veehaan hoo
Den giaan gal ghotoo aave,
lain giaan jhat sheehaan hoo
Patthar chit jinhaan de,
othe zaaiiaa vasanaa meehaan hoo*

44. Un căutător, poate deveni rapid un Sfânt
când se pierde în dragoste:
Sinele său devine supus și prietenos;
inima lui devine rafinată și transparentă
în timp ce își sacrifică sinele Preaiubitului.
Prin urmare, trebuie să scuturi de sarcina ego-ului ...
a vieții însăși - pentru că fără a muri în dragoste,
scopul vieții nu poate fi atins!
Am încercat și nu am reușit nenumărate alte mijloace.

44. A seeker can quickly become a Saint
when he loses himself in love:
His self becomes subdued and friendly;
his heart becomes refined and transparent
as he sacrifices his self to the Beloved.
One must, hence, shake off the load of ego--
of life itself-for without dying in love,
the goal of life cannot be attained!
Countless other means have I tried and failed.

*44. Tad faqeer shataabee banadaa,
jad jaan ishq wich haare hoo
Aashiq sheeshaa nafs murabbee,
jaan jaanaan ton vaare hoo
Khud nafsee chhad hastee jherhe,
laah siron sab bhaare hoo
Moiaan bajh na haasil theendaa,
sai sai saang utaare hoo*

45. O, fachir, este posibil sau, să nu vă treziți acum:
Dar, până la urmă, te vei trezi la realitate.
Inima ta nu se va trezi
stând doar cu ochii închiși;
se va trezi când îți vei da seama de obiectiv.
Când mi-am atins obiectivul final,
L-am proclamat lumii.
O Bahu, dar pe cont propriu, tot pierdut, aș fi fost,
dacă nu ar fi fost Maestrul meu, care mi-a arăta calea.

45. You mayor may not wake up now, O faqir:
but you will wake up to reality in the end.
Your heart will not awaken
by merely sitting with eyes closed it
will awaken when you realize the goal.
When I attained my ultimate objective,
I proclaimed it to the world.
But on my own I would have still been lost, O Bahu,
were it not for my Master showing me the way.

45. *Toon taanjaag na jag faqeeraa,
lorhen ant jagaaiia hoo
Akheen meetiaan dil na jaage,
jaage matlab paaiiaa hoo
Eh nuktaa jad pukhtaa keetaa,
zaahir aakh sunaaiiaa hoo
Main taan bhullee vaindee Baahoo,
murshid raah vikhaaiiaa hoo*

46. V-ați numărat măregele de pe rozariu,
dar inima ta nu a luat o întorsătură în bine.
Ce poate câștiga cineva dintr-o astfel de practică ?
Ați dobândit cunoștințe citind scripturi,
dar nu te-ai supus mandatului lor.
Ce poate câștiga cineva din astfel de cunoștințe ?
Te-ai izolat pentru retrageri de patruzeci de zile,
dar nici asta nu ți-a făcut bine.
O Bahu, poți continua să fierbi laptele pentru totdeauna,
dar dacă nu este adecvat, nu va produce unt.

46. You have been counting your rosary beads,
but your heart hasn't taken a turn for the better.
What can anyone gain from such a practice?
You acquired knowledge by reading scriptures,
but you didn't submit yourself to their mandate.
What can anyone gain from such knowledge?
You secluded yourself for forty-day retreats,
but that too did you no good.
You may keep boiling milk forever, O Bahu,
but unless it is cultured, it will not yield butter.

46. *Tasbeeh pheree dil na phiraa,
kee lainaa is pharh ke hoo
Parhhiaa ilam, adab na sikhiaa,
kee lainaa tis parhh ke hoo
Chillaa kattiaa, kujh na khattiaa,
kee liaa chille varh ke hoo
Jaag binaan dudh jamde naaheen,
laal hovan karh karh ke hoo*

47. Fii neclintit în credința ta, îndrăzneț în pasul tău;
numai atunci îl vei găsi pe Dumnezeu.
Fiecare por din corpul tău va repeta Numele lui Allah,
cu fiecare suflare a vieții tale.
Atât în interiorul vostru, cât și în exterior
veți auzi apoi tulpinile reverberante ale lui Hu.
O, Bahu, doar ei pot fi numiți faqiri,
cei ale cărui morminte, respiră Viață

47. Be steadfast in your faith, bold in your step;
only then will you find God.
Every pore of your body will repeat the Name of Allah,
with every breath of your life.
Both within yourself and without
you will then hear the reverberating strains of *Hu*.
Only they may be called faqirs, O Bahu,
whose very graves breathe Life.

47. *Saabat sidaq, kadam agere,
taaeen Rabb labheeve hoo
Loon loon de wich zikr Allaah daa,
hardam paaa parhheeve hoo
Zahir batin ain- ayaanee,
hoo hoo paaa suneeve hoo
Naam faqeer tinhaan da Baahoo,
qabar jinhaan dee jeeve hoo*

48. Numai ei sunt binecuvântați cu iubire adevărată
care au sacrificat totul pentru Preaiubitul lor.
Este posibil să nu fie sufis și nici safis;
s-ar putea să nu se prosterneze în temple.
Cei care sunt vopsite adânc în indigo-ul religiei
nu va accepta niciodată purpuriu al iubirii lui Dumnezeu:
preoții sunt blocați în ritualuri, Of Bahu;
nu au învățat niciodată să se prosterneze în dragoste.

48. They alone are blessed with true love
who have sacrificed everything for their Beloved.
They may not be *Sufis* nor be *safis*;
they may not prostrate themselves in temples.
Those who are dyed deep in the indigo of religion
will never accept the crimson of God's love:
priests are stuck in rituals, O Bahu;
they have never learned to prostrate themselves in love.

48. *Saabat ishq tinhaan ne laddhaa,
traiee chaurh jain keetee hoo
Na oh soofee, na oh saafee,
na sajdaa karan maseetee hoo
Khaalis neel puraane utte,
na charhdaa rang majeethee hoo
Qaazee aan sharaa wal Baahoo,
ishq namaaz na neetee hoo*

49. Ceea ce dorește inima, ea nu găsește;
departe, rămâne împlinirea sa:
Prietenul, nu-mi dă balsamul pentru inima mea;
inima suferă, dar dragostea nu intră,
în timp ce se află în arena iubirii, urlă focul dorului!
O Bahu, mă sacrific pentru oricine, care,
după ce a călcat odată pe calea iubirii,
mereu merge înainte.

49. What the heart desires it does not find;
far distant remains its fulfilment:
the Friend does not dispense the balm for my heart;
the heart suffers but love does not accede,
while in the arena of love, rages the fire of longing!
I sacrifice myself to anyone, O Bahu, who,
having once stepped on to the path of love,
always moves ahead.

49. Jo dil mange hove naaheen,
hovan rahiaa parere hoo
Dost na deve dil daa daaroo,
ishq na vaagaan phere hoo
Is midaan muhabbat de wich,
milde taa tikhere hoo
Main qurbaan tinhaan ton Baahoo,
jinh rakhiaa qadam agere hoo

50. Dacă doriți să atingeți unitatea lui Dumnezeu,
slujește Maestrului cu inima și sufletul tău.
Când Maestrul își aruncă privirea sa milostivă, asupra ta,
mugurii misterului se vor desfășura
în florile revelației.
Printre ei se va afla macul stacojiu⁶⁹
în ale cărei petale delicate va străluci un mister subtil.
Of Bahu, cei împărțiți între loialități, cu jumătate de inimă în abordarea lor,
vor fi lipsă în ambele lumi,.

50. If you desire to attain the oneness of God,
serve the Master with your heart and soul.
When the Master casts his merciful glance on you,
the buds of mystery will unfold
into the blossoms of revelation.
Among them will be the scarlet poppy
in whose delicate petals will shine a subtle mystery.
Those divided in their loyalties, half-hearted in their approach
will be deprived in both the worlds, O Bahu.

50. Je toon chaahen wahadat Rabb dee,
mal murshid deean taleaan hoo
Murshid lutfon kare nazaaraa,
gul theevan sab kaleaan hoo
Inhaan wich hik laalaa hosee,
gul naazuk kul phaleaan hoo
Doheen jahaneen mutthe, jinhaan
sang keetaa do daleaan hoo

⁶⁹ Macul stacojiu, este comparația cu inima unui îndrăgostit, datorită culorii sale, a petalelor delicate și a petei întunecate din centru, ceea ce înseamnă arderea în separare. Această pată întunecată simbolizează, de asemenea, *muqta-i-suwaida*, ochiul inimii, al treilea ochi.

51. Cel ce a înțeles sensul lui *Alif*
nu trebuie să continuați să citiți capitolul *bey*⁷⁰.
Unul care a obținut adevăratul nume al lui Dumnezeu
va arunca numele care îl descriu pur și simplu.
El nu hrănește și nu răsfăță câinele crud al ego-ului său.
O Bahu, sunt liberi de orice grijă,
Cei ce au Maestrul acasă,
să modeleze podoaba sufletului lor.

51. One who has grasped the meaning of *Alif*
need not proceed to read the chapter of *bey*.
One who has obtained the true Name of God
will discard the names that simply describe him.
He does not feed or pamper the cruel dog of his ego.
They are free of all care, O Bahu,
who have the Master in their home
to fashion the ornament of their soul.

*51. Jisne alif mutaaliaa keetaa,
be daa baab na parhdaa hoo
Chhorh sifaatee jis laddios zaatee,
aamee door chaa karda hoo
Nafs ammaaraa kutrhaa jaane,
naaz niaaz na dhardaa hoo
Kiaa parvaah tinhaan noon jinhaan
ghaarhoo laddhaa ghar daa hoo*

52. Tristă este Inima
care nu a fost atinsă de chilipirul iubirii.
Profesorul meu atemporal a înscris această lecție
pe tableta inimii mele:
„Nu te irosi degeaba când guști succesul;
nu vă plângeți când vremurile se dovedesc grele.
Învață lecția unității și, fuzionează în Dumnezeu -
dar învață această lecție cât mai este timp. ”

52. Ill-starred is the heart
that has not struck the bargain of love.
My timeless Teacher has inscribed this lesson
on the tablet of my heart:
"Be not vain when you taste success;
make no complaint when times prove hard.
Learn the lesson of oneness and merge in God -
but learn this lesson while there's still time."

*52. Jain dil ishq khareed na keetaa,
so dil sakht na-bakhtee hoo
Ustaad azal de sabaq parhhaaiaa,
hath dittas dil takhtee hoo
Bar sar aaiaan dam na maareen,
jaan aave dil sakhtee hoo
Parhh tauheed ho waasil Baahoo,
sabaq parhheev waqtee hoo*

⁷⁰ *Bey* (se pronunță 'bay'), este a doua literă a alfabetelor, arab, persan și, urdu. În acest text, înseamnă, toate cunoștințele care sunt altele decât ale lui Dumnezeu, care este simbolizat de Alif, prima literă. A se vedea, de asemenea, nota de subsol la Bait 28.

53. Inima care nu a primit chilipirul iubirii
rămâne lipsită de durerea dorului.
O piatră este mai bună decât inima
care este blocată în mocirla apatiei.
Inima care nu caută
Prezența iubitoare a lui Dumnezeu
va fi alungată din curtea sa.
O Bahu, nu-l găsești pe Prieten,
dacă nu ți-ai sacrificat totul pentru el.

53. The heart that has not struck the bargain of love
remains bereft of the pain of longing.
A stone is better than the heart
that is stuck in the mire of apathy.
The heart that does not seek
God's loving presence
will be cast out of his court.
You cannot find the Friend, O Bahu,
if you have not sacrificed your all for him.

53. *Jain dil ishq khareed na keetaa,
so dil dard na phuttee hoo
Us dil theen sang patthar change,
jis dil ghafat attee hoo
Jain dil ishq huzoor na mangiaa,
so dargaahon suttee hoo
Miliaa dost na unhaan jinhaan
chaurh na keetee trattee hoo*

54. Inimile ce nu au fost lovite de chilipirul iubirii
nu pot cunoaște durerile dorului.
Vor fi întotdeauna etichetați, impotenți spiritual.
Cine îi va considera, „oameni ai lui Dumnezeu”?
Fără scop, ei cutreieră pe aleile vieții
ca niște vite proaste și ameițe.
Când îndrăgostiții își leagă brățelele de angajament⁷¹
înainte de a intra în arena iubirii,
va fi clar cine este un om al lui Dumnezeu
și cine, doar un simplu pretendent.

54. Hearts that have not struck the bargain of love
cannot know the pangs of longing.
They will always be labelled spiritually impotent.
Who will consider them 'men of God'?
Aimlessly they roam the alleyways of life
like cattle-dumb and stupid.
When lovers tie the wrist bands of commitment
before entering the arena of love,
it will be clear who is a man of God
and who a mere pretender.

54. *Jain dil ishq khareed na keeta,
so dil dard na jaane hoo
Khunse khusre har koe aakhe,
kaun kahe mardaane hoo
Galeean wich phiran arbele,
jion dangar deevaane hoo
Mard namard tadaaheen khulsan,
jad aashiq banhsan gaane hoo*

⁷¹ În unele părți din India, există obiceiul de a lega brățări la încheietura mâinii, la cei ce intră în luptă.

55. De când am plecat corect capul⁷²
pe pragul tău, Doamne,
Mi-am dedicat viața curții tale -
De atunci nu am mai căutat altă curte.
Odată ce ai băut din cupa iubirii,
ai prefera să te desparti de capul tău
decât de secretul inimii tale.
O Bahu, mă sacrific eu însumi pentru oricine
care a păstrat dragostea lui Dumnezeu cu viața sa.

55. Ever since I correctly bowed my head
at your doorstep, O Lord,
I have dedicated my life to your court-
I have sought no other court since.
Once you have drunk from the cup of love,
you would rather part with your head
than the secret of your heart.
O Bahu, I make myself a sacrifice to anyone
who has preserved God's love with his life.

*55. Jain denh daa main dar tainde ie,
sajdaa sahee vanj keetaa hoo
Us denh daa fidaa uthaheen,
bayaa darbaar na leeiaa hoo
Sir devan sirr aakhan naheen,
shauq piaalaa peetaa hoo
Main qurbaan tinhaan ton jinhaan,
ishq salaamat keetaa hoo*

56. Cineva care este cast, dar nu-L iubește pe Domnul
este poluat atât în minte, cât și în spirit.
Unii, realizează unirea în casa idolilor din inimile lor,
în timp ce alții, continuă să fie izolați în moschee.
Numai cei care își oferă cu ușurință capul
la altarul lui Dumnezeu, câștigă jocul iubirii.
Of, Bahu, cei care nu și-au sacrificat totul pentru Prieten
nu-l vor întâlni niciodată !

56. Someone who is chaste but does not love the Lord
is polluted in both mind and spirit.
Some achieve union in the idol-house of their hearts,
while others continue to be isolated in the mosque.
Only those who readily offer their heads
at the altar of God win the game of love.
Those who have not sacrificed their all for the Friend
will never meet him, O Bahu!

*56. Jo paakee bin ishq maahee,
so paakee jaan paleetee hoo
Hik butkhaane waasil hoe,
hik khaalee rahe maseetee hoo
Ishq; dee baazee unhaan laaee,
jinh sir den dhil na keetee hoo
Hargiz dost na mildaa jinhaan
trattee chaurh na keetee hoo*

⁷² Plecând corect, capul în rugăciune, Bahu vrea să spună, să meditezi conform instrucțiunilor Maestrului.

57. Maestrul meu mi-a dat o lecție:

„În orice moment ești neglijent
în pomenirea lui Dumnezeu
este un moment petrecut în negarea lui Dumnezeu. "
Aceste cuvinte mi-au deschis ochii spre realitate,
și mi-am fixat atenția asupra Domnului.
Apoi, mi-am așezat sufletul sub protecția lui,
precum a fost dragostea pe care am cultivat-o în inima mea.
După ce mi-am lăsat moștenirea sufletului lui,
O Bahu, am murit înainte de moarte – pentru a trăi în el.
Abia atunci am atins scopul vieții !

57. My Master taught me a lesson:
"Any moment you are negligent
in remembrance of God
is a moment spent in denial of God."
These words opened my eyes to reality,
and I fixed my attention on the Lord.
I then placed my soul in his protection such
was the love I cultivated in my heart.
Having thus bequeathed my soul to him,
I died before death-to live in him.
Only then did I attain the goal of life, O Bahu!

*57. Jo dam ghaafil so dam kaafir,
murshid eh parhhaaiaa hoo
Suniaa sukhan gaeaan khul akheen,
chit maulaa wal laaiaa hoo
Keetee jaan havaale Rabb de,
aisaa islu; kamaaiaa hoo
Maran ton agge mar gae Baahoo,
taan matalab noon paaiaa hoo*

58. În curtea Domnului, o uncie de dragoste
cântărește mai mult de tone de credință religioasă.
Lectura scripturilor, închinarea și ritualurile
sunt toate doar niște practici, sterpe și neroditoare.
Fără un Maestru, nimic nu se va realiza
chiar dacă toată noaptea, îți citești rugăciunile.
Doar dacă mori înainte de moarte, O Bahu,
Îl vei atinge pe Dumnezeu.

58. In the court of the Lord, an ounce of love
weighs more than tons of religious faith.
Reading of scriptures, worship and rituals
are all barren and fruitless practices.
Without a Master nothing will be achieved
even if you read your prayers the whole night long.
Only if you die before your death, O Bahu,
will you attain God.

*58. Jitthe rattee ishq vike uth
manaan imaan na dheeve hoo
Kutab, kitabaan, vird, vazeefe,
autar chaa kacheeve hoo
Baajhon murshid kujh na haasil,
raateen jaag parhheve hoo
Maree-e maran theen agge Baahoo,
taan Rabb haasil theeve hoo*

59. Ca un leu care ucide în pădure
și ca un șoim ce pradă în curtea fermei,
dragostea distruge toate impuritățile inimii
mai bine decât cum un aurar, poate purifica aurul.
Îndrăgostiții sunt mereu treji
sunt liberi de pofta de carne,
și au cucerit moartea.
Dar numai acei iubiți sunt cu adevărat în viață, O Bahu,
cei care își oferă capetele, pe altarul lui Dumnezeu.

59. Like a lion that kills in the forest
and a hawk that preys in the farmyard,
love destroys all impurities of the heart
better than a goldsmith can purify gold.
Lovers are always awakethey
are free from appetites of the flesh,
and they have conquered death.
But only those lovers are truly alive, O Bahu,
who offer their heads at the altar of God.

59. Jangal de wich sher marelaa,
baaz pave wich ghar de hoo
Ishq jehaa sarraaf na koee,
khot na chhadde zar de hoo
Aashiq neendar bhukh na kaaee,
aashiq mool na marde hoo
Aashiq soee jeende jehrhe
Rabb agge sir dharde hoo

60. Cei care sunt binecuvântați cu dragostea lui Dumnezeu
nu rostesc niciun cuvânt despre starea lor.
Absorbiți în dragostea lui, se dedică
cu fiecare suflare a vieții lor
spre pomenirea și contemplarea lui.
Mintile, inimile, trupurile și sufletele lor,
sunt toate, angajate în practica mistică interioară.
Mă sacrific pentru acei Maeștri, O Bahu,
care, printr-o singură privire,
infuzează viața în inimile moarte.

60. Those who are blessed with God's love
utter not a word about their condition.
Absorbed in his love, they dedicate
every breath of their lives
to remembrance and contemplation of him.
Their minds, hearts, bodies and souls
are all engaged in the inner mystic practice.
I sacrifice myself to those Masters, O Bahu,
who, with but one glance,
infuse life into dead hearts.

60. Jinhaan ishq haqeeqee paaiia,
moohon na alaavan hoo
Zikar fikar wich raihan hameshaa,
dam noon qaid lagaavan hoo
Nafsee, qolbee, roohee, sirree,
akhfee, khafee kamaavan hoo
Main qurbaan tinhaan ton jehrhe
hikkas nigaah jivaavan hoo

61. Cum pot cunoaște cei vii situația morților ?
El singur știe cine a murit!
Mormântul nu oferă nici mâncare, și nici băutură,
nu există prevederi pentru noua casă⁷³.
La separarea de părinți și rude
există chinul adăugat al mormântului.
O Bahu, cât de norocos este cel,
ce poate muri în viață !

61. How can the living know the plight of the dead?
He alone knows who himself has died!
The grave provides no food, no drink,
no provisions for the new home.
To one's separation from parents and relatives
there is the added torment of the grave.
How fortunate is he, O Bahu,
who can die while still alive!

61. *Jeende keejaanan saar moiaan dee,
so jaane jo mardaa hoo
Qabraan de wich ann na paanee,
kharch lorheendaa ghar daa hoo
Ikk vichhorha maan pio bhaaeaan,
biaa azaab qabar daa hoo
Waah naseebaa usdaa jehrha,
wich hayaatee mardaa hoo*

62. Dacă doriți să învățați arta morții în timp ce trăiți,
du-te și așează-te în compania misticilor.
Dacă cineva te stropeste cu murdărie,
fii ca un deal de balebă, ia-l fără ocară.
Lasă-i să-ți arunce abuzul - acceptă-l cu umilință.
Purtați plângeri, cenzurați, dați vina, calomnia cu răbdare -
de dragul Preaiubitului.
Corzile noastre sunt în mâinile Celui Atotputernic;
să trăim supuși voinței sale.

62. If you wish to learn the art of dying while living,
go and sit in the company of mystics.
If someone splatters you with dirt,
be like a dung hill, take it without reproach.
Let them hurl abuse at you-accept it in humility.
Bear complaints, censure, blame, calumny with patience
- for the sake of the Beloved.
Our strings are in the hands of the Almighty;
let us live in submission to his will.

62. *Jeevandiaan mar raihanaa hove,
taan des faqeeraan bahee-e hoo
Je koe suite guddarh koorha,
vaang arooree tahee-e hoo
Je koe deve gaalaan mehne,
usnoon jee jee kahee-e hoo
Gila, ulaahmaan, bhandee, khwaaree,
yaar de paaron sahee-e hoo
Qaadir de hath dor asaadi,
jion rakkhe tion rahee-e hoo*

⁷³ Rezerve: Putem avea la dispoziție după moarte, doar ceea ce am câștigat în timpul vieții noastre, prin rugăciunile noastre și acțiunile noastre – atât bine, cât și rău. Cu alte cuvinte, transportăm propriile noastre rezerve, în lumea de dincolo.

63. Dacă Dumnezeu ar putea fi găsit scăldându-se în apele sfinte,
broaștele și peștii l-ar găsi.
Dacă Dumnezeu ar fi realizat tăindu-ți părul,
ovine și capre, tăiate pentru lână,
l-ar realiza și el.
Dacă Dumnezeu ar fi de găsit prin privegheri nocturne,
lilieci și bufnițe, l-ar găsi.
Dacă Dumnezeu ar putea fi găsit prin celibat,
tauri castrați, ar trebui sa-l descopere si ei.
O Bahu, Dumnezeu este realizat de aceia,
care sunt curați în inimă, nobili în intenție.

63. If God could be found by bathing in holy waters,
frogs and fish would find him.
If God were realized by cutting off your hair,
sheep and goats, which are shorn for their wool,
would realize him too.
If God were found through nightly vigils,
bats and owls would find him.
If God could be found through celibacy,
castrated bulls should also discover him.
God is realized by those, O Bahu,
who are pure of heart, noble of intent.

*63. Je Rabb nahaatiaan dhotiaan mildaa,
mildaa dadooaan machheean hoo
Je Rabb mildaa mon munaaiiaan,
mildaa bhedan sassiaan hoo
Je Rabb raateen jaagiaan mildaa,
mildaa kaal karhachhiaan hoo
Je Rabb jateean sateean mildaa,
mildaa daandaan khasseean hoo
Rabb unhaan noon mildaa Baahoo,
neetaan jinhaan achheean hoo*

64. Cei care l-au găsit pe Domnul
prin contemplarea lor asupra Alif
nu citiți sfântul Coran.
Ei trăiesc din dragostea lui Dumnezeu
pe măsură ce vălul ignoranței este ridicat din ochii lor.
Chiar și cerul și iadul îi așteaptă,
devenind chiar sclavii lor.
Mă sacrific pentru aceia, O Bahu,
care se contopesc în unitatea lui Dumnezeu.

64. Those who have found the Lord
through their contemplation on *Alif*
do not read the holy Qur' an.
They live by the love of God
as the veil of ignorance is lifted from their eyes.
Even heaven and hell wait on them,
becoming their very slaves.
I sacrifice myself to those, O Bahu,
who merge themselves in the oneness of God.

*64. Jinhaan shauh alif theen paiaa,
phol Quraan na parhhde hoo
Maaran dam muhabbat waala,
door hoeo nen parde hoo
Dozakh bahisht ghulaam tinhaan de,
cha keetone barde hoo
Main qurbaan tinhaan de jehrhe,
wahadat de wich varhde hoo*

65. De când Maestrul meu mi-a dat
să beau din ceașca lui de nectar,
Am devenit fără de griji, indiferent față de lume.
Dacă un Maestru nu te-a inițiat în misterul lui Dumnezeu,
păstrându-te treaz, noaptea să te rogi, nu te vei folosi de nimic.
Toată noaptea petreci în rugăciune și închinare,
toată ziua te răsfeți cu vorbe calomnioase.
O, Bahu, puterea și autoritatea lumii sunt false!
Adevărată este suveranitatea faqirului!

65. Ever since my Master gave me
to drink from his cup of nectar,
I have become carefree-indifferent to the world.
If a Master has not initiated you into God's mystery,
keeping awake to pray at night will avail you nothing.
All night you spend in prayer and worship,
all day you indulge in slanderous talk.
The power and authority of the world is false, O Bahu!
True is the sovereignty of the faqir!

*65. Jad daa murshid kaasaa ditrhaa,
tad dee beparvaahee hoo
Kee hoiaa je raateen jaagen,
murshid jaag na laaee hoo
Raateen jaagen karen ibaadat,
nindiaa karen paraaee hoo
Koorha takht duneaa daa Baahoo,
faqar sacchee patshaahee hoo*

66. Atâta timp cât vă răsfățați cu mândrie ego-ul,
nu-l vei realiza pe Dumnezeu.
Te numești faqir,
totuși nici nu știi
cum să-ți dizolvi sinele în Dumnezeu!
Dacă nu te omori mai întâi pe tine,
haina de evlavie pe care o porți, niciodată nu ți se va potrivi.
Numele „faqir” îți va fi potrivit, O Bahu,
numai când mori cât mai trăiești.

66. As long as you proudly pamper your ego,
you will not realize God.
You call yourself a faqir,
yet you don't even know
how to dissolve your self in God!
If you don't kill your self first,
the cloak of piety you wear will never suit you.
The name 'faqir' will befit you, O Bahu,
only when you die while you are still alive.

*66. Jab lag khudee karen khud nafson,
tab lag Rabb na paaven hoo
Shart fanaa noon jaanen naaheen,
naam faqeer rakhaaven hoo
Moe baajh na sohndee alfee,
aiven gal wich paaven hoo
Naam faqeer tadaan hee sohndaa
jad jeevandiaan mar jaoen hoo*

67. M-am rugat stând în apă;
Am cutreierat pădurile în căutarea lui Dumnezeu.
Dar nu am reușit să constat că „un singur lucru”.
Am mers în pelerinaj la Mecca,
dar nu am putut opri rătăcirile minții mele.
Am postit treizeci de zile, m-am obosit
oferind rugăciuni de cinci ori pe zi.
Dar tot ce tânjiseam a fost împlinit, Of Bahu,
atunci când Maestrul meu a aruncat privirea sa milostivă,
asupra mea.

67. I prayed standing in water;
I roamed the forests in search of God.
But I failed to ascertain that 'one thing'.
I went on pilgrimage to Mecca,
but I could not stop the wanderings of my mind.
I fasted for thirty days, I tired myself out
offering prayers five times a day.
But all I had longed for was fulfilled, O Bahu,
when my Master cast his merciful glance on me.

*67. Jal jalende jangal bhaunde,
hikkaa gall na pakkee hoo
Challee-e makke hajj guzaaran,
dil dee daurh na dakkee hoo
Treehe roze panj namaazaan,
eh bhee parhh parhh thakkee hoo
Sabhe muraadaan haasil hoeaan,
jaan nazar mehar dee takkee hoo*

68. Of Bahu, o inimă care eșuează
în a experimenta prezența divinului,
va continua să fie slab evoluată !
Dar când Esența este eliberată de atributele sale,
prezența lui Dumnezeu devine evidentă.
Atunci, Hu, răsună în interior și în exterior;
nu se găsește nici o urmă de Bahu - este pierdut în Hu!
Nimeni care se distrează cu dragostea de lume
nu poate deveni vreodată un faqir.

68. A heart that fails
to experience the presence of the divine
will continue to be poorly evolved, O Bahu!
But when the Essence is freed from its attributes,
the presence of God becomes evident.
Then *Hu* resounds within and without;
no trace of Bahu can be found-he is lost in *Hu* !
No one who entertains love of the world
can ever become a faqir.

*68. Jaan jaa zaat na theeve Baahoo,
taan kamzaat sadeeoe hoo
Zaatee naal sifaatee naheen,
taan taan Haqq labheeve hoo
Andar bhee hoo baahir bhee hoo,
Baahoo kith labheeve hoo
Jainde andar hubb duneaa dee,
mool faqeer na theeve hoo*

69. Iubirea înfloarește în acea inimă,
în care strălucește Numele lui Dumnezeu.
Iubirea lui Dumnezeu, este precum parfumul de mosc –
nici măcar o mie de ambalaje, nu o pot ține;
sau, ca soarele, care nu poate fi ascuns, în spatele degetelor,
sau, ca un râu, ce nu poate fi oprit, în cursul său.
Prietenul meu, este în mine, în prietenul meu, sunt eu;
nu mai este distanță, între noi.

69. Love flourishes in that heart
in which glows the Name of God.
The love of God is like the fragrance of musk -
even a thousand wrappings cannot hold it in;
or like the sun, which cannot be hid behind one's fingers,
or like a river that cannot be stopped in its course.
My Friend is in me, in my Friend am I;
there is no distance left between us.

69. Jis dil ism Allaah daa chamlee,
ishq bhee kardaa halle hoo
Bhaar kastooree chhupdaa naaheen,
de rakhee-e sai palle hoo
Ungaleen piche denh na chhupdaa,
dariaa na rahe thalle hoo
Aseen us wich, oh asaan wich,
yaaraan yaar savalle hoo

70. Ridică-te, o lună,
și răspândește-ți lumina peste ceruri;
stelele îți amintesc de tine în rugăciuni tăcute,
inimile lor sclipind de speranță.
Acum, precum cerșetorii,
umblăm pe aleile vieții pământești,
cândva, în propria noastră Casă,
eram negustori de rubine.
Of, nimeni să nu trebuiască vreodată să-și părăsească propria casă,
căci, nu merită o bucată de paie
în acest pământ străin!
Nu trebuie să bată din palme
să ne sperie din această lume, O Bahu;
suntem deja dispuși să zburăm înapoi,
la Casa noastră, de mult pierdută.

70. Rise, O moon,
and spread your light across the heavens;
the stars remember you in silent prayers,
their hearts glimmering with hope.
Now, like beggars,
we roam the alleyways of earthly life,
when once in our own Homeland,
we were merchants of rubies.
O, may no one ever have to leave his own home,
for one is not worth a piece of straw
in this alien land! .
They need not clap their hands
to startle us out of this world, O Bahu;
we are already disposed to fly back
to our long-lost Home.

70. Charh channaan te kar rushnaaee,
zikh karende taare hoo
Galeeraan de wich phiran nimaane,
laalaan de vanjaare hoo
Shaalaa koe na theeve musaafir,
kakkh jinhaan ton bhaare hoo
Taarhee maar udaa na saanoon,
aape uddanhaare hoo

71. Ridică-te, O lună, și răspândește-ți lumina -
Toți vorbesc cu drag de tine!
Chiar dacă mii de luni ca tine ar crește,
fără Prietenul meu, tot în întuneric, aș fi.
Căci, unde răsare adevărata mea Lună,
lumina ta, va păli în ne semnificație.
Fie ca prietenul meu iubit,
pentru care mi-am sacrificat viața,
să vină în fața mea, o singură dată!

71 . Rise, O moon, and spread your light-
They are all fondly talking of you!
Even if thousands of moons like you were to rise,
without my Friend I would still be in utter darkness.
For, where my true Moon rises,
your light will pale into insignificance.
May my beloved Friend,
for whom I have sacrificed my life,
come before me just once!

71. *Charh channaan te kar rushnaae,*
zikr karende teraa hoo
Tere jahe chann kae sai charhde,
sajanaan bajh haneraa hoo
Jithe chann asaadaa charhdaa,
qadar naheen kujh teraa hoo
Jis de kaaran janam gavaaiaa,
yaar mile ik pheraa hoo

72. Hafizul este mândru de învățătura sa,
preotul prosperă prin auto-promovare.
Ca nori musonici, sunt în continuă mișcare
cu cărți sub brațe, vândându-și onoarea.
Oriunde găsesc o gospodărie promițătoare,
au citit Scriptura în tulpini puternice și fierbinți
pentru un comision lucrativ.
O Bahu! Au pus în vânzare numele lui Dumnezeu
doar pentru a-și câștiga existența.
În această lume ei trăiesc în faliment spiritual;
jefuiți de toată cinstea, ei merg la cel de dincolo.

72. The *hafiz* is proud of his learning,
the priest thrives on self-promotion.
Like monsoon clouds they're continuously on the move
with books under their arms, selling their honour.
Wherever they find a promising household,
they read the scripture in loud, fervent strains
for a lucrative commission.
o Bahu! They have put God's name on sale
just to make a living.
In this world they live spiritually bankrupt;
robbed of all honour, they go to the one beyond.

72. *Haafiz parhh parhh karan takabbur,*
mullaan karan vadaaee hoo
Saavan maah de badalaan vaangoon,
phiran kitaabaan chaaee hoo
Jithe wekhan changaa chokhaa
parhhn kalaam savaaee hoo
Doheen jahaaneen mutthe jinhaan
khaadhee wech kamaaee hoo

73. Cei neinițiați, nu au nici o idee
asupra modului mistic al vieții,
nu cunosc secretele inimii.
Ele sunt întotdeauna precum fragile și asemănătoare
ghivece de lut necoapte.
Ele pot fi comparate cu comercianții de sticlă
care nu știu nimic
de valoarea rubinelor și a diamantelor.
Numai căutători înflăcărați ai companiei misticilor
vor rămâne neclintiți în credința lor.

73. The uninitiated have no inkling
of the mystic way of life they
know not the secrets of the heart.
They are always brittle and frail like
unbaked pots of clay.
They can be compared to glass merchants
who know nothing
of the worth of rubies and diamonds.
Only ardent seekers of the company of mystics
will remain steadfast in their faith.

*73. Khaam keeh jaanan saar faqar dee,
maihram naaheen dil de hoo
Aab mittee theen paidaa hoe,
khaamee bhaande gil de hoo
Qadar keeh jaanan laal jawaahar
jo saudaagar bil de hoo
So eemaan salaamat vaisan,
bhajj faqeeraan milde hoo*

74. Inima, fiind mai adâncă decât oceanul
își poate oare înțelege misterele ?
Furtunile vin și pleacă pe suprafața sa,
în timp ce flotele navighează prin ea,
echipajele lor mânuindu-și vâslele.
În interiorul inimii, sunt cele paisprezece tărâmurii,
întinse, ca niște corturi de pânză.
O, Bahu, doar cel care știe
aceste secrete mai profunde ale inimii
poate cunoaște Creatorul !

74. The heart is deeper than the ocean who
can fathom its mysteries?
Storms come and go on its surface,
while fleets sail through it,
their crews wielding their oars.
Inside the heart are the fourteen realms,
stretched like canvas tents.
Only the one who knows
these deeper secrets of the heart
can know the Creator, O Bahu!

*74. Dil dariaa samundron doonghe,
kaun dilaan dee jane hoo
Wiche berhe, wiche jherhe,
wiche vanjh muhaane hoo
Chadaan tabq dile de andar,
tamboo vaangan taane hoo
Joe dil daa maihram hove,
soee Rabb paehhaane hoo*

75. Inima este mai adâncă decât oceanul;
Scufundă-te adânc în el, O căutătorule, și explorează!
Bea apa vieții din acest ocean,
sau sufletul tău va rămâne întotdeauna însetat.
Cei care se gândesc la Domnul,
dedicându-și fiecare suflare a vieții
spre pomenirea lui,
îl vor păstra mereu în inimile lor.
Compania unei seducătoare este mai puțin coruptă
decât cea a unui profesor ignorant
care înșală în haina pietății, O Bahu!

75. The heart is deeper than the ocean;
dive deep into it, O seeker, and explore!
Drink the water of life from this ocean,
or your soul will always remain thirsty.
Those who contemplate on the Lord,
devoting every breath of their lives
to his remembrance,
will always keep him in their hearts.
The company of a seductress is less corrupting
than that of an ignorant teacher
who deceives in the garb of piety, O Bahu!

*75. Dil dariaa samundron doonghaa,
ghotaa maar ghavaasee hoo
Jain dariaa vanj nosh na keetaa,
raihsee jaan piaasee hoo
Hardam naal Allaah de rakkhan,
zikr fikr de aasee hoo
Us murshid theen zan behtar,
Baahoo, jo phand fareb libaasee hoo*

76. În oceanul inimii mele
se ridică valurile harului Maestrului meu.
În ea apar vârtejuri, în ea suflă furtuni aprige
a nenumăratelor gânduri și argumente
care îmi împiedică contemplarea Domnului.
Sunt într-un ținut străin, unde nu găsesc niciun sprijin.
Pentru a adăuga la nenorocirile mele, m-am îndrăgostit!
Lipsa mea de maturitate, lipsa de experiență,
agradează-mi situația și încă
De când am gustat dragostea, O Bahu,
Am pierdut orice gust,
pentru jocuri lumești și veselie.

76. In the ocean of my heart
arise the waves of my Master's grace.
In it appear whirlpools, in it blow fierce gales
of the countless thoughts and arguments
that hamper my contemplation of the Lord.
I am in an alien land, where I find no support.
To add to my woes, I have fallen in love!
My lack of maturity, my inexperience,
aggravate my plight, and yet ever
since I tasted love, O Bahu,
I have lost all taste
for worldly play and merry-making.

*76. Dil dariaa khwaajaa deean laihraan,
ghumman gher hazaaran hoo
Raihan daleelaan wich fikar de,
behad beshumaaraan hoo
Hik pardesee dooaa nihon lagga,
treeaa besamajhee deean maaraan hoo
Hassan khedan bhulliaa Baahoo,
ishq chunghaaeaan dhaaraan hoo*

77. O inimă printre inimi⁷⁴:
inima care este sublimă dincolo de înțelegere.
Când inima ta avansează în contemplarea lui Dumnezeu,
va înțelege cum există unitate în diversitate.
Inima este esența divinității în om;
în formă și frumusețe este simbolul perfecțiunii.
Când m-am gândit la adevăratul meu Prieten
în intimitatea sinelui meu interior,
templul inimii mele a fost luminat de lumina lui.

77. A heart among hearts:
the heart that is sublime beyond comprehension.
When your heart advances in contemplation of God,
it will comprehend how there is unity in diversity.
The heart is the essence of divinity in man;
in form and beauty it is the symbol of perfection.
When I contemplated on my true Friend
in the privacy of my inner self,
the temple of my heart was illumined with his light.

*77. Daal dilaan wich diljo aakhen,
so dil door daleelon hoo
Dil daa daur agohaan keeje,
kasrat kanon qaleelon hoo
Qalb kamaal, jamaalon, jismon,
jauhar jaah jaleelon hoo
Qibla qalb munavvar hoiaa,
khalwat khaas khaleelon hoo*

78. Pielea neagră este mai bună decât o inimă neagră,
gândește-te la asta.
Deși fața este neagră, inima să fie curată,
căci inima se identifică cu Prietenul.
Inima care îl urmărește în permanență pe Preaiubitul
va primi, în timp, semnul recunoașterii.
Savanții fug de moschei, O Bahu,
când inimile lor sunt atinse de dragostea lui Dumnezeu.

78. Black skin is better than a black heart just
think about it.
Though the face is black, let the heart be pure,
for it is the heart that identifies with the Friend.
The heart that constantly pursues the Beloved
will, in time, receive the nod of recognition.
The scholars flee their mosques, O Bahu,
when their hearts are touched by God's love.

*78. Dil kaale ton moonh kaalaa changaa,
je koe usnoon jaane hoo
Moonh kaalaa dil achhaa hove,
taan dil yaar pachhaane hoo
Eh dil yaar de pichhe hoe,
taan yaar vee kadee pachhaane hoo
Aalim chhorh maseetaan natthe,
jad lagge dil tihaane hoo*

⁷⁴ În limbajul sufi, inima, înseamnă centrul ochiului, al treilea ochi, inima spirituală a ființei noastre.

79. Unitatea, este scrisă pe tableta inimii voastre -
ar trebui să continuați să studiați acea tabletă, pentru eternitate.
Ați petrecut o viață, citind scripturi
și, te-ai consumat în această căutare a ignoranței.
Trebuie doar, să îți amintești, singurul Cuvânt al lui Dumnezeu și,
continuă să practici acel Cuvânt.
O Bahu, cei care îl absorb pe Domnul, în inimile lor,
au ambele lumi, la comanda lor.

79. Unity is written on the tablet of your heart -
you should continue studying that tablet for eternity.
You have spent a lifetime reading scriptures
and consumed yourself in this pursuit of ignorance.
You only have to remember the one Word of God and
keep on practising that one Word.
Those who enshrine the Lord in their hearts, O Bahu,
have both the worlds at their command.

79. Dil daa dajtar wahadat waalaa,
daayam kareen mutaaliaa hoo
Saaree umraan parhhdiaan guzree,
jaihalaan de wich jaaliaa hoo
Ikko Ism Allaah daa rakkheen,
eho sabaq kamaaliaa hoo
Doven jahaan ghulaam tinhaan de,
jain dil Rabb sambhaaliaa hoo

80. Durerea din inima mea, mă duce înăuntru.
Dacă aş fi purtat rănilor inimii mele,
vederea lor, ar chinui inimile altora!
Cum pot aceia, ale căror inimi sunt lovite de această lume,
să-mi înțeleagă vreodată, starea ?
Între tine și mine, Doamne,
crește oceanul iubirii.
A ajunge la prezența ta, nu este o sarcină ușoară pentru mine!
Mă rog ca numele tău, să fie ușor de atins, fără brațe.

80. The pain in my heart bums me inside.
Were I to bare the wounds of my heart,
the sight would torment the hearts of others!
How can they whose hearts are smitten by this world
ever understand my condition?
Between you and me, my Lord,
surges the ocean of love.
To reach your presence is no easy task for me!
I beg for your Name-to sail across to you.

80. Dard andar daa andar saarhe,
baahar karaan taan ghaayal hoo
Haal asaadaa keeven jaanan,
jo duneeta te maayal hoo
Baihar samundar ishqe waalaa,
hardam raihandaa haayal hoo
Pahunch huzoor aasaan na Baahoo,
asaan naam tere de saayal hoo

81. Inimile îndrăgostiților bum în focul dorului -
nimeni nu îndrăznește să stea lângă flăcările sale aprinse!
Acest foc este dogoritor
dar cineva care cunoaște secretele interioare ale inimii
se va încălzi prin el.
Moartea stă deasupra capului tău, cu sabia trasă
și poate că, Maestrul, ia milă și, acoperă lama morții⁷⁵!
Fiecare mireasă trebuie să meargă în cele din urmă acasă, la mirele ei ...
nu poate sta veșnic în casa părinților⁷⁶.

81 . The hearts of lovers bum in the fire of longing -
no one dare sit by its searing flames!
This fire is scorching only
someone who knows the heart's inner secrets
will warm himself by it.
Death stands over your head, with his sword drawn may
the Master take pity and sheathe death's blade!
Every bride must eventually go to her bridegroom's home-
she cannot stay forever in her parents' house.

81. *Dardmandaan de dhooen dhukhde,
dardaa koe na seke hoo
Ehnaan dhooiaan de taa tikhere,
mai hram hoe taan seke hoo
Chhik shamsheer kharhaa hai sir te,
taras pavas taan theke hoo
Sauhre kurhee-e apne vanjanaa,
sadaa na raihanaa peke hoo*

82. Durerea separării este un șoim mortal:
îi pradă iubitorilor, le bea sângele.
Ca un leu care stăpânește pădurea
acest șoim mi-a făcut din inimă propriul domeniu.
Ca un elefant necinstit înfuriat,
își ridică trunchiul, trâmbiță și se încarcă.
O Bahu, dar nu te teme de forțele acestei dureri !
Fără ea, uniunea cu Prealubitul, este imposibilă.

82. The pain of separation is a deadly hawk:
it preys on lovers, it drinks their blood.
Like a lion ruling the forest
this hawk has made my heart its own domain.
Like an enraged rogue elephant,
it raises its trunk, it trumpets and it charges.
But do not fear the thrusts of this pain, O Bahu!
Without it union with the Beloved is impossible.

82. *Dardmandaan daa khoon jo peendaa,
birhon baaz marelaa hoo
Chhaatee de wich keetos deraa,
sher baithaa mal belaa hoo
Haathee mast sandhooree vaangoon,
kardaa pelaa pelaa hoo
Pele daa visvaas na keeje,
pele baajh na melaa hoo*

⁷⁵ Numai un Maestru, prin harul său, poate acoperi sabia morții și poate dăruie nemurirea.

⁷⁶ În India, mireasa se mută în mod tradițional în casa mirelui în ziua nunții. În metafora lui Bahu, sufletul este mireasa care trebuie, în ziua nunții sale, să însoțească moartea (mirele) din această lume, pe care a ajuns în mod greșit să o considere ca fiind, acasă.

83. Viața spirituală și lumească sunt surori gemene,
atât de asemănător încât nici măcar cele mai bune minți
le poate deosebi.
Nu numai că sunt reciproc antagonice,
sunt, de asemenea, căsătoriți cu același individ.
Dar este împotriva legii religiei
să fie căsătorit cu amândoi în același timp -
ceea ce nu este mai puțin ciudat
decât să încerci să ții focul și apa împreună!
Cel ce pretinde că îl îmbracă atât pe Dumnezeu, cât și pe mamon
va fi condamnat în această lume și în următoarea.

83. Spiritual and worldly life are twin sisters,
so alike that not even the best minds
can tell them apart.
Not only are they mutually antagonistic,
they are also wedded to the same individual.
But it is against the law of religion
to be married to them both at the same time -
which is no less odd
than trying to hold fire and water together!
One who claims to espouse both God and mammon
will be condemned in this world and the next.

*83. Deen te duneaa sakkeean bhainan,
aqal naheen samjhendaa hoo
Dooen ikk nikaah wich aavan,
sharaa naheen farmendaa hoo
Jiven agg te paanee than ik,
vaasaa naheen karendaa hoo
Doheen jahaaneen mutthaa jehrhaa
daavaa koorh karendaa hoo*

84. Această lume - marea seducătoare este cea mai bună
se potrivește casei unui necredincios sau a unui ateu.
Se împodobește cu viclenie
și își folosește farmecul cochet pentru a-i ademini pe toți.
Ea își leagă corpul cu viteza fulgerului;
își înfășoară brațele poficioase în jurul oamenilor.
Omoară pe cei care o curăță,
ca cărămida de aur care și-a distrus reclamanții -
dar ea nu aparține nimănui.

84. This world-the great seductress best
suits the home of an infidel or an atheist.
She adorns herself with cunning
and uses her coquettish charm to entice one and all.
She swings her body with the speed of lightning;
she wraps her lustful arms around people.
She kills those who woo her,
like the golden brick that destroyed its claimants ⁷⁷ -
but she belongs to no one.

*84. Duneaa ghar munaafiq de,
yaa ghar kaafir de sohndee hoo
Naqsh nigaar kare bahutere,
zan khoobaan sabh mohndee hoo
Bijlee vaang kare lishkaare,
sir de utton jhondee hoo
Hazrat Eesaa dee sil vaangoon,
vaidiaan raah kuhendee hoo*

⁷⁷ Cărămida de aur se referă la o poveste transmisă din vremea lui Iisus: Trei bărbați care călătoreau prin pădure au găsit o cărămidă de aur. Au fost plini de bucurie și au decis să împartă cărămida între ei în părți egale. După ce au parcurs o anumită distanță, s-au oprit să se odihnească pentru noapte. Unul dintre ei a fost trimis să aducă mâncare de pe o piață din apropiere. S-a gândit să-i ucidă pe ceilalți doi, devenind astfel singurul proprietar al cărămidii de aur. A luat niște otravă și a amestecat-o cu mâncarea lor. Între timp, ceilalți doi au conspirat să-l omoare pe omul care plecase să ia mâncare și să împartă cărămida în două părți egale. Când a venit omul cu mâncare, ceilalți doi, l-au ucis. Și când cei doi au servit mâncarea, au murit de otrava din ea. Astfel, s-au ucis unii pe alții pentru aurul care, la sfârșit, nu a aparținut nimănui.

85. Oamenii care caută lumea sunt precum câinii,
urmărirea ei, se schimbă din casă în casă⁷⁸.
Cu lăcomie se năpustesc asupra oaselor
Ei și-au irosit viața
luptându-se pentru lucrurile lumești.
Lipsiți de bun simț, dezorientați în căile lor,
nu pot înțelege că, ceea ce au cu adevărat nevoie,
este apa vieții - pentru a satisface toată foamea, toată setea.
Fără amintirea numelui lui Dumnezeu, O Bahu,
cineva rămâne prins în această falsă dramă a vieții.

85. People who seek the world are like dogs in
its pursuit they shift from house to house.
Greedily they pounce on bones
They have wasted their lives
fighting over worldly things.
Devoid of good sense, foolish in their ways,
they cannot understand that what they really need
is the water of life-to satisfy all hunger, all thirst.
Without remembrance of God's Name, O Bahu,
one stays caught in this false drama of life.

*85. Duneea dhoondan waale kutte,
dar dar phiran hairaane hoo
Haddee utte horh tinhaan dee,
larhdiaan umar vihaane hoo
Aqal de kotaah samjh na jaanan,
peevan lorhan paanee hoo
Bajhon zikr Rabbe de Baahoo,
koorhee Raam kahaane hoo*

86. Toată lumea amestecă laptele fermentat pentru a obține unt,
dar un îndrăgostit, zdrobește focul iubirii în inima lui!
Propulsat de suspinele sale, bătaia agitată a minții
se rotește în vasul corpului său.
Frânghia durerii întoarce lamele care creează scânteii,
pe măsură ce se adaugă apa durerii pentru a răci conținutul.
Of, Bahu, numai cineva care-și frământă oasele
pentru a produce Esența
merită să fie numit faqir !

86. Everyone churns fermented milk to get butter,
but a lover churns the fire of love in his heart!
Propelled by his sighs, the churning-stick of the mind
rotates in the vessel of his body.
The rope of pain turns the blades that create sparks,
as the water of grief is added to cool the contents.
Only someone who churns his bones
to produce the Essence
deserves to be called a faqir, O Bahu!

*86. Duh, daheen te har koe rirhke,
aashiq bhaa rirkende hoo
Tan chatoraa, man madhaanee,
aaheen naal hilende hoo
Dukh netraa kaddhe lishkaare,
gham daa paanee peende hoo
Naam faqeer tinhaan daa Baahoo,
haddon makkhan kadhende hoo*

⁷⁸ A „trece din casă în casă” înseamnă a trece dintr-un corp în altul corp, în ciclul transmigrației.

87. Confruntat cu suspinele îndrăgostiților,
chiar și munții se prăbușesc pe pământ.
Confruntat cu suspinele îndrăgostiților,
chiar și șerpii mortali fug în găurile lor.
Suspinele îndrăgostiților provoacă stelele
să cadă din cerurile de deasupra.
Confruntat cu suspinele îndrăgostiților,
numai îndrăgostiții rămân statornici.

87. Faced with the sighs of lovers,
even mountains crumble to earth.
Faced with the sighs of lovers,
even deadly snakes flee to their holes.
The sighs of lovers cause the stars
to tumble from the heavens above.
Faced with the sighs of lovers,
only the lovers remain steadfast.

87. Dardmandaan dee aaheen kolon,
pathar pahaarh de jharhde hoo
Dardmandaan dee aaheen ton
bhajj naag zameen wich varhde hoo
Dardmandaan dee aaheen ton
asmaanon taare jharhde hoo
Dardmandaan dee aaheen kolon
aashiq mool na darde hoo

88. O, derviș, renunță la orice amânare
și trezește-ți sufletul !
Credeți în Domnul, ca păsările
ce zboară prin aer fără să-și ducă mâncarea.
Când le este foame, zboară în căutarea hranei –
nu depozitează provizii.
Domnul oferă de mâncare
chiar și insectei ce trăiește încastrată într-o stâncă.

88. Give up all procrastination
and awaken your soul, O dervish!
Have faith in the Lord, like the birds
that fly through the air without carrying their food.
When they are hungry they fly in search of
nourishment -
they don't store provisions.
The Lord provides food
even to the insect that lives encased in a rock.

88. Daal-daleelaan chhorh wajoodon,
ho hushiaar faqeera hoo
Banh tawakkul panchhi udde,
palle kharch na zeeraa hoo
Rozee roz udd khaan hameshaa,
karde na zakheeraa hoo
Maulaa rizq puachaave Baahoo,
jo patthar wich keerha hoo

89. Corpul uman este un oraş magnific
inima este bazarul ei, gura este poarta.
Sufletul este un negustor, ego-ul un om de drum
care o jefuie în drumul ei spre Dumnezeu.
Dacă nu distrugi acest ego,
va distruge marea oportunitate a vieţii tale:
Of, Bahu, te va face să-ţi pierzi zilele preţioase,
Va închide uşa vieţii eterne.

89. The human body is a magnificent city
the heart is its bazaar, the mouth its gate.
The soul is a merchant, the ego a highwayman
who robs her on her way to God.
If you do not destroy this ego,
it will destroy your life's great opportunity:
it will make you waste your precious days, O Bahu.
It will shut tight the door to eternal life.

*89. Dil baazaar te moonh darvaaza,
seenaa shaihar daseendaa hoo
Rooh saudaagar, nafs hai rahzan,
Haqq daa raah marendaa hoo
Jaan torhee eh nafs na maaren,
taan eh waqt kharhendaa hoo
Kardaa zaae welaa Baahoo,
jaan noon taak marendaa hoo*

90. Unul care nu şi-a contopit sufletul în Esenţa sa
este sărac în caste.
Câinele ego-ului ar trebui ținut în lesă;
într-adevăr, ar trebui să fie tocat în mici bucăţi.
Sufletul este muştrat de Domnul
pentru că, întârzie pe acest pământ,
şi nu se supune dorinţei sale naturale, de a fi alături de El.
O Bahu, doar cei ale cărui morminte respiră Viaţă,
pot fi numiţi faqiri.

90. One who has not merged his soul in its Essence
is low in caste.
The dog of ego should be kept on its leash;
indeed, it should be minced into small pieces.
The soul is admonished by the Lord
for procrastinating while on this earth,
and subduing her natural urge to be with Him.
Only they may be called faqirs, O Bahu,
whose very graves breathe Life.

*90. Zaaate naal na zaaiee raliaa,
so kamzaat sadeeoe hoo
Nafs kutte noon banh karaahaan,
qeemaa qeem kacheeve hoo
Zaat sifaaton mehna aave
zaatee shauq napeeve hoo
Naam faqeer tinhaan daa Baahoo,
qabar jinhaan dee jeeve hoo*

91. Cu excepția cazului în care sinele este sacrificat și pierdut în dragostea lui Dumnezeu,
repetarea și contemplarea nu-și vor atinge scopul.
Numai locuitorii țărmurilor de dincolo de timp și spațiu
se pot pierde în dragostea lui.
Numai cineva a cărui inimă este străpunsă
de săgețile dragostei sale
își poate sacrifica sinele și se poate contopi în Dumnezeu.
O Bahu, oricine nu reușește să-l găsească pe iubitul Prieten
va rămâne lipsit de iubire, în ambele lumi.

91 . Unless the self is sacrificed and lost in God's love,
repetition and contemplation will not achieve the goal.
Only dwellers of realms beyond time and space
can lose themselves in his love.
Only someone whose heart is pierced
by the arrows of his love
can sacrifice his self and merge in God.
Anyone who fails to find the beloved Friend
will remain bereft of love in both worlds, O Bahu.

91. Zikr fikar sab ure urere,
jaan jaan fidaa na faanee hoo
Fidaa faanee tinhaan noon haasil,
jo wassan laamkaanee hoo
Fidaa faanee han ohee jinhaan
chakhee ishq dee kaanee hoo
Doe jahaan tinhaan de mutthe,
yaar na miliaa jaanee hoo

92. Repetați Numele lui Dumnezeu și contemplați întotdeauna asupra lui
în timp ce îți faci repetarea
doar o sabie, este o astfel de amintire.
Trebuie să suspini cu durere și să-ți cufunzi inima, în dragoste,
înainte de a putea practica Numele
și să rezolvi misterul vieții.
Dacă te gândești la Prealubit
și nici măcar pentru o clipă nu-ți iei mintea de la el,
îți vei aminti cu adevărat.
Lovit de o asemenea contemplare,
nimeni nu poate trăi cu adevărat pentru lume,
și sapă atașamentul lumesc de la rădăcină.
Of, Bahu, repetă Cuvântul lui Dumnezeu,
și eliberează-te de grijile vieții.

92. Repeat the Name of God, and always contemplate on him
while doing your repetition keener
than a sword is such remembrance.
You must sigh with grief and bum your heart in love
before you can practise the Name
and resolve the mystery of life.
If you contemplate on the Beloved
and do not, even for a moment, take your mind off him,
you will truly remember.
Struck by such contemplation,
no one can really live for the world
digs out worldly attachment by the root.
Repeat the Word of God, O Bahu,
and free yourself from the worries of life.

92. Zikr kanoon kar fikr hameshaa,
eh tikhaa talwaaron hoo
Kaddhan aaheen, jaan jalaavan,
fikr karan israaron hoo
Zaakir so jo fikr kamaavan,
pal na faarigh yaaron hoo
Fikr daa phattiaa koe na jeeve,
putte mudh chaa paarhon hoo
Haqq daa kalmaa aakheen Baahoo,
bacheen fikr dee maaron hoo

93. Calea Maestrilor este cea mai înaltă dintre toate;
este dincolo de orice înțelegere!
Pe această cale nu există nici o învățătură
nici învățarea din cărți.
Nu există nici discuții, nici expuneri
nici povești din trecut.
Iubirea acestei lumi este pură idolatrie, o negare a lui Dumnezeu.
Doar cel care cunoaște arta mistică,
de a muri, în timp ce trăiește, știe adevăratul secret.

93. The path of the Masters is the highest of all;
it is beyond all comprehension!
On this path there is neither teaching
nor learning from books.
There are neither discussions nor expositions
nor stories from the past.
Love of this world is sheer idolatry, a denial of God.
Only the one who knows the mystic art
of dying while living, knows the real secret.

*93. Raah faqar daa pare parere,
orhak koe na disse hoo
Na uth parhhan parhaavan koe,
na uth masle qisse hoo
Eh duneaaa hai butt-parastee,
mat koe is ie visse hoo
Maut faqeeree jain sir aave,
maalam theeve tisse hoo*

94. Îmi trec nopțile fără să clilesc de somn;
în confuzie îmi trec zilele.
Numai un om al lui Dumnezeu ar cunoaște un om al lui Dumnezeu -
ce poate un sclav al minții și al simțurilor să știe despre el ?
Dacă nu meditați la Dumnezeu, vă veți pocăi
că, tinerețea ta a fost petrecută în căutări zadarnice.
Cei care și-au găsit Maestrul în *Shah jilani*
vor câștiga intrarea în curtea Domnului.

94. I pass my nights without a wink of sleep;
in confusion I pass my days.
Only a man of God would know a man of God -
what can a slave of the mind and senses know of him?
If you don't meditate on God, you will repent
that your youth was spent in vain pursuits.
Those who found their Master in Shah jilani
will gain admittance to the Lord's court.

*94. Raateen rattee neend na aave,
deehaan rahe hairaane hoo
Aarif dee gal aarij jaane,
kiaa jaane nafsane hoo
Kar ibaadat pachhotaasen,
zaaiaa gae javaanee hoo
Haqq huzoor unhaan noon haasil,
jinh miliaa peer Jilaanee hoo*

95. În devoțiunea mea față de Unicul,
conștiința mea s-a centrat în corpul meu;
acum nu mă odihnesc și nici nu dorm.
Toată noaptea am vărsat lacrimi de dor,
toată ziua plâng în durerea despărțirii!
Of, Bahu, secretul iubirii este
să îți sacrifici viața, la altarul lui Dumnezeu
fără să mă gândesc
și scapă de ultimele urme de durere.

95. In my devotion to the One,
my consciousness has centred in my body;
now I neither rest nor sleep.
All night I shed tears of longing,
all day I cry in the pain of separation!
o Bahu, the secret of love is
that you sacrifice your life at the altar of God
without a second thought
and rid yourself of the last traces of grief.

*95. Raateen nain rat hanjhoo rovan,
deehaan ghamzaa gham daa hoo
Parhh tauheed giaa tan andar,
sukh aaraam na samdaa hoo
Sir soolee te chaa tangio nen,
eho raaz piraam daa hoo
Siddhaa ho koheev-e Baahoo,
qatraa rahe na gham daa hoo*

96. În noaptea întunecată și neînțeleasă a ignoranței,
dragostea, este o făclie ce aduce lumină.
Din ea, emană o Melodie
ce atrage inimile îndrăgostiților!
Pe calea iubirii sunt păduri, oceane
și pustii, cu o amenințare constantă de lei.
Oricine pretuiește dragostea perfectă în inima sa,
poate traversa aceste păduri, oceane și pustii
fără de frică.

96. In the dark, fathomless night of ignorance,
love is a torch that brings light.
From it emanates a Melody
that enraptures lovers' hearts!
On the path of love are forests, oceans
and wastelands, with a constant threat of lions.
Anyone who cherishes perfect love in his heart
can cross these forests, oceans and wastelands
without fear.

*96. Raat haneree kaalee de wich,
ishq chiraagh jalaandaa hoo
Jaindee sik ton dil chaa neeve,
so aawaaz sunaandaa hoo
Aujharh jhall te maaroo bele,
dam dam khauf sheehaan daa hoo
Jal thal jangal gae jhagende,
kaamil nenh jinhaan daa hoo*

97. Fericirea și harul domnesc în inima
ce strălucește cu lumina iubirii.
Pânza iubirii s-a înălțat spre ceruri,
părăsind nava gândului și a rațiunii,
fără scăderea puterii sale motrice
la prima sa încercare de a traversa oceanul vieții.
De unde stau eu,
în orice direcție se întorc ochii mei,
îl văd doar pe Preaiubitul meu, O Bahu.

97. Bliss and grace reign in the heart
that glows with the light of love.
The sail of love has soared to the heavens,
leaving the ship of thought and reason
without its motive power-sinking
on its very first attempt to cross the ocean of life.
From where I stand,
in whatever direction my eyes turn,
I see only my Beloved, O Bahu.

97. *Re-raihmat us ghar wich vasse,
jitthe balde deeve hoo
Ishq hawaaee charh gaeefafkeen,
kitthe jahaaz ghateeve hoo
Aqal fikr dee berhee noon chaa,
paihale poor burheeve hoo
Har jaajaanee disse Baahoo,
jitwal nazar kacheeve hoo*

98. Post, rugăciuni și ritualuri de abstenență
se termină doar în confuzie.
Dumnezeu, nu este găsit prin astfel de mijloace;
toate acestea sunt doar acte ale vanității !
Nu ai reușit să-l recunoști pe iubitul Prieten
care trăiește mereu în tine.
Of, Bahu, te vei salva de rituri și ritualuri,
când îți pierzi ființa în Dumnezeu.

98. Fasting, prayers and rites of abstinence
only end in confusion.
God is not found through such means;
these are all but acts of vanity!
You have failed to recognize the beloved Friend
who always lives within you.
You will save yourself from rites and rituals,
o Bahu, when you lose your being in God.

98. *Roze, nafal, namaazaan, taqwaa,
sabbho kamm hairaane hoo
Inheen galleen Rabb haasil naaheen,
khud khwaanee khud daanee hoo
Qadeem hamesh jalendaa milio,
so yaar yaar na jaanee hoo
Virad vazeefe theen chhut raihsee,
Baahoo hosee jad faanee hoo*

99. Am găsit calea mistică
când am ținut bolul cerșetorului în mână,
implorând harul Maestrului.
Nu puteam decât să renunț cu adevărat la lume
după ce l-am întâlnit pe exaltatul Meu Maestru.
Adânc am băut din oceanul unicității,
totuși sufletul meu sete de tot mai mult.
Of, Bahu, Lacrimi de sânge deschid calea către Dumnezeu,
Nimeni în afară de ignoranți nu va lua acest lucru cu ușurință.

99. I found the mystic path
when I held the beggar's bowl in hand,
begging for the Master's grace.
I could only truly renounce the world
after I had met my exalted Master.
Deep have I drunk from the ocean of oneness,
yet my soul thirsts for more and more.
Tears of blood pave the way to God, O Bahu!
None but the ignorant will take this lightly.

*99. Raah faqar daa tad ladhosee,
jad hath pharheese kaasaa hoo
Tark duneea ton tad thiosee,
jad faqeer miliosee khaasaa hoo
Dariaa wahadat nosh keetose,
ajaan bhee jee piaasaa hoo
Raah faqar rat hanjhoo rovan,
lokaan bhaane haasaa hoo*

100. Oamenii ce vor să fuzioneze cu Dumnezeu
nu închid noaptea ochii.
Învățătorul întotdeauna are grijă și își protejează discipolii
ca un grădinar ce își îngrijește răsadurile.
În prezența sa divină, el îi hrănește
cu privirea lui milostivă.
O, Bahu, este adecvat doar să folosiți numele „Maestru”
pentru cineva care îți arată Domnul
în propriul tău corp!

100. People who pine to merge with God
do not get a wink of sleep at night.
The Master always tends and protects his disciples
as a gardener nurses his seedlings.
In his divine presence, he nourishes them
with his merciful glance.
It is only appropriate to use the name 'Master'
for someone who shows you the Lord
within your own body, O Bahu!

*100. Raateen khwaab na unhaan hargiz,
jehrhe Allaah waale hoo
Baaghaan waale boote vaangoon,
taalib nit sambhaale hoo
Naal nazare raihamat waale,
kharhe huzooron paale hoo
Naam faqeer tinhaan daa, jo
ghar baithe yaar wakhaale hoo*

101. Toată lumea recită Kalma cu buzele;
rară este persoana care o recită din inimă.
Atunci când, Kalma vine din inimă,
cuvântul rostit nu are valoare.
Doar misticii cunosc această Kalma a inimii.
Ce știu ei, cei care doar cântă și predică ?
Maestrul meu, m-a învățat acest Kalma secret;
Acum, sunt pentru totdeauna unit cu Domnul meu.

101 . Everyone recites the Kalma with his lips;
rare is the person who recites it from the heart.
When the Kalma comes from the heart,
the spoken word has no value.
Only mystics know this Kalma of the heart.
What do they know, who only sing and preach?
My Master has taught me this secret Kalma;
I am now forever united with my Lord.

*101. Ze-Zabaanee har koe parhdaa,
dil daa kalmaa koe hoo
Jithe kalmaa dil daa parhhee-e,
mile zabaan na dhoe hoo
Dil daa kalmaa aarif parhde,
jaanan kiaa galoe hoo
Kalmaa mainoon peer parhhaaiaa,
sadaa suhaagan hoe hoo*

102. Cuvioșii se obolesc singuri
cu austerități și posturi, cu închinare și cu ritualuri,
în timp ce, îndrăgostiții se dizolvă în oceanul unicității.
Prin iubire, dobândesc secretul lui Dumnezeu!
Ca o albină, ce se îneacă într-un borcan cu miere,
cei cu mintea lumească se îneacă în plăcerile lumești.
Nu pot să urce până la înălțimile spirituale ale mysticilor;
dacă ar face mai mult decât o albină, ar putea zbura cu vulturii!
Cei care își țin companie, cu un Maestru
sunt onorați în curtea lui Dumnezeu, binecuvântați cu harul lui Dumnezeu.

102. The pious tire themselves out
with austerities and fasts, with worship and rituals,
while lovers dissolve themselves in the ocean of oneness.
Through love they acquire the secret of God!
Like a bee drowning in a jar of honey,
the worldly-minded are drowning in worldly pleasures.
They cannot soar to the spiritual heights of the mystics
any more than a bee can fly with eagles!
Those who keep company with a Master
are honoured in God's court, blessed with God's-grace.

*102. Zaahid zuhd kamaande thakke,
roze, nafal; namaazaan hoo
Aashiq gharq hoe wich wahadat,
naal muhabbat raazaan hoo
Makkhee qaid shahad wich hoee,
keeh udsee sang baazaan hoo
Jinhaan majlis naal nabee
oh saahib naaz nawaazaan hoo*

103. Posturi nesfârșite, rugăciuni și închinare,
iar actele de prosternare m-au epuizat.
De o mie de ori am mers în pelerinaj la Mecca,
dar aceasta nu a pus capăt rătăcirilor minții mele;
nici retragerile mele, făcute în izolarea pădurii
nu mi-au adus iluminarea pe care o căutasem.
Dar, O, Bahu, toate obiectivele vieții sunt îndeplinite,
atunci când Maestrul aruncă o privire miloasă !

103. Endless fasts, prayers and worship,
and acts of prostration have worn me out.
A thousand times have I gone on pilgrimage to Mecca,
but that did not end the wanderings of my mind;
nor did my retreats to the seclusion of the forest
bring me the enlightenment I had sought.
But all the objectives of life are met, O Bahu,
when the Master bestows a merciful glance!

*103. Sai roze sai nafal namaazaan,
sai sajde kar thakke hoo
Makke hajj gae sai vaaree,
dil dee daurh na mukke hoo
Chille, chalee-e, jangal bhauna,
is gal theen na pakke hoo
Sab matalab ho jaande haasil,
peer nazar ik takke hoo*

104. Numai cei ce practică adevăratul Nume
știu să cânte, laudele lui Dumnezeu.
Ei dobândesc prin revelație interioară,
cunoașterea reală și adevărată!
Folosind sabia voinței lui Dumnezeu
îșiucid ego-ul, cu dragostea lui Dumnezeu.
O, Bahu, cei care găsesc apa vieții veșnice
dobândesc înțelepciunea divină,!

104. Only those who practise his true Name
know how to sing God's praises.
They acquire through inner revelation,
the knowledge real and true!
Wielding the sword of God's will
they slay their ego with God's love.
Those who find the water of eternal life
acquire divine wisdom, O Bahu!

*104. Sabaq sifaatee soee parhde,
jo vat hain naheen zatee hoo
Ilmon-ilm unhaan noon hoiaa,
aslee te asbaatee hoo
Naal muhabbat nafs kuthone,
kadh qazaa dee kaatee hoo
Bahraa khaas unhaan noo jinhaan,
laddhaa aab hayaatee hoo*

105. Trupul meu, arde în focul dorului;
durerea despărțirii, s-a așezat în inima mea;
precum ko'el, plânge după ploaia milostivirii lui Dumnezeu.
Cântă, O, papeeha, a sosit sezonul ploios !
Vino cu mine, în rugăciunea mea, pentru apa vieții -
ca nu cumva să se încheie sezonul ploios, se va pierde ocazia.
O, Bahu, fermitatea credinței, statornicia scopului,
te va uni într-o bună zi, cu iubitul tău Prieten.

105. My body is burning in the fire of longing;
the pain of separation has settled in my heart;
like the *ko'el* I cry for the rain of God's mercy.
Sing, O papeeha, the rainy season has arrived!
Join me in my prayer for the water of life -
lest the rainy season should end, the opportunity be lost.
o Bahu, firmness of faith, steadfastness of purpose,
will one day unite you with your beloved Friend.

*105. Soz kanoon tan sarhiala saraa,
dukkhaan dere laae hoo
Koel vaang kookendee vattaan,
maulaa meenh varsaae hoo
Bol papeehaa saawan aaiala,
vanje na din zaae hoo
Saabat sidq te qadam agohaana,
eh gal yaar milaae hoo*

106. O, Şah jilani, Maestrul Maeştrilor,
ascultă cu atenție cererea mea:
nava mea este prinsă în mări periculoase
unde, nici balenele puternice nu îndrăznesc să se aventureze.
O, Şah Jilani, iubit de Dumnezeu,
grăbește-te, și vino în ajutorul meu!
Cei care se bazează pe tine, O Meeran,
ca Maestru și Mântuitor al lor,
vor înota în siguranță, peste oceanul vieții

106. O, Shah jilani, Master of Masters,
listen intently to my supplication:
my ship is caught in perilous seas
where even mighty whales dare not venture.
o Shah Jilani, beloved of God,
make haste and come to my rescue!
Those who rely on you, O Meeran,
as their Master and Saviour,
will safely swim across the ocean of life

*106. Sun fariaad peeraan diaa peeraa,
arz suneen kan dhar ke hoo
Berha arhiala wich kapraan,
jith machh na baihnde dar ke hoo
Shaah Jilaanee mahboob subhaanee,
khabar lio jhat kar ke hoo
Peer jinhaan daa Meeraan Baahoo,
kaddhee lagde tarke hoo*

107. O, Shah jilani, Maestrul Maestrilor !
ascultă-mi rugăciunea.
Cine altcineva va sluji nevoilor mele ?
Cine altcineva îmi va asista situația ?
Pentru mine, nu este nimeni ca tine; dar pentru tine există
milioane de oameni ca mine.
Nu citiți sulul faptelor mele rele; roagă-te, nu închide ușa
iertării asupra sufletului meu !
Dar pentru un păcătos evident ca mine, spune Bahu,
cine ți-ar fi dat o astfel de șansă sa-ti exerciti iertarea ?

107. O Shah jilani, Master of Masters!
listen to my supplication.
Who else will minister to my needs?
Who else will attend to my plight?
For me, there is no one like you;
but for you, there are forlorn millions like me.
Do not read the scroll of my evil deeds;
pray, shut not the door of remission on my soul!
But for a blatant sinner like me, says Bahu,
who would have given you such a chance
to exercise your forgiveness?

*107. Sun fariaad peeraan diaa peeraa,
aakh sunaavaan kainoon hoo
Tain jehaa mainoon hor na koee,
main jeheean lakkh tainoon hoo
Phol na kaaghaz badeean waale,
dar ton dhakk na mainoon hoo
Main wich aid gunaah na hunde,
toon bakhshendon kainoon hoo*

108. M-aș putea sacrifica de o sută de ori
pentru cei care nu spun niciodată un cuvânt descurajant;
de o mie de ori pentru aceia
care stau ferm pe cuvânt.
De un milion de ori aș putea face o ofertă de la mine
oamenilor care își țin ego-ul în lesă;
și, de un miliard de ori, pentru cei puri, precum aurul,
care se prezintă ca fiind ca plumbul.

108. I could sacrifice myself a hundred times
for those who never say a dispiriting word;
a thousand times for those
who stand firm by their word.
A million times could I make an offering of myself
to people who keep their ego on a leash;
and a billion times to the pure as gold,
who present themselves as being like lead.

*108. Sau hazaar tinhaan ton sadqe,
jo na bolan phikkaa hoo
Lakkh hazaar tinhaan ton sadqe,
jo gall karde hikkaa hoo
Lakkh karorh tinhaan ton sadqe,
nafs rakhende jhikkaa hoo
Neel padam tinhaan ton sadqe,
son sadaavan sikkaa hoo*

109. Maestrul meu mi-a explicat,
realitatea care trăiește în inimă:
se numește *Ism-i-A 'zam*, Cuvântul lui God -
este misterul divin.
Cuvântul, este suflarea vieții noastre;
în afară de Cuvânt, nimic nu există!
Aduce viață, provoacă moarte;
în el se află toate secretele lui Dumnezeu!

109. My Master has explained to me
the reality living in the heart:
it is called *Ism-i-A' zam*, the Word of God-
it is the divine mystery.
The Word is the breath of our lives;
other than the Word nothing exists!
It brings life, it causes death;
in it lie all the secrets of God!

*109. Seene wich maqaam hai kaindaa,
murshid gall sujhaaee hoo
Eho saah jo aave jaave,
hor naheen shai kaee hoo
Is noon Ism-al-Aazam aabhan,
eho sirr Ilaahee hoo
Eho maut hayaatee Baahoo,
eho bhet Ilaahee hoo*

110. Harul lui Dumnezeu să coboare pe Shorekote,
unde locuiește Bahu!
Ca un grădinar, ce își îngrijește răsadurile,
Învățătorul, întotdeauna are grijă și își protejează discipolii.
În prezența sa divină, el îi hrănește
cu privirea lui milostivă.
O, Bahu, Cel care îți arată Domnul, în trupul tău
merită numele „Maestru”.

110. May God's grace descend on Shorekote,
where Bahu lives!
Like a gardener who nurses his seedlings,
the Master always tends and protects his disciples.
In his divine presence, he nourishes them
with his merciful glance.
Someone who shows you the Lord within your body
deserves the name 'Master', O Bahu.

*110. Shor shaihar te raihamat wasse,
jitthe Baahoo jaale hoo
Baaghbaanaan de boote vaangoon,
taalib nit sambhaale hoo
Naal nazaare rahmat waale,
kharha huzooron paale hoo
Naam faqeer tisse daa Baahoo,
ghar wich yaar vikhaale hoo*

111. Mari și vizibile, sunt portalurile religiei;
greu de găsit este calea îngustă ce conduce la Dumnezeu.
Preoții și cărturarii, nu permit nimănui să o găsească;
aruncă pietre și stânci, îi persecută pe Sfinți.
Îndrăgostiții au descoperit chiar această cale a strâmtorii,
ținută în afara vederii lor.
Numai îndrăgostiții cunosc calea secretă către Domnul.
Cum oare o pot găsi oamenii conduși de un impuls orb ?

111 . Grand and conspicuous are the portals of religion;
hard to find is the narrow path that leads to God.
Priests and scholars allow no one to find it;
they throw stones and rocks, they persecute Saints.
Lovers have only discovered this strait path
by keeping out of their sight.
Only lovers know the secret path to the Lord.
How can people driven by blind impulse find it?

111. *Sharaa de darwaaze uchche,
raah faqar daa moree hoo
Aalim faazil den na langhan,
jo langhe so choree hoo
Putt putt ittaan vatte maaran,
dardmandaan de khoree hoo
Raaz maahee daa aashiq jaanan,
jaanan keeh athoree hoo*

112. Oameni care au dobândit adevăratul Nume al lui Dumnezeu
nu cântă imnuri în temple.
Au învățat să practice adevăratul nume;
au dobândit adevărata cunoaștere a esenței sale.
Ei au mânuit sabia voinței lui Dumnezeu;
și-au ucis ego-ul, cu dragostea lui Dumnezeu.
Toate cele paisprezece târâmurii sunt în inima ta,
O, Bahu, dacă ai ști cum să te uiți înăuntru!

112. People who have attained the real Name of God
do not sing hymns in temples.
They have learnt to practise the real Name;
they have acquired the true knowledge of his essence.
They have wielded the sword of God's will;
they have slain their ego with God's love.
All fourteen realms are within your heart,
O Bahu, if only you knew how to peep within!

112. *Sift sanaaee mool na parhhde,
jo pauhte wich zaatee hoo
IIm, amal unhaan wich hove,
aslee te asbaatee hoo
Naal muhabbat nafs kuthone,
ghin razaa dee kaatee hoo
Chaudaan tabq dile wich Baahoo,
paa andar dee jhaatee hoo*

113. Eul încăpățânat este precum un câine negru și urât,
ce urlă și țipă, la nesfârșit.
Îți mănâncă carnea, îți bea sângele;
locuiește în partea stângă, umbrită a inimii tale!
Of, Bahu, este rău și blestemat,
Domnul ne salvează pe toți de atacurile sale brutale!

113. The stubborn ego is like an ugly, black dog
that howls and screams without end.
It eats your flesh, it drinks your blood;
it dwells in the left, shadowy side of your heart!
It is evil and accursed, O, Bahu -
May the Lord save us all from its brutal attacks!

*113. Soorat nafs ammaare dee,
koe kuttaa gullar kaalaa hoo
Kooee, nooke, lahoo peeve,
mange charb nivaalaa hoo
Khabbe paason andar baithaa,
dil de naal sambhaalaa hoo
Eh bad-bakht hai zaalim Baahoo,
Allaah karsee taalaa hoo*

114. Câinele ego-ului, trebuie ucis și tocat în bucăți,
prin repetarea Numelui lui Dumnezeu,
practicat cu dragoste, cu fiecare suflare a vieții cuiva.
Îl poți realiza pe Dumnezeu, prin repetarea Numelui,
iar sufletul tău, poate avea,
viziunea propriei sale Esențe divine.
O Bahu, Cerul și Pământul, devin sclavii oricui,
care a realizat Esența în sine.

114. The dog of ego must be slain and minced into bits
by the repetition of God's Name
practised with love, with every breath of one's life.
You can realize God with the repetition of the Name,
and your soul can have
the vision of its own divine Essence.
Heaven and earth become slaves of anyone, O Bahu,
who has realized the Essence within himself.

*114. Zaad-zarooree nafs kutte noon,
qeema qeem kacheeve hoo
Naal muhabbat zikr Allaah daa,
dam dam piaa parheee hoo
Zikr kanoon Rabb haasil theendaa,
zaato zaat diseeve hoo
Doven jahaan ghulaam tinhaan de,
jinhaan zaat labheeve hoo*

115. Pune-ți credința în Ghaus-ul-A'zam,
și nu vei fi lăsat niciodată în gură.
Cu doar un bob de dragoste în inima ta,
îți vei petrece viața
plângând în durerea separării.
Dacă tânjești să-l întâlnești pe Domnul cu ardoare,
veți obține întotdeauna pace și fericire.
O Bahu, dacă exersezi adevăratul nume al lui Dumnezeu,
toată fericirea va fi a ta,
în această lume cât și în lumea de dincolo.

115. Put your faith in Ghaus-ul-A'zam,
and you will never be left in the lurch.
With just a grain of love in your heart,
you will spend your life
crying in the pain of separation.
If you long to meet the Lord ardently,
you will always obtain peace and happiness.
If you practise the real Name of God,
all bliss will be yours, O Bahu,
in this world and the world beyond.

115. *Taalib Ghaus-al-Aazam waale,
kade na hovan maande hoo
Jainde andar ishq dee rattee,
raihaan sadaa kurlaande hoo
Jainoon shauq milan daa hove,
lai khushiaan nit aande hoo
Doven jahaan naseeb tinhaan jo
zaatee Ism kamaande hoo*

116. Dacă vei căuta să-l întâlnești pe Dumnezeu înflăcărat,
devii discipol al unui adevărat Maestru
și cântă-i laudele.
Dacă îi urmați instrucțiunile cu sinceritate,
într-o bună zi, îți vei asuma însăși forma.
Prin repetarea constantă a Kalmei (Cuvântului) sale (său)
te vei scălda în fericirea ei.
O Bahu, Domnul te va purifica de toate păcatele tale,
dacă practici adevăratele Nume ale lui Dumnezeu.

116. If you seek to meet God ardently,
become a disciple of a true Master
and sing his praises.
If you follow his instructions sincerely,
you will, one day, assume his very form.
By constant repetition of his Kalma
you will bathe yourself in its beatitude.
The Lord will purify you of all your sins, O Bahu,
if you practice that *real* Name of God.

116. *Taalib ban ke taalib hoven,
ose noon paa gaaven hoo
Larh sache haadee daa pharh ke,
oho toon ho jaaven hoo
Kalme daa toon zikr kamaaven,
kalme naal nahaaven hoo
Allaah tainoon paak kare
ie zaatee Ism kamaaven hoo*

117. Îl văd pe Preaiubitul meu, în lumea de afară.
Când mă uit înăuntru, îl văd în inima mea.
Mă rătăcesc, epuizat de durerea dorului;
orbii și ignoranții, huiduie și batjocoresc.
L-am găsit pe Domnul meu, în inima mea,
în timp ce, acei iluminați merg în pelerinaj la Mecca.
Spune-i Bahu, cerșetorului de la ușa Maestrului său:
în inimă, există comori din belșug.

117. I see my Beloved in the world outside.
When I look within, I see him in my heart.
I wander around, worn down with the pain of longing;
the blind and ignorant mock and jeer.
I have found my Lord within my heart,
while the unenlightened go on pilgrimage to Mecca.
Says Bahu, the beggar at his Master's door:
there are bountiful treasures within the heart.

*117. Zaahir wekhaan jaanee taaeen,
naale andar seene hoo
Birhon maari nit phiraan main,
hassan lok naabeene hoo
Main dil wichon hai shauh paaiaa,
lokeen jaan madeene hoo
Kahe faqeer Meeraan daa Baahoo,
andar dilaan khazeene hoo*

118. Dacă meditați la Dumnezeu, fără îndrumare,
vei muri fără credință și pierdut.
Chiar dacă te închini așa, de sute de ani,
nu ai fi încă familiarizat cu Dumnezeu.
Voalul nu va fi ridicat fără cunoașterea Căii -
inima va rămâne întunecată precum o casă de idoli.
O, Bahu, mă sacrific oricui,
care l-a găsit pe Maestrul fără pereche.

118. If you meditate on God without guidance,
you will die faithless and lost.
Even if you worship like this for hundreds of years,
you would still be unfamiliar with God.
The veil will not be lifted without knowledge of the Way -
the heart will stay dark like a house of idols.
I sacrifice myself to anyone, O Bahu,
who has found the Master without peer.

*118. Ilmon baajh je faqar kamaave,
kaafir mare deewaanaa hoo
Sai variaan dee kare ibaadat,
Allaah theen begaanaa hoo
Ghaflat theen na khulsan parde,
dil jaahil butkhaanaa hoo
Main qurbaan tinhaan ton, jinhaan
miliaa yaar yagaanaa hoo*

119. Intellectul și înțelepciunea nu-și găsesc punct de sprijin acolo, unde sunt dezvăluite secretele unității în Dumnezeu. Preoții nu sunt de niciun ajutor acolo, și, nici o cunoaștere a scripturilor. Vă puteți contopi sinele doar în Absolut când Maestrul dezvăluie secretul divin. Puteți dobândi doar cunoștințe finale despre Dumnezeu după ce ai îndepărtat scripturile.

119. Intellect and wisdom find no foothold where the secrets of unity in God are revealed. Priests are of no help there nor is any knowledge of the scriptures. You can only merge your self in the Absolute when the Master reveals the divine secret. You can only acquire ultimate knowledge of God after you put away the scriptures.

*119. Aqal fikar dee iaa na kaaee,
jit wahadat sirr subhaanee hoo
Na uth mullaan pandit joshee,
na uth ilm Quraanee hoo
Jad Aihmad aihad wikhaalee ditaa,
taan kul hove faanee hoo
Ilm tamaam keetone haasil,
thapp kitaab asmaanee hoo*

120. Când dragostea a chemat rugăciunea, inima mea a răspuns:
M-am purificat - mi-am interpretat *wuzoo*-ul⁷⁹ cu sângele inimii mele!
Când strigătul „Dumnezeu este mare” m-a inspirat să fuzionez în acel mare Domn,
Mi-am auzit inima, nedorind să mă întorc înapoi.
Când eu însumi, am proclamat măreția lui Allah,
M-am contopit în el și, i-am mulțumit pentru că, m-a eliberat din îndelunga mea suferință.

120. When love gave the call to prayer, my heart responded: I purified myself-I performed my *wuzoo* with the blood of my heart! When the cry "God is great" inspired me to merge in that great Lord, I found my heart unwilling to turn back. When I myself proclaimed Allah's greatness, I merged in him and thanked him for relieving me of my long suffering.

*120. Ishq muazzin dittiaan baangaan,
kanneen sad peeose hoo
Khoon jigar daa kadh karaahaan,
wuzoo saaf keetose hoo
Sun takbeer fanaa fillah dee,
murhan muhaal theeose hoo
Parh tabbeer theeose waasil,
taaheen shukr keetose hoo*

⁷⁹ *Wuzoo*, se referă la practica musulmană de a se curăța, prin spălarea cu apă, a feței, mâinilor și picioarelor, înainte de *namaaz*, rugăciunea ritualică.

121. Un îndrăgostit, își oferă rugăciunea într-un limbaj nerostit.
Nu este pentru toată lumea
inima dureroasă a unui îndrăgostit, poate cunoaște această rugăciune.
El se purifică făcându-și *unizoo*
cu lacrimi din ochi, și, sânge din inima sa.
Doar un devotat rar, cunoaște rugăciunea pentru care
limba nu se mișcă, buzele nu flutură.

121. A lover offers his prayer in an unspoken language.
It is not for everyone only
the aching heart of a lover can know this prayer.
He purifies himself by doing his *unizoo*
with tears from his eyes, blood from his heart.
Only a rare devotee knows the prayer for which
the tongue does not move, lips do not flutter.

*121. Aashiq parhn namaaz piraam dee,
jain wich harf na koe hoo
Jehaa kehaa neei na sakke,
uth dardmand dil dhoee hoo
Akheen neer ie khoon jigar daa,
wuzoo paak keetoe hoo
Jeebh na hille, honth na pharhkan,
khaas namaazee soee hoo*

122. Fii iubitor, și, lasă-ți inima să fie precum, o stâncă.
Dacă oamenii îți aruncă injurii, consideră-le drept o binecuvântare.
Chiar și Mansur, care știa toate secretele lui Dumnezeu,
a fost trimis la spânzurătoare.
Of, Bahu, odată ce ai plecat capul în rugăciune,
nu-l ridica din nou,
deși mulțimea te poate arăta drept necredincios.

122. Become a lover, and let your heart be like a rock.
If people hurl abuse at you, consider it as a blessing.
Even Mansur, who knew all the secrets of God,
was sent to the gallows.
Once you have bowed your head in prayer,
do not lift it again, O Bahu,
although the multitude may brand you infidel.

*122. Aashiq ho te ishq kamaa,
dil rakkheen vaang pahaarhaan hoo
Sai sai badeaan, lakh ulaahme,
jaaneen baagh bahaaraan hoo
Chaa soolee Mansoor dittaa
jo waaqif kul asraaraan hoo
Sajdion sir na chaaee-e Bahoo,
kaafir kaihan hazaaraan hoo*

123. Îndrăgostiții, sunt întotdeauna logodiți,
în contemplarea interioară a Prealubitului.
Ba, chiar își refuză somnul de noapte
absorbiți sunt ei,
în practica lor, a Numelui adevărat al lui Dumnezeu.
Zi și noapte, sunt neliniștiți;
ei plâng, în durerea separării lor de Dumnezeu.
Bahu salută norocul acelor adepți,
ce se dedică pe bună dreptate
în lecția Unicității.

123. Lovers are always engaged
in inner contemplation of the Beloved.
They even deny themselves their nightly sleepso
absorbed are they
in their practice of God's real Name.
They are restless day and night;
they cry in the pain of their separation from God.
Bahu hails the good fortune of those devotees
who rightly devote themselves
to the lesson of Oneness.

*123. Aashiq raaz maahee de kolon,
hon kadee na vaande hoo
Neend haraam tinhaan te jehrhe
zaatee Ism kamaande hoo
Hik pal mool aaraam na aae,
raat dine kurlaande hoo
Jinhaan alif sahee kar parhiaa,
waah naseeb tinhaan de hoo*

124. Îndrăgostiții, rămân complet intoxicați
în extazul dragostei lor pentru Prealubit.
Își oferă sufletul Preaiubitului,
în timp ce încă ei trăiesc,
și, astfel, se immortalizează
în această viață și în viitor.
De ce ar trebui cineva,
a cărui inimă strălucește cu lumina lui Dumnezeu,
să ardă lumânări în temple ?
Of, Bahu, extrem de limitate sunt, rațiunea și intelectul !
Nu au acces la tărâmul iubirii.

124. Lovers remain completely intoxicated
in the ecstasy of their love for the Beloved.
They offer their souls to the Beloved
while still living
and thus immortalize themselves
in this life and the hereafter.
Why should anyone
whose heart shines with the light of God
burn candles in temples?
Grossly limited are reason and intellect, O Bahu!
They have no access to the realm of love.

*124. Aashiq ishq maahee de kolon,
phiran hameshaa kheeve hoo
Jeende jaan maahee noon dittee,
doheen jahaaneen jeeve hoo
Shamaa chiraagh jinhaan dil roshan,
oh kion baalan deeve hoo
Aqal fikr dee pahunch na othe,
faanee faiham kacheeve hoo*

125. Inima unui îndrăgostit, se topește precum ceara,
dar răspunsul lent este Prealubitul.
Ca un șoim, îndrăgostitul privește inima Prealubitului
și, o caută.
Dar, legat cu corzi pământeste,
oare cum poate zbura, bietul șoim ?
O Bahu, inima care nu și-a cumpărat iubirea
pe piața vieții,
va merge cu mâinile goale în această lume și, în următoarea.

125. A lover's heart melts like wax,
but slow in response is the Beloved.
Like a hawk, the lover eyes the Beloved's heart
and seeks it out.
But tied down with earthly strings,
how can the poor hawk fly?
The heart that has not purchased love
in the marketplace of life, O Bahu,
will go empty-handed-in this world and the next.

*125. Aashiq daa dil mom braabar,
maashooqaan dil kaahlee hoo
Tu'amaa wekhe tur tur takke,
jion baazaan dee chaalee hoo
Baaz vichaaraa kionkar udde,
paireen pios dawaalee hoo
Jain dil ishq khareed na keetaa,
dohaan jahaanon khaalee ho*

126. Un îndrăgostit, se purifică o singură dată - cu Kalma;
wuzoo-ul său, va ține până în ziua judecății.
Zi și noapte, el se prosternează
și, în rugăciune, își ține capul plecat.
Fachirii, sunt acasă în această lume și în următoarea,
dar la o mie de regiuni dincolo de paradis
se află, adevărata lor Casă!

126. A lover purifies himself just once-with Kalma;
his wuzoo will hold till the day of judgement.
Day and night he prostrates himself
and keeps his head bowed in supplication.
The faqirs are at home in this world and the next,
but a thousand regions beyond paradise
lies their real Home!

*126. Aashiq hik wuzoo jo keetaa,
roz qiaamat taaen hoo
Wich namaaz raku sajoode,
raihande sanjh sabaheen hoo
Ethe othe doheen jahaaneen,
sabh faqar deean jaaen hoo
Arshaan ton sai manzil agge,
paindaa kam tinhaeen hoo*

127. Toată lumea, de la rege până la, cerșetor,
a jucat, jocul dragostei –
ea, uimeste la fel, atât intelectualul,
cărturarul cât și înțeleptul.
Iubirea, s-a înrădăcinat ferm în mine,
stabilindu-și camera privată, în inima mea!
Iubirea, a atins inimile,
atât ale bogaților, cât și ale săracilor, deopotrivă;
cum poate oare, un străin - ce niciodată, nu a gustat dragostea –
să își dea seama, de binecuvântarea și splendoarea ei ?

127. Everyone from king to beggar
has played the game of love -
it equally astounds the intellectual,
the scholar and the wise.
Love has firmly entrenched itself within me,
establishing its private chamber in my heart!
Love has touched the hearts
of the rich and the poor alike;
how can an outsider-who has never tasted love -
realize its bliss and splendour?

127. *Ishq dee baazee har jaa khedee,
shaah, gadaa, sultaanaan hoo
Aalim, foazil, aaqil, daanaa,
kardaa chaa hairaanaan hoo
Tamboo thok latthaa wich dil de,
laaees khilwat khaanaan hoo
Ishq ameer faqeer manende,
keeh jaane begaanaan hoo*

128. Fii curajos și înoată de-a lungul oceanului iubirii,
plonjând drept
în valurile sale feroce, în vârtejurile sale mortale.
Și, în drum spre țara iubirii
nu vă speriați
la vederea interioară
a pădurilor dense
sau pustiurilor, amenințătoare.
Of, Bahu, doar când îți sacrifici viața
în dragostea ta, pentru Dumnezeu,
vei merita numele „faqir”.

128. Be brave and swim across the ocean of love,
plunging straight
into its fierce waves, its deadly whirlpools.
And don't be frightened
at the sight of the dense forests
or threatening inner wastelands
on your way to the country of love.
Only when you sacrifice your life
in your love for God
will you deserve the name 'faqir'. O Bahu .

128. *Ishq muhabbat dariaa de wich,
thee mardaanaa tarree-e hoo
Jitthe paun ghazab deean laiharaan,
qadam uthaaeen dharee-e hoo
Aujharh jhang balaaeen bele,
wekh wekh na daree-e hoo
Naam faqeer tad theendaa Baahoo,
wich talab de maree-e hoo*

129. Considerându-mă firav și neajutorat,
dragostea s-a înrădăcinat la ușa mea.
Ca un copil răsfățat, nu va dormi,
nici nu mă va lăsa să mă odihnesc.
Îmi cere imposibilul:
vrea fructe de vară în toiul iernii
pot oare găsi așa ceva ?
O Bahu, când dragostea decide să te cheme,
rațiunea și logica sunt complet uitate.

129. Considering me frail and helpless,
love has entrenched itself at my door.
Like a spoiled child, it won't sleep,
nor will it let me have any rest.
It demands the impossible of me:
it wants summer fruit in the dead of winter where
can I find such a thing?
When love decides to call you, O Bahu,
reason and logic are completely forgotten.

*129. Ishq asaanoon lissiaan jaataa,
latthaa mall muhaarhee hoo
Na saaven, na saavan deve,
jeeven baal rihaarhee hoo
Poh maagheen kharbooze mange,
main kith laisaan vaarhee hoo
Aqal fikr deeraan bhull gaeeraan,
jad ishq vajaaee taarhee hoo*

130. Devoții, ale căror inimi sunt saturate
cu dragostea lui Dumnezeu,
își țin buzele sigilate.
Fiecare por din corpul lor are un milion de limbi
cu care să repete Numele lui Dumnezeu
tăcerea lor, vorbește pentru elocvența lor.
Ei și-au făcut *wuzoo* cu numele sfânt;
s-au scăldat în oceanul unicității.
O Bahu, numai când sufletul tău, se identifică cu Sursa sa divină
rugăciunea ta, va fi acceptată.

130. Devotees, whose hearts are saturated
with the love of God, keep their lips sealed.
Every pore of their bodies has a million tongues
with which to repeat the Name of God -
their silence speaks for their eloquence.
They have done their *wuzoo* with the holy Name;
they have bathed themselves in the ocean of oneness.
Only when your soul identifies with its divine Source
will your prayer be accepted, O Bahu.

*130. Ishq jinhaan de haddeen rachiaa,
raihan oh chup chupaate hoo
Loon loon de wikh lakkh zabaanaan,
karan oh gungee baate hoo
Karde wuzoo Ism Aazam daa,
dariaa wahadat nahaate hoo
Tadon qabool namaazaan Baahoo
jad yaaraan yaar pachhaate hoo*

131 Un adevărat îndrăgostit, este cel care își pleacă capul
înaintea sabiei iubitei.
El nu-și va părăsi niciodată dragostea,
nu-i întoarce niciodată spatele, Celui Preaiubit,
chiar dacă ar fi tăiat în bucăți, cu sabia iubirii.
El își va pune inima și sufletul, în efortul său,
pentru a găsi un indiciu asupra secretelor Prealubitului.
Of, Bahu, iubirea lui Hussain și Ali, era adevărată.
Și-au sacrificat viața,
dar nu, și dragostea lor, pentru Dumnezeu și Profet.

131 A real lover is one who bows his head
before the Beloved's sword.
He will never forsake his love,
never turn his back on the Beloved -
even if he were cut into pieces with the sword of love.
He will put his heart and soul into his endeavour
to find a clue to the Beloved's secrets.
The love of Hussain and Ali was true, O Bahu.
They sacrificed their lives,
but not their love for God and the Prophet.

*131. Aashiq soee haqeeqee jehrhaa
qatal maashooq de manne hoo
Ishq na chhorhe, mukh na morhe,
pae talvaaraan khanne hoo
Jit wal wekhe raaz maaher daa,
lagge ose banne hoo
Sachchaa ishq Hussain Ali daa,
sir dae raaz na bhanne hoo*

132. Valurile de pe oceanul iubirii, se ridică spre cer;
nici navele mari și rezistente, nu pot supraviețui.
Barca fragilă a intelectului și a rațiunii,
are șanse mici.
Se va scufunda în prima încercare de a traversa
pentru că, vârtoarea feroce urlă, valurile mortale se prăbușesc,
atunci când, o navă se pregătește să intre în portul Unității.
Moartea care lovește teroarea în mintea oamenilor
aduce bucurie inimii unui îndrăgostit:
în moarte, găsește viața veșnică.

132. Waves on the ocean of love rise to the skies;
even large and sturdy ships cannot survive.
The fragile boat of intellect and reason
has little chance.
It will sink in its first attempt to cross
because fierce whirlpools roar, deadly waves crash,
when a ship prepares to enter the port of Unity.
The death that strikes terror in people's minds
brings joy to a lover's heart:
in death he finds everlasting life.

*132. Ishq samundar charh gaa falkeen,
kit jahaaz kacheeve hoo
Aqal fikr dee daundee noon, chaa
paihale poor boorheeve hoo
Karhkan kappar paun laiharaan,
jad wahadat wich varheeve hoo
Jis marne theen khalqat dardee,
aashiq marke jeeve hoo*

133. Îndrăgostiții se încălzesc
la focul iubirii, din inima lor
și se hrănesc cu combustibilul oaselor lor.
Ei își sculptează carnea inimii lor
și o prepară pe acest foc.
Deranjați de dragoste, rătăcesc fără voie,
potolindu-și setea, cu propriul lor sânge.
Of, Bahu, mii, s-au pretins a fi îndrăgostiți,
rari sunt cei binecuvântați, cu iubirea adevărată!

133. Lovers warm themselves
on the fire of love in their hearts
and fed with the fuel of their bones.
They carve out the flesh of their hearts
and roast it on this fire.
Distracted in love, they wander listlessly,
quenching their thirst with their own blood.
Thousands have claimed to be lovers, O Bahu;
rare is the one who is blessed with true love!

*133. Ishq dee bhaah haddaan daa baalan,
aashiq baih sikende hoo
Ghatt ke jaan jigar wich aaraa,
wekh kabaab talende hoo
Sargadaan phiran har wele,
khon jigar daa peende hoo
Hoe hazaaraan aashiq Baahoo,
ishq naseeb kaheende hoo*

134. Inima mea, este aprinsă de focul iubirii.
Cine va stinge flăcările ?
De unde să știu, cum era această iubire ?
M-a făcut să plec capul la fiecare prag.
Este întotdeauna treaz și, mă ține mereu treaz;
nu-mi permite nici o clipă de somn.
Of, Bahu, mă sacrific oricui
care mă va reuni cu Prietenul meu, îndepărtat de mult.

134. My heart is ablaze with the fire of love.
Who will quench the flames?
How was I to know what this love was like?
It has made me bow my head at every doorstep.
It is always awake, and it always keeps me awake;
it doesn't allow me a wink of sleep.
o Bahu, I sacrifice myself to anyone
who will reunite me with my long-separated Friend.

*134. Ishq maahee de laaeaan aggeen,
laggee kaun bujhaave hoo
Main keeh jaanaan zaat ishq, jo
dar dar chaa jhukaave hoo
Na saunven na sauvan deve,
suttiaan aan jagaave hoo
Main qurbaan haan usde jehrha,
vichrhe yaar milaave hoo*

135. Curioase sunt căile iubirii sale,
te îndepărtează de religie.
Când este lovit de dragoste,
chiar și preoții ar renunța la preoție.
Necunoscătorii predică împotriva iubirii,
dar iubitorii evită sfaturile lor.
Cei care sunt chemați de însuși Dumnezeu,
consideră că, este greu să te întorci la viața lumească.

135. Curious are the ways of love -
it weans you away from religion.
When smitten by love,
even priests would forsake their priesthood.
The ignorant preach against love,
but lovers shun their advice.
Those who are called by God himself
find it onerous to return to worldly life.

*135. Ishq dee gall avallee jehrhaa
sharaa theen door hataave hoo
Qaazee chhorh qazaave jaan,
jad ishq tamaachaa laave hoo
Lok ayaane matteen devan,
aashiq mat na bhaave hoo
Murhn muhaal tinhaan noon jinhaan
saahib oats bulaave hoo*

136. Un îndrăgostit și-a pierdut inima în fața Preaiubitului;
Și, cu inima pierdută, el însuși era pierdut.
Fiind pierdut, niciodată nu s-a întors,
Dar, s-a aventurat pe mai departe, să se alăture Prealubitului.
În dragostea lui s-a contopit în Prealubit,
iar rațiunea și intelectul lui, aproape au fost abandonate.
Of, Bahu, mă sacrificiu pentru oricine, în inima căruia,
dragostea a înflorit atât de mult!

136. A lover lost his heart to the Beloved;
and with his heart lost, he was himself lost.
Being lost, he never turned back,
but ventured onward to join the Beloved.
In his love he merged in the Beloved,
and his reason and intellect were all but forsaken.
I make myself a sacrifice to anyone in whose heart
love has so blossomed, O Bahu!

*136. Aashiq Shauh de dil kharhaaiaa,
aap bhee naale kharhial hoo
Kharhial kharhial valial naheen,
sang mahboobaan raliaa hoo
Aql fikr deean sab bhull gaeaan,
ishqe naal jaan milial hoo
Main qurbaan tinhaan theen jain wich
ishq javaanee charhial hoo*

137. Iubirea mă consideră un nevolnic;
neîncetat, îmi încarcă inima.
Copleșit de atacurile sale,
Oriunde mă uit, nu văd altceva decât iubirea;
Nu găesc nici un loc lipsit de dragoste.
Am fost binecuvântat să întâlnesc un Maestru perfect
care mi-a deschis fereastra sigilată a inimii mele.
Of, Bahu, mă sacrific Maestrului,
care mi-a dezvăluit taina lui Dumnezeu.

137. Love considers me a weakling;
unrelenting, it charges at my heart.
Overwhelmed by its onslaughts,
I see nothing but love wherever I look;
I can find no place that is bereft of love.
I was blessed to meet a perfect Master
who opened the sealed window of my heart.
I make myself a sacrifice to the Master, O Bahu,
who has revealed to me the secret of God.

*137. Ishaq asaanoon lissiaan jaataa,
karke aave dhaaee hoo
Jit val wekhaan ishq diseeve,
khaalee jaa na kaaee hoo
Murshid kaamil oh miliaa,
jis dil dee taakee laahee hoo
Main qurban us murshid ton,
jis dassiaa bhet Ilaahee hoo*

138. Considerându-mă un nevolnic,
dragostea s-a așezat ca un squatter în inima mea.
S-a forțat să pătrundă printr-o deschidere secretă –
ca un act de infracțiune îndrăzneță!
Când am căutat în mine, pentru a investiga,
L-am găsit pe Preaiubitul meu, stând singur, așteptând !
Of, Bahu, fără un Maestru perfect,
nimeni nu poate realiza vreodată scopul vieții.

138. Considering me a weakling,
love has settled itself like a squatter in my heart.
It has forced its way in through a secret opening -
what an act of daring trespass!
When I went within myself to investigate,
I found my Beloved sitting alone-waiting!
Without a perfect Master, O Bahu,
none can ever realize the goal of life.

*138. Ishaq asaanoon lissiaan jaataa,
baithaa maar pathalla hoo
Wich jigar de sanh chaa laaeas,
keetas kam avallaa hoo
Jaan andar varh jhaatee paaeeas,
ditthaa yaar ikallaa hoo
Bajhon murshid kaamil Baahoo,
hondi naheen tasallaa hoo*

139. Dacă acești îndrăgostiți ar fi luat în seamă, sfaturile bune ale lumii,
nu și-ar fi părăsit casele.

Nu și-ar fi ars inimile și sufletele
în focul dorului de Prealubit.

Ei sunt neștiutori, atât de ei înșiși, cât și de lume.

Dragostea lor pentru Domnul, le-a jefuit
răbdarea și conștientizarea de sine.

Of, Bahu, mă sacrific pentru oricine,
care și-a predat viața pentru Prealubit.

139. Had these lovers heeded the good advice of the
world,
they would not have deserted their homes.
They would not have burnt their hearts and souls
in the fire of longing for the Beloved.
They are oblivious of both themselves and the world.
Their love for the Lord has robbed them
of their patience and their awareness of themselves.
I make myself a sacrifice to anyone
who has surrendered his life for the Beloved, O Bahu.

*139. Aashiq nek salaahen lagde,
kion ujaarhde ghar noon hoo
Baal mavaataa birhoon daa,
na laande jaan jigar noon hoo
Jaan jahaan sab bhull gio ne,
luttee hosh sabar noon hoo
Main qurbaan tinhaan ton jinhaan
khoon ditta dilbar noon hoo*

140. Iubirea m-a inspirat să explorez cerurile:
de pe pământ, m-a ridicat în lumile Duhului.

Pleacă, lume murdară, nu mă mai amăgi!

Sunt deja îngrijorat de șederea mea aici.

Sunt un călător, casa mea este departe,
iar tu, m-ai ademenit cu false promisiuni.

Of, Bahu, numai dacă părăsești lumea și mori în timp ce trăiești,
îl poți găsi pe Domnul.

140. Love has inspired me to explore the heavens:
from earth it has raised me to the worlds of Spirit.
Be gone, foul world, beguile me no more!
I am already in anguish about my stay here.
I am a wayfarer, my home is far away,
and you have enticed me with false promises.
Only if you forsake the world and die while living
can you find the Lord, O Bahu.

*140. Ishq chalaaiia val asmaanaan,
farshon arsh wakhaaiaa hoo
Rauh nee duneeta thag na saanoon,
saadaa jee ghabraaiaa hoo
Aseen musaafir watan duraadaa,
koorhaa laalach laaiaa hoo
Mar gae jo marne theen pahle,
tinhaan Rabb noon paaiaa hoo*

141. *Ghaus* și, *qutb* sunt lăsate în urmă;
țelul îndrăgostiților este cu mult mai înainte.
Liderii religiei nu pot atinge stadiul
la care iubitorii de Dumnezeu au acces lejer.
Îndrăgostiții sunt întotdeauna uniți cu Prealubitul;
Ei, rămân în tărâmurile de dincolo de timp și spațiu.
O, Bahu, mă voi sacrifica pentru oricine,
al cărui spirit se odihnește în propria Esență.

141 . The *ghaus* and *qutb* trail behind;
the goal of lovers is far ahead.
The leaders of religion cannot reach the stage
to which the lovers of God have easy access.
Lovers are always united with the Beloved;
they abide in realms beyond time and space.
I shall sacrifice myself to anyone, O Bahu,
whose spirit rests in its own Essence.

141. *Ghaus qutb han ure urere,*
aashiq jaan agere hoo
Jehrhee manzil aashiq pahunchan,
ghaus na paawan phere hoo
Aashiq wich visaal de raihnde,
laamaleaanee dere hoo
Main qurbaan tinhaan ton jinhaan
zaato zaat basere hoo

142. Se ridică devreme; ajung repede la munca lor:
precum corbii și vulturii, creează o rachetă -
citindu-și predicile precum o imitație.
Așa își petrec viața -
vorbind gâfâind, lansând rugăciuni în aer
și, denaturând mesajul scripturilor.
Dar, inimile lor, nicidecum nu au fost mișcate, de dragostea lui Dumnezeu.

142. They rise early; they get to their work fast:
like crows and vultures they create a racket -
reading their sermons like the mimicking chandoor.
They spend their lives like this -
talking gibberish, shooting prayers into the air
and distorting the message of the scriptures.
But their hearts were never moved by God's love.

142. *Fajreen wele uth savele,*
aan learan mazdooree hoo
Kaanvaan illaan hiksee gallaan,
treejee ralee chandooree hoo
Maaran cheekhaan karan mushaqqat,
put put kadh angooree hoo
Saaree umar pitendiaan guzree,
kadee na paeaa pooree hoo

143. Dacă se face doar cu limba ta și, nu cu inima ta,
repetarea Numelui lui Dumnezeu, este în zadar.
Folosind diferitele tipuri de *zīkr*⁸⁰ - cu inima, sufletul,
și alte metode secrete duc doar la confuzie.
Aceste metode nu dau niciun indiciu despre Preaiubit.
El este în apropiere și, poate fi găsit, doar prin Vena Regală.
O Bahu, doar cel al cărui spirit, rămâne în tărâmurile de dincolo de spațiu
merită să fie numit fachir.

143. If only done with your tongue and not your heart,
the repetition of God's Name is in vain.
Using the various kinds of *zīkr*-with the heart, the soul,
and other secret methods-only leads to confusion.
These methods give no clue to the Beloved.
He is nearby and only to be found through the Royal Vein.
Only the one whose spirit abides in realms beyond space
deserves to be called faqir, O Bahu.

143. *Qalb na hilliaa taan keeh hoiaa,
hoiaa zīkr zabaanee hoo
Qalbee, roohee, makhfee, sirree,
sabhe raah hairaanee hoo
Shaah rag ton nazdeek; jo raihndaa,
yaar na miliaa jaanee hoo
Naam faqeer tinhaan da jehrhe
wasde laamakaanee hoo*

144. Veți cunoaște minunea lui Kalma,
doar când ți-a deschis fereastra inimii.
Iubitorii practică Kalma, în inimile lor,
luminată de strălucirea Maestrului.
Toate cele paisprezece tărâmurii se află în Kalma -
oare cum pot neinițiații, să înțeleagă acest secret ?
În ceea ce mă privește, Maestrul meu m-a inițiat în Kalma.
De atunci, mi-am dedicat sufletul, doar lui.

144 . You will only know the marvel of Kalma
when it has opened the window of your heart.
Lovers practise Kalma within their hearts,
lit by the Master's radiance.
All fourteen realms are within the Kalma -
how can the uninitiated comprehend this secret?
As for me, my Master initiated me into the Kalma.
Since then I have dedicated my soul only to him.

144. *Kalme dee kal tad piose,
jad kal kalme vanj kholee hoo
Chadaan tabq kalme de andar,
keeh jaane khalqat bholee hoo
Kalmaa aashik parhhde jithe
noor nabee dee holee hoo
Kalmaa saanoon peer parhhaaiaa,
jind ose ton gholee hoo*

⁸⁰ La cel mai înalt nivel, misticii sufi, au folosit termenul *zīkr*, pentru rugăciunea interioară sau, simran. Termenul a fost folosit și pentru multe tipuri de practici de repetare, referitoare la chakrele inferioare ale corpului și, regiunile inferioare.

145. Am învățat valoarea lui Kalma
doar când Kalma mi-a capturat inima.
Lumea nu cunoaște meritul lui Kalma,
dar iubitorii își împodobesc inimile cu el.
Mi-am dat seama ce este erezia și, ce este cu adevărat credința,
atunci când, Kalma a pus stăpânire pe inima mea.
O, Bahu, mă sacrific oricui,
care repetă și practică corect, Kalma.

145. I only learned the value of Kalma
when the Kalma captured my heart.
The worldly know not the merit of Kalma,
but lovers adorn their hearts with it.
I realized what heresy is and what truly is faith,
when the Kalma took possession of my heart.
I sacrifice myself to anyone, O Bahu,
who correctly repeats and practises the Kalma.

*145. Kalme dee kal tadaan pae
jad kalme dil noon pharhiaa hoo
Bedardaan noon khabar na kaee,
dardmandaan gal marhiaa hoo
Kufr Islaam daa pataa laggaa
jad, bhann jigar wich varhiaa hoo
Main qurbaan tinhaan ton jinhaan
kalmaa sahee kar parhiaa hoo*

146. Numai când Maestrul meu m-a inițiat în Kalma
am înțeles cu adevărat semnificația lui.
Abia atunci, mi-a venit în minte
că, îmi pierdusem viața anterioară, ca fiind un necredincios.
Dar acum, în maniera lui Hazrat Ali, leul lui Dumnezeu,
Kalma a ucis demonul necredinței mele.
Of, Bahu, doar când Kalma, a saturat fiecare por din ființa voastră,
Inima, îți va fi curată.

146. Only when my Master initiated me into the Kalma
did I truly understand its meaning.
Only then did it dawn on me
that I had wasted my earlier life as a non-believer.
But now, in the manner of Hazrat Ali, the lion of God,
Kalma has slain the demon of my non-belief.
Only when Kalma has saturated every pore of your being
will your heart be purified, O Bahu.

*146. Kalme dee kal ladaan pae,
jad murshid kalmaa dassiaa hoo
Saaree umar kufr wich jaalee,
bin murshid de dassiaan hoo
Shah Alee Sher-Allaah waangan,
vaddh kufr noon suddiaa hoo
Dil saafee laan hove je kar,
kalmaa loon loon rasiaa hoo*

147. Kalma, a transportat milioane dincolo de ocean.
Și, a transformat în nenumărate feluri,
muritori obișnuiți în Sfinți.
Prin Kalma, focul răvășitor al iadului este calmat;
prin Kalma, este atins cerul,
tărâmul fericirii veșnice.
Oh, Bahu, nu există o comoară precum Kalma,
în această lume și, în următoarea.

147. The Kalma has ferried millions across the ocean.
In countless ways has it transformed
ordinary mortals into Saints.
Through Kalma the raging fire of hell is pacified;
through Kalma is attained heaven,
the realm of everlasting bliss.
There is no treasure like Kalma, O Bahu,
in this world and the next.

147. *Kalme lakkh karorhan taare,
walee keete sai raaheen hoo
Kalme naal bujhaae dozakh,
jith agg bale azgaaheen hoo
Kalme naal bahishteen jaanaa,
jith niaamat sanjh subaaheen hoo
Kalme jehee na niaamat Baahoo,
andar doheen saraaeeen hoo*

148. În nectarul lui Kalma, m-am scăldat și, m-am purificat;
Cu Kalma, m-am alăturat, în căsătorie.
Kalma, a fost cel care, în final, mi-a îndeplinit ultimele ritualuri.
Kalma, a fost cel care mi-a împodobit mormântul.
Cu Kalma, voi merge în cer;
prin Kalma, voi fi curățat de păcatele mele.
Cei care sunt chemați de însuși Domnul,
le este greu, să întoarcă spatele lui Kalma.

148. In the nectar of Kalma I bathed and purified myself;
to the Kalma I was joined in marriage.
It was Kalma that, in the end, performed my last rites.
It was Kalma that adorned my grave.
With the Kalma I will go to heaven;
through the Kalma I will be cleansed of my sins.
Those who are called by the Lord himself
find it hard to turn their backs on Kalma.

148. *Kalme naal main nhaatee dhotee,
kalme naal viaahee hoo
Kalmaa meraa parhe janaazaa,
kalme gor suhaaee hoo
Kalme naal bahishteen jaanaa,
kalmaa kare safaaee hoo
Murhan muhaal tinhaan noo jinhaan,
sahib aap bulaaee hoo*

149. Când Dumnezeu a rânduit Creația, eram cu el;
am posedat calitățile sale, am fost din esența Sa.
Separați acum, rătăcim în căutarea lui.
Cândva, am trăit în tărâmul spiritului pur;
prinși în corpuri fizice, plângem de durere acum.
Of, Bahu, am fost nepoliticoși în starea noastră inițială,
a fost ego-ul nostru satanic, cel care ne-a spurcat pe toți.

149. When God ordained the Creation, we were with him;
we possessed his qualities, we were of his essence.
Separated, now we wander around searching for him.
Once we lived in the realm of pure spirit;
trapped in physical bodies we now cry in pain.
We were unsullied in our native state -
it was our satanic ego that defiled us all, O Bahu.

*149. Kun faikoon jadon farmaaiiaa,
asaan vi kole haase hoo
Hikke zaai sifaat Rabbe dee,
hikke jag dhundiaase hoo
Hikke laamabaan asaadaa,
hikke butt wich phaase hoo
Nafs shaitaan paleetee keetee,
asal paleet taan naase hoo*

150. Contează puțin dacă sunt fizic departe de mine -
Maestrul meu, nu este niciodată departe de inima mea.
S-ar putea să fi plecat la o mie de mile distanță pentru a trăi -
Îl găsesc mereu prezent în inima mea.
Cei care au chiar și o iotă de dragoste în inimă
rămâneți în stare de ebrietate cu vinul acelei iubiri
nu aveți nevoie de un alt vin.
Of, Bahu, doar cei ale căror morminte, respiră Viața,
pot fi numiți fachiri,

150. It matters little if I am physically a long way off -
My Master is never far from my heart.
He may have gone a thousand miles away to live-
I always find him present in my heart.
Those who have even an iota of love in their hearts
remain intoxicated with the wine of that love -
they need no other wine.
Only they may be called faqirs, O Bahu,
whose very graves breathe Life.

*150. Keeh hoiaa butt door giaa,
dil hargiz door na theeve hoo
Sai kohaana te wasdaa murshid,
wich huzoor diseeve hoo
Jainde andar ishq dee rattee,
bin sharaabon kheeve hoo
Naam faqeer tinhaan daa Baahoo,
qabr jinhaan dee jeeve hoo*

151. Plânge, inima mea - poate Domnul va auzi
strigătele unui îndrăgostit aflat în chin!
Inima îmi arde, plină de durere
și cu durere a separării.
Dar, o inimă, nu poate suspina fără durere,
la fel cum, o torță, nu arde fără ulei.
Of, Bahu, dacă, te împrietenești cu focul, precum o molie,
ca o molie, trebuie să pieri în flăcările ei.

151. Cry, my heart-perhaps the Lord will hear
the cries of a lover in torment!
My heart burns, filled with grief
and with the pain of separation.
But a heart cannot sigh without grief
any more than a can torch burn without oil.
If, like a moth, you make friends with fire,
like a moth, O Bahu, you must perish in its flames.

*151. Kook dilaa mat Rabb sune chaa,
dardmandaan diaan aaheen hoo
Seenaa meraa dardeen bhariaa,
andar bharhkan bhaaheen hoo
Teelaan baajh na balan masaalaan,
dardaan baajh na aaheen hoo
Aatish naal yaraane laa ke,
bhambat sarhan keeh naaheen hoo*

152. Un Maestru desăvârșit, își freacă ucenicii,
în timp ce, un spălător, freacă și bate, murdăria din haine.
Dar, spre deosebire de spălătorul, care are nevoie de săpun,
Maestrul, purifică, doar cu privirea sa,
îndepărtând toate urmele de murdărie, din sufletul discipolului.
O, Bahu, dă-i voie celui ce poate pătrunde în fiecare por din ființa mea,
să fie Maestrul meu !

152. A perfect Master scrubs his disciples
as a washerman rubs and beats dirt out of clothes.
But unlike the washerman who needs soap,
the Master purifies with his glance,
removing all traces of dirt from the disciple's soul.
Let the one who can permeate every pore of my being
be my Master, O Bahu!

*152. Kaamil murshid aisaa ho
jo dhobee vaangoon chhatte hoo
Naal nigaah de paak kare,
na sajee saaban ghatte hoo
Maile noon kar dendaa chittaa,
zarraa mail na rakkhe hoo
Aisaa murshid hove jehraa
loon loon de wich vasse hoo*

153. Închină-te lui Dumnezeu sau, la sfârșitul vieții tale, te vei căi!
La urma urmei, această viață s-a încheiat într-o clipită.
Deveniți comerciant și cumpărați marfa iubirii
înainte ca afacerea vieții să fie închisă definitiv.
Dacă ai înțeles,
că, îngerul morții poate lovi în orice moment
ți-ai dedica viața închinării lui Dumnezeu.
În barca vieții, binele și răul,
plutesc împreună, pe râul vieții.
Domnul să-i prindă în siguranță la țărm!

153. Worship God or you will repent at the end of your
life!
This life, after all, is over in the twinkling of an eye.
Become a merchant and purchase the commodity of love
before the business of life is closed for good.
If you understood
that the angel of death can strike at any moment
you would devote your life to the worship of God.
In life's boat, good and evil
float together down the river of life.
May the Lord ferry them safely ashore!

153. *Kar ibaadat pachhotaasen,
umraan chaar dihaarhe hoo
Thee saudaagar kar lai sauda,
jaan tak hat na taarhe hoo
Je jaanen dil zauq manesee,
maut marendee dhaarhe hoo
Choraan saadhaan poor chaa bhariaa
Rabb salaamat chaahrhe hoo*

154. Calea este complet întunecată și înfricoșătoare
 ducând la piscina strălucitoare a apei vieții,
 care este ca chipul radiant al Iubitului
 ascuns sub încuietori - întunecat și parfumat.
 Fața Maestrului este sfânta Ka'ba
 la care iubitorii se prosternază în supunere.
 Între sprâncenele lor este ochiul - covorul lor de rugăciune,
 pe care toate religiile se topesc într-una -
 religia iubirii.
 Pe măsură ce Alexandru a căutat apa vieții în lume,
 așa că iubitorii caută fără încetare acest nectar înăuntru.
 Dar numai suflete norocoase
 binecuvântat cu îndrumarea unui Maestru
 bea din bazinul acela de nectar.

154. Utterly dark and fearsome is the path
 leading to the shining pool of the water of life,
 which is like the Beloved's radiant face
 hidden under his locks--dark and fragrant.
 The Master's face is the holy Ka'ba
 to which lovers prostrate themselves in obeisance.
 Between their brows is the eye - their prayer mat,
 on which all the religions melt into one -
 the religion of love.
 As Alexander sought the water of life in the world,
 so lovers relentlessly search for this nectar within.
 But only fortunate souls
 blessed with a Master's guidance
 drink from that pool of nectar.

154. *Goohrh zulmaat andher ghubaaraan,
 raah nen khauf khatar de hoo
 Aab hayaat munawwar chashme,
 saaye zulf ambar de hoo
 Mukh mahboob daa khaanaa kaabaa;
 aashiq sajdāa karde hoo
 Do zulfaan wich nain musallaa,
 chaar mazhab jith milde hoo
 Misal Sikandar dhoondan aashiq,
 palak aaraam na karde hoo
 Khizr naseeb jinhaan de Baahoo,
 ghutt othe jaa bharde hoo*

155. Necunoscută sunt pentru mine acum, misterele Domnului meu -
 originea, aproape mi-am uitat-o !
 Pentru tentația de a mânca fructul interzis
 pune lațul destinului la gâtul meu.
 Cândva, am cântat precum o privighetoare, în grădina Domnului meu -
 prins în această cușcă muritoare, acum, fâlfâi de durere.
 Of, Bahu, aruncă din inima ta, dragostea pentru orice altceva,
 Și, roagă-te, numai pentru harul lui, să te cheme înapoi.

155. Unknown to me now are the mysteries of my Lord -
 my origin I have all but forgotten!
 The temptation to eat the forbidden fruit
 put the noose of destiny around my neck.
 Once I sang like a nightingale in my Lord's garden -
 trapped in this mortal cage, I now flutter with pain.
 Discard love for everything else from your heart,
 and pray only for his grace to call you back, O Bahu.

155. *Gujjhe saae saahib waale,
 naheen kujh khabr asal dee hoo
 Gandam daanaa bahutaa chugiaa,
 gal pae dor azal dee hoo
 Phaahee de wich main pae tarhpaan,
 bulbul baagh misal dee hoo
 Chair dile theen sutt ke Baahoo,
 rakhee-e aas fazal dee hoo*

156. Omule cu rubine, în desage zdrențuite,
trezește-te în toiul nopții, pentru a medita la Kalma.
Dorul lui intens, de a se întâlni cu Prealubitul,
nu-i permite a se odihni,
în timp ce, ignoranții, aruncă cu injurii, asupra tuturor.
Multe nopți, am stat în rugăciune și cereri;
inima mea arde în focul dorului, de Domnul.
Durerea mea, mi-a înmuiat sângele
și mi-a zbârcit pielea slăbită,
făcându-mi oasele să zăngăne, în acest schelet.
Aceasta este profunzimea separării mele, de, Prealubit !

156. People with rubies in their ragged bundles
wake up in the dead of night to meditate on Kalma.
Their intense longing to meet the Beloved
permits them no rest,
while the ignorant hurl abuse at them.
Many nights have I stood in prayer and supplication;
my heart burns in the fire of longing for the Lord.
My grief has soaked up my blood
and shrivelled my loosened skin,
making my bones rattle in this skeletal frame.
Such is the depth of my separation from the Beloved!

*156. Godarheean wich laal jinhaan dee,
raaieen jaagan addheean hoo
Sik maahee dee tikan na dende,
lokeen dende badeean hoo
Andar meraa Haqq tapaaiaa,
khaleean raateen kaddhiaan hoo
Tan theen maas alaihdāa hoiaa,
sookh jhulaare haddeean hoo*

157. Când, dragostea lui Dumnezeu, intră în inima ta,
religia, va cădea pe marginea drumului
și, vei fi lăsat, drept necredincios.
Atunci, ar trebui să îmbraci
firul sacru al adoratorilor de idoli
și, să trăiești în casa idolilor.
Căci, zadarnică este prosternarea
unde Prealubitul nu se manifestă;
fără rost, este repetarea Kalma
acolo unde, Prealubitul, nu este văzut față în față.

157. When love of God enters your heart,
religion will fall by the wayside
and you will be left an infidel.
You should then wear
the sacred thread of idol worshippers
and live in the idol-house.
For futile is prostration
where the Beloved is not manifest;
pointless the repetition of the Kalma
where the Beloved is not seen face to face.

*157. Giaa eemaan ishqe de paaron,
ho ke kaafir rahee-e hoo
Ghat zunaaur kufar daa gal wich,
buttkhaane wich bahee-e hoo
Jis jaa jaanee nazar na aave,
sajdaa mool na daee-e hoo
faan kar jaanee nazar na aave,
kalmaa mool na kahee-e hoo*

158. Îndrăgostiții, care renunță complet la lume,
devin mulțumiți și eliberați de lipsuri.
Ei nu au nevoie să practice vreo alchimie,
pentru că, pot, cu o singură privire,
să transforme metalul de bază, în aur.
Dușmanii lor, nu au nici o șansă împotriva lor -
Prietenul lor, este întotdeauna alături de ei.
O, Bahu, mă sacrific pentru cel,
ce face din Maestrul său, pilonul principal al vieții sale.

158. Lovers who completely renounce the world
become contented and free from want.
They need practise no alchemy,
for they can, with but one glance,
turn base metal into gold.
Their enemies have no chance against them -
their Friend is always by their side.
I sacrifice myself to the one, O Bahu,
who makes his Master the mainstay of his life.

158. *Laayuhtaaj tinhaan noon hoiaa,
faqr jinhaan noon saaraa hoo
Nazar jinhaan dee keemeeaa hove,
oh kion maaran paaraa hoo
Dost jinhaan daa haazir hove,
dushman lain na vaaraa hoo
Main qurbaan tinhaan ton, Baahoo,
jinh miliaa nabee sahaaraa hoo*

159. Cu o mână frumoasă, ai învățat să scrii,
dar ce să scrii, încă nu ai învățat –
întregul exercițiu, e doar o risipă de hârtie.
Vă numiți caligraf
când nici măcar nu poți modela un pix de scris !
Când scrisul tău, este examinat de adevăratul Scrib,
toate eforturile tale se vor dovedi a fi inutile.
Numai când scrii în mod repetat *Alii* și *Meem*,⁸¹
pe tableta inimii tale, doar atunci, vei trece testul lui.

159 . You learned to write in a beautiful hand,
but *what* to write you didn't learn -
the whole exercise was a waste of paper.
You call yourself a calligrapher
when you can't even shape a writing pen!
When your script is examined by the real Scribe
all your efforts will prove to have been worthless.
Only when you repeatedly write *Alii* and *Meem*
on the tablet of your heart, will you pass his test.

159. *Likhan sikhion likh na jaataa,
kaaghaz keetaa zaaiiaa hoo
Katt qalam noon maar na jaanen,
kaatib naam dharaaiaa hoo
Sabh islaah eh hosee khotee,
jaan kaatib hath aaiiaa hoo
Sahee islaah tinhaan dee jinhaan
alif te meem pakaaiiaa hoo*

⁸¹ *Alii* (A), înseamnă Allah; *meem* (M), înseamnă Murshid (Maestrul).

160. Când te atașezi de Domnul Alla 'hu,
toate implicările voastre lumești s-au încheiat deodată.
Iubirea, a scos copaci uriași din atașamentul lumesc
de la rădăcină -
înainte, chiar și cel mai grav conflict
nu mișca o frunză.
Iubirea, a dizolvat uriașe stânci ale pasiunii carnale,
de parcă ar fi fost sare.
O, Bahu, iubirea, nu este jocul copiilor !
Dacă ar fi, toată lumea ar fi devenit un îndrăgostit de Dumnezeu.

160. When you attach yourself to the Lord *Alla 'hu*
all your worldly involvements are at once ended.
Love has pulled out huge trees of worldly attachment
by the root -
where before, even the worst conflict
wouldn't budge a leaf.
Love has dissolved huge rocks of carnal passion
as though they were salt.
Love is not child's play, O Bahu!
If it were, everyone would have become a lover of God.

*160. Laam-laahoo ghairree dhande,
hik pal mool na raihnde hoo
Ishq ne putie rukh jarhaan theen,
hik dam haul na saihnde hoo
Jehrhe patthar vaang paharaan
loon vaangoon gal vaihnde hoo
Ishq je saukhaa hundaa Baahoo,
sab aashiq ban baihnde hoo*

161. În cele din urmă, mormântul tău va fi săpat
iar corpul tău va aluneca în *lahad*.
Cei dragi, vor arunca o mână de praf
și, ridică peste tine o movilă de pământ.
Ei vor spune rugăciunea de moarte în folosul sufletului tău,
apoi, vor merge acasă, plângând și deplângând, trista ta moarte.
Of, Bahu, dar chiar și după moarte nu există ușurare de durere
altfel decât prin fapte bune, făcute în timp ce trăiești -
doar acestea, contează în curtea Domnului.

161. Eventually your grave will be dug
and your body slid into the *lahad*.
Your loved ones will throw handfuls of dust
and raise a mound of earth over you.
They will say the death-prayer for your soul's benefit,
then go home wailing and weeping at your sad demise.
But even after death there is no relief from pain
other than through good deeds done while living –
which alone count in the court of the Lord, O Bahu.

*161. Lok qabar daa karsan chaaraa,
laihada banaauian deraa hoo
Chutkee bhar mittee dee paasan,
karsan dher ucheraa hoo
De darood gharaan noon vanjan,
kookan sheraa sheraa hoo
Wich dargaah na amlaan baajhon,
Baahoo hog naberha hoo*

162. Ca o bucată de fier care urmează să fie forjată într-o sabie fină,
trebuie să suporti loviturile neîncetate, ale barosului Fierarului.
Ca un pieptene, trebuie să fii tăiat fin
înainte de a putea mângâia încuietorile Prealubitului.
La fel ca frunzele de henna, trebuie să fii măcinat în pulbere,
înainte de a putea împodobi palmele⁸² Prealubitului.
Ca și bumbacul, trebuie să înduri să fii tras în fir,
înainte de a fi țesut, într-un turban, pentru capul lui.
O, Bahu, vei gusta doar nectarul iubirii divine
atunci când, devii un adevărat iubitor al lui Dumnezeu.

162. Like a piece of iron that is to be forged into a fine
sword,
you must bear the Blacksmith's unrelenting hammer blows.
Like a comb you must be finely sawn
before you can caress the Beloved's locks.
Like henna leaves you must be ground into powder
before you can adorn the Beloved's palms.
Like cotton you must endure being carded
before you are woven into a turban for his head.
You will only taste the nectar of divine love
when you become a true lover of God, O Bahu.

162. *Lohaa hoven pīaa kuteeven,
taan talwaar sadeeven hoo
Kanghee vaangoon pīaa chireeven,
zulf mahboob bhareeven hoo
Mehndee vaangoon pīaa ghuteeven,
hath mahboob rangeeven hoo
Vaang kapaah pīaa pinjeeven,
taan dastaar sadeeven hoo
Aashiq saadiq hoven Baahoo,
taan ras prem daa peeven hoo*

163. Dacă mori practicând Numele lui Dumnezeu,
moartea, va deveni sinonimă cu fuziunea în el.
Nu există altă modalitate prin care poți muri de o moarte,
ce promite să mori, în timp ce trăiești.
Când sufletul se contopește în Domnul,
apropierea se schimbă, în uniune cu el.
O Bahu, sunt neliniștit, în dorința mea de a fuziona în Hu !
Zi și noapte, inima îmi bate în amintire.

163. If you die by practising God's real Name,
death will become synonymous with merging in him.
There is no other way you can die the death
that promises dying while living.
When the soul merges in the Lord,
nearness changes into oneness with him.
I am restless, O Bahu, in my longing to merge in Hu!
Day and night my heart bums in his remembrance.

163. *Mootoo waalee maut na milsi,
jain wich maut hayaatee hoo
Maut wisaal theeose hik jad,
Ism parhheev zaatee hoo
Aain de andar aain theeose,
door hove qurbaatee hoo
Hoo daa zikr sarhendaa Baahoo,
deehaan sukh na raatee hoo*

⁸² În India, femeile își decorează palmele mâinilor, uneori chiar și tăpile picioarelor, la nunți, cât și cu alte ocazii festive.

164. Precum un aurar topește aurul,
și îl purifică, în creuzetul său,
Maestrul topește și purifică sufletul discipolului,
să-l modeleze în ornamente frumoase -
fie că sunt inele sau cercei.
Abia după ce au fost sculptate și lustruite
sunt considerate apte, să împodobească urechile Preaiubitului.
Of, Bahu, numai cel ce îl consacră pe Prieten, în inima lui,
Și, își amintește de el, cu fiecare respirație
merită numele „fachir”.

164. Just as a goldsmith melts gold
and purifies it in his crucible,
the Master melts and purifies the disciple's soul
to mould it into beautiful ornaments -
be they studs or ear rings.
Only after they have been sculpted and polished
are they considered fit to adorn the Beloved's ears.
Only the one who enshrines the Friend in his heart,
and remembers him with every breath
deserves the name 'faqir', O Bahu.

*164. Murshid vaang suniaare hove,
ghat kuthaalee gaale hoo
Paa kuthaalee baahar kaddhe,
bunde gharhe yaa vaale hoo
Kanneen khoobaan tadon suhaavan,
jad khatte paa ujaale hoo
Naam faqeer tise daa jehrhaa
dam dam dost sambhaale hoo*

165. O vizită la Maestrul meu este, pentru mine,
precum pelerinajul unui musulman devotat, la Mecca.
Maestrul meu, este într-adevăr, poarta către mila lui Dumnezeu.
Ca un pelerin, ce înconjoară sanctuarul din Ka'ba,
viața mea, se învâрте în jurul Maestrului -
astfel, pelerinajul meu, este mereu reînnoit;
astfel, dragostea mea, este mereu înprospătată.
De când Domnul a rânduit Creația,
de când am văzut ultima oară poarta spre curtea lui,
Maestrul meu a trăit pentru totdeauna, Bahu –
precum *Khizr*, care a cucerit moartea,
precum Creatorul, ce trăiește în formă umană.

165. A visit to my Master is, for me,
like a devout Muslim's pilgrimage to Mecca.
My Master is indeed the gateway to God's mercy.
Like a pilgrim circling the shrine of Ka'ba,
my life revolves around my Master -
thus is my pilgrimage ever renewed;
thus is my love ever refreshed.
Ever since the Lord ordained the Creation,
ever since I last saw that gateway to his court,
my Master has lived forever, Bahu -
as the *Khizr* who has conquered death,
as the Creator who lives in human form.

*165. Murshid mainoon hajj makke daa,
raihmat daa danoaaza hoo
Karaan tawaaf davaale qible,
hajj hove nit taaza hoo
Kun faikoon jadokaa suniaa,
dittha oh darwaaza hoo
Murshid sadaa hayaatee waalaa,
oho Khizr te Khwaajaa hoo*

166. Ar trebui să alegeți pe cineva, ca Maestru,
pe cel ce îți dăruiește binecuvântările ambelor lumi.
Mai întâi, el, va alunga lupul de la ușa ta,
apoi, îți dezvălui calea către Dumnezeu.
El va transforma pământul sterp al inimii tale, într-un sol fertil,
astfel încât, sămânța Numelui lui Dumnezeu, să poată crește.
Dacă un Maestru nu a realizat acest lucru pentru tine
chiar în această viață,
poți fi sigur că te hrănești cu false promisiuni.

166. You should only choose someone as your Master
who bestows the blessings of both worlds on you.
First he will drive the wolf from your door,
then reveal to you the path to God.
He will transform the barren ground of your heart
into fertile soil, so the seed of God's Name can grow.
If a Master has not accomplished this for you
in this very life,
you can be sure he is feeding you false promises.

*166. Murshid oh saherhee-e jehrhaa
do jagg khushee wakhaave hoo
Paihale gham tukrhe daa mete,
vat Rabb daa raah sujhaave hoo
Kallar waalee kandhee non chaa,
chaandee khaas banaave hoo
Jis murshid ith kujh na keetaa,
koorhe laare laave hoo*

167. Maestrul meu, este o pasăre a paradisului;
el zboară doar cu felul său.
Prin mare noroc, veți avea viziunea lui -
dacă Domnul îți trage șireturile destinului, în favoarea ta.
El îi curăță pe leproși, de lepra lor;
el îndepărtează deformările celor paralizați spiritual.
Maestrul meu, păstrează panaceul pentru toate relele !
Bahu, roagă-te, nu te lăsa în grija medicilor.

167. My Master is a bird of paradise;
he only flies with his own kind.
Through great good fortune you will have his vision -
if the Lord pulls the strings of destiny in your favour.
He cleanses the lepers of their leprosy;
he removes deformities of the spiritually crippled.
You hold the panacea for all ills, my Master!
Pray, do not leave Bahu to the care of physicians.

*167. Murshid hai shaahbaaz Ilaahee,
raliaa sang habeebaan hoo
Taqdeer Ilaahee chhikkeaan doraan,
milsee naal naseebaan hoo
Kohrhiaan de dukh door karendaa,
kare shafaa mareezan hoo
Har ik marz daa daaroo toon hain,
ghatt na vass tabeebaan hoo*

168. Maestrul, este Mecca, dragostea lui, este altarul din Ka'ba;
Ucenicul, este un pelerin, plecat în călătoria sfântă.
În ceea ce mă privește, pelerinajul meu, este întotdeauna complet -
pentru că, sunt în permanență în prezența Maestrului meu.
Nu se desparte de mine, nici măcar o clipă,
cum inima mea tânjește mereu să-l văd.
O, Bahu, Maestrul meu, este pentru mine, chiar viața mea;
el a pătruns în fiecare por, din ființa mea.

168. The Master is the Mecca, his love the shrine of Ka'ba;
the disciple is a pilgrim set out on the holy voyage.
As for me, my pilgrimage is always complete -
for I am constantly in the presence of my Master.
He doesn't part company with me even for a moment,
as my heart always yearns to see him.
My Master is to me my very life, O Bahu;
he has permeated every pore of my being.

168. *Murshid makkaa, taalib haajee,
kaabaa ishq banaaiaa hoo
Wich huzoor sadaa har wele,
karee-e hajj savaaiaa hoo
Hikk dam maithon judaa na hove,
dil milne te aaiaa hoo
Murshid ain hayaatee Baahoo,
loon loon wich samaaiaa hoo*

169. La o mie de mile distanță este locuința Maestrului meu,
dar mereu îl văd în apropiere.
Este puțin important dacă fizic, nu este la vedere;
inima mea, este adevărata lui casă.
Oricine își dă seama de unicitatea lui Dumnezeu,
va progresa întotdeauna, în călătoria sa, spirituală -
Îl găsește pe Domnul în apropiere, prin Vena Regală;
și, pune capăt pentru totdeauna, problemelor vieții.

169. A thousand miles away is my Master's abode,
but I always see him nearby.
It's of little consequence if he 's physically out of sight;
my heart is his real home.
Whoever realizes the oneness of God
will always progress on his spiritual journey -
He finds the Lord nearby, through the Royal Vein;
he puts an end to the problems of life forever.

169. *Murshid wasse sai kohaana te,
mainoon disse nerhe hoo
Keeh hoiaa butt ohle hoiaa,
wasse oh wich mere hoo
Alif dee zaat sahee jis keetee,
rakkhe qadam agere hoo
Nahun aqrab labh leeose,
jhagrhe kul naberhe hoo*

170. Maestrul meu, mi-a dat o lecție:
se repetă - fără ca eu să o repet.
Când îmi astup urechile, cu degetele,
fără să aud, îi ascult melodiile.
Ochii mei tânjesc după o privire asupra lui:
fără să văd, îi văd fața strălucitoare.
O, Bahu, în fiecare inimă rămâne Prealubitul,
în nenumărate forme, el mi se dezvăluie.

170. My Master has taught me a lesson:
it repeats itself-without me repeating it.
When I plug my ears with my fingers,
without hearing, I hear its melodies.
My eyes are longing for a glimpse of him:
without seeing, I see his radiant face.
In every heart abides the Beloved, O Bahu,
in countless forms he reveals himself to me.

*170. Murshid haadee sabaq parhhaaiaa,
parhhion bina parhheev hoo
Unglaan wich kannaan de diiteeraan,
sunion bina suneeve hoo
Nain nainaan wal tur tur takde,
dithion binaa disevee hoo
Har khaane wich jaanee Baahoo,
kin sir oh rakheev hoo*

171. Dacă cineva, practică devotamentul, fără un Maestru,
se va îneca în mocirla ateismului.
S-ar putea să se așeze ca șeic într-o moschee
ori, să dobândească alte titluri religioase pentru a-și spori ego-ul.
Cu un rozariu în mână, el poate sta în celula sa
ca un șoarece, scoțându-și capul din gaură.
Puțin își dă seama, bietul om
că, noaptea este întunecată, cărarea abruptă,
iar călătoria este afectată de capcane nespuse.

171 . If someone practises devotion without a Master,
he will drown himself in the mire of atheism.
He may set himself up as a sheikh in a mosque
or acquire other religious titles to boost his ego.
With a rosary in hand he may sit in his cell
like a mouse, sticking his head out of his hole.
Little does the poor fellow realize
that the night is dark, the path steep,
and the journey is plagued with untold pitfalls.

*171. Murshid baajhon faqar kamaave,
wich kufar de budde hoo
Sheikh mushaaikh: ho baihnde hujre,
ghaus qutab ban udde hoo
Tasbehaan napp baihan maseetee,
jion moosh bahe varh khudde hoo
Raat andhaaree mushkil paindaa,
sai sai aavan thudde hoo*

172. Vinde tot ce ai, nu-ți cruța viața,
și, cumpără bogăția devotamentului față de Dumnezeu.
De ce să duci povara vieții, pe sufletul tău
când, prin devotament, te poți contopi în Domnul ?
Falșii profeți, își vând sufletele lumii
și, induce în eroare căutătorii, cu o pretenție de îndrumare spirituală.
Șeicul Qadir Jilani, a renunțat cu adevărat la lume;
era într-adevăr, un rege printre mistici.

172. Sell everything you have-spare not your life,
and purchase the wealth of devotion to God.
Why carry the burdens of life on your soul
when, through devotion, you can merge in the Lord?
False prophets sell their souls to the world
and mislead seekers with a pretence of spiritual
guidance.
Sheikh Qadir Jilani truly renounced the world;
he was indeed a king among mystics.

*172. Maal te jaan sob kharch karaahan,
karee-e khreed faqeeree hoo
Faqr kanoon Rabb haasil hove,
kion keeje dilgeeree hoo
Duneeaa kaaran deen vanjaavan,
koothee sheikhee peeree hoo
Tark duneeaa theen Qaadir keetee,
Shaah Meeraan dee meeree hoo*

173. Impecabil este Preaiubitul meu,
dar, sunt jenat -
oare cum pot câștiga vreodată, inima lui ?
În ciuda nenumăratelor rugăminți, ce i le fac,
nu intră în curtea inimii mele.
Of, prietene, nu am nici frumusețe, și, nici bogăție
cum aș putea să-i fac pe plac, Prealubitului meu !
Bahu, oare sunt destinat să trăiesc cu acest chin ?
ori poate, voi muri de plâns în durere !

173. Impeccable is my Beloved,
but I am awkward -
how can I ever win his heart?
Despite the countless pleas I make to him,
he does not enter the courtyard of my heart.
I have neither beauty nor wealth -
how am I to please my Beloved, O friend!
Am I destined to live with this torment, Bahu?
Or perhaps I will die of crying in pain!

*173. Main kojhee dilbar sohnaa,
kion kar usnoon bhaannwaan hoo
Wehrhe saade varhdaa naaheen,
lakkh vaseele paavaan hoo
Na sohnee na daulat palle,
kion kar yaar manaavaan hoo
Dukh hamesh eh raihsee Baahoo,
rondee hee mar javaan hoo*

174. Mari și vizibile, sunt portalurile religiei;
greu de găsit este calea îngustă, ce duce către Dumnezeu.
Mergi de-a lungul acestora, neobservat,
furișează-te pe lângă preoți.
Protestează, împiedică,
ei persecută oamenii, ce îl iubesc cu adevărat, pe Dumnezeu.
Bahu, lasă-ne să trăim undeva,
Unde, nimeni, în afară de Dumnezeu, nu deține supremația.

174. Grand and conspicuous are the portals of religion;
hard to find is the narrow path that leads to God.
Walk along it unnoticed,
stealing past the priests.
They protest, they obstruct,
they persecute people who really love God.
Let us go and live somewhere, Bahu,
where no one but God holds supremacy.

174. *Mazhabaan de darwaaze uchche,
Raah Rabbaanaa moree hoo
Pandit te mulvaane kolon,
chhup chhup langhee-e choree hoo
Addeeraan maaran, karn bakherhe,
dardmandaan de khoree hoo
Baahoo chal uthaaeen wasee-e,
daahvaa na jith horee hoo*

175. Sunt o pasăre a paradisiului, care zboară sus,
în cerurile binecuvântării lui Dumnezeu.
În cuvântul meu, este ascunsă Porunca lui Dumnezeu;
în voia mea, a stă puterea de a inversa destinul.
Trivială în fața mea, este înțelepciunea lui Platon și a lui Aristotel;
milioane precum Hatim, de neegalat în generozitatea⁸³ lor,
sunt doar cerșetori la ușa lui Bahu.

175. I am a bird of paradise that flies high
in the heavens of God's blessing.
In my word is hidden the Command of God;
in my will lies the power to reverse destiny.
Trivial before me is the wisdom of Plato and Aristotle;
millions like Hatim, unmatched in their generosity,
are but beggars at Bahu's door.

175. *Main shaahbaz karaan paroaazaan,
wich aflaak karam de hoo
Zabaan taan meree kun braabar,
morhaan kam qalam de hoo
Aflaatoon, Arastoo varge
main agge kis kam de hoo
Haatim varge lakh karorhaan
dar Baahoo de mangde hoo*

⁸³ Hatim Tai, a fost un filantrop legendar al Yemenului

176. Evită compania celor cu reputație nefastă,
ca nu cumva să vă discrediteze familia.
Niciodată, un pepene amar nu va deveni dulce,
chiar dacă îl luați în pelerinaj la Mecca.
Niciodată, urmașul unei corb, nu va deveni o lebădă,
chiar dacă îl hrănești cu perle.
Niciodată, apa unui puț amar, nu va deveni dulce,
chiar dacă turnați în ea tone de zahăr.

176. Shun the company of the ill-reputed,
lest it should discredit your family.
Never will a bitter melon turn sweet,
even if you take it on a pilgrimage to Mecca.
Never will the offspring of a crow grow into a swan,
even if you nourish it on pearls.
Never will the water of a bitter well turn sweet,
even if you pour tons of sugar into it.

*176. Naal kusangee sang na karee-e,
kul noon laaj na laaee-e hoo
Tumme mool tarbooz na honde,
torh makke lai jaaee-e hoo
Kaan de bachche hans na theende,
pae motee chog chugaaee-e hoo
Kaurhe khooh na mitthe hunde,
sai manaan khand paaee-e hoo*

177. Viața spirituală nu constă
din rugăciuni puternice și, dansuri frenetice -
ele, doar, supără liniștea și pacea, dimineața devreme.
Mersul pe apă, nu înseamnă spiritualitate
nici rugăciunea pe rogojini suspendate în aer.
Of, Bahu, doar cei ce l-au înscris pe Prieten, în inimile lor
pot fi numiți mistici.

177. Spiritual life does not consist
of loud prayers and frenzied dancing -
they only upset the peace and quiet of early morning.
Walking on water is not spirituality
nor is praying on mats suspended in mid air.
They alone may be called mystics, O Bahu,
who have enshrined the Friend in their hearts.

*177. Naheen faqeeree jhalliaan maaran,
suttiaan lok jagaavan hoo
Naheen faqeeree vaihndeeaan nadeeraan
sukkiaan paar langhaavan hoo
Naheen faqeeree wich havaa de
sajjaadaa thairaan hoo
Naam faqeer tinhaan da jehrhe
dil wich dost tikaavan hoo*

178. Dumnezeu nu trăiește în cerul cel mai înalt,
și, nici nu poate fi găsit, în sfântul altar din Ka'ba.
Nimeni nu l-a găsit vreodată prin învățare
ori prin cunoașterea scripturilor.
Nu l-am întâlnit niciodată făcând baie în apele sfinte -
Am cutreierat în larg și, într-o căutare fără rezultat.
Of, Bahu, dar am scăpat de toată disperarea și angoasa mea
când mă așez în mâinile Maestrului meu.

178. God doesn't live in the highest heaven,
nor can he be found in the holy shrine of Ka'ba.
No one ever found him through learning
or by knowing the scriptures.
I never met him through bathing in holy waters-
I roamed far and wide in a fruitless search.
But I was rid of all my despair and anguish
when I put myself in my Master's hands, O Bahu.

*178. Na Rabb arsh mu-alla utte,
na Rabb khaanne Kaabe hoo
Na Rabb ilm kitaabeen labbhaa,
na Rabb wich maihraabe hoo
Ganga teerath mool na miliaa,
painde be-hisaabe hoo
Jad daa murshid pharhiaa Baahoo,
chhutte sab aazaabe hoo*

179. Nu sunt nici erudit, nici virtuos;
Nu sunt preot,
nici eu nu sunt un exponent al legii coranice.
Nu-mi doresc cerul, nu mă tem de iad.
Nu am postit niciodată pentru cele treizeci de zile de *ramzaan*,
nici nu am fost un devotat ce s-a'nchinat într-o moschee.
O, Bahu, această lume nu este decât o falsă dramă
dacă nu se realizează uniunea cu Dumnezeu.

179. I am neither scholarly nor virtuous;
I am not a priest,
nor am I an expounder of Qur' anic law.
I crave not heaven, I fear not hell.
I have never fasted for the thirty days of *ramzaan*,
nor have I been a devout worshipper in a mosque.
This world is but a false drama
unless union is attained with God, O Bahu.

*179. Na main aalim, na main faazil,
na muftee na qazee hoo
Na dil meraa dozakh te,
na shauq bahishteen raazee hoo
Na main treehe roze rakkhe,
na main paak namaazee hoo
Bajh wisaal Allaah de Baahoo,
duneeaa koorhee baazee hoo*

180. Nu sunt nici *Sunnit*, și, nici *Shia* (șiit)⁸⁴:
amândoi mă îmbolnăvesc; ambele îmi provoacă arsuri la stomac.
Partea aridă a călătoriei mele s-a încheiat
când m-am întors din amândouă
și, am plonjat în oceanul unicității.
Mulți s-au scufundat în acel ocean prost pregătit,
Și, s-au înecat -
numai cel rar a reușit să înoate!
Dar cei ce s-au ținut ferm de mâna Maestrului lor
au ajuns în siguranță, la țarm.

180. I am neither a *Sunni* nor a *Shia*:
both make me sick; both cause me heartburn.
The arid part of my journey ended
when I turned away from both
and plunged into the ocean of oneness.
Many dived into that ocean ill-prepared,
and drowned -
only the rare one was able to swim across!
But those who held fast to their Master's hand
safely landed ashore.

*180. Na main Sunnee, na main Sheeaa,
dohaana ton dil sarhiaa hoo
Mukk gae sabh khushkee painde,
jad dariaa wahadat varhiaa hoo
Kae mantaare tar tar haare,
koe kinaare charhiaa hoo
Sahee salaamat paar gae
jinh murshid daa larh pharhiaa hoo*

181. Nici hinduși, nici musulmani -
fără legături religioase, iubitorii nu se roagă în temple;
dar nu iau niciodată o pauză din devoțiunile lor
și, întotdeauna, sunt în comuniune cu Domnul interior.
Absorbit în esența Domnului,
simulează ignoranță pentru a-și ascunde înțelepciunea.
O, Bahu, mă sacrific oricui,
ce intră în arena iubirii și, îi câștigă jocul.

181. Not Hindus, not Muslims -
free of religious ties, lovers don't pray in temples;
but they never take a break from their devotions
and are always in communion with the Lord within.
Absorbed in the essence of the Lord,
they feign ignorance to conceal their wisdom.
I sacrifice myself to anyone, O Bahu,
who enters the arena of love and wins its game.

*181. Na oh Hindu na oh momin,
na sajdā den maseete hoo
Dam dam de wich wekhan Maulaa,
jinhaan qazaa na keete hoo
Aahe daane bane divane,
zaat sahee vanj keete hoo
Main qurbaan tinhaan ton Baahoo,
isha baazee jin leete hoo*

⁸⁴ *Sunniții* și *șiții*, sunt cele două secte principale din rândurile musulmanilor: *sunniții*, constituie principala ramură a islamului; ei urmează tradiția ortodoxă și acceptă primii patru califi și anume, Hazrat Abu Bakr, Hazrat Umr, Hazrat Usman și Hazrat Ali, ca succesori de drept ai profetului Mohammad. *Șiții*, reprezintă principala sectă minoritară a Islamului. Ei sunt adepții lui Hazrat Ali, vărul și ginerele profetului Mohammad. Ei, îi consideră pe moștenitorii lui Ali, ca fiind succesorii legitimi ai profetului și, resping ceilalți califi și instituțiile juridice și politice sunite.

182. Nu sunt *yoghin*, nu sunt *jangam*⁸⁵.
Nu fac retrageri de patruzeci de zile.
Nu am scăpat niciodată la o moschee,
nici nu am zornăit vreodată măregelele unui rozariu.
Maestrul meu, mi-a predat o lecție prețioasă:
în momentul în care ai uitat să-ți aduci aminte de Dumnezeu
este momentul pe care l-ai petrecut în negarea lui Dumnezeu!
O, ce minune a făcut Maestrul meu -
în fiecărui moment, el m-a transportat la Domnul !

182. I am not a *yogi*, I am not *jangam*.
I don't do forty-day retreats.
I have never escaped to a mosque,
nor have I ever rattled the beads of a rosary.
My Master has taught me a precious lesson:
the moment you have forgotten to remember God
is the moment you have spent in denial of God!
O, what a marvel my Master has performed -
in no time has he transported me to the Lord!

182. *Na main jogee na main jangam,*
na main chillaa kamaaiaa hoo
Na main bhajj maseetee varhiaa,
na tasbaa kharhkaaiaa hoo
Jo dam ghaafil so dam kaafir,
murshid eh farmaaiaa hoo
Murshid soh nee keetee Baahoo,
pal wich chaa pahunchaiaa hoo

183. Rugăciunea formală și prosternarea, sunt preocupări firave.
Postul, are puțin merit, în afară de a economisi alimente.
Merg în pelerinaje la Mecca
doar cei ce nu sunt căutați acasă.
Numai cei ce sunt înșelători cu intenția
se roagă tare, mărturisindu-și devotamentul lor.
Dar cei care au găsit Numele lui Dumnezeu, în inimile lor,
au grijă să nu postească și, nici să se prosterneze în rugăciunea formală.

183 . Formal prayer and prostration are feeble pursuits.
Fasting has little merit, other than to save food.
Only they go on pilgrimages to Mecca
who are not wanted at home.
Only they pray loudly, professing their devotion,
who are deceptive of intent.
But those who have found God's Name in their hearts
care not to fast nor prostrate themselves in formal
prayer.

183. *Nafal namaazaan kamm zanaanaa,*
roze sarfaa rotee hoo
Makke de val soee jaande,
gharon jinhaan tarotee hoo
Uchcheean baangaan soee devan,
neeat jinhaan dee khotee hoo
Keeh parvaah tinhaan noon jinhaan
ghar wich laddhee bauhtee hoo

⁸⁵ Un fel de cerșetor hindus care are părul mat și, clopote

184. Există puțini discipoli autentici.
Oameni ce pretind a fi Maeștri
perpetuați cu promisiuni false.
Ei își exploatează adepții, pentru a-și satisface lăcomia;
nu au nici o idee despre exaltarea căii mistice.
Dar, când inima lor, este atinsă de dragostea lui Dumnezeu,
își sacrifică de bunăvoie viața, pe această cale.
Oameni ce lovesc în focul patimilor lumești,
vor muri flămânzi și însetați de lume.

184. There are few genuine disciples.
People purporting to be Masters
perpetuate themselves with false promises.
They exploit their followers to satisfy their greed;
they have no inkling of the exaltation of the mystic path.
But when their hearts are touched by God's love,
they willingly sacrifice their lives on this path.
People who burn in the fire of worldly passions
will die hungry and thirsty for the world.

*184. Na koee taalib, na koee murshid,
sab dilaase mutthe hoo
Raah faqr daa pare parere,
hirs duneea dee kutthe hoo
Shauq Ilaahee ghaalib hoiaa,
jind marne te utthe hoo
Jain tan bharhke bhaah birhon dee,
maran tirhaae bhukkhe hoo*

185. Această lume, nebună și urâtă,
pentru care, preoții și conducătorii religiei, au vărsat lacrimi,
este respinsă și muștrată, de iubitorii lui Dumnezeu.
Dacă ești ambițios, pentru lume,
te vei îneca în mijlocul curentului, al oceanului vieții.
Of, Bahu, să ne lepădăm de lume,
Și, să adoptăm calea neprețuită către Dumnezeu.

185. This foul, ugly world
for which priests and leaders of religion shed tears
is rebuffed and rebuked by the lovers of God.
If you are ambitious for the world,
you will drown midstream in the ocean of life.
Let us renounce the world, O Bahu,
and adopt the invaluable path to God.

*185. Nit asaade khalle khaandee,
ehaa duneea zishtee hoo
Jainde kaaran baih baih rovan,
Sheikh, mushaikh, Chishtee hoo
Jinhaan andar hubb duneea dee,
gharq unhaan dee kishtee hoo
Tark duneea dee kar toon Baahoo,
khaasaa raah bahishtee hoo*

186. Nu sunt nici *seer*, nici *pao*.
Nu sunt un *chhatak* și, nici un *sarsahi*.
Nu sunt un *tola* și nici măcar un *masha*.
Acum, trebuie să mă cântăresc, împotriva unui *ratti*.
Dar, consider că, sunt și mai puțin semnificativ
decât un *ratti*, cea mai mică măsură a greutateii !
Îmi voi asuma doar adevărata mea valoare
atunci când Domnul, își revarsă harul, asupra mea !

I am neither a *seer* nor a *pao* ⁸⁶.
I am not a *chhatak* nor quite a *sarsahi*.
I am not a *tola* nor indeed a *masha*.
I must now weigh myself against a *ratti*.
But I find I am even less significant
than a *ratti*, the smallest measure of weight!
I will only assume my true worth
when the Lord showers his grace on me!

186. *Na main ser na paa chhataakee,*
na pooree sarsaahee hoo
Na main tolaa, na main maasaa,
gal rattiaan te aae hoo
Rattee hovaan rattiaan tullaan,
oh bhee pooree naahee hoo
Wazan tol poora tad hosee,
jad hosee fazal llaahee hoo

187. Domnul locuiește în apropiere, dar pare atât de departe:
nu știi cum să-l cauți înăuntru !
Nimic nu va fi realizat dacă privim afară -
locuiește chiar în propria curte !
Of, Bahu, toate vălurile vor fi ridicate,
când îndepărtezi toate învelișurile de murdărie,
iar inima ta, strălucește ca o oglindă.

187. The Lord lives nearby but seems so far away:
you don't know how to look for him within!
Nothing will be achieved by looking outside -
he lives right in your own backyard!
All the veils will be lifted, O Bahu,
when you remove all the coverings of dirt,
and your heart shines like a mirror.

187. *Nerhe wassan door daseevan,*
vehrhe naaheen varhde hoo
Andar dhoondan vall na aaiaa,
baahir dhoondan charhhde hoo
Door giaan kujh haasil naahin,
Shauh labbhe wich ghar de hoo
Dil kar saiqal sheeshe vaangoon,
door theevan kul parde hoo

⁸⁶ Un *seer*, este o măsură de greutate, puțin mai mică de un kilogram. Bahu, consideră *seer*-ul ca fiind, un etalon, reprezentând o persoană matură spiritual. El menționează alte măsuri de greutate (date în italice) în ordinea lor descendentă - chiar până la *ratti*, cea mai mică măsură. Acest poem (*Bait*) se bazează pe umilință și abnegație, de unde deducem că, suntem total fără valoare; că este numai harul lui Dumnezeu, care ne poate investi sufletele cu valoare.

188. Râul unicității a crescut,
potolind setea deșerturilor și a pustiilor.
Dacă nu hrănești dragostea lui Dumnezeu, în inima ta,
vei fi uscat și pârjolate, precum acele deșerturi-
Am văzut mulți tineri ascetici, unși cu cenușă.
O Bahu, mă sacrific oricui,
care se smerește în tinerețe și putere.

188. The river of oneness has surged,
quenching the thirst of the deserts and wastelands.
If you don't nurture God's love in your heart,
you will be dry and parched like those deserts-
I have seen many a young ascetic smeared with ash.
I sacrifice myself to anyone, O Bahu,
who humbles himself in his youth and power.

188. *Wahadat de dariaa uchhalle,
jal thal jangal reene hoo
Ishq dee zaat maneende naaheen,
saangaan jhall tapeene hoo
Ang bhabhoot maleende ditthe,
sai javaan lakheene hoo
Main qurbaan tinhaan ton jehrhe
hondee himmat heene hoo*

189. Oceanul unicității a debordat de iubire,
dar, totuși, oamenii au fost însetați -
ei nu și-au deschis inimile.
Unii s-au contopit cu Domnul, prin închinarea la idoli;
alții, și-au irosit timpul, cu scripturi în moschei.
Dar, când inima lor, a fost atinsă de dragostea lui Dumnezeu,
acești cărturari și-au denunțat învățătura.
Of, Bahu, nu vei fi niciodată demn de a-l întâlni pe Dumnezeu,
dacă nu ți-ai sacrificat totul pentru el.

189. The ocean of oneness overflowed with love,
but still people went thirsty
they didn't open their hearts.
Some merged with the Lord through idol worship;
others wasted their time with scriptures in mosques.
But when their hearts were touched by God's love,
these scholars denounced their learning.
You will never be worthy of meeting God, O Bahu,
if you have not sacrificed your all for him.

189. *Wahadat de dariaa uchhalle,
hik dil sahee na keetee hoo
Hik butkhaane waasil thee-e.
hik parhh parhh rahe maseetee hoo
Fazil chhadd fazeelat baithe,
ishq baazee jaan leetee hoo
Hargiz Rabb na mildaa jinhaan
trattee chaurh na keetee hoo*

190. Domnul este un ocean de unicitate
în care îndrăgostiții înoată după bunul plac, fără de griji.
La rândul lor, ei apar în lume
să se scufunde adânc în acel ocean, perle să adune.
Printre perle, se află o bijuterie -
de valoare unică, de neegalat în strălucire -
ce strălucește precum luna.
Of, Bahu, suntem cu toții angajați de Domnul;
să-i aducem un omagiu, prin rugăciunile noastre.

190. The Lord is an ocean of oneness
in which lovers swim as they please, free of care.
In their own turn, they appear in the world
to dive deep into that ocean, to gather pearls.
Among the pearls is a gem -
unique in value, unmatched in lustre -
that shines like the moon⁸⁷.
We are all in the employ of the Lord, O Bahu;
let us pay homage to him through our prayers.

*190. Wahadat de dariaa Ilaahee
aashiq lainde taaree hoo
Maaran tubbeaan kaddhan motee,
aapo-apnee vaaree hoo
Durr-e-yateem lae lishkaare,
jion chann laataan maaree hoo
So kion naaheen haasil bharde,
jo naukar sarkaaree hoo*

191. De când Domnul a rânduit Creația,
Am fost angajat să mă întorc în casa mea inițială.
Oamenii știu, din căutarea mea pentru uniunea în Dumnezeu,
că, sunt la fel de neliniștit pe cât sunt dornic să fuzionez cu el.
Voi purta loviturile destinului, în timp ce îl urmăresc,
în timp ce sunt transportat spre el, pe barca iubirii sale.
Of, Bahu, nimeni nu l-a găsit pe Domnul, în timp ce trăia,
cu excepția celor care l-au găsit,
murind în timp ce trăiau.

191 . Ever since the Lord ordained the Creation,
I have been pledged to return to my original home.
People know, from my quest for unity in God,
that I am as anxious as I am eager to merge with
him.
I shall bear the blows of destiny as I pursue him,
while I am ferried across to him on the boat of his
love.
No one ever found the Lord while living,
o Bahu, except those who found him
by dying while living.

*191. Vanjan sir ie farz hai mainoon,
qaul qalu balaa kar ke hoo
Lok jaane mutfakkar hoeaan,
wich wahadat de varh ke hoo
Shauh deean maaraan Shauh vanj laihsaan,
iskh tullaa sir dhar ke hoo
Jeeondiaan Shauh kise na poaiaa,
jain laddhaa lain mar ke hoo*

⁸⁷ O perlă de valoare unică, înseamnă în acest context, Cuvântul lui Dumnezeu sau, Kalma

192. Apa curge în pâraie, precum viața, în șuvoiul timpului.
Trestia, a înflorit din nou,
un alt sezon al vieții a trecut !
Încă rămân la ușa Domnului, așteptând
încuviințarea, de a intra în palatul său glorios.
Nu văd pe nimeni intrând, pe nimeni ieșind,
să pot să-i transmit, mesajul inimii mele ?
Mugurii inimii mele s-ar desfășura într-o floare,
dacă ar fi să primesc cuvântul său, aș fi fost chemat în prezența lui.

192. Water flows in streams, like life in the river of time.

The reeds have blossomed again –
another season of life has passed!

I still tarry on my Lord's doorstep waiting
for the nod to enter his glorious palace.

I see no one going in, no one coming out how
can I get my heart's message to him?

The bud of my heart would unfurl into a flower
were I to receive his word, were I called to his
presence.

*192. Vaih vaih nadeean taaroo hoeean,
bambal chhorhe kaahaan hoo
Yaar asaadaa rang mahalleen,
dar te khale sikaahaan hoo
Na koe aave, na koe jaave,
kain hath likh munjaahaan hoo
Jekar khabr jaanee dee aave,
kaleeon phull theevaahaan hoo*

193. Misticii, trăiesc în această lume așa cum Hu personifica;
ei practică Numele, care este esența lui Dumnezeu.

Locuiesc în Hu -

dincolo de religie,
dincolo de credință și necredință,
dincolo de viață și moarte.

Dacă explorezi calea din tine,

Îl vei găsi pe Dumnezeu în apropiere, prin Vena Regală.

El locuiește acum în mine și eu în el, O Bahu:

nu numai distanța față de el
dar chiar și apropierea de el,
au devenit irelevante !

193. Mystics live in this world as Hu personified;
they practise the Name that is the essence of God.

They live in Hu -

beyond religion,
beyond belief and unbelief,
beyond life and death.

If you explore the path within yourself,
you will find God nearby, through the Royal Vein.

He now lives in me and I in him, O Bahu:

not only distance from him
but even nearness to him
have become irrelevant!

*193. Hoo daajaamaa paihan karaahaan,
Ism kamaavaan zaatee hoo
Kufr Islaam, maqaam na manzil,
na uth maut hayaatee hoo
Shaah-rag theen nazdeek ladhose,
paa androone jhaatee hoo
Oh asaan wich, asean unhaan wich,
door rahee qurbaatee hoo*

194. Unii oameni sunt treji,
unii nu știu cum să se trezească,
unii sunt treji doar în visele lor.
Câțiva sunt jefuiți în trezirea lor aparentă,
în timp ce alții se contopesc în Dumnezeu în timp ce dorm spre lume.
La fel cum bufnițele țipă folosind respirația,
la fel unii oameni repetă numele lui Dumnezeu cu respirația.
Dar sunt orbi de Realitate, la fel ca bufnițele la lumina zilei.
Mă fac un sacrificiu pentru oricine, O Bahu,
care osteneste din greu sa realizeze dragostea lui Dumnezeu.

194. Some people are awake,
some don't know how to wake up,
some are awake only in their dreams.
A few get robbed in their seeming wakefulness,
while others merge in God as they sleep to the world.
Just as owls hoot using the in-breath,
so do some people repeat God's name with the in-breath.
But they are blind to Reality, just as owls are to daylight.
I make myself a sacrifice to anyone, O Bahu,
who toils hard at realizing God's love.

*194. Hik jaagan, hik jaag na jaanan,
hik jaagdiaan hee sutte hoo
Hik suddian jaa waasil hoo,
Hik jaagdiaan hee mutthe hoo
Keeh hoiaa je ghuggoo jaage,
jo laindaa saah aputthe hoo
Main qurbaan tinhaan ton Baahoo
jinh khooh prem de jutte hoo*

195. Există doar un moment în viața ta care este un prieten,
împotriva milioanei care sunt dușmanii⁸⁸ tăi.
Acel moment este atât de încărcat de putere
Încât, depășește efectul acelor milioane de adversari.
Oricine îi lipsește acel moment își pierde întreaga viață,
ca un hoț care se mută din casă în casă⁸⁹.
Cum pot cei care nu cunosc taina lui Dumnezeu
știi valoarea iubirii ?
Dacă îți ancorezi speranțele în adevăratul tău Acasă,
nu vei fi condus niciodată din casă în casă.

195. There is but one moment in your life that is a friend,
against the millions that are your foes.
That one moment is so charged with power
that it surmounts
the effect of those millions of adversaries.
Anyone who misses that moment wastes his entire life,
like a thief shifting from house to house.
How can those who don't know the mystery of God
know the value of love?
If you anchor your hopes in your true Home,
you will never be driven from house to house.

*195. Hik dam sajjan, lakh dam vairee,
hik de maare marde hoo
Hik dam pichhe janam gavaaiaa,
chor bane ghar ghar de hoo
Laaseaan dee oh qadar keeh jaanan,
mai haram jo na sirr de hoo
Oh kion dhakke khaavan jehrhe
taalib sachche dar de hoo*

⁸⁸ Momentul particular din viața unui căutător, când este inițiat de un Maestru în secretele lui Dumnezeu. Inamicii, sunt acele momente petrecute în căutări lumești, care îl îndepărtează de Dumnezeu.

⁸⁹ „De la o casă la o altă casă”, înseamnă, trecerea de la un corp la un alt corp, în ciclul transmigrației.

196. Suspinele mele profunde au ridicat o asemenea furtună,
încât s-au rupt cordoanele de reținere ale timidității.
Cât va dura flacăra bolnăvicioasă a rațiunii,
Ține-te împotriva furtunii de dor, care-mi înflorește inima ?
Prețioase precum rubinele și diamantele din propria noastră casă,
acum, trăim ca niște extratereștri săraci, pustii și neajutorați.
Odată ce ești vopsit în purpuriul iubirii lui Dumnezeu,
culoarea nu se va spăla niciodată,
căci, așa este nuanța iubirii sale - profundă și rapidă !

196. My deep sighs have raised such a storm
that the restraining cords of shyness have snapped.
How long will the sickly flame of reason
hold against the storm of yearning that rages in my heart?
Precious like rubies and diamonds in our own Home,
now we live like destitute aliens-deserted and helpless.
Once you are dyed in the crimson of God's love
the colour will never wash off,
for such is the hue of his love-deep and fast!

196. *Hardam sharm dee tand tarorhe,
jaan eh chhodak bulle hoo
Kichrak baalaan aqal daa deevaa,
birhon anheree jhulle lioo
Ujarh giaan de bhet niaare,
lal jawaahar rulle hoo
Dhotiaan dagh na laihnde jitthe
rang majeethee dullhe hoo*

197. Alungat din casa mea, de fericire și binecuvântare,
Am fost alungat, în această vale a lacrimilor.
Nimeni nu a venit să dea o mână de mână;
nimeni, nu mi-a consolat inima bolnavă.
Existența mea era inutilă:
Am dispărut de pe scenă
precum un cub de zahăr aruncat în ocean !
În cele din urmă, am fost coborât în acea gaură îngustă din pământ
unde nici nu mă puteam întoarce pe o parte.
Pentru a încununa totul, O Bahu, Domnul cere acum
decontarea integrală a contului meu - până la ultimul moment !

197. Banished from my home of bliss and happiness,
I was cast out to this vale of tears.
No one came to lend a hand;
no one consoled my ailing heart.
Pointless was my existence:
I vanished from the scene
like a sugar cube tossed into the ocean!
Finally I was lowered into that narrow hole in the ground
where I couldn't even turn on my side.
To crown it all, O Bahu, the Lord now demands
the full settlement of my account-to the last farthing!

197. *Hassan de ke rooan lioee,
dittaa kis dilaasaa hoo
Umar bande dee ainven gae
jion paanee wich pataasaa hoo
Saurhi saamee sutt ghatesan,
palat na saksain paasaa hoo
Saahib lekhaa mangsee Baahoo,
rattee ghatt na maasaa hoo*

198. Kalma vindecă afecțiunea inimii -
nici un alt medicament, nu funcționează.
Kalma, îndepărtează toată rugina din minte;
Kalma, spală toate petele din suflet.
Kalma, este mai prețios decât diamantele și rubinele.
O, Bahu, Kalma, este magazinul alchimistului;
Kalma, este o bogăție reală, în această lume și în următoarea.

198. Kalma cures the ailment of the heart -
no other medicine works.
Kalma removes all rust from the mind;
Kalma washes all stains from the soul.
Kalma is more precious than diamonds and rubies.
Kalma is the alchemist's shop, O Bahu;
Kalma is real wealth in this world and the next.

198. Hor *dawaa na dil dee kaaree,*
kalmaa dil daa kaaree hoo
Kalma door zangaar karendaa,
Kalme mail utaaree hoo
Kalmaa heere, laal, jawaahar,
kalmaa hatt pasaaree lioo
Ethe othe doheen jahaaneen,
kalmaa daulat saree hoo

199. Oamenii urlă și plâng, pentru cel mai mic disconfort,
în timp ce îndrăgostiții, îmbrățișează cu bucurie, un milion de chinuri.
Cine și-ar risca viața urcând pe o navă
dacă valurile îl loveau puternic
iar țărmul se prăbușește ?
Îndrăgostiții, se imbarcă cu bucurie pe corabia iubirii lui Dumnezeu, -
iar sufletele lor au reușit
împotriva vârtejurilor vieții.
O, Bahu, neîntrecută este bucuria îndrăgostiților din curtea Domnului,
unde iubirea este cântărită cu cea mai mică măsură⁹⁰ !

199. People howl and cry over the slightest of discomforts,
while lovers gladly embrace a million torments.
Who would risk his life boarding a ship
if the waves were hitting it hard
and the shore collapsing?
Lovers joyously board the ship of God's love –
even though their souls are pitched
against the vortices of life.
Unsurpassed is the joy of lovers in the court of the Lord,
where love is weighed in the smallest measure, O Bahu!

199. *Hik hik peer ton aalam kooke,*
lakh aashiq peerh saherhee hoo
Dhain, rurhhan jith khatraa hove,
kaun charhe us berhee hoo
Aashiq charhde naal khushee de,
taar kappar wih bherhee hoo
Jith ishq tulendaa naal rattee de,
aashiq lazzat nakherhee hoo

⁹⁰ Unde fiecare moment dedicat amintirii Numelui lui Dumnezeu, este creditat în contul sufletului

200. Îl vei întâlni pe acel Prealubit de neegalat,
numai dacă îți oferi capul, pe altarul dragostei sale.
Apoi, într-un extaz al iubirii,
veți repeta numele lui Hu, în mod constant,
dedicând fiecare suflare din viața ta,
în contemplarea lui.
Numai când sufletul tău, se contopește în esența Domnului,
vei merita numele, „Bahu”.

200. You will only meet the unrivalled Beloved
if you offer your head on the altar of his love.
Then, in an ecstasy of love,
you will repeat the Name of Hu constantly,
devoting every breath of your life
in contemplation of him.
Only when your soul merges in the essence of the Lord
will you deserve the name 'Bahu'.

*200. Yaar yagaanaa milsee taan je,
sir dee baazee laaen hoo
Ishq Allaah wich ho mastanaa,
hoo hoo sadaa alaaen hoo
Naal tasawwur Ism Allaah de,
dam noon qaid lagaen hoo
Zaate naal je zaat rale,
tad Baahoo naam sadaen hoo*

Note finale la Partea întâi

- ¹ *Adi Granth*, p. 933.
- ² Dr Nazir Ahmed, *Kalam-i-Sultan Bahu*, Introduction.
- ³ Maqbool Ilahi, tr., *The Abyat of Sultan Bahu* (Lahore, 1967).
- ⁴ Lajwanti Ramakrishna, *Punjabi Sufi Poets*, p. 50.
- ⁵ اگرچہ نیست مارا علم ظاہر ز علم باطنی جاں گشتہ ظاہر
- ⁶ *Qur'an* 3:185.
- ⁷ Bible, James 5:14.
- ⁸ *Adi Granth*, p. 1382.
- ⁹ *Masnavi*, p. 37.
عمر تو باشد مثال آب جو آب رفتہ باز کے آید جو
(مثنوی نوح علی قلندر ص 37)
- ¹⁰ *Masnavi*, p. 37.
ہرچہ می بینی بہ گرداب جہاں چوں حباب از چشم تو گردد نہاں
(مثنوی نوح علی قلندر ص 37)
- ¹¹ *Sar Bachan* 14:4, p. 111.
- ¹² Paltu, *Kundali* 46.
- ¹³ *Adi Granth*, p. 1380.
- ¹⁴ J. R. Puri and T. R. Shangari, *Saa'in Bulleh Shah*, (Radha Soami Satsang Beas), p. 216.
- ¹⁵ *Adi Granth*, p. 1381.
- ¹⁶ The source was not available at the time of printing.
- ¹⁷ *Adi Granth*, p. 1383.
- ¹⁸ *Adi Granth*, p. 1383.
- ¹⁹ *Qur'an* 51:56

²⁰ *Masnavi*, vol. 4, p. 191.

نہیں غم نور آدم را خورش از مجز آں جاں نیابد پرورش
(مثنوی روم دفتر چہارم ص 191)

²¹ Bulleh Shah, *Couplets*.

²² Bible, Corinthians 6:13.

²³ Bible, Luke 12:33.

²⁴ *Adi Granth*, p. 794.

²⁵ *Hussain Rachanavali*, 1974, *kafi* 135.

²⁶ Bible, Matthew 16:26.

²⁷ تاشوی دست از دنیا میاوریاد حق در شریعت نیست جائزے وضو کردن نماز

²⁸ *Adi Granth*, p. 328.

²⁹ *Qur'an* 3:185.

³⁰ *Qur'an* 102:1-2.

³¹ Bible, 2 Thessalonians 2:11.

³² Bible, James 1:13-14.

³³ *Adi Granth*, p. 1110.

³⁴ *Qur'an* 32:9.

³⁵ *Qur'an* 17:85.

³⁶ Bible, John 4:13.

³⁷ *Masnavi*, p. 5.

آفریدہ حق مر از نور ذات

(مثنوی بوعلی قلندر ص 5)

³⁸ *Adi Granth*, p. 1381.

³⁹ *Adi Granth*, p. 1153.

⁴⁰ *Adi Granth*, p. 1030.

⁴¹ *Adi Granth*, p. 871.

⁴² ”الست برکم“ پر تیم بولے، سب سکھیاں نے گھونگھٹ کھولے ”قالو ملی“ ہی یوں کر بولے، ”لا الہ الا اللہ“

Also see extract from *Saa'in Bulleh Shah*, p. 264.

⁴³ روزیثاق ”الست“ سناوے ”قالو ملی“ اشدنہ چاہوے

Also see extract from *Saa'in Bulleh Shah*, p. 284.

⁴⁴ Quoted in Hazrat Sultan Bahu, *A'een-ul-Faqr* (Allah Wale ki Qaumi Dukan, Lahore), p. 52.

⁴⁵ *Qur'an* 89:27, 28.

⁴⁶ Bible, Psalms 116:7.

⁴⁷ *Adi Granth*, p. 1193.

⁴⁸ *Adi Granth*, p. 282.

⁴⁹ *Masnavi*, p. 31.

ہشتواڑے چوں حکایت می کند وز جد اینہا شکایت می کند
کز نیتان تا مرا بریدہ اند از نفیرم مردوزن نالیدہ اند
سینہ خواہم شرحہ شرحہ از فراق تا گویم شرح درد اشتیاق
ہر کے کو دور ماند از اصل خویش باز جوید روزگار وصل خویش
(مثنوی روم دفتر اول ص 31)

⁵⁰ می نالم از جدائی تو دم بدم چوں ہے
(جائی)

⁵¹ زین آتش نہنخہ کہ در سینہ من است خورشید شعلہ ایست کہ بر آسماں گرفت
(دیوان حافظ)

⁵² Bible, Psalms 42:1-3.

⁵³ *The Confessions of Saint Augustine*, p. 31.

⁵⁴ *Adi Granth, Jap Ji Sahib*.

⁵⁵ *Adi Granth*, p. 199.

⁵⁶ Bible, 1 Timothy 2:4.

⁵⁷ *Masnavi*, vol 1.

ایں سگِ نفس بجز از ندہ مخواہ کہ عدو جانی تست از دیر گاہ
(مثنوی روم دفتر 1)

⁵⁸ *Masnavi*, vol 1.

دوزخ است ایں نفس دوزخ اژدہ ہاست کو بدریا ہانہ گردد کم و کاست
(مثنوی روم دفتر 1)

59 *Masnavi*.

تا بود ایں دیونقست ہم نشیں کے بود میںاثر چشم یقین
(مثنوی بوعلی قلندر ص 44)

60 *Adi Granth*, p. 21.

61 *Adi Granth*, p. 222.

62 *Sar Bachan*, 15:15, p. 4.

63 *Sar Bachan*, 22:2, p. 15.

64 *Masnavi*, vol 3.

حلیہا و چارہ جوئی ہائے تو جذب ما بود و کشاد ایں پائے تو
ترس و عشق تو کمد لطف ماست زیر ہر یارب، تو لبیک بہاست
(مثنوی روم دفتر سوم ص 33)

سی سال خدائے رامی طلبیدم، چوں پہ نگرستم، او طالب بود و من مطلوب
(بایزید بستانی)

66 *Saa'in Bulleh Shah*, p. 44.

67 *Saa'in Bulleh Shah*, p. 249.

68 Bible, John 4:4.

69 *Vedant Darshan*, 1.2:11.

70 *Qur'an* 51:20, 21.

71 *Qur'an* 57:4.

72 Bible, 1 Corinthians 3:16.

یار با ماست روز و شب حافظ ہچو جانے کہ ہست در رگ و پے
(دیوان حافظ ص 413)

74 *Masnavi*, p. 25.

یارد تو پس چرائی بے خبر
(مثنوی بوعلی قلندر ص 25)

75 *Adi Granth*, p. 1256.

76 *Adi Granth*, Kabir, p. 857.

77 *Sar Bachan*, 35:22, p. 303.

78 *Peepa*, *Adi Granth*, p. 695.

پس بصورت عالم صغریٰ توئی پس معنی عالم عمریٰ توئی⁷⁹
(مثنوی روم دفتر چہارم ص 61)

⁸⁰ *Masnavi*, vol 4, p. 355.

آدی راہست حس تن سقیم لیک در باطن کیے خلق عظیم
(مثنوی روم دفتر چہارم ص 355)

⁸¹ *Kabir, Shabdavali, Part 1, p. 51.*

⁸² *Qur'an, Sura al-Qaf, 50:16.*

⁸³ طور سینا چھست دانی بے خبر طور سینا سینہ خود را نگر
ہجو موسیٰ مست شور طور خویش ”ربّ آرئی“ کو تخی حق نگر
(دیوان باہو غزل 45)

آب حیاں ست اندر ظلمت مستی تو مای شو، خویش را در آب حیوانی قلن⁸⁴
(معین الدین چشتی دیوان ص 187)

با مغبئی گفت ہر سو تا بہ کے خوانی دوید ہم ز خود جو، ہرچہ خوانی تا بدانی کیستی⁸⁵
(معین الدین چشتی دیوان ص 219)

⁸⁶ *Dadu, Bani, Part I, p. 68.*

⁸⁷ *Adi Granth, p. 1159.*

⁸⁸ *Paltu, Kundali, 93.*

⁸⁹ *Sar Bachan, 15:20, p. 126.*

⁹⁰ *Saa'in Bulleh Shah, p. 329.*

⁹¹ *Masnavi.*

اے ہزاراں کعبہ پنہاں در کنیس اے غلط انداز، عفریت و پلیس
(مثنوی روم)

⁹² *Masnavi.*

مسجد کوراں ز آب و گل بود مسجد صاحب دلاں را دل بود
(مثنوی روم)

در دل ما گر بود مسجد ما مسجد رویم بہتر از بے کاری مانیت ہرگز کار ما⁹³
(صائب)

⁹⁴ *Adi Granth*, p. 1374.

⁹⁵ *Adi Granth*, p. 973.

⁹⁶ *Dadu, Bani 1*, p. 48.

⁹⁷ *Masnavi*, vol 5, p. 114.

یک سہد پر نان ترا بر فرق سر تو ہی خواہی لب نان در بدر
در سر خود پیچ وصل خیرہ سری زود در دل زن، چہ ابر ہر دوری
(مثنوی روم دفتر پنجم ص 114)

⁹⁸ اگر صد سال سالک چوں فلک گرد جہاں گردد نہ گرد تا بگرد خود نمی گرد جہاں دیدہ
(دیوان حافظ)

⁹⁹ *Jagjivan, Shabdavali II*, p. 100.

¹⁰⁰ نگاپوئے حرم تاکے، خیال از طبع بیرون کن کہ محرم گر شوی ذاتت، حقائق را حرم گردد
(دیوان حافظ)

¹⁰¹ دے زمستی خود بچندری بہ از صد سال کہ روز روزہ بداری و شب نماز کنی
(دیوان معین الدین چشتی ص 225)

¹⁰² بھٹھ نمازاں چکڑ روزے، کلے پھر گئی سیاہی جے شاہ شوہ اندروں پایا، بھلی پھرے لو کائی
(دوہڑے)

¹⁰³ نہ خدا مسیہ لہدا، نہ خدا وچ کجے نہ خدا قرآن کتاباں، نہ خدا نمازے
نہ خدا میں تیر تھ ڈٹھا، ایویں پنڈے جھا کے
(دوہڑے)

¹⁰⁴ آمد خیال در دلم، ایں خرقہ را بر ہم زخم تسبیح را ویراں کنم، سجادہ را بر ہم زخم
چوب عصا آتش زخم، دلن صفا پارہ کنم فارغ ز خود بینی شوم، ایں خانہ را بر ہم زخم
(دیوان بابو غزل 9)

¹⁰⁵ The source was not available at the time of printing.

¹⁰⁶ کا فر عشقم مسلمانا مرادر کار نیست ہر رگ من تار گشتہ، حاجت زنا نیست
ماو عشق یار، اگر در قبلہ گرد دبت کدہ عاشقان دوست را، با کفر و ایمان کار نیست
(امیر خسرو)

- 107 دیں ہم بجز ار، دامن دوست بگیر در عالم مستی، زدو عالم رستی
(نغمہ سرمد زبانی 293)
- 108 *Adi Granth*, p. 337.
- 109 چند گوئی اے مذکر شرح دیں، خاموش باش دین مادر ہر دو عالم، صحبت جانان ماست
(دیوان حافظ ص 102)
- 110 *Saa'in Bulleh Shah*, p. 271.
- 111 *Shrimad Bhagvat*, XII.3:48.
- 112 *Masnavi* (quoted in Maharaj Sawan Singh, *Gurmat Sidhant*, Punjabi ed., p. 398).
مے رسی در کعبہ زاہد گر روی راہ تری زہد خشک و صوم تو بے دیدہ گریاں عبث
(حوالہ گورمت سدھانت حصہ دوم، ص 439)
- 113 *Diwaan-i-Shams-i-Tabriz*.
گر ہے خواہید بیوستن با دوائے واعظان باید از دینا و دیں کردی شمارا انقطاع
- 114 *Saa'in Bulleh Shah*, p. 192.
- 115 *Jagjivan, Bani 1*, p. 65.
- 116 *Adi Granth*, p. 1167.
- 117 Mohan Singh, ed., *Sufian da kalam*, p. 195.
- 118 *Adi Granth*, p. 484.
- 119 *Adi Granth*, p. 324.
- 120 مرغ زیرک بدر صومعہ اکتوں نہر د کہ نہاد است بہر مجلس و عطفے دایمے
(دیوان حافظ ص 403)
- 121 *Masnavi*.
خود بدہ انصاف اے اہل دغل دل ہدست از مکر مصحف در بغل
(مثنوی بوعلی قلندر ص 11)
- 122 *Masnavi*.
مے کئی طاعت تو از بہر ریا کہ نہ کردی سجدہ از بہر خدا
(مثنوی بوعلی قلندر ص 11)
- 123 *Saa'in Bulleh Shah*, p. 244.
- 124 در کوئے مغال نیست شدیم از ہمہ ہست چوں نیست شدیم از ہمہ ہستی ہمہ ہستیم
Quoted in Edward G Browne. *A Literary History of Persia*, Vol. III, p. 341.

- 125 ترک کردم چارہ ہائے جملہ از ماوائے خویش نور حق را دیدہ ام از زیر تابالائے خویش
گر تومی خواهی چنیں ہم، شو جد از جائے خود تا بہ بنی مضمہر حق جملہ سر تا پائے خویش
(متفرق اشعار سرمد شہید)
- 126 *Qanun-i-Ishq*, p. 272.
- 127 *Kalid-ul-Tauhid* (Allah Wale ki Qaumi Dukan, Lahore), p. 20.
- 128 *Masnavi*.
- مستمع گر نیست خاموشی بہ است نکتہ از نا اہل گر پوشی بہ است
(مثنوی روم)
- 129 *Diwaan-i-Shams-i-Tabriz*.
- در پردہ دل باز تو خاموش دریں جا در کش تو زبان را کہ زبان تو زیان است
- 130 *Saa'in Bulleh Shah*, p. 295.
- 131 Mohan Singh, ed., *Sufian da Kalam*, p. 190. The poem is by a Sufi mystic whose name is not mentioned.
- 132 *Yatha mudho yatha murkho yatha badhdir ev va Tatha varteta lokasaya svasamarthyasya guptaye. Yoga Tattava Upanishad, Shlok 77.*
- 133 Bible, Matthew 7:13-14.
- 134 شیخ کورانی ز رہ آگہ کند با سخن ہم نور را تہرہ کند
(مثنوی روم دفتر پنجم ص 253)
- 135 خامان راہ نرفتنہ چہ دانند ذوق عشق در یاد لے بجوئی کہ دلبر بر آمدے
(دیوان حافظ ص 49)
- 136 از غلاظت دل خدا چوں پاک کرد مرشد کامل با ایں اوراک کرد
ور نہ ایں راہ خدا کے دانندے از کتاب حق سبق کے خواندے
(نند لال گویا، گر نتھا ولی ص 185)
- 137 Kabir, *Shabdavali*.
- 138 *Adi Granth*, p. 810.
- 139 Dadu, *Bani*, p. 1.
- 140 Tulsi Sahib, *Shabdavali II*, p. 91.
- 141 *Sar Bachan*, p. 181.
- 142 Bible, John 14:6.
- 143 *Adi Granth*, p. 1237.

- 144 آب حیواں اندرون خانہ ہست لیک بے ہادی جہاں بے گانہ ہست
محرم حق مرشدِ کامل کند دولتِ جاوید را حاصل کند
(کلیاتِ بھائی نند لال گویا 101)
- 145 The source was not available at the time of printing.
- 146 *Adi Granth*, p. 970.
- 147 *Ganj-ul-asrar*, p. 21.
- 148 *Amir-ul-Kaunain*, p. 91.
- 149 عاقبت دیدن نباشد دست باف ورنہ کئے بودے زدینہا اختلاف
(مثنوی روم دفتر اول ص 80)
- 150 پیر را بگزین کہ بے پیر این سفر ہست بس پد آفت و خوف و خطر
(مثنوی روم دفتر اول ص 308)
- 151 نام بے مرشد میاور برزباں مرشدِ کامل دہد از حق نشان
(کلیاتِ بھائی نند لال گویا ص 103)
- 152 منگسل از عنبر ایام خویش نکلیہ کم کن برتن ویر کام خویش
(مثنوی دفتر اول)
- 153 *Diwaan-i-Shams-i-Tabriz*.
- طوافِ حاجیاں دارم، بگر دیار می گردم نہ اخلاقی سگاں دارم، نہ بر مردار می گردم
رفیقِ خضرم و ہر دم لقائے خضر را جو یاں قدم بر جائے سرگرداں کہ چوں پر کار می گردم
(نکاتِ شمسِ تبریزی ص 22)
- 154 Bible, John 9:5.
- 155 *Meister Eckhart*, p. 236.
- 156 *Adi Granth*, p. 1026.
- 157 *Adi Granth*, pp. 14, 58, 99, 168, 353, 462, 907, 937.
- 158 *Adi Granth*, p. 1026.
- 159 *Adi Granth*, p. 1291.
- 160 *Sar Bachan*, 20:10, p. 3.
- 161 *Qur'an*, *Sura-ul-Amran*, verse 7.
- 162 معنی قرآن ز قرآن پرس و بس وز کسے کا تش زد دست اندر ہوس
(مثنوی روم دفتر پنجم ص 317)

163 *Saa'in Bulleh Shah*, p. 263.

164 *Bulleh Shah, Couplets*.

165 *Katha Upanishad* 1,2:8.

166 Kabir, *Sakhi*, p. 31.

167 *Adi Granth*, p. 1275.

168 *Ram Charit Manas*, VIII, 92:3.

169 *Sar Bachan*, 15:4, pp. 4, 6.

170 Bible, John 10:11.

171 *Adi Granth*, p. 1031.

172 *Adi Granth*, p. 473.

173 *Adi Granth*, p. 286.

174 Kabir, *Sakhi* 1, p. 3.

175 *Sunder Bilas*, p. 2.

176 *Muhabbat-ul-Asrar*, p. 29.

177 *A'een-ul-Faqr*, p. 42.

178 *Diwaan-i-Shams-i-Tabriz*.

آں پادشاہ اعظم در بستہ بود محکم پوشیدہ دلِ آدم یعنی کہ بر در آمد
(دیوان شمس تبریزی)

179 *Diwaan-i-Shams-i-Tabriz*.

صورت انسان خدا را دیده ام من خدا را آشکارا دیده ام
(نکات شمس تبریزی 26)

180 *Masnavi*.

مطلق آں آواز از شدہ بود گر چه از حلقوم عبد اللہ بود
عفت اورا من زبان و چشم تو من حواس و من رضا و چشم تو
(مثنوی روم دفتر اول ص 213)

181 گر حضوری با خدا باید بہ تو در حضوری مرشد کامل برو

صورت حق مرشد کامل بود دیدنش آرام جان و دل بود

(کلیات بھائی نندلال گویا، ص 104 مولفہ ڈاکٹر گنڈا سنگھ 1963)

182 *Saa'in Bulleh Shah*, p. 284.

183 Bible, John 1:14.

184 *Narad Bhakti Sutra*, III 41.

- 185 *Adi Granth*, p. 476.
- 186 *Adi Granth*, p. 1043.
- 187 *Adi Granth*, p. 504.
- 188 *Ratan Sagar*, p. 44.
- 189 *Sar Bachan*, 18:12, pp. 6-7.
- 190 بہ ہزار دیدہ خواہم بہ رخت کتم نظارہ
- 191 *Muhabbat-ul-Asrar*, p. 29.
- 192 یک روز بود عید بہ یک سال بہ یک بار ہموارہ مرا عید ز دیدار تو ہموارہ
(امامی)
- 193 *Masnavi*, vol. 1.
دیدن دانا عبادت این بود فتح ابواب سعادت این بود
(مثنوی روم دفتر اول ص 62)
- 194 Bible, John 13:44-45.
- 195 *Saa'in Bulleh Shah*, p. 142.
- 196 *Adi Granth*, p. 881.
- 197 *Kabir, Sakhi*, p. 119.
- 198 *Sar Bachan*, 8:13, pp. 7-8.
- 199 *Muhabbat-ul-Asrar*, p. 14.
- 200 *Saa'in Bulleh Shah*, p. 259.
- 201 *Diwaan-i-Shams-i-Tabriz*.
دلہ ہزار گرہ داشت بچو رشتہ سحر ز سحر چشم خوشت آں ہمہ گرہ بکشاد
(نکات دیوان شمس تبریزی ص 25)
- 202 The source was not available at the time of printing.
- 203 *Adi Granth*, M.1, p. 413.
- 204 *Adi Granth*, M.5, p. 287.
- 205 *Masnavi*, vol. 1.
حرف و صوت و گفت را بر ہم زخم تاکہ بے این ہر سہ با تو دم زخم
(مثنوی دفتر اول ص 194)
- 206 *Diwaan-i-Shams-i-Tabriz*.
برہنہ شوز حرف و آشنا کن بہ بہر بے حرف گفتار ازیں سو
(دیوان شمس تبریزی)

- 207 *Amritnad Upanishad, Shlok 24.*
- 208 *Adi Granth, p. 340.*
- 209 *Adi Granth, p. 1262.*
- 210 *Dadu, Bani 1, p. 23.*
- 211 *Paltu, Bani 2, pp. 60-61.*
- 212 *Charan Das, Bani 2, p. 27.*
- 213 *Sar Bachan, 38:3, pp. 12-13.*
- 214 *Sar Bachan, 10:1, p. 8.*
- 215 اگر اسرار وحدت راز من باورنے داری تو گوشِ ہوش خود بکشتائی و بے کام و دہن بشنو
(دیوان معین الدین چشتی ص 194)
- 216 چشمِ دیگر بایست تا حسن او دیدن تو اس گوشِ دیگر تا کلامِ دوست به شنیدن تو اس
(دیوان معین الدین چشتی ص 164)
- 217 *Diwaan-i-Shams-i-Tabriz.*
- ہر سوئے بانگ و مشغلہ، ہر سوئے سماع و غلغلہ کہ امشب جہانِ حاملہ، زاید جہانِ جادوان
(دیوان شمس تبریزی)
- 218 *Masnavi, vol. 4.*
- بانگِ وصیے تجو کہ آں حاملِ نغد تا پِ خورشیدے کہ آں آفلِ نغد
(مثنوی روم دفتر چہارم ص 164)
- 219 *Kabir, Shabdavali 3, p. 5.*
- 220 *Adi Granth, p. 489.*
- 221 *Paltu, Bani 1, p. 70.*
- 222 *Sar Bachan, 34:12, p. 4.*
- 223 *Adi Granth, pp. 448-49.*
- 224 *Adi Granth, p. 486.*
- 225 *Masnavi, vol. 1.*
- انبیاءِ رادر دروں ہم نغمہاست طالبانِ را زان حیاتِ بے ہماست
(مثنوی دفتر اول)
- 226 *Masnavi, vol. 5.*
- دانشِ انوارست در جانِ رجال نے زراہِ دفتر و نے قیل و قال
دانشِ آں راستاند جاں زجاں نے زراہِ دفتر و نے از زباں
(مثنوی روم دفتر پنجم ص 113)

- 227 Pundit Sri Ram Sharma, *108 Upanishads* (Sadhana Khand, Bareilly, 1967), p. 38.
- 228 Bible, John 17:26.
- 229 Bible, John 6:63.
- 230 *Adi Granth*, p. 314.
- 231 *Adi Granth*, p. 994.
- 232 *Sar Bachan*, 9:2, p. 22.
- 233 *Sar Bachan*, 38:12.
- 234 *Bahu, Bani*, p. 10.
- 235 *Kabir, Sakhi*, p. 151.
- 236 *Adi Granth*, p. 903.
- 237 *Nad Bindu Upanishad, Shlok* 44-45.
- 238 *Sar Bachan*, 99, p. 1.
- 239 *Diwaan-i-Shams-i-Tabriz*.

پنبد زگوش دور کن، بانگِ نجات می رسد آب سیاہ در مرد کہ آب حیات می رسد
(نکات دیوان شمس تبریزی ص 15)

- 240 *Masnavi*, vol. 1, p. 213.

ما بر دیم و نگی کا ستم بانگِ حق آمد ہمہ بر خاستم
بانگِ حق اندر حجاب و بے حجب آن دہد کوداد مریم را ز جیب
اے فنانان نیست کردہ زیر پوست باز گردید از عدم آواز دوست
(مثنوی روم دفتر اول ص 213)

- 241 Bible, Ephesians, 6:17.
- 242 *Kabir, Sakhi*, p. 96.
- 243 *Adi Granth*, p. 22.
- 244 *Sar Bachan*, 9:5, pp. 10-11.
- 245 *Qur'an, Sura-al-An'Am*, 6: 73.
- 246 *Qur'an, Sura-al-Hajj*, v. 6.
- 247 *Qur'an, Sura-al-Taubah*, 9: 40.
- 248 *Masnavi*, vol. 6, p. 529.

اسم اعظم ہست اللہ العظیم جان جان و محی عظم مریم
(مثنوی روم دفتر ششم ص 529)

249 یہ صدا تلسی کی ہے، عامل عمل کر دھیان دے ”کن“ قرآن میں ہے لکھا اللہ ہوا کبر کے لئے

250 *Masnavi*, vol. 2, p. 273.

گفت پیغمبر کہ آواز خدا می رسد در گوش من بچوں صدا

(مثنوی روم دفتر دوم ص 273)

251 William James, *Varieties of Religious Experience* (New York, 1902), p. 471.

252 *Qur'an*, Sura-al-Najam, 53:3-4.

253 *Masnavi*, vol. 1, p. 170.

پنہ و سواس، بیروں کن ز گوش تا گوشت آید از گردوں خروش

پس محل وحی گرد گوش جاں وحی چہ بود گفتن از حس نماں

(مثنوی روم دفتر اول ص 170)

254 *Saa'in Bulleh Shah*, p. 107.

255 *Saa'in Bulleh Shah*, p. 285.

256 *Adi Granth* M.5, p. 296.

257 *Adi Granth*, p. 266.

258 زان کہ خود ممدوح جزیک بیش نیست کیشہا زیں روئے جزیک کیش نیست

(مثنوی روم دفتر سوم ص 208)

259 Bible, 1 Peter 1:25.

260 *Qur'an* 3:52.

261 *Yoga Tattava Upanishad*, Shlok 131.

262 Bible, Isaiah 35:8-9.

263 *Adi Granth*, p. 1275.

264 *Adi Granth*, p. 1411.

265 *Adi Granth*, p. 1096.

266 The source was not available at the time of printing.

267 *Kabir, Sakhi*, p. 80.

268 *Adi Granth*, p. 597.

269 *Adi Granth*, p. 1288.

270 *Adi Granth*, p. 672.

271 *Adi Granth*, p. 683.

272 *Sar Bachan*, 9:5, p. 11.

- 273 *Sar Bachan*, 19:20, p. 8.
274 *Adi Granth*, p. 972.
275 *Yoga Tattava Upanishad*, 79-80.
276 Bible, James 1:22.
277 Bible, 1 Corinthians 4:20.
278 Kabir, *Shabdavali* 3, p. 20.
279 *Adi Granth*, p. 864.
280 *Nur-al-Huda* (Allah Wale ki Quami Dukan, Lahore), p. 46.
281 *Masnavi*, vol 1.

ایس سگِ نفس ترا زندہ مخواہ کو عدوِ جان تست از دیر گاہ
(مثنوی دفتر اول)

- 282 Kabir, *Shabdavali* 4, p. 28.
283 *Qur'an*, *Sura-al-A'raf*, 7: 205.
284 *Masnavi*, vol. 6, p. 517.

ذکر کن مذکور تا گرد عیاں نے ہمیں ذکرے کہ باشد بر زباں
ذکر لفظی غیر عارض پیش نیست ذکر رومی جز فن درویش نیست
(مثنوی روم دفتر ششم ص 517)

- 285 Kabir, *Shabdavali*, p. 7.
286 *Adi Granth*, p. 1256.
287 *Adi Granth*, p. 580.
288 *A'een-ul-Faqr*, p. 131.
289 *Muhabbat-ul-Asrar*, p. 19.
290 *Masnavi*.

ہوش در دم داراے مرد خدا یک نفس یک دم مباش از حق جدا
چوں شوی فانی تو از ذکر خدا راہ یابی در حرم کبریا
(مثنوی ص 20)

- 291 Kabir, *Sakhi*, p. 88.
292 *Adi Granth*, p. 164.
293 *Sar Bachan*, 15:14, p. 7.
294 Charan Das, *Bani* 2, p. 21.
295 *Saa'in Bulleh Shah*, p. 304.
296 *Saa'in Bulleh Shah*, p. 359.

- 297 Kabir, *Sakhi*, p. 9.
- 298 *Adi Granth*, M5, p. 394.
- 299 *Sar Bachan*, 1:2, p. 9.
- 300 صورتِ حق مرشدِ کامل بود نقش او دائم درون دل بود
نقش او چوں در دل کس جا کند حرفِ حق اندر دلش ماوا کند
(کلیاتِ بھائی مند لال گویا۔ ص 108)
- 301 *Saa'in Bulleh Shah*, p. 250.
- 302 The source was not available at the time of printing.
- 303 *Adi Granth*, p. 1149.
- 304 *Kabit Swaiyye*-36.
- 305 *Qur'an*, Sura *al-Qaf*, 50:16.
- 306 *Saa'in Bulleh Shah*, p. 183.
- 307 Tulsi Sahib, *Shabdavali*.
- 308 *Adi Granth*, p. 969.
- 309 The source was not available at the time of printing.
- 310 *Adi Granth*, p. 377.
- 311 Faqir Mohammad, ed., *Kuliyat*, p. 367.
- 312 Bible, 1 Corinthians 15:31.
- 313 *Adi Granth*, p. 1104.
- 314 Paltu, *Bani 1*, *Kundali* 72.
- 315 *Asrar-i-Qadiri* (Allah Wale ki Qaumi Dukan, Lahore, 1963), p. 26.
- 316 *Saa'in Bulleh Shah*, p. 293.
- 317 *Hussain Rachanavali*, *kafi* 49.
- 318 Kabir, *Sakhi*, p. 115.
- 319 Dadu, *Bani*, Part I, p. 196.
- 320 *Adi Granth*, *Asa*, M 1, p. 360.
- 321 *Masnavi*, vol. 5, p. 132.
- گر میری زندگی یابی تمام نام نیکوئے تو ماند تا قیام
(مثنوی روم دفتر پنجم ص 132)
- 322 میرے دوست پیش از مرگ اگر می زندگی خواہی
(حکیم سنائی)
- 323 *Saa'in Bulleh Shah*, p. 254.

324 *Adi Granth*, p. 550.

325 *Adi Granth*, p. 1276.

326 *Masnavi*, vol. 6, p. 86.

نے چناں مرگے کہ درگورے روی مرگ تبدیلی کہ درگورے شوی
(مثنوی روم دفتر ششم ص 86)

327 *Adi Granth*, p. 730.

328 *Sar Bachan*, 36:13, pp. 1-2.

329 *Adi Granth*, p. 907.

330 *Adi Granth*, p. 886.

331 *Paltu, Kundali*.

332 *Sar Bachan*, 4:8, p. 9.

333 *Amir-al-Konain*, p. 88.

334 *Majalistan-al-Nabi*, p. 9.

335 *Saa'in Bulleh Shah*, p.21.

336 *Adi Granth*, p. 62.

337 *Jagjivan, Bani 2*, p. 87.

338 *Sar Bachan*, 36:2, pp. 5-6.

339 *Adi Granth*, p. 429.

340 *Dadu, Bani 2*, p. 26.

341 *Jagjivan, Bani 1*, p. 62.

342 *Mira Bai, Bani*, p. 21.

343 *Adi Granth*, p. 442.

344 *Adi Granth*, p. 1039.

345 خاموش پنج نوبت بشنو ز آسمانے کاں آسماں بیروں آں ہفت وایں شش آمد

346 *Diwaan-i-Shams-Tabriz*.

بہنتم چرخ نوبت پنج یابی چون خیمہ ز شش جت برکنده باشی

347 *Adi Granth*, p. 1350.

348 *Dadu, Bani 1*, p. 3.

349 *Adi Granth*, p. 1290.

350 *Sar Bachan (Prose)*, p. 13.

351 *Diwaan-i-Shams-Tabriz*.

عشق معراج است سوائے بام سلطان ازل از رخ عاشق فرد خواں قصہ معراج را
(دیوان شمس تبریز)

352 *Diwaan-i-Shams-Tabriz.*

اس نیم شباں کیست چو متاب رسیدہ غنیمت عشق است ز محراب رسیدہ
(دیوان شمس تبریز)

353 ز چشم عشق تو اں دید روئے شاہد ما کہ نور چہرہ خوباں ز قاف تا قاف است
(دیوان حافظ ص 50)

354 Bible, 1 John 4:16.

355 Kabir, *Sakhi*, p. 40.

356 Dadu, *Bani 1*, p. 39.

357 *Adi Granth*, p. 360.

358 *Adi Granth*, p. 1273.

359 *Saa'in Bulleh Shah*, p.312.

360 *Sar Bachan*, 15:12, pp. 4-6.

361 غنیمت دال اگر عشق مجازی ست کہ از بہر حقیقت کار سازی ست
(حوالہ انور علی روہتقی "قانون عشق" ص 65)

362 *Adi Granth*, p. 594.

363 *Adi Granth*, p. 429.

364 *Sar Bachan*, 13:1, p. 38.

365 *Sar Bachan*, 1:2, pp. 9-10.

366 چہ بادست ایس نمی دانم کہ جام دل بہ یک جرہ چناں از رنگ صافی شد، کہ دیدم یار را دودے
(دیوان معین الدین چشتی ص 227)

367 Dadu, *Bani 1*, p. 38.

368 Dadu, *Bani 1*, p. 38.

369 Charan Das, *Bani 1*, p. 27.

370 *Adi Granth*, p. 576.

371 کفر کا فر را و دین دیندار را ذرہ دردے دل عطار را

372 جہدہ مستانہ ام باشد نماز در دل او بود قرآن من
(حوالہ گورمت سدھانت جلد دوم ص 368)

373 ہر کس کہ نہ دارد بہ جہان مہر تو در دل حقا کہ یو طاعت او ضائع و باطل
برداشتن از عشق تو دل فخر محال است از جان خود آسان یو داز عشق تو مشکل
(دیوان حافظ ص 284)

374 Dadu, *Bani 1*, p. 34.

375 *Saa'in Bulleh Shah*, p. 195.

376 *Akal Ustat*, 9:29.

377 *Masnavi*, vol. 1.

ہرچہ گوئم عشق را شرح دیباں چوں بعشق آیم تجل باشم ازاں
چوں قلم اندر نوشتن می شتافت چوں بعشق آمد قلم بر خود شکافت
(مثنوی روم دفتر اول ص 43)

378 حدیث عشق کہ از حرف و صوت مستغنی ست

(دیوان حافظ ص 94)

379 عقل گرداند کہ دل در بند زلفش چوں خوش ست عافلاں دیوانہ گردند از پئے زنجیر ما

(دیوان حافظ ص 34)

380 گر تو افلاطون و لقمانے بہ علم من بہ یک دیدار نادانت کنم

(دیوان شمس تبریز ص 214)

381 *Saa'in Bulleh Shah*, p. 195.

382 *Saa'in Bulleh Shah*, p. 175.

383 *Kabir, Sakhi*, p. 167.

384 *Adi Granth*, p. 59.

385 Quoted in Edward G Browne. *A Literary History of Persia*, Vol. IV, p. 285.

راہ وصل تو را ہد آسب درد عشق تو در دے درماں

386 چوں عاشق می شدم گفتم کہ بردم گوہر مقصود ندانستم کہ ایں دریا چہ موج بے کراں دارد

(دیوان حافظ ص 125)

387 شب تاریک و ہم موج و گردا بے چہیں حائل کجا دانند حال ما سبک ساران ساحل ہا

(دیوان حافظ ص 1)

388 *Saa'in Bulleh Shah*, p. 314.

389 Bible, Hebrews 12:5-6.

390 *Adi Granth*, p. 1412.

391 *Masnavi*.

یک نگاہے گر کند بر من نگار جاں چہ باشد گر بود صد جاں نثار
(مثنوی مولانا روم)

392 *Sakhi Sangrah*, p. 38.

393 *Adi Granth*, p. 243.

394 *Dadu, Bani 1*, p. 24.

395 *Masnavi*, vol. 5.

عشق آل شعلہ است کہ چوں بر فروخت ہرچہ جز معشوق باقی جملہ سوخت
تغ "لا" در قتل غیر حق براند در نگرزاں پس کہ بعد "لا" چہ ماند
(مثنوی روم دفتر پنجم ص 69)

396 من تو شدم تو من شدی، من تن شدم تو جان شدی تا کس نہ گوید بعد ازیں، من دیگرم تو دیگر می
(امیر خسرو)

397 *Adi Granth*, p. 1375.

398 *Kabir, Sakhi*, p. 44.

399 *Dadu, Bani 1*, p. 39.

400 وحدت اندر وحدت اندر وحدت است ہر کہ بیند غیر وحدت بُت پرست
(عین الفقر ص 166)

401 *Masnavi*.

گر ہزاراں اندیک کس بیش نیست جز خیالاتِ عدد اندیش نیست
بحر وحدانیت جفت و زوج نیست گوہر و ماہیت از غیر موج نیست
(مثنوی)

402 Quoted in Edward G Browne. *A Literary History of Persia*, Vol. III, p. 339.

آل گوہر پاکیزہ و آل دُرِ یگانہ چوں جوش بر آورد ز میں گشت و ساشد
در کسوتِ چونی و چرائی نتوان گفت کاں دلہر بے چون و چرا چون و چرا شد

403 *Saa'in Bulleh Shah*, p. 284.

404 *Saa'in Bulleh Shah*, p. 276.

405 *Atam Bodh Upanishad*, I, 5.

406 *Jabal Darshan Upanishad*, X, 3.

407 *Adi Granth*, p. 1020.

408 *Adi Granth*, p. 879.

409 *Diwaan-i-Shams-i-Tabriz.*

نہ از خاکم نہ از آبم، نہ از آتش نے از بادم نہ از آدم نہ از حو، نہ از فردوس رضوانم
ہول اول ہول آخر، ہول ظاہر ہول باطن بجز یا ہو و من یا ہو، دگر چیزے نمی دانم
(نکات شمس تبریزی 85)

410 دریں دریا کہ من ہستم، نہ من ہستم نہ دریا ہم نہ داند بچ کس اس بر، مگر آنکس چنیں باشد
(فرید الدین عطار)

411 *Kabir, Sakhi.*

412 *Adi Granth, p. 858.*

413 *Katha Upanishad 1,2.14.*

414 *Adi Granth, p. 864.*

415 *Adi Granth, p. 509.*

416 *Saa'in Bulleh Shah, p. 262.*

417 نیست غیر از یک صنم درد پرده عدو حرم کے شود آتش دورنگ از اختلاف سنگ ہا

418 *Diwaan-i-Shams-i-Tabriz.*

چہ تدبیراے مسلمانان کہ من خود را نمی دانم نہ ترسم نہ یہودی ام نہ گہرم نہ مسلمانم
نہ شرقی ام نہ غربی ام نہ بحری ام نہ بری ام نہ از ملک عراقی ام نہ از خاک خراسانم
(نکات شمس تبریزی ص 85)

419 *Faqir Mohammad, ed. Kuliyaat, pp. 44-45, poem 27.*

420 *Akal Ustat, 15:85.*

421 *Kabir, Shabdavali.*

422 *Dadu, Bani 1, p. 143.*

423 *Dadu, Bani 1, p. 223.*

424 ازاں روزے کہ دیدم اختلاف مذہب و ملت مرا بہ شیخ ربطے نیست، نہ با براہمن ہم
(دیوان حافظ)

425 چوں قلم در دستِ خدارے بود لا جرم منصور بردارے بود
(مثنوی)

426 ہر کہ ازوے نہ زدانا الحق بر او بود از جماعتِ سفار
(مثنوی)

409 *Diwaan-i-Shams-i-Tabriz.*

نہ از خاکم نہ از آبم، نہ از آتش نے از بادم نہ از آدم نہ از حوا، نہ از فردوس رضوانم
ہول اول ہول آخر، ہول ظاہر ہول باطن بجز یا ہو و من یا ہو، دگر چیزے نمی دانم
(نکات شمس تبریزی 85)

410 دریں دریا کہ من ہستم، نہ من ہستم نہ دریا ہم نہ داند بیچ کس ایں سر، مگر آنکس چنین باشد
(فرید الدین عطار)

411 *Kabir, Sakhi.*

412 *Adi Granth, p. 858.*

413 *Katha Upanishad 1,2.14.*

414 *Adi Granth, p. 864.*

415 *Adi Granth, p. 509.*

416 *Saa'in Bulleh Shah, p. 262.*

417 نیست غیر از یک صنم درد پرده عدو و حرم کے شود آتش دورنگ از اختلاف سنگ ہا

418 *Diwaan-i-Shams-i-Tabriz.*

چہ تدبیر اے مسلمانان کہ من خود را نمی دانم نہ ترسم نہ یہودی ام نہ گہرم نہ مسلمانم
نہ شرقی ام نہ غربی ام نہ بحری ام نہ بری ام نہ از ملک عراقی ام نہ از خاک خراسانم
(نکات شمس تبریزی ص 85)

419 *Faqir Mohammad, ed. Kuliyyat, pp. 44-45, poem 27.*

420 *Akal Ustat, 15:85.*

421 *Kabir, Shabdavali.*

422 *Dadu, Bani 1, p. 143.*

423 *Dadu, Bani 1, p. 223.*

424 ازاں روزے کہ دیدم اختلاف مذہب و ملت مرا بہ شیخ رابطے نیست، نہ با براہمن ہم
(دیوان حافظ)

425 چون قلم درد دستِ غدارے بود لاجرم منصور بردارے بود
(مثنوی)

426 ہر کہ ازوے نہ زدانا الحق میر او بود از جماعتِ سفار
(مثنوی)

- 444 علم بچوں بردل زند یارے شود علم چوں برتن زند بارے شود
(مثنوی روم دفتر اول صفحہ 355)
- 445 Bible, James 3:17.
- 446 *Ashtavaḥar Gita* XVI.1.
- 447 *Jagjivan Sahib ki Bani*, Part 2, p. 28.
- 448 اللہ اللہ می زنی از بہر نان بے طمع پیش آو اللہ را بخوان
(مثنوی دفتر اول)
- 449 *Diwaan-i-Shams-i-Tabriz*.
عشق بازاری بدید و تا جری آغاز کرد عشق دیدہ زان سوئے بازار او بازار ہا
عاشقان خستہ دل را در دروند ذوق ہا عاقلان تیرہ جاں را در دروں افکار ہا
- 450 *Saa'in Bulleh Shah*, p. 241.
- 451 *Adi Granth*, p. 1103.
- 452 *Adi Granth*, p. 938.
- 453 The source was not available at the time of printing.
- 454 The source was not available at the time of printing.
- 455 *Sar Bachan*, 8:17, pp. 12-14.
- 456 *Kabir, Sakhi*, p. 74.
- 457 *Ghat Ramayan*.
- 458 *Adi Granth*, p. 285.
- 459 *Sar Bachan*, 20:10, p. 11.
- 460 اندر ایں زہ سے تراش و سے خراش تا دم آخردے فارغ مباحش
(مثنوی)
- 461 *Katha Upanishad* 1, 3.14.
- 462 *Ram Charit Manas, Uttar Kand*.
- 463 اندر ایں زہ سوئے پستی ارتقا ست
(مثنوی روم دفتر سوم ص 59)
- 464 خویش را بدگو، مزن کس را تو نیش
(مثنوی دفتر اول)
- 465 *Qur'an* 57:23.
- 466 Bible, Matthew 18:4.

- 467 *Adi Granth*, p. 1364.
- 468 Paltu, *Kundali*, 164.
- 469 Paltu, *Kundali*, 159.
- 470 The source was not available at the time of printing.
- 471 *Adi Granth*, p. 1367.
- 472 Paltu, *Kundali*, 176.
- 473 روح راتا شیر آگاہی بود ہر کر ایں بیش اللہی بود
(مثنوی روم دفتر ششم ص 28)
- 474 گر رہ حق بایدت ہشیار باش غفلت از خود دور کن بیدار باش
(مثنوی روم دفتر ششم ص 530)
- 475 *Adi Granth*, p. 339.
- 476 *Adi Granth*, p. 974.
- 477 Darya Sahib, *Bani*, p. 10.
- 478 Paltu, *Kundali*, 139.
- 479 *Saa'in Bulleh Shah*, p. 216.
- 480 "Do not harm animals or insects; therefore, for a few days, live as Jesus. Do not hunt; therefore, be merciful to others. Do not break or uproot plants; therefore, kill the tendencies of aggression by being peaceful towards nature." Dr Ali Shariati, *Haj: Transferral into the State of Ihram* (Iranian Students Islamic Association, North India).
- 481 "In essence, Haj is man's evolution towards Allah" (*Haj*, Introduction, p. ix).
- 482 *Qur'an* 7:56.
- 483 *Qur'an* 18:110.
- 484 Bible, 3 John 11.
- 485 ز ابتداء کار آخر را ہمیں تانہا شی تو پیشماں یوم دیں
(مثنوی روم دفتر سوم ص 162)
- 486 راز ہارامی کند حق آشکار چون بنواہد زست تخم بد مکار
(مثنوی روم دفتر پنجم ص 398)
- 487 *Adi Granth*, p. 1381.
- 488 *Qur'an* 61:3.

- 489 مہرِ فعلی خلق را جذبِ تر کہ رسد در جان ہر با گوش و کر
(مثنوی روم دفتر چہارم ص 58)
- 490 مثنوی در شش مجلد یک نواست حاصل آں غوطہ در بحرِ فناست
(مثنوی روم دفتر ششم ص 530)
- 491 Kabir, Sakhi, p. 78.
- 492 Adi Granth, p. 688.
- 493 Adi Granth, p. 413.
- 494 Adi Granth, p. 52.
- 495 Sar Bachan, 24, p. 1.
- 496 دریائے عنایتش نہ دارِ پایان در شکر زبان قاصد دل ہم حیران
ہر چند گناہ بیش از رحمت بیش کردیم شناوری بر بحرِ عصیان
(نغمہ سرمد رباعی 262)
- 497 Masnavi, p. 40.
- نہستی آگاہ از لطفِ خدا ہر چوں عاشق ہر زمان بیند ترا
(مثنوی بوعلی قلندر ص 40)
- 498 Saa'in Bulleh Shah, p. 259.
- 499 Adi Granth, p. 483.
- 500 Ram Charit Manas, 7, 11, 9.6.
- 501 Masnavi.
- ایں سگِ نفس ترا زندہ مخواہ کو عدو جان تست از دیر گاہ
(مثنوی دفتر اول)
- 502 Masnavi.
- خود خیرِ نفس تو بر بخش بہ بند چند بگریزد ز کار و بار چند
(مثنوی روم دفتر اول)
- 503 Kabir, Sakhi, p. 151.
- 504 Dariya Sagar, Sakhi 41.
- 505 Adi Granth, p. 6.
- 506 Sar Bachan, 10:2, pp. 7-8.
- 507 Bible, Psalms 26:5.

- 508 نخت موعظہ پیرے فروش اینست کہ از معاشرنا جنس احترام کنید
(دیوان حافظ ص 205)
- 509 *Adi Granth*, p. 1369.
- 510 *Masnavi*.
ہست دنیا پیر زال پر فریب می کند پیر و جواں رانا شکیب
(مثنوی بو علی قلندر ص 16)
- 511 *Diwaan-i-Hafiz*.
مجود رستی عمد از جہان سُست نمد کہ این غوزہ عروس ہزار دامادست
(دیوان حافظ ص 52)
- 512 *Masnavi*, p. 14.
ہم خدا خواہی و ہم دنیا کے دوں این خیال ست و محال ست و جنوں
(مثنوی بو علی قلندر ص 4)
- 513 *Adi Granth*, p. 1378.
- 514 بہر طاعت لقمہ ہا باید حلال تانہ افزائند ترانج و ملال
لقمہ ہا کاں نور افروزد کمال آں بود آورده از کسبِ حلال
(مثنوی)
- 515 *Saa'in Bulleh Shah*, p. 254.
- 516 *Qur'an* 17:35.
- 517 *Adi Granth*, p. 141.
- 518 *Adi Granth, Asa-di-Var*, p. 472.
- 519 ہر کر امانتے کہ می جوئی بجائ او نمودت تا طمع کردی در آں
اللہ اللہ می زنی از بہر تاں بے طمع پیش آو اللہ را نجواں
(مثنوی دفتر اول)
- 520 *Yoga Darshan*, Aphorism 3.37.
- 521 *Sankhya Darshan*, 5-2.
- 522 *Adi Granth*, p. 650.
- 523 *Paltu Sahib ki Bani*, Part 2, p. 66.
- 524 *Sar Bachan*, 19:20, pp. 10-11.

Glosar

A

Abyat: Plural pentru Bait.

Advaita: Non-dualism sau monism; conform acestei filozofii, adevărul final constă în identificarea Sinelui cu Brahman, în Realitatea absolută a unei singure existențe.

Alfi: Un veșmânt neșesut purtat de un faqir în jurul gâtului său, ca simbol al renunțării, evlaviei și realizării spirituale.

Alif: Prima literă a alfabetelor arabe, persane și urdu; litera A. (În *abyat*, înseamnă în general Allah și Ahad, singurul Domn).

Allah-hu-Akbar: expresia înseamnă „Dumnezeu este cel mai mare”. Această declarație de măreție (takbir) punctează rugăciunea canonică musulmană.

Amr : Kalma, Kun, Shabd.

Ana-al-Haq „Eu sunt Adevărul”.

Anahat : Shabd sunet sau muzică indestructibil(ă); Cuvântul sau Sunetul spiritual care este prezent în toată lumea și poate fi auzit în condiții adecvate.

Anhad: Shabd Sunet sau muzică fără de limite.

Anand: Binecuvântare

Awaz-i-Mustaqim : Sunetul etern.

B

Bait: Un cuvânt persan care înseamnă cuplet. Este, de asemenea, utilizat pentru aspectul metric al versurilor. Baiturile lui Bahu, au de obicei patru versuri și ocazional, mai multe.

Bhakti: Devoțiune, meditație.

Brahm: Domnul celei de-a doua regiuni spirituale numită Trikuti; puterea care creează, administrează și dizolvă lumea fenomenală. De asemenea, un termen Upanishadic pentru Ființa Supremă.

Brahmin: Un membru al celei mai înalte, dintre cele patru caste hinduse; un preot.

C

chashm-i-ghaib: Ochiul interior sau al treilea ochi.

Chandoor sau **chandol:** O pasăre imitatoare. Imită sunetele, inclusiv cuvintele rostite, evident, fără a le cunoaște sensul, în același mod în care preoții recită și citează cuvintele Sfinților, fără să-și dea seama de mesajul lor de bază.

D

Darbaar: Curte.

Derviș: În linii mari, la fel precum fachir.

dhunatmik: Sunet primar inexprimabil, care nu poate fi rostit sau scris, sau auzit cu urechile fizice.

F

fachir: Un om sărac, un cerșetor, un ascet. Termenul este, de asemenea, folosit pentru sfinți și, în general, pentru bărbații sfinți. Aceștia aspiră la detașarea de lume și caută să se elibereze de ego-ul lor. Ei se consideră săraci în ochii lui Dumnezeu și, au nevoie de milă.

fana fillah: Extincția în Dumnezeu; o stare în care s-a contopit în Dumnezeu și, identitatea separată a încetat.

fana-fil-Sheikh: extincția în Maestru.

fana-fil-zaat: Extincția în esență; anihilarea (și astfel fuziunea) în Dumnezeu.

fareb: Ademenire, înșelăciune.

fikr: Atenție, gândire, contemplare sau deliberare profundă; păstrând mintea ocupată, cu ceva anume.

G

Ganga: Râul Gange, sacru pentru hinduși.

ghaus: Un titlu acordat de către musulmani, bărbaților cu înaltă realizare spirituală. Un *ghaus*, este cineva care repară nemulțumirile, care vine în ajutorul și salvarea cuiva, aflat în dificultate, care răscumpără păcătoșii; *ghaus*, este unul care aparține unui ordin superior de mistici, printre sufi.

Ghaus-ul-A'zam: „Marele Ghaus” -un termen folosit pentru Hazrat Abdul Qadir Jilani.

ghazal: O formă poetică în urdu și persană.

ghusl: Îmbăiere; ablație. Vezi *ihram* și *wuzoo*.

gyan marg : Calea cunoașterii.

gyani : cel care posedă cunoștințe; cel care are cunoștințe spirituale, înțelepciune spirituală.

H

hafiz : cel care știe Coranul pe de rost.

haji: Termenul musulman pentru cel care efectuează haj, pelerinajul canonic la marea moschee din Mecca.

haq: Adevărul, realitatea, absolut. Hazrat Un termen de venerație.

Heer: Iubita lui Ranjha, din folclorul Punjab. Ea aparținea clanului lui Chowdhris și, împotriva voinței sale, a fost căsătorită cu Saida Khera. Ea tânjea după Dhido Ranjha, un păstor și, în cele din urmă, el, a venit la ea în masca unui yoghin. Povestea lor, a fost o poveste de dragoste tragică, care s-a încheiat cu moartea amândurora și, a fost celebrată în epopeea lui Waris Shah.

Hijrat: Migrația; în istorie, se referă în special la mutarea profetului Mohammad de la Mecca la Medina.

Hu : Domnul, esența lui Dumnezeu; un nume pentru Dumnezeu; folosit ezoteric pentru conducătorul celui de-al treilea stadiu spiritual al misticilor.

I

Id-ul-Adha: Sărbătoarea sacrificiului, cea mai importantă sărbătoare din calendarul islamic. Cade în ziua în care culminează pelerinajul la Mecca.

Id-ul-Fitr: Sărbătoarea ruperii postului, a doua cea mai importantă sărbătoare din calendarul islamic, care urmează apariția lunii noi, care înseamnă sfârșitul postului lunii Ramzaan.

ihram: Consacrare. Acesta este starea în care se intră, pentru a efectua haj, precum și numele costumului pe care îl poartă pelerinul. Starea consacrată necesară pentru îndeplinirea rugăciunii canonice, se mai numește, ihram. Este precedată de purificare conferită de ablația mai mare (*ghusl*) și, de efectuarea ablației mai mici (*wuzoo*).

ilham: revelația divină; inspirație sau intuiție.

Ism-i-A'zam: Numele suprem; Cuvântul.

Ism-i-Zat: Numele esențial; Cuvântul.

J

janeu: Fir sacru purtat de hinduși la gât.

jangam: O clasă de fachiri hindu, ce poartă părul mat și sună clopote.

K

Ka'ba Lit., „cub”; structura cubică de piatră acoperită cu o cârpă neagră, care se află în centrul Marii Moschei din Mecca. Într-un colț conține Piatra Neagră. Ka'ba este reperul după care, musulmanii se orientează în rugăciune. Mai este numită „casa sfântă”.

kaamil Murshid Maestrul perfect.

kafi O formă de poezie în care, primul sau al doilea vers - uneori ambele - servesc drept refren. Un kafi, este în general cântat de un grup de cântăreți. (Cuvântul este derivat din arabul kafa, care înseamnă „corect”.)

kafir Infidel; necredincios.

Kal Timp sau moarte; spiritul timpului; numele dat puterii care controlează cele trei lumi, care sunt perisabile. Kal, guvernează și reglementează întregul univers (grosolan, subtil și causal) și nu va lăsa pe nimeni să-și treacă pragul pentru a intra în tărâmul Sat Purush, până când acel

suflet nu a fost curățat temeinic de toate dorințele; Puterea negativă, spre deosebire de Dayal, Milostivul sau Puterea pozitivă.

Kalam-i-Ilahi „Cuvântul lui Dumnezeu”; cuvântul.

Kalma Vorbire, cuvânt sau proclamație. Conform principiilor religiei musulmane, „a citi Kalma” înseamnă să mărturisești sau să afirmi credința musulmană spunând: „Nu există Dumnezeu, ci, Dumnezeu; Mohammad este profetul lui Dumnezeu” (La Ilaha Illalla Mohammad rasool'Ilah). A face pe cineva să spună sau să repete Kalma înseamnă a-l converti - a face din el un musulman. Dar, potrivit lui Hazrat Sultan Bahu și altor mistici sufisti, Kalma nu este un cuvânt sau o expresie scrisă sau rostită. Se referă la Kalma ca fiind, sunetul ce stă la baza creației, vocea sonoră a lui Dumnezeu, la care se referă alți Maeștri, ca fiind, Cuvânt, Shabd, Bani, Naad, Nida, Nida-e-Sultani, Baangi-Aasmaani etc. Se poate auzi prin meditația asupra Numelor real ale lui Dumnezeu, denumit de Bahu ca, Ism, Ism-iA 'zam, Zaati Ism etc., care poate fi transmis doar de un Maestru perfect (kaamil Murshid).

karma: acțiune; legea acțiunii și reacției; rodul sau rezultatul gândurilor, cuvintelor și faptelor din trecut; de asemenea, acțiuni noi. Karmele nu sunt doar acte izolate care încep și se termină în sine, ci, formează un flux de cauzalitate, fiecare fiind simultan un efect și o cauză. Acest flux conduce la un ciclu nesfârșit de nașteri și decese.

ko 'el O pasăre neagră din India care cântă în motivul ploios.

kuliyat Lucrările complete ale unui autor.

L

lahad: O extensie laterală în partea de jos a unui mormânt care oferă spațiu cadavrului. Mormântul este umplut cu pământ, dar *lahadul* rămâne ca „spațiu de respirație” oferit corpului.

M

manmukh Lit., „cu fața către minte”; adică cel care ascultă dictatele minții; un devotat al minții și al căilor lumii; unul care este materialist.

maya Iluzie sau iluzie; înșelăciune; irealitate; univers fenomenal; tot ceea ce nu este etern, nu este real sau adevărat se numește Maya; pare așa, dar nu este. Vălul iluziei Mayei ascunde viziunea lui Dumnezeu din fața noastră; de asemenea, un nume „folosit pentru zeița Shakti.

masnavi, mathnavi O formă de poezie narativă bazată pe cuplete rimate individual.

Meeran Literal, „cel înălțat”; un termen de îndrăgire și venerație folosit de Bahu pentru șeicul Abdul Qadir jilani, Sfântul fondator al liniei Qadriya.

momin O persoană cu credință; credincios; Musulman.

muezzin Cel care dă chemarea la rugăciune.

mulla preot musulman; el face chemarea la rugăciune.

muni Un înțelept. a murit discipolul.

Murshid Un maestru sau profesor spiritual în tradiția sufi.

N

Nida-i-Sultani Vocea regală sau Sunetul; cuvântul

nafs Eul; dorințe născute din simțuri.

namaaz Rugăciunea canonică a musulmanilor.

na'ra-i-takbir Vezi *Allah-hu-Akbar*.

niyyat Intenție; adoptând starea *Ihram*.

nuqta-i-suvaida Pata neagră; al treilea ochi, ochiul interior.

P

Papeeha: Pasărea ploii, care nu bea altă apă, decât apa pură de ploaie, direct din nori. Poate muri de sete, care zboară peste lacuri și râuri, dar, nu va coborî niciodată pe pământ pentru a-și potoli setea cu apa contaminată cu pământul. Zboară cu ciocul deschis către ceruri, în timp ce cântă și se roagă pentru apa vieții. În sens ezoteric, o papeelia, este asemănată cu inima unui îndrăgostit, care și-a întors spatele atracțiilor lumești și, caută doar dragostea lui Dumnezeu, pentru a-și potoli setea nesfârșită.

Parsi: cel care aparține credinței Parsi (zoroastriană).

Peepal: Arborele bo (bot., *Ficus religiosa*): un copac mare și umbros din India.

Pir: Murshid, Maestru.

Pranayam: Practica yoghină indiană constând în respirația, reținerea respirației, apoi respirația și, în cele din urmă, reținerea respirației în centrele corpului, pentru o lungă perioadă de timp.

Pundit: Unul a învățat în teologia și religia hindusă; clasa preoțească hindusă; Preot brahman; orice brahman.

Purana antic; numele dat anumitor scripturi hinduse auxiliare, care au fost scrise în principal pentru a populariza învățăturile etico-spirituale abstracte ale Vedelor și Upanișadelor, prin intermediul ilustrațiilor din viața avatrilor (încarnărilor), a Sfinților, înțelepților, regilor și adepților, fie că sunt istorice sau legendare.

Q

Qaul: Cuvântul.

Qawwal: „Menestrelul”; cel care cântă *qaunoali*, o formă de cântat coral.

Qawwali: O formă de cântat sufist, specifică în India, Pakistan, Afganistan și, în zonele învecinate. Este cântat de un grup de cântăreți și, se distinge prin stilul său înflăcărat.

Qazi: Un judecător, numit pe baza cunoștințelor sale despre legea islamică.

Qibla: „Direcția Ka'ba”; locația geografică a Ka'ba, în raport cu un devotat în rugăciunea rituală numită, *namaaz*. El trebuie să se orienteze în direcția Ka'ba în timp ce își oferă devotamentul. Într-o moschee, această direcție este indicată de *mehraab* (arc de rugăciune). *Qibla*, este, de asemenea, folosit ca sinonim pentru Ka'ba.

Qutb: Un titlu religios în rândul musulmanilor.

R

rafizi : cel ce a renunțat; termen folosit pentru o sectă a șiiților care a renunțat la credința lor față de Zaid, nepotul lui Hussain și strănepotul lui Ali.

Ramzaan A noua lună a calendarului arab și islamic. Postul în această lună, este unul dintre cei cinci stâlpi ai Islamului. Luna postului începe cu apariția fizică a lunii noi.

Ranjha lubitul lui Heer. (Vezi Heer)

ratti Cea mai mică măsură de greutate; o sumă ne semnificativă.

rishi Cel care vede înăuntru; un înțelept; unul care își cucerește mintea și simțurile.

Royal Vein anatomic este carotida; Vena regală; Vezi *shah rag*.

roz-i-misak Ziua promisiunii.

S

Sach Khand Adevărul sau, regiunea nepieritoare (Sach) (Khand); ezoteric, a cincea regiune spirituală, prezidată de Sat Purush.

sahaj awastha Starea de echilibru perfect, atinsă în tărâmul spiritului pur.

samadhi O stare de meditație profundă și de fericire în care practicantul și obiectul meditației sale devin indistincte.

sansaar Lumea; Universul.

Sfânt o persoană evlavioasă sau sfânt; ezoteric, cel care a ajuns în a cincea regiune spirituală.

Satguru adevărat (Sat) profesor spiritual (guru); Maestru perfect; dătătorul de lumină al Adevărului; un Maestru care are acces în a cincea regiune spirituală (Sach Khand).

Sat Lok La fel ca, *Sach Khand*.

sayyid Un titlu de respect folosit pentru descendenții profetului Mohammad prin fiica sa Fatimah și Hazrat Ali.

seer O măsură de greutate veche, puțin mai mică de un kilogram.

Shabd Cuvant; Sunet; Sunet spiritual; flux de viață sonor; curenț sonor. Pe măsură ce sunetul se manifestă în corp ca conștiință, Cuvântul lui Dumnezeu se manifestă ca spiritual interior

Sunet. Prin urmare, este sinonim cu curenț sonor. Este la fel ca și Cuvântul din Biblie; Kalma, Ism-i-A 'zam, Baang-i-Aasmaani sau Kalam-i-Ilahi în Coran; Naad sau Udgit în Vede; și Nam, Ram Nam, Hari Nam, Gurbani, Bani, Akath Katha, Har Ras, Har [as, Har Simran și Dhun în Adi Granth. Există cinci forme ale Shabdului în fiecare ființă umană, al cărei secret poate fi transmis doar de către un adevărat Maestru.

shah rag: Vena regală; curențul central din corpul subtil, pornind de la centrul ochilor și ducând la cele mai înalte regiuni spirituale. Este localizat și urmat prin intermediul practicii spirituale, predată de un Maestru perfect. Misticii hindusi o numesc sushmana sau sukhmana nadi. Este

Autostrada Regală către curtea Domnului. Nu trebuie confundat cu *sushmana nadi* a yoghinilor, care este un traseu ce traversează coloana vertebrală.

shastra Scriptură hindusă sau carte de filozofie.

Șeic: Sfânt; Maestrul spiritual; șef de trib, principat etc.

Shia: Shia cuprinde principala sectă minoritară a Islamului și este formată din urmașii lui Ali, vărul și ginerele profetului Mohammad. Ei îi consideră pe moștenitorii lui Ali, drept succesorii legitimi ai profetului și, îi resping pe ceilalți califi și instituțiile juridice și politice sunnite.

Shlok: Vers; strofă epică; cuplu, de obicei bazat pe un subiect spiritual sau moral. sifati Atributiv.

siharfi O formă poetică. simran Repetare; amintire; aplicat în special la repetarea celor cinci nume sfinte. Memorie

Smriti scrieri concepute pentru a fixa în amintire, pentru uz practic, legile și preceptele spirituale enunțate sau implicite în Vede.

Sufi Un inițiat într-o ordine Sufi. Sufii cred într-un Murshid viu (Guru) și duc o viață sfântă. Termenul este rezervat în mod corespunzător pentru cel care a ajuns la sfârșitul căii spirituale. Acum este adesea folosit pentru a desemna orice om sfânt printre musulmani.

sufism Misticism sau ezoterism, în islam. În mod obișnuit, se consideră că, cuvântul Sufi provine din arabul *sui* (lână), o referință la îmbrăcămintea aspră din lână purtată de ascetii timpurii, care preferau simplitatea sa, în locul materialelor mai scumpe. Sufismul, este știința cunoașterii directe a lui Dumnezeu, o cale interioară a uniunii prin care urmează linia de despărțire dintre manifestare și realitate (Dumnezeu) și nu rămâne decât Dumnezeu.

sukhmana, sushmana: La fel ca shah rag.

Sultan-ul-Azkaar: Regele sunetelor; sunetul principal; Cuvântul sau Shabd.

Sunni Una dintre cele două secte principale în rândul musulmanilor. Sunniții constituie principala ramură a Islamului. Aceștia urmează tradiția ortodoxă și acceptă primii patru califi drept succesori de drept ai profetului Mohammad.

Surat Shabd Yoga Practica curentului sonor; unirea sufletului cu Shabd; exercițiul spiritual prin care curentul conștiinței este aplicat auzului Sunetului din interior; alăturându-se minții și atenției asupra curentului sonor. Se mai numește și Sahaj Yoga.

T

Takbir: a se vedea Allah-hu-Akbar.

Talib: Căutător, discipol.

Tilak: O marcă ceremonială pe care expertul hindus (preotul) o poartă pe frunte.

Tasawwur: Contemplare; a vedea imaginea unui obiect, cu ochiul minții sau, vizualizarea formei acestuia.

U

Upanishade: Partea filosofică și mistică a Vedelor, care descrie învățăturile interioare sau ezoterice. Upanishade, înseamnă literal, „a sta aproape”, iar doctrinele au fost denumite astfel, deoarece aceste secrete și mistere au fost transmise personal discipolului, de către învățător. Aceste scrieri se apropie foarte mult de învățăturile Sfinților.

V

Vamatmik: Exprimabil; ceea ce poate fi vorbit sau scris.

Vedang: Părțile Vedelor, șase la număr.

Veda Cunoaștere; cunoașterea dezvăluită, așa cum este întruchipată în cele patru cărți sfinte ale hindușilor, Rig Veda, Sam Veda, Yajur Veda și Atharva Veda.

W

wahdat-ul-wajud: „Unitatea de a fi”; doctrina Unității Ființei corespunde doctrinei hinduse a non-dualității, cunoscută sub numele de Advaita. Conform acestei doctrine, există un singur Eu, care se reflectă prin manifestare în multiplicitate de ființe, persoane, creaturi și obiecte, iar acest Sine divin, este identitatea ascunsă a tuturor.

Wahi: coborârea cântării de la Dumnezeu la profeți; inspirație, revelație de la Dumnezeu.

Wahiguru Dumnezeu.

waa'z: Predicator.

Wuzoo: Curățire prin spălarea feței, a mâinilor și picioarele, cu apă, înainte de *namaaz*, rugăciunea rituală musulmană.

Y

yoga: mod de uniune; prin prisma ezoterică, exerciții sau practici spirituale; meditație în sens spiritual; orice sistem care duce sau, are ca scop unirea sufletului cu Dumnezeu.

Yoghin: cel care practică yoga.

Z

Zaat: Esență, ființă.

Zikr: Marii mistici sufisti, au folosit termenul *zikr*, pentru cea mai înaltă formă de aducere aminte sau repetare, care corespunde simranului sau a invocării interioare a numelui sau numelor divine, sub îndrumarea unui Maestru spiritual. Este, de asemenea, utilizat pentru multe alte tipuri de practici de repetare care aparțin chakrelor inferioare și regiunilor inferioare.

zikr-i-ruhi: Amintire cu sufletul, când atenția devotatului este fixată la al treilea ochi.

Note Biografice

Abdi Qadiri (secolul al XIX-lea): Este adesea denumit „Kaiser Shahi”. Era rezident în Gujranwala (Pakistan) și, compunea acrostihuri în limba punjabi. Se cunosc puține fapte despre viața sa.

Ali, Hazrat (599-661): Tatăl său, se numea Abu Talib. El a fost văr și, ginerele profetului Mohammad iar după moartea profetului, a devenit al patrulea, din rândul califilor. Adepții săi sunt numiți šiiti, care îi consideră pe moștenitorii lui Ali, ca fiind succesorii legitimi ai profetului și, îi resping pe ceilalți califi și instituțiile juridice și politice sunnite. Diferite grupuri de Sufi, consideră că, Ali este primul dintre Sufi. A scris o serie de cărți în arabă. Mausoleul său, se află în Kufa.

Amardas, Guru (1479-1574): Al treilea Sikh Guru. S-a născut în satul Basarke din districtul Amritsar. Devot abonat la credința Vaisnava, el va face pelerinaje regulate la Hardwar pentru a se curăța de păcatele sale, scăldându-se în râul Gange. El a continuat această practică până în 1540 când, la vârsta de 61 de ani, a devenit discipol al gurului Angad Dev, al doilea guru sikh. El, l-a slujit cu devotament unic și, în 1552, Guru Angad Dev, l-a numit succesor. În timpul lui Guru Amardas a început instituția *langar* (bucătărie comunitară gratuită). A murit la Goindwal la vârsta de 95 de ani. Adi Granth conține 907 dintre imnurile sale.

Amir Khusro (1253-1325): Tatăl său, Arnir Mahmud Saif-ud-Din, a migrat din Balkh, în Patiala (India) unde s-a născut Amir Khusro. Amir Khusro a devenit discipol al celebrului Sfânt Sufi, Hazrat Nizam-ud-Din Auliya, și, a scris aproximativ o sută de cărți, în mare parte, lucrări de poezie și filosofie sufi, dintre care, cea mai cunoscută este *Diivaaan*.

Aristotel (născut în 384 î.Hr.): a fost unul dintre cei mai renumiți filosofi ai Greciei antice. Fiul unui medic de la curtea Macedoniei, s-a născut la Stagira, în Tracia. După ce și-a pierdut tatăl la o vârstă fragedă, Aristotel a plecat la Atena, la vârsta de 17 ani și, a devenit elev al lui Platon. A continuat să studieze în Academie, timp de douăzeci de ani. Mai târziu, a devenit tutorele fiului lui Filip al II-lea al Macedoniei, care urma să cucerească Grecia, Imperiul Persan și Egiptul și, urma să fie cunoscut sub numele de Alexandru cel Mare. Aristotel a fost autorul unor lucrări despre logică, filosofie, științe naturale, etică, politică și poetică.

Arjan Dev, Guru (1563-1606): Fiul lui Guru Ram Das, s-a născut la Goindwal. În 1581 a urcat la gaddi-ul tatălui său. În 1588, Guru Arjan Dev a finalizat construcția sfântului tanc de apă, care înconjoară Templul de Aur. În 1604, a adunat scrierile vechilor Guru și Sfinți și, le-a compilat, împreună cu propriile sale compoziții, sub forma lucrării, *Adi Granth*. În această carte, sunt cuprinse până la 2.218 dintre imnurile sale.

Attar, șeicul Farid-ud-Din (1119-1230): născut în satul Shadyakh din Nishapur, Iran, obișnuia să vândă parfumuri, și astfel, a ajuns să fie numit Attar (vânzătorul de parfumuri). A devenit discipol al șeicului Majdud Din din Bagdad și, a dus o viață de renunțare. Cea mai faimoasă compoziție a sa, este *Tazkrat-ul-Auliya*. Printre celelalte cărți ale sale, se numără *Dioaanul*, cuprinzând 40.000 de versuri și, *Mantaqul Ta'o* (Conferința păsărilor).

Augustin, Sfânt (354-430): Episcop de Hippo, în Africa romană, s-a născut în Tagaste. Tatăl său, Patricius, avea opinii ateiste iar mama lui, o femeie cu o mare forță morală, a avut o influență considerabilă asupra lui. El este considerat a fi printre cei mai eminenti, dintre primii gânditori creștini. Cea mai cunoscută lucrare a sa, este, Confesiunile.

Beni (secolul al XIV-lea): Se știe puțin despre viața sa. Trei dintre poeziile sale sunt cuprinse în Adi Granth și, dezvăluie o înaltă experiență mistică.

Bustami, Bayazid (mort în 877): S-a născut la Bistam, un oraș din nord-estul Iranului. Mausoleul său, încă există acolo. El a fost un fachir sufi, îmbătat de Dumnezeu, bine cunoscut pentru îndrăzneala scrierilor sale. Ordinul său sufist, se numește Taifuria, după numele său original, Taifur.

Bulleh Shah, Saa'in (1680-1758): Numele său complet era Abdullah Shah și, s-a născut la Pandoke Bhatian, un sat din districtul Lahore (Pakistan). Numele tatălui său era, Shah Mohammad Darvesh. Bulleh, a fost educat în arabă și persană, în orașul Kasur. El și-a primit lumina spirituală de la Murshid, Inayat Shah din Lahore. A murit în Kasur, și, a fost îngropat acolo. El a atins faima pentru Kajianul său (în punjabi), care conține adevăruri ezoterice profunde.

Charan Das (1703-1839): S-a născut la Dehra, un sat din Mewar (Rajasthan). Tatăl său se numea Murli Dhar. La vârsta de 19 ani, a devenit discipol al lui Sukhdev Ji. Timp de doisprezece ani, el a practicat Surat Shabd Yoga, cu mare dăruire și, apoi, a început să-și expună învățăturile spirituale. A petrecut ultima parte a vieții sale îndelungate în Delhi.

Chishti, Khwaja Muin-ud-Din (1141-1236): S-a născut în Sistan din Ghyas-ud-Din Hasan și, a fost crescut în Khurasan. Și-a petrecut ultimii treizeci de ani în Ajmer, unde, mausoleul său, a devenit un loc de pelerinaj. A fost discipol al lui Khwaja Usman Harwani din Nishapur, care l-a numit succesorul său.

Hristos, Iisus (6 î.Hr. - 30 d.Hr.): S-a născut în Iudeea, dintr-o familie de evrei. El a practicat și și, a predicat filosofia, în Palestina. Învățăturile sale, i-au contracarat pe evreii ortodocși și, ca urmare, l-au făcut răstignit. Creștinismul a răsărit din învățăturile sale și din evenimentele vieții sale, așa cum este consemnat în Noul Testament.

Dadu Dayal (1544-1603): S-a născut la Ahmedabad, într-o zonă de bumbac, Lodhi Ram Nagar. La vârsta de 11 ani, l-a adoptat pe Sri Bradha Nand, ca, Guru al său. La vârsta de 19 ani, sub comanda Maestrului său, a început să predice în Rajasthan. Fiind o întruchipare a îndurării și a iertării, a fost numit cu afecțiune Dadu cel Compătimitor (Dadu Dayal).

Dara Shikoh (1615-1659): El era fiul cel mai mare, al împăratului Shah Jahan și, era guvernatorul Allahabad, Lahore și Gujarat. Era profund interesat de filosofia unității și, sufism. A fost discipol al lui Hazrat Mulla Shah Badakhshi și, a avut relații de prietenie cu mulți sfinți ai timpului său, precum Mian Mir, Sarmad, Baba Lal Das și Guru Arjan Dev. Shah Jahan, a vrut să-l facă succesor, dar, în războiul succesoral, care a izbucnit, a fost învins și omorât, de fratele său mai mic, Aurangzeb. Lucrările sale majore sunt, *Safinat-al-Auliya*, *Rasala-i-Haq Numa* și *Iksir-i-Azam*.

Dariya Sahib din Marwar (1676-1758): S-a născut într-o familie musulmană din satul Jaiharan, Marwar. Spiritul său de devotament și dorința de realizare spirituală, au devenit evidente, când era încă un copil. El l-a adoptat pe Prem ji, un discipol al Sfântului Dadu Dayal, ca fiind Guru al său și, a predicat ulterior aceeași filosofie. Adepții săi, îl consideră întruparea lui Dadu Sahib.

Dariya Sahib din Bihar (mort în 1780): S-a născut la Dharkanda, în districtul Ara (Bihar). Numele tatălui său, era Puran Shah. De la o vârstă fragedă a început să dea semne de a fi detașat de lume și, până la vârsta de 30 de ani, a început să inițieze oamenii, în calea spirituală. Lucrările sale cunoscute sunt, *Danya Sagar* și *Cyan Dipak*.

Eckhart, Meister (1260-1327): S-a născut în Hochheim, Germania. A fost profesor de religii la Paris și, mai târziu, profesor de studii religioase la Köln, unde a continuat să lucreze până la vârsta de 60 de ani. Din cauza diferențelor religioase, episcopul de Köln, l-a acuzat de ateism. Operele sale, dezvăluie o înțelepciune mistică profundă. Cartea sa, *Predicile*, conține un frumos comentariu la Biblie.

Farid, Ganj Shakar (Sheikh Farid) (1173-1265): S-a născut la Kohtewal (acum Chawali Mushenkh), din districtul Multan (Pakistan). Numele tatălui său, era șeicul Jalal-ud-Din Suleman. În căutarea lui Dumnezeu, el l-a găsit pe Khwaja Qutab-ud-Din Bakhtiar Kaki, de la care și-a primit lumina spirituală. A murit la Ajudhan (Pakpattan). *Adi Granth*, conține patru dintre imnuri sale cât și, 130 de shlokas.

Gobind Singh, Guru (1669-1708): Al zecelea Guru Sikh. Fiul lui Guru Teg Bahadur, s-a născut la Patna (Bihar). A urcat la *gaddi*, în 1675. Sfânt, soldat și cărturar, și-a petrecut o mare parte din viață luptând împotriva tiraniei lui Aurangzeb, datorită căruia, Guru Teg Bahadur a devenit martir. Cele mai cunoscute compoziții ale sale, sunt conținute în, *Dasam Granth*.

Goya, Bhai Nand Lal (1633-1705): S-a născut la Ghazni, unde tatăl său, Chhaju Ram Khatri, era secretarul principal al conducătorului vremii. În 1652, s-a mutat de la Ghazni, la Multan. Un eminent cărturar al limbii arabe și persane, a stat o perioadă în curtea lui Aurangzeb. Când s-a exercitat presiune asupra lui, pentru a adopta Islamul, el a fugit la Anandpur Sahib și, s-a refugiat cu Guru Gobind Singh. Cele mai cunoscute lucrări ale sale în versuri persane, sunt *Bandagi Nama* și *Divan-i-Goya*.

Hafiz, Khwaja (1325-1390): Numele său complet era, Shams-ud-Din Mohammad. S-a născut în Shiraz din Baha-ud-Din. Pe măsură ce a auns să știe Coranul, „pe de rost”, a ajuns să fie numit „Hafiz”. A devenit renumit ca scriitor de ghazal (poezii), iar compendiul său de ghazal, *Diuaan-i-Hajiz*, este recunoscut universal, nu numai ca o operă de mare merit literar, ci, și ca revelatoare de secrete mistice. A murit în Shiraz.

Hasan și Hussain (secolul al VII-lea): fiii lui Hazrat Ali și nepoții profetului Mohammad. Hussain a atins martiriul pe câmpul Karbala, luptând împotriva lui Yazid, califul Damascului.

Hatif Isfahani (mort în 1198): a fost descendent din familia lui Hussain. Strămoșii săi, au migrat din Azerbaidjan, în Isfahan, unde s-a născut. A fost un eminent savant, poet și medic. A scris ghazals și rubaiyat (catrene) în persană și, a compus și versuri în arabă. În lucrările sale persane, a dezvăluit secrete complicate ale unicității lui Dumnezeu.

Hatim: Cunoscut sub numele de Hatim Tai (pentru că, a venit din tribul Tai al Arabiei), s-a născut puțin mai devreme decât profetul Mohammad. Era renumit pentru filantropia sa, care a devenit proverbială.

Jagjivan Sahib (1750-1810): S-a născut la Sarhada, în districtul Bara Banki. Bulla Sahib din Bhav Kura, districtul Ghazipur, a fost Guru al său. Scrierile sale, se găsesc în tratatul său, *Shabd Granth*.

Jami, Nur-ud-Din Abdur Rahman (1414-1492): Tatăl său se numea Maulana Mohammad Isfahani. S-a născut în satul Jam din Herat, de unde și numele său, Jami. A fost un distins erudit, scriind aproximativ 45 de cărți și, a fost ținut în mare stimă de conducătorul vremurilor.

Jilani, Abdul Qadir (1077-1166): A locuit în Bagdad. Unul dintre cei mai mari Maeștri Sufi, a fost numit cu reverență „Piran-i-pir” (Maestrul Maeștrilor), „Pir Dastgir” (Maestrul care ține

mâna discipolului său) și, „Ghaus-ul- A'zam” (mare reparator al plângerilor). Ordinul Qadriya își ia numele de la el. Din ordinul Qadriya, au venit și Bulleh Shah și, Murshid Inayat Shah. Sultanul Bahu, a aparținut și el, aceluiași ordin. Cele mai cunoscute cărți ale sale sunt, *Al-fatah-al-Rabbani* și *Fatuh-al-Ghaib*.

Kabir (1398-1518): S-a născut în Kashi și, a devenit discipol al lui Ramanand. El a denunțat ritualurile, obiceiurile și diferitele forme de respectare religioasă externă și astfel, și-a făcut mulți dușmani, printre ortodocși. A suferit multă persecuție din partea lui Sikander Lodhi, conducătorul vremurilor. A scris o serie de cărți, inclusiv faimosul *Bijak*. Lucrarea *Adi Granth*, conține 292 dintre imnurile sale și, 249 din, Shloks-urile sale.

Khizr, Khwaja: O figură probabil mitologică care, conform tradiției islamice, a băut nectar, apa vieții (*ab-i-hayat*) și, a devenit nemuritoare. Se spune că, îi îndrumă pe călătorii care își pierd drumul. O persoană spirituală, Khizr, reprezintă dimensiunea ezoterică, care transcende forma.

Lao-Tse (secolul al IV-lea î.e.n.): Un mare filosof-Sfânt al Chinei. El a fost primul profesor (cunoscut) din China, care a expus filosofia lui Tao (Cuvântul). Învățăturile sale, sunt cuprinse în cartea sa, *Tao Te Ching*. În ultima parte a vieții sale, a renunțat la lume și, a trăit în păduri. Nu se știe prea multe despre alte detalii din viața sa.

Maghribi, șeic (mort în 1416): numele său real era Mohammad Shirin; „Maghribi” a fost pseudonimul său. Un renumit Sfânt Sufi, a scris o serie de cărți, cea mai cunoscută fiind *Qasaid-i-Maghribi*. A murit în Tabriz și, a fost îngropat în Surkhab.

Mansur, al Hallaj (mort în 922): Numele său complet era Hussainbin-Mansur. S-a născut în satul Baiza, din Iran. A petrecut un timp considerabil în compania lui Hazrat Junaid, dar a primit lumina spirituală de la Umar-bin-Usman din Basra. Califul din Bagdad, l-a executat, acuzându-l de erezie. Mansur a proclamat „*Ana-al-Haq*” (Eu sunt Adevărul), identificându-se astfel cu Dumnezeu.

Mian Mir (1550-1630): A fost legat de ordinul sufilor, Qadriya. Un călător pe calea spirituală, l-a întâlnit pe Guru Arjan Dev și, a devenit apropiat de el. Guru a avut temelia Mian Mir a Templului de Aur, așezată de Mian Mir. A avut o influență considerabilă asupra împăratului Shah jahan. Fiul acestuia din urmă, prințul Dara Shikoh, a fost un mare admirator al lui Mian Mir și, a făcut multe referințe elogioase la adresa lui și, a ordinului sufilor, Qadriya.

Mira Bai (1498-1547): ea s-a născut din prințul Ratan Singh Rathore, din Merta (Rajasthan). La vârsta de 18 ani, era căsătorită cu Yuvraj din Mewar, Bhoj Raj. Câțiva ani mai târziu, când soțul ei a murit, lumea și plăcerile ei, au încetat să mai dețină orice atracție pentru ea. Încă din copilărie, a fost o devotată a Domnului Krishna. Mai târziu, l-a adoptat pe Guru Ravi Das, ca Maestru. În scrierile ei, este predominantă tema iubirii.

Moise: Moise, marele profet al evreilor, s-a născut probabil în Egipt, la sfârșitul secolului al XIV-lea î.e.n. Potrivit tradiției, părinții lui, l-au așezat pe apa Nilului, într-un coș de trestie, și a fost găsit de fiica faraonului. A fost crescut de tribunal. Cumva, a ajuns să știe că este, de fapt, un evreu. Simțind pericolul, a fugit în Midian. El a primit iluminare, pe muntele Sinai. S-a întors, împreună cu fratele său, Aaron, pentru a-l ruga pe faraon, să „lase poporul meu să plece”. A urmat o lungă luptă. Moise, a reușit în cele din urmă, să-și elibereze poporul, ducându-l din Egipt, către Sinai. Biblia, menționează că, cele Zece Porunci, au fost primite de el. Se spune că, a trăit 120 de ani.

Mohammad Sahib, Hazrat (570-632): Fondatorul Islamului, s-a născut în Mecca (Arabia). Tatăl său se numea Abdullah. El a propovăduit închinarea la Dumnezeu fără formă și, a fost împotriva idolatriei. Învățăturile sale sunt cuprinse în, Coran.

Nanak Dev, Guru (1469-1539): S-a născut la Talwandi (acum Nankana Sahib), în Pakistan. Tatăl său, Mehta Kalu Rai, era funcționar al veniturilor. Nanak, a călătorit pe scară largă în India și în străinătate (în Sri Lanka, Afganistan, Irak și Arabia) și, a predicat numele și metoda de a practica Numele. El a predat unitatea subiacentă a tuturor religiilor și, a denunțat sistemul de castă. În ultima parte a vieții sale, s-a stabilit la Kartarpur, unde, a lucrat ca fermier. *Adi Granth*, conține 974 dintre imnurile sale.

Namdev (1270-1350): Născut în Maharashtra, a fost discipol al Visoba Khechar. El și-a petrecut ultima parte a vieții în Punjab și, a murit în satul Ghoman, locul de naștere al lui Baba Jaimal Singh. Unele dintre scrierile lui Baba Namdev, sunt incluse în *Adi Granth*, iar altele au fost păstrate în, *Namdev Gatha*.

Paltu Sahib (1710-1780): S-a născut la Nanga Jalalpur, în districtul F aizabad, Uttar Pradesh. Numele tatălui său, nu este cunoscut. A fost discipol al lui Govind Sahib și, a trăit mult timp în Ayodhya. Aici, a început să-și susțină discursurile spirituale (satsang), care erau remarcate pentru neînfricarea lor. Denunțarea sa directă, a ritualurilor și obiceiurilor, i-a înfuriat pe ortodocși, care l-au ucis, arzându-l viu.

Platon (428-348 î.e.n.): S-a născut la Atena, în Aerston. Numele său inițial era Aristocles, dar, datorită pieptului și frunții sale largi, a ajuns să fie cunoscut sub numele de Platon, adică frontul larg. El a fost cel mai distins - și cel mai loial - dintre discipolii lui Socrate. A studiat filosofia, timp de patruzeci de ani și, a scris o serie de cărți, sub formă de dialoguri. De asemenea, a fondat Academia, considerată în general, prima universitate din lumea occidentală. Întreaga filosofie a lui Socrate, este cunoscută prin cărțile lui Platon. Platon, se bucură de o poziție eminentă în rândul filosofilor.

Qalandar, șeicul Sharaf-ud-Din, Bu Ali Shah (mort în 1324): Fiul șeicului Fakhr-ud-Din Satar, s-a născut în Irak și, a migrat în orașul Panipat, din India. Timp de patruzeci de ani, a rămas în căutarea cunoașterii lumești, dar, mai târziu, interesul său s-a mutat spre spiritualitate și, a devenit un mare fachir sufist. El a scris în persană, precum și în punjabi. Cea mai cunoscută lucrare persană este, *Masnavi*. Se spune că, a trăit 122 de ani.

Rabia-al-Basri (decedată în 801): S-a născut la Basra, într-o familie extrem de săracă. Înclinările ei spirituale, au devenit evidente foarte devreme. Trăind o viață austeră și ascetică, ea a înălțat calea iubirii și unității divine. Ea a subliniat că, Dumnezeu este singura realitate. Discursurile ei, se remarcă prin importanța și claritatea lor.

Ram Das, Guru (1534-1581): S-a născut în Lahore, din tatăl Hari Das Sodhi. A fost discipol și ginerele lui Guru Amardas. Mantia de Maestru, i-a fost transmisă în 1574. El a pus bazele orașului Amritsar și, acolo a murit.

Ravidas, Guru (1414-1540): S-a născut în Kashi, din tatăl Raghu, un cizmar și, și-a petrecut viața în sărăcie, în ciuda faptului că, a avut discipoli din familii domnești, precum Raja Pipa, Rani Mira Bai și, Rani Jhali Bai (din Chitter). La fel ca și Kabir, a fost un discipol al lui Ramanand. *Adi Granth*, include 41 de imnuri compuse de el.

Rum, Maulana (Jalal-ud-Din Rumi) (1207-1273): Cunoscut și sub numele de Rumi, Maulana Rumi, a fost fiul unui mare cărturar, șeicul Baha-ud-Din. S-a născut în Balkh, dar, la o vârstă fragedă, s-a mutat de acolo, cu tatăl său. Rumi, a făcut un studiu profund al scripturilor

islamice și, a devenit unul dintre cei mai de seamă cărturari ai epocii. În jurul anului 1244, l-a cunoscut pe Shams Tabriz, care a avut un impact puternic asupra lui și, a devenit ghidul și filosoful său. În ultimii zece ani ai vieții sale, Maulana Rumi a compus marele său *Masnavi*, lucrare în șase volume, discipolul său Hassam-ud-Din Chalpi fiind, scribul său. Se consideră că, Maulana Rumi este și autorul lucrării *Diwaan-i-Shams-i-Tabriz*, scris în memoria lui Murshid. A murit în orașul Konya (Turcia).

Saib (a murit în 1669): numele său complet era Mirza Mohammad Ali. El a aparținut lui Tabriz și, în timpul domniei lui Jahangir, a venit în India ca, comerciant. El a scris ghazal, într-un stil distinctiv, iar Shah Abbas, împăratul Iranului, i-a conferit titlul „Malik-ul-Shu'ra” (prinț printre poeți). Mormântul său, este în Isfahan.

Sarmad (a murit în 1661): era evreu și, aparținea lui Kashan, din Iran. A venit în India ca, comerciant. În timpul domniei lui Shah Jahan, el a plecat la Delhi, unde prințul Dara Shikoh și mulți alții, i-au devenit discipoli. În domnia lui Aurangzeb, el a fost acuzat de erezie și ateism și, a fost executat. Mormântul său, se află lângă Jama Masjid, Delhi. Cea mai cunoscută lucrare a sa, este *Rubaiyat* (Quatrains).

Shah Hussain (1567-1630): rezident în Lahore și, fiul șecului Usman, a fost un renumit sfânt sufist din Punjab. A scris o serie de *kafi*, pline de semnificație mistică.

Shams Tabriz (1206-1248): Numele său complet era Sheikh Shams-ud-Din. S-a născut în orașul Tabriz, din Iran. Maestrul său (Murshid), a fost Baba Kamal-ud-Din Jandi, sub al cărui adăpost, a atins o înaltă statură spirituală. Marele mistic, Maulana Rumi Qalal-ud-Din Rumi), a fost discipolul său; se crede că *Diwaan-i-Shams-i-Tabriz* a fost scris de Maulana Rumi, în cinstea lui Murshid.

Shiv Dayal Singh, Soami Ji Maharaj (1818-1878): S-a născut la Agra și, a îmbibat atmosfera spirituală care domina în casa tatălui său, Seth Dilwali Singh. A primit inițierea de la Tulsi Sahib, din Hathras. În 1861, a început să propună învățături spirituale, în mod public, după ce a petrecut șaptesprezece ani în meditație, într-o cameră mică și întunecată. În cartea sa principală, *Sar Bachan*, secretele mistice profunde, sunt dezvăluite într-un limbaj simplu.

Sunder Das (1596-1689): Fiul lui Shah Paramanand Mahajan, s-a născut în Dyosa, un oraș din Rajasthan. De la o vârstă fragedă, a devenit discipol al Sfântului Dadu Dayal. El, a inițiat pe calea spirituală, oameni din Rajasthan și, Punjab. Cele mai cunoscute lucrări ale sale, sunt, *Cyan Samunder* (Oceanul cunoașterii) și, *Sunder Bilas*.

Tulsi Das, Goswami (1532-1623): S-a născut la Murari Mishar, în Kasya (Uttar Pradesh) și, și-a petrecut copilăria, într-o sărăcie extremă. A devenit discipol al lui Baba Narhari Das. În 1574, a început să-și scrie capodopera *Ram Charit Manas*, o carte, care i-a înfuriat pe brahmanii de înaltă castă.

Bibliografie

English

Abyat of Sultan Bahu, trans. Maqbool Ilahi. Lahore: Sh. Mohammad Ashraf, 1967.

Ansari, Abdulla Haq et al, ed. *Islam*. Patiala: Punjabi University, 1971.

Brandon, S.G.F., ed. *A Dictionary of Comparative Religion*. London, 1970.

Browne, Edward G. *A Literary History of Persia*. Vol. III. London: Cambridge University Press, 1976.

Burckhardt, Titus. *An Introduction to Sufi Doctrine*, ed. D.M. Matherson. Lahore: Sh. Mohammed Ashraf, 1958.

Four Sufi Classics, trans. W.H.T. Gardiner. London: Octagon Press, 1980.

Glasse, Cyril. *The Concise Encyclopedia of Islam*. New York: Harper & Row, 1989.

The Gospel According to Thomas, ed. A. Guillaumont, et al. New York: Harper and Brothers, 1959.

Hastings, James, ed. *Encyclopaedia of Religions and Ethics*. New York: William Collins, 1952.

The Holy Bible. Edinburgh: William Collins, 1971.

The Holy Koran. trans. & ed. Abdullah Yusuf Ali. Vols. I & II, Lahore, 1937-38.

Lin Yutang. *Wisdom of Laotse*. London: Michael Joseph, 1958.

Meister Eckhart-A Modern Translation. trans. & ed. R.B. Blakney. New York: Harper and Row, 1976. .

Nasrullah S. Fatemi et al. *Sufism*. New York, 1976.

Puri, J.R. *Guru Nanak-His Mystic Teachings*. India: Radha Soami Satsang Beas, 1982.

Puri, J.R. and Shangari, T.R. *Bulleh Shah*. India:Radha Soami Satsang Beas, 1986.

Rama Krishna, Lajwanti. *Punjabi Sufi Poets*. New Delhi: Ashajanak Publishers, 1973.

Rizvi, Saiyid Athar Abbas. *A History of Sufism in India*. Vol, I, 1978.

Vol. II, 1983. New Delhi: Munshi Rani Manohar Lal.

Schimmel, Annemarie. *Mystical Dimensions of Islam*. Chapel Hill, North Carolina: The University of North Carolina Press, 1975.

Shariati, Ali. *Haj: Transferral into the State of Ihram*. N.India: Iranian Students Islamic Association.

Tobie, Mathew, ed. *The Confessions of St. Augustine.*, 6th ed., London.

Valiu Din, Mir. *The Quranic Sufism*. Delhi: Moti Lal, Banarsi Dass, 1959.

Urdu-Persian

Abyat-i-Bahu, ed. Sultan Altaf Ali. Lahore: Alfaruq Book Foundation, 1975.

Abyat-i-Sultan Bahu. Malik Channan Din. Lahore: Fazal Din, 1915.

Hazrat Sultan Bahu. *A'een-ul-Faqr*. Lahore: Allah Wale ki Qaumi Dukan.

- Aks-i-Bahu*, tr. Masood Qureshi. Islamabad: Lok Virse da Qaumi Adara, 1980.
- Amir-al-Kaunan*. Lahore: Allah Wale ki Qaumi Dukan.
- Anwar-i-Sultani*, ed. Nur Muhammad Kalachvi, Sahibzada Abdul Rashid. Khan Kulachi: 1980.
- Asrar-i-Qadiri*. Lahore: Malik Channan Din, 1963.
- Diwan-i-Bahu*. Lahore: Allah wale ki Qaumi Dukan.
- Diuxm-i-Hafiz*, tr. Maulana Qazi Sajjad Hussain. Delhi, 1962.
- Diwan-i-Hazrat Shams Tabrizi*. Lucknow: Munshi Naval Kishore, 1882.
- Canj-al-Asrar*. Lahore: Malik Channan Din.
- Kalam-i-Sultan Bahu*, ed. Dr Nazir Ahmad. Lahore: Packages Ltd.
- Kalid-ul-Tauhid*. Lahore: Malik Channan Din.
- Majalistah-al-Nabi*. Lahore: Allah wale ki Qaumi Dukan.
- Masnavi Hazrat Bu 'oli Shah Qalandar*. Delhi: Kutubkhana Nijiriah, 1383 Irjri.
- Masnavi Maulana Rumi*, Vol. I-VI. Delhi: Sabrang Kitab Ghar, 1976.
- Muhabbat-al-Asrar*. Lahore: Malik Channan Din.
- Nur-al-Huda*. Lahore: Allah Wale ki Qaumi Dukan.
- Rubaiyat-i-Sarmad Shaheed*, tr. Kutubkhana Naziria. Delhi, 1968.
- Taufiq-ul-Hidayat*. Lahore: Malik Channan Din, 1968.
- Tegh Barhanah*. Lahore: Malik Channan Din.
- Punjabi*
- Punjabi Siharfian*. lit Singh Sital. Patiala, 1972.
- Puri, J.R. & Shangari, T.R., ed. *Sain Bulleh Shah*. 2nd ed., India: Radha Soami Satsang Beas, 1984.
- Shabdarash Sri Guru Granth Sahib [i]*, 4 vols. Amritsar: Shiromani Gurdwara Parbandhak Committee.
- Singh, Lal. ed., *Sultan Bahu*. Chandigarh, 1970.
- Singh, Mohan, ed. *Sufian da Kalam*. Lahore, 1943.
- Singh, Ujagar, ed. *Sultan Bahu*. Patiala: Punjabi University, 1976.
- Soami ji Maharaj. *Sar Bachan*. India: Radha Soami Satsang Beas, 1984.
- Sultan Bahu*, ed. Language Department, Patiala: Punjabi University, 1970.
- Hindi*
- Charan Doss Ji ki Bani*. Vols. I-II. Allahabad: Belvedere Press, 1978.
- Dadu ki Bani*. Allahabad: Belvedere Press, 1968.
- Dariua Sahib (Bihar Wale) ki Bani*. Allahabad: Belvedere Press, 1958.
- Dariua Sahib (Mamar Wale) ki Bani*. Allahabad: Belvedere Press, 1953.
- Kabir Sahib ki Shabdavali*. Vols. I-II. Allahabad: Belvedere Press, 1980.
- Kabir Sakhi Sangreh*. Vols. I-II. Allahabad: Belvedere Press, 1981.
- Paltu Sahib ki Bani*. Vol. I. Allahabad: Belvedere Press, 1980.
- Tulsi Sahib ki Shabdavali*. Vols. I-II. Allahabad: Belvedere Press 1969, 1974.

